

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจुरะเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันจันทร์ที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

อ.พ. ๓๒/๒๕๕๕

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีผู้เสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา รวมทั้งสิ้น จำนวน ๒ ฉบับ ดังนี้

๑. คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาให้เสร็จภายใน ๗ วัน ทั้งนี้ บทบัญญัติของร่างกฎหมายดังกล่าวจะต้องไม่เป็นการสร้างภาระให้แก่ภาคเอกชนเกินสมควร และจะต้องไม่เกินกว่าข้อกำหนดที่คณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force : FATF) กำหนดไว้ แล้วให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้เสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕

๒. นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะซึ่งยังไม่ได้บรรจุในระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

การเสนอร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๒ ฉบับ มีหลักการและเหตุผลทำนองเดียวกัน ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” และ “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)

(๒) กำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินที่อาจเกิดจากธุรกรรมบางประเภท (เพิ่มมาตรา ๒๕ (๑/๑))

(๓) กำหนดมาตรการคุ้มครองพยานสำหรับผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ (เพิ่มมาตรา ๓๗/๑)

(๔) กำหนดให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจเกี่ยวกับการกำกับ ตรวจสอบ และประเมินการรายงานการทำธุรกรรม และวิเคราะห์ความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ (๓) และ (๔) และเพิ่มมาตรา ๔๐ (๓/๑))

(๕) กำหนดให้ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน (เพิ่มมาตรา ๔๔ วรรคสาม)

(๖) กำหนดให้กรมสอบสวนคดีพิเศษสนับสนุนการดำเนินการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดหรือเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิด (เพิ่มมาตรา ๔๖/๑)

(๗) กำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งมีอำนาจเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ (เพิ่มมาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ ไม่ได้กำหนดให้การกระทำความผิดอาญาร้ายแรงบางฐานความผิดเป็นความผิดมูลฐาน ส่งผลให้ผู้กระทำความผิดสามารถนำเงินและทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดมาใช้สนับสนุนการกระทำความผิดอาญาได้อีก จึงเห็นควรกำหนดความผิดมูลฐานเพิ่มเติมและกำหนดกรอบของความผิดมูลฐานให้ชัดเจน เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน นอกจากนี้ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่จะกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินและเสนอแนะแนวทางเพื่อป้องกันความเสี่ยง กำหนดเรื่องมาตรการคุ้มครองพยาน เรื่องตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษที่จะได้รับเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และให้กรมสอบสวนคดีพิเศษสนับสนุนการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดหรือการดำเนินการกับทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิด รวมทั้งกำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับ ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ทั้ง ๒ ฉบับพร้อมกันไป ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ โดยลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฯ ด้วยคะแนนเสียง ๓๖๙ เสียง ไม่รับหลักการ (ไม่มี)งดออกเสียง ๔ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๓ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการวิสามัญ โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา และกำหนดแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

ต่อมา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว โดยพิจารณาในวาระที่สองเรียงตามลำดับมาตรา และได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีมติเห็นชอบ ด้วยคะแนนเสียง ๓๗๙ เสียง ไม่เห็นชอบ (ไม่มี)งดออกเสียง (ไม่มี) ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ เสียง ทั้งนี้ เพื่อเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีเนื้อหารวม จำนวน ๑๓ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

๒. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

๓. บทจำกัดสิทธิ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

๔. วันบังคับใช้ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๕.๑ กำหนดความผิดมูลฐานเพิ่มเติมให้ครอบคลุมการกระทำที่เป็นความผิดมูลฐานฟอกเงิน (ร่างมาตรา ๓)

๕.๒ กำหนดให้ความผิดมูลฐาน ตามบทนิยาม คำว่า “ความผิดมูลฐาน” หมายความว่า ความรวมถึงการกระทำความผิดอาญาอนาชาอาณาจักรซึ่งหากการกระทำความผิดนั้นได้กระทำลงในราชอาณาจักรจะเป็นความผิดมูลฐานด้วย (ร่างมาตรา ๔)

๕.๓ แก้ไขบทนิยามคำว่า “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” ให้ครอบคลุมไปถึงธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายด้วย (ร่างมาตรา ๕)

๕.๔ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” ให้ครอบคลุมไปถึงทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายด้วย (ร่างมาตรา ๖)

๕.๕ เพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่จะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงิน และเสนอแนะแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว (ร่างมาตรา ๗)

๕.๖ กำหนดมาตรการในการคุ้มครองพยาน สำหรับผู้ให้ถ้อยคำ แจ้งเบาะแส หรือข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ (ร่างมาตรา ๘)

๕.๗ เพิ่มอำนาจหน้าที่ให้แก่สำนักงาน ปปง. ในการกำกับ ตรวจสอบ และประเมินการรายงานการทำธุรกรรม และวิเคราะห์ความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (ร่างมาตรา ๙ – มาตรา ๑๐)

๕.๘ กำหนดให้ข้าราชการของสำนักงาน ปปง. ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษและได้รับเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน (ร่างมาตรา ๑๑)

๕.๙ กำหนดให้กรมสอบสวนคดีพิเศษสนับสนุนการดำเนินการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด (ร่างมาตรา ๑๒)

๕.๑๐ กำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งมีอำนาจเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ และกำหนดอายุความการดำเนินคดีความผิดตามมาตรา ๖๒ (ร่างมาตรา ๑๓)

ข้อสังเกตของคณะกรรมการสิทธิการ

คณะกรรมการสิทธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้วเห็นว่า ควรมีข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรีควรทราบหรือควรปฏิบัติไว้ในรายงานของคณะกรรมการสิทธิการเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา ดังนี้

(๑) การดำเนินงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตามบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ใน (๑๓) ไม่ควรจะกระทบต่อผู้ประกอบการที่จะทำไปเพื่อให้บริการด้านความบันเทิงแก่ลูกค้า โดยการประกอบธุรกิจดังกล่าวนี้ ไม่ใช่ธุรกิจหลักที่เกี่ยวกับการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งในการดำเนินงานดังกล่าวให้พิจารณาถึงลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการค้าด้วย เพื่อมิให้กระทบต่อผู้ประกอบการค้ารายย่อยโดยทั่วไปได้

(๒) การดำเนินงานตามบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ใน (๑๕) นั้น สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินควรกำหนดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนเพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดรายใหญ่ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย เพื่อมิให้การดำเนินงานดังกล่าวกระทบต่อประชาชนที่ประกอบอาชีพโดยปกติเพื่อความจำเป็นแก่การดำรงชีพ ซึ่งในทางปฏิบัติอาจจะมีกรณีความได้ว่าเป็นการกระทำที่มีลักษณะ “อันเป็นปกติธุระ” ได้

(๓) ในกรณีที่ไม่มีการเพิ่มความเข้มงวด ๓๗/๑ ซึ่งเป็นมาตรการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานโดยให้มีมาตรการในการคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ซึ่งในทางปฏิบัติเมื่อกฎหมายใช้บังคับแล้วอาจจะมีบุคคลที่เป็นพยานและให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จซึ่งเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายและขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ดังนั้น จึงควรที่จะกำหนดให้มีบทลงโทษพยานที่ให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ ซึ่งในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาไม่ได้มีการกำหนดบทลงโทษไว้ จึงควรจะให้มีการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวต่อไป

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

โดยภาพรวม

๑) ข้อดีต่อประเทศ

๑.๑ เป็นกฎหมายที่เพิ่มความผิดมูลฐานให้ครอบคลุมการกระทำที่เป็นความผิดมูลฐานฟอกเงินให้เหมาะสมตามสถานการณ์ในปัจจุบัน เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมีประสิทธิผล

๑.๒ เพื่อปลดประเทศไทยออกจากการเป็นประเทศที่มีความเสี่ยงในการสนับสนุนการฟอกเงินเพื่อการก่อการร้าย โดยปัจจุบันประเทศไทยอยู่ในกลุ่ม Dark Grey List เป็นกลุ่มประเทศที่ได้รับการเตือนแล้ว แต่ขาดความคืบหน้าในการปรับปรุงตามมาตรการของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force : FATF) ซึ่งเป็นองค์การระหว่างรัฐ (Intergovernmental Organization) กล่าวคือ ประเทศไทยจะต้องตรากฎหมายที่เป็นมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ก่อการร้ายตามคำแนะนำ FATF ซึ่งประเทศไทยมีฐานะเป็นสมาชิก ทั้งนี้ เศรษฐกิจของประเทศไทยต้องผูกพันกับการค้าระหว่างประเทศ ดังนั้น หากประเทศไทยไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำและข้อกำหนดดังกล่าวก็อาจถูก FATF ประกาศลดลำดับให้ไปอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความเสี่ยงเพิ่มขึ้น อันจะก่อให้เกิดผลกระทบเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือ และอาจเป็นข้ออ้างในการกีดกันทางการค้าการลงทุนและการทำธุรกรรมระหว่างประเทศ จะส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

๑.๓ เป็นกฎหมายที่สอดคล้องรองรับกับมาตรฐานสากลด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti – Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism (AML/CFT)) และเป็นไปตามแผนบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘ ในด้านนโยบายความมั่นคงแห่งรัฐ ซึ่งได้กำหนดให้มีโครงการพัฒนากฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

๑.๔ เพื่อให้ให้นักลงทุนชาวต่างประเทศที่จะมาลงทุนในประเทศไทย ตลอดจนกองทุนหรือสถาบันการเงินต่างชาติซึ่งส่วนใหญ่จะมีข้อตกลงกับ FATF เกิดความเชื่อมั่นว่า ประเทศไทยไม่ใช่แหล่งฟอกเงิน เพราะมีฉะนั้นแล้ว ประเทศไทยอาจถูกกีดกันทางการค้า นักลงทุนชาวต่างประเทศอาจไม่เข้ามาลงทุนในประเทศไทย ส่งผลกระทบต่อสถาบันการเงิน ภาคธุรกิจ ภาคประชาชน ตลอดจนการทำธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศ

๒) ข้อดีต่อองค์กร

เป็นกฎหมายที่กำหนดให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงิน และเสนอแนะแนวทางป้องกันความเสี่ยง รวมถึงกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ทำให้มีกลไกทางกฎหมายที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการป้องกันและปราบปราม มิให้ผู้กระทำความผิดนำเงินและทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดไปใช้ประโยชน์ในการกระทำความผิดนั้นได้อีก อันจะเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมให้ลดน้อยลงหรือหมดไปได้ สมดังเจตนารมณ์ของกฎหมายที่กำหนดไว้

๓) ข้อดีต่อประชาชน

๓.๑ เป็นกฎหมายที่สร้างความน่าเชื่อถือให้กับประเทศไทย ในมุมมองของธนาคารหรือสถาบันการเงินต่างชาติซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการดำเนินธุรกรรมของคนไทย

๓.๒ เป็นกฎหมายที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับสถาบันการเงินในการประกอบธุรกิจให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล เนื่องจากในปัจจุบันการลงทุนจะต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์หรือมาตรการทางกฎหมายที่มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ จึงจะทำให้ตลาดเงินและตลาดทุนของประเทศไทยสามารถแข่งขันได้ โดยไม่ถูกกีดกันหรือต่อต้านทางการค้าหรือการทำธุรกรรมทางการเงิน

ข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. โดยภาพรวม

๑) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีบทบัญญัติบางประการที่เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล และเป็นการเพิ่มภาระหน้าที่ให้แก่บุคคลบางกลุ่ม เช่น ผู้ที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งอาจมีผลกระทบ ดังนี้

๑.๑ อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อลูกค้าของสถาบันการเงินและสถาบันการเงิน กล่าวคือ ลูกค้าจะต้องเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลและเหตุผลในการทำธุรกรรมของลูกค้าต่อสถาบันการเงินตามที่สถาบันการเงินร้องขอซึ่งต้องเพิ่มความเข้มงวดขึ้น อันเป็นการเพิ่มขั้นตอนและระยะเวลาในการทำธุรกรรมของลูกค้าและสถาบันการเงิน

๑.๒ อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสถาบันการเงินให้ต้องมีการปรับปรุงและพัฒนา ระบบงานและกระบวนการปฏิบัติงานตามกฎหมายเกณฑ์และกฎหมายที่ได้ปรับปรุงแก้ไข โดยจะต้องสร้างความเข้าใจหรือมีการฝึกอบรมแก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างเคร่งครัด มิฉะนั้นแล้ว ย่อมมีความเสี่ยงในการถูกลงโทษกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของสถาบันการเงินได้

๒) การนำข้อเสนอแนะหรือมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force : FATF) มาออกกฎหมายอนุวัติการ (Implementing Legislation) เพื่อบังคับใช้ภายในประเทศไทยนั้น จะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของสภาพสังคมและเศรษฐกิจ รวมถึงระบบกฎหมายภายในของประเทศไทย เป็นประการสำคัญ

๓) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะต้องคำนึงถึงความเป็นธรรมและผลกระทบในภาพรวม โดยเฉพาะบทบัญญัติที่แก้ไขใหม่นี้ ได้กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ในฝ่ายบริหารดำเนินการได้เอง ซึ่งอาจมีการใช้อำนาจทางการเมืองเข้าแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ได้ ดังนั้น จะต้องเป็นหลักประกันไม่ให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายถูกใช้เป็นเครื่องมือของบุคคลใด ๆ กระทำการเพื่อให้ตนเองได้รับประโยชน์หรือกลั่นแกล้งบุคคลอื่นให้ได้รับความเสียหาย โดยรัฐจะต้องให้ความคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ตลอดจนหน่วยงานซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตและได้ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายด้วย

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ประมวลและรวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ โดยมีเนื้อหา แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ กับ ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ภาคผนวก

: พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

: ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

: รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร

: ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการวงงานด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภา โดยมุ่งเน้น สารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาโดยเฉพาะ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายณัฐ ผาสุข	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุพัตรา วรรณศิริกุล	หัวหน้ากลุ่มงานกฎหมาย ๑
นายณัฐพล นันทมานพ ประชุมญาติ นิตกรชำนาญการ	นายสุภณัฐ ศิริทอง วิทยากรปฏิบัติการ
นางพวงผกา วรศิลป์ เจ้าหน้าที่งานธุรการชำนาญการ	นางสาวอลงกรณ์ ต้นเบ็ด เจ้าหน้าที่งานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภา สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมายวุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

• ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ๑

• สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ๕

• ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ๑๓

- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ๑๔

๒. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง..... ๑๔

- ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ ๑๔

- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง
ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ๒๐

๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม ๒๗

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๔๒
กับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ๒๙

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

• บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. - ๑ -

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

- ข้อมูลประกอบการชี้แจงกรณีคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (FATF) ได้ออกประกาศ FATF Public Statement จัดให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความเสี่ยงในด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย - ๑๑ -
- ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน FATF ขึ้นบัญชีดำประเทศไทย - ๑๘ -
- บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการ พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. - ๓๐ -
- การดำเนินการเพื่อปลดรายชื่อประเทศไทยใน Public Statement - ๓๘ -
- สรุปผลการจัดระดับการปฏิบัติตามข้อแนะนำของคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (FATF) โดยประเทศไทย - ๔๑ -
- การรายงานธุรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน - ๕๕ -
- ความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน - ๖๒ -
- ผลการปฏิบัติงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน - ๖๖ -
- แนวคำพิพากษาในคดีอาญาเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน - ๗๔ -
- บทความและข่าวสารจากสื่อมวลชน
 - ขึ้นบัญชีประเทศที่มีความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน (FATF) - ๘๒ -
 - การทำธุรกรรมประสบปัญหาธนาคารปฏิเสธขึ้นเงินในต่างประเทศ - ๘๔ -
 - คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน (กกร.) ชี้กฎหมายฟอกเงินไม่ตรงตามมาตรฐานโลก - ๘๕ -
 - รายงานข่าวการขึ้นบัญชีรายชื่อของไทยกรณี Financial Action Task Force- (FATF)..... - ๘๖ -
 - สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินผลักดันกฎหมายฟอกเงิน - ๘๗ -
- ข้อดีและข้อสังเกตของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. - ๘๙ -

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (๑)
- : ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๓๑)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๓๙)
- : รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร (๔๙)
- : ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) (๖๗)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) (๗๕)
-

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นการอภิปราย
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

ความเป็นมาของ
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีผู้เสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา รวมทั้งสิ้น จำนวน ๒ ฉบับ ดังนี้

๑. คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาให้เสร็จภายใน ๗ วัน ทั้งนี้ บทบัญญัติของร่างกฎหมายดังกล่าวจะต้องไม่เป็นการสร้างภาระให้แก่ภาคเอกชนเกินสมควร และจะต้องไม่เกินกว่าข้อกำหนดที่คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force : FATF) กำหนดไว้แล้วให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้เสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕

๒. นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะซึ่งยังไม่ได้บรรจุในระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

การเสนอร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ มีหลักการและเหตุผลทำนองเดียวกัน ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” และ “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)

(๒) กำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินที่อาจเกิดจากธุรกรรมบางประเภท (เพิ่มมาตรา ๒๕ (๑/๑))

(๓) กำหนดมาตรการคุ้มครองพยานสำหรับผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ (เพิ่มมาตรา ๓๗/๑)

(๔) กำหนดให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจเกี่ยวกับการกำกับ ตรวจสอบ และประเมินการรายงานการทำธุรกรรม และวิเคราะห์ความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ (๓) และ (๔) และเพิ่มมาตรา ๔๐ (๓/๑))

(๕) กำหนดให้ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน (เพิ่มมาตรา ๔๔ วรรคสาม)

(๖) กำหนดให้กรมสอบสวนคดีพิเศษสนับสนุนการดำเนินการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดหรือเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิด (เพิ่มมาตรา ๔๖/๑)

(๗) กำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งมีอำนาจเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ (เพิ่มมาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ ไม่ได้กำหนดให้การกระทำความผิดอาญาร้ายแรงบางฐานความผิดเป็นความผิดมูลฐาน ส่งผลให้ผู้กระทำความผิดสามารถนำเงินและทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดมาใช้สนับสนุนการกระทำความผิดอาญาได้อีก จึงเห็นควรกำหนดความผิดมูลฐานเพิ่มเติมและกำหนดกรอบของความผิดมูลฐานให้ชัดเจน เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน นอกจากนี้ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่จะกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินและเสนอแนะแนวทางเพื่อป้องกันความเสี่ยง กำหนดเรื่องมาตรการคุ้มครองพยาน เรื่องตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษที่จะได้รับเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และให้กรมสอบสวนคดีพิเศษสนับสนุนการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดหรือการดำเนินการกับทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิด รวมทั้งกำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับ ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ โดยที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ด้วยคะแนนเสียง ๓๖๙ เสียง ไม่รับหลักการ (ไม่มี) งดออกเสียง ๔ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๓ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คน^๑ เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการฯ โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา และกำหนดแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

^๑ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๓ วรรคสอง กำหนดว่า

“

.. .. .

คณะกรรมการการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คน ประกอบด้วย

* ๑. พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก	ประธานคณะกรรมการการ
๒. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายอรรถวิรัช สุวรรณภักดี	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖. นายศุภชัย ศรีหล้า	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
*๗. พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์	เลขาธิการคณะกรรมการ
๘. นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๙. นายพุทธพงษ์ ปุณณกันต์	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ คนที่สอง
๑๐. นางสาวเรวดี รัศมีทัต	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ คนที่สาม
๑๑. นายนิยม เวชกามา	โฆษกคณะกรรมการ
๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รัชดา ธนาดิเรก	โฆษกคณะกรรมการ
๑๓. นางสาวชะวาลัทธ์ ชินธรรมมิตร	โฆษกคณะกรรมการ
๑๔. นายสามารถ แก้วมีชัย	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๕. นายโกวิทย์ ธารณา	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๖. นายประเสริฐ จันทรรวงทอง	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๗. นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๘. นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๙. นายวินัย ภัทรประสิทธิ์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๒๐. นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๒๑. พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๒๒. นายนิรมิต สุจारी	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๒๓. นายกมล บันไดเพชร	๒๔. นายไชยวัฒนา ตินรัตน์
๒๕. นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์	*๒๖. นายวรรณชัย บุญบำรุง
*๒๗. นายวิทยา นิตธีรรม	*๒๘. นายวีระ ธีระภัทรานนท์
๒๙. นายสัญญาชัย วงษ์สุนทร	๓๐. นายสุทัศน์ จันทรแสงศรี
๓๑. นายสุรพงษ์ ปิยะโชติ	

การเลือกตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ให้ตั้งจากบุคคลที่คณะรัฐมนตรีเสนอชื่อมีจำนวนไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จำนวนนอกจากนั้นให้ที่ประชุมเลือกจากรายชื่อที่สมาชิกเสนอ โดยให้มีจำนวนตามหรือใกล้เคียงกับอัตราส่วนของจำนวนสมาชิกของแต่ละพรรคการเมืองหรือกลุ่มพรรคการเมืองที่มีอยู่ในสภา

“ลา”

“ลา”

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

เมื่อคณะกรรมการการวิสามัญฯ พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการวิสามัญฯ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร^๒ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันพุธที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งโดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียง ๓๗๙ เสียง ไม่เห็นชอบ (ไม่มี) งดออกเสียง (ไม่มี) ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ เสียง และส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป^๓

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คณะกรรมการได้มีข้อสังเกต ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรจึงได้พิจารณาและลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ ด้วยคะแนนเสียง ๓๗๑ เสียง ไม่เห็นด้วย (ไม่มี) งดออกเสียง (ไม่มี) ไม่ลงคะแนนเสียง ๒ เสียง

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีดำริให้คณะกรรมการการวิสามัญกิจการวุฒิสภา พิจารณาว่าจะเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใด หรือจะเสนอให้วุฒิสภาตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้น เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖^๔ ประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการการยุติธรรมและการตำรวจ เป็นผู้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป

^๒ โปรดดู รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ในภาคผนวก หน้า ๓๑

^๓ โปรดดู ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ในภาคผนวก หน้า (๒๙)

^๔ ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ กำหนดว่า

“ในกรณีที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมิมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติใดในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณามอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้องหรือวุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อไป”

สาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

สาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒
 ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย”
 และ “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)

(๒) กำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจกำหนด
 นโยบายในการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินที่อาจเกิดจากธุรกรรมบางประเภท (เพิ่ม
 มาตรา ๒๕ (๑/๑))

(๓) กำหนดมาตรการคุ้มครองพยานสำหรับผู้ที่ให้ถ้อยคำหรือผู้ที่แจ้งเบาะแส
 หรือข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ (เพิ่มมาตรา ๓๗/๑)

(๔) กำหนดให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจเกี่ยวกับ
 การกำกับ ตรวจสอบ และประเมินการรายงานการทำธุรกรรม และวิเคราะห์ความเสี่ยงเกี่ยวกับการ
 การฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ (๓) และ (๔)
 และเพิ่มมาตรา ๔๐ (๓/๑))

(๕) กำหนดให้ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้
 เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน (เพิ่มมาตรา ๔๔ วรรคสาม)

(๖) กำหนดให้กรมสอบสวนคดีพิเศษสนับสนุนการดำเนินการของสำนักงานป้องกัน
 และปราบปรามการฟอกเงินในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดหรือเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สิน
 ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด (เพิ่มมาตรา ๔๖/๑)

(๗) กำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งมีอำนาจเปรียบเทียบปรับคดีความผิด
 ตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ (เพิ่มมาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒)

๑.๒ เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ ไม่ได้กำหนด
 ให้การกระทำความผิดอาญาร้ายแรงบางฐานความผิดเป็นความผิดมูลฐาน ส่งผลให้ผู้กระทำความผิด
 สามารถนำเงินและทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดมาใช้สนับสนุนการกระทำความผิดอาญาได้อีก
 จึงเห็นควรกำหนดความผิดมูลฐานเพิ่มเติมและกำหนดกรอบของความผิดมูลฐานให้ชัดเจน
 เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน นอกจากนี้ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่
 ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและสำนักงานป้องกันและปราบปราม

การฟอกเงินที่จะกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินและเสนอแนะแนวทางเพื่อป้องกันความเสี่ยง กำหนดเรื่องมาตรการคุ้มครองพยาน เรื่องตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษที่จะได้รับเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และให้กรมสอบสวนคดีพิเศษ สนับสนุนการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดหรือการดำเนินการกับทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิด รวมทั้งกำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับ ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

๔. บทจำกัดสิทธิ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

๕. วันบังคับใช้ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๖. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๖.๑ กำหนดความผิดมูลฐานเพิ่มเติมให้ครอบคลุมการกระทำที่เป็นความผิดฐานฟอกเงิน (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๑๕) (๑๖) (๑๗) (๑๘) (๑๙) (๒๐) และ (๒๑) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๑๐) ความผิดเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกอั้งยี่ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมที่มีกฎหมายกำหนดเป็นความผิด

(๑๑) ความผิดเกี่ยวกับการรับของโจรตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการช่วยจำหน่าย ชื้อ รับจำนำ หรือรับไว้ด้วยประการใดซึ่งทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นการค้า

(๑๒) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการแปลงเงินตรา ดวงตรา แสตมป์และตัวตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นการค้า

(๑๓) ความผิดเกี่ยวกับการค้าตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการปลอมหรือการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้า หรือความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอันมีลักษณะเป็นการค้า

(๑๔) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสือเดินทางตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นปกติธุระหรือเพื่อการค้า

(๑๕) ความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม โดยการใช้ ยึดถือหรือครอบครองทรัพยากรธรรมชาติหรือกระบวนการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันมีลักษณะเป็นการค้า

(๑๖) ความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อชีวิตหรือร่างกายจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายสาหัสตามประมวลกฎหมายอาญาเพื่อให้ได้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน

(๑๗) ความผิดเกี่ยวกับการหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะกรณีเพื่อเรียกหรือรับผลประโยชน์หรือเพื่อต่อรองให้ได้รับผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง

(๑๘) ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ กรรโชก รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง หรือยักยอก ตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นปกติธุระ

(๑๙) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความอันเป็นโจรสลัดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการกระทำความอันเป็นโจรสลัด

(๒๐) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๒๑) ความผิดเกี่ยวกับอาวุธหรือเครื่องมืออุปกรณ์ของอาวุธที่ใช้หรืออาจนำไปใช้ในการรบหรือการสงครามตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์”

๖.๒ กำหนดให้ความผิดมูลฐาน ตามบทนิยาม คำว่า “ความผิดมูลฐาน” หมายความว่า รวมถึงการกระทำความผิดอาญานอกราชอาณาจักรซึ่งหากการกระทำความผิดนั้นได้กระทำลงในราชอาณาจักรจะเป็นความผิดมูลฐานด้วย (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“ความผิดมูลฐานตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการกระทำความผิดอาญานอกราชอาณาจักรซึ่งหากการกระทำความผิดนั้นได้กระทำลงในราชอาณาจักรจะเป็นความผิดมูลฐานด้วย”

๖.๓ แก้ไขบทนิยามคำว่า “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” ให้ครอบคลุมไปถึงธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายด้วย (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” หมายความว่า ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า กระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้งและให้หมายความรวมถึงการพยายามกระทำความผิดดังกล่าวด้วย”

๖.๔ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” ให้ครอบคลุมไปถึงทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายด้วย (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของบทนิยามคำว่า “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินหรือจากการสนับสนุนหรือช่วยเหลือการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐาน หรือความผิดฐานฟอกเงิน และให้รวมถึงเงินหรือทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้หรือสนับสนุนการกระทำความผิดมูลฐานตาม (๘) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” หรือการกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายด้วย”

๖.๕ เพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่จะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงิน และเสนอแนะแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๑

“(๑/๑) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงินที่อาจเกิดจากการทำธุรกรรมของหน่วยงานของรัฐหรือกิจการบางประเภทที่ไม่ต้องรายงานการทำธุรกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ และเสนอแนะแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว”

๖.๖ กำหนดมาตรการในการคุ้มครองพยาน สำหรับผู้ให้ถ้อยคำ แจ้งเบาะแส หรือข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒

“มาตรา ๓๗/๑ ในกรณีที่คณะกรรมการธุรกรรมเห็นว่า คดีใดสมควรจัดให้มี มาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดอันเป็นประโยชน์ ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการธุรกรรมแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อ ดำเนินการให้มีมาตรการในการคุ้มครองบุคคลดังกล่าว โดยให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นพยานที่มีสิทธิ ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการ ธุรกรรมเสนอความเห็นด้วยว่าสมควรใช้มาตรการทั่วไปหรือมาตรการพิเศษตามกฎหมายดังกล่าว สำหรับบุคคลเหล่านั้นด้วย

ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิ อย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือสามี ภรรยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่น ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว เพราะมีการกระทำผิดอาญาโดยเจตนาเนื่องจาก การดำเนินการหรือการให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลนั้น มีสิทธิยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อขอรับค่าตอบแทนเท่าที่จำเป็นและสมควรตามกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาด้วย

สำนักงานอาจจัดให้มีค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

๖.๗ เพิ่มอำนาจหน้าที่ให้แก่สำนักงาน ปปง. ในการกำกับ ตรวจสอบ และประเมิน การรายงานการทำธุรกรรม และวิเคราะห์ความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุน ทางการเงินแก่การก่อการร้าย (ร่างมาตรา ๙ – มาตรา ๑๐)

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๓) และ (๔) ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) รับหรือส่งรายงานหรือข้อมูลเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือตามข้อตกลงที่ได้จัดทำขึ้นระหว่างหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศ

(๔) เก็บ รวบรวมข้อมูล สถิติ ตรวจสอบ และติดตามประเมินผลการดำเนินการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และวิเคราะห์รายงานหรือข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำธุรกรรม และประเมิน ความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๓/๑) กำหนดแนวทางปฏิบัติ กำกับ ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และแนวปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

๖.๘ กำหนดให้ข้าราชการของสำนักงาน ป.ง. ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษและได้รับเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“ให้ข้าราชการของสำนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และในการกำหนดให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษต้องคำนึงถึงภาระหน้าที่ คุณภาพของงาน และการดำรงตนอยู่ในความยุติธรรม โดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระบวนการยุติธรรมด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง”

๖.๙ กำหนดให้กรมสอบสวนคดีพิเศษสนับสนุนการดำเนินการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิด (ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๔๖/๑ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐานตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อสำนักงานร้องขอให้กรมสอบสวนคดีพิเศษใช้อำนาจสืบสวน สอบสวน และรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อสนับสนุนการดำเนินการของสำนักงาน

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ โดยการเสนอแนะของเลขาธิการอามีคำสั่งแต่งตั้งผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานผู้หนึ่งผู้ใดเป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการสืบสวน การสอบสวน และการรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๓/๑) กำหนดแนวทางปฏิบัติ กำกับ ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และแนวปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

๖.๘ กำหนดให้ข้าราชการของสำนักงาน ปง. ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษและได้รับเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“ให้ข้าราชการของสำนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และในการกำหนดให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษต้องคำนึงถึงภาระหน้าที่ คุณภาพของงาน และการดำรงตนอยู่ในความยุติธรรม โดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระบวนการยุติธรรมด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง”

๖.๙ กำหนดให้กรมสอบสวนคดีพิเศษสนับสนุนการดำเนินการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิด (ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๔๖/๑ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐานตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อสำนักงานร้องขอให้กรมสอบสวนคดีพิเศษใช้อำนาจสืบสวน สอบสวน และรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อสนับสนุนการดำเนินการของสำนักงาน

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ โดยการเสนอแนะของเลขาธิการอาจมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานผู้หนึ่งผู้ใดเป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการสืบสวน การสอบสวน และการรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้

ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดี
กรมสอบสวนคดีพิเศษและเลขาธิการร่วมกันกำหนด”

๖.๑๐ กำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งมีอำนาจเปรียบเทียบปรับคดีความผิด
ตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ และกำหนดอายุความการดำเนินคดีความผิดตาม
มาตรา ๖๒ (ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๖๔/๑ ความผิดตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ ให้คณะกรรมการ
เปรียบเทียบที่คณะกรรมการแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบให้มีจำนวนห้าคน ประกอบด้วยเลขาธิการเป็น
ประธานกรรมการ ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องสองคน พนักงานสอบสวนตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหนึ่งคน โดยมีข้าราชการในสำนักงานที่เลขาธิการมอบหมายเป็น
กรรมการและเลขานุการ

ให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบ และผู้ต้องหาได้ชำระ
ค่าปรับตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกัน
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๖๔/๒ ความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามมาตรา ๖๒ ถ้ามิได้ฟ้องต่อศาลหรือ
มิได้มีการเปรียบเทียบตามมาตรา ๖๔/๑ ภายในสองปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบ
การกระทำความผิดและรายงานให้เลขาธิการทราบ หรือภายในห้าปีนับแต่วันกระทำความผิด เป็นอัน
ขาดอายุความ”

ประเด็นการอภิปราย
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณา
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. สรุปประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. วาระหนึ่งชั้นรับหลักการ สรุปผลการพิจารณาได้ดังนี้

๑.๑ ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นและตั้งข้อสังเกตร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญ สรุปได้ ดังนี้

๑) เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ด้วยเหตุผล ดังนี้

(ก) เพื่อปลดประเทศไทยออกจากการเป็นประเทศที่ต้องเฝ้าระวังในเรื่องการเป็นแหล่งฟอกเงิน โดยประเทศไทยจะต้องตรากฎหมายที่เป็นมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ก่อการร้าย ตามคำแนะนำของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force : FATF) ซึ่งเป็นองค์การระหว่างรัฐ (Intergovernment Organization) มีหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ก่อการร้าย (Anti-Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism – AML/CFT) ทั้งนี้ โดยประเทศไทยจะต้องตรากฎหมายดังกล่าวให้เสร็จโดยเร็ว ก่อนวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันที่จะมีการประชุม FATF ในคราวถัดไป เพราะมิฉะนั้นแล้ว ประเทศไทยอาจได้รับมาตรการตอบโต้ที่รุนแรงยิ่งขึ้น เช่น การชะลอเงินในการทำธุรกรรมหรือไม่สามารถโอนเงินระหว่างประเทศได้ หรือในกรณีที่เลวร้าย อาจถึงขั้นถูกระงับการทำธุรกรรมระหว่างประเทศ เป็นต้น

(ข) เพื่อให้ให้นักลงทุนชาวต่างประเทศที่จะมาลงทุนในประเทศไทย ตลอดจนกองทุนของต่างประเทศซึ่งส่วนใหญ่จะมีข้อตกลงกับ FATF เกิดความเชื่อมั่นว่าประเทศไทยไม่ใช่แหล่งฟอกเงิน เพราะมิฉะนั้นแล้ว ประเทศไทยอาจถูกกีดกันทางการค้า นักลงทุนชาวต่างประเทศจะไม่เข้ามาลงทุนในประเทศไทย ส่งผลกระทบต่อตลาดเงิน ตลาดทุน ตลาดการค้ำ รวมถึงธุรกิจการท่องเที่ยว ซึ่งจะก่อให้เกิดภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว จนประเทศไทยไม่สามารถแข่งขันทางการค้ากับต่างประเทศได้

๒) ร่างมาตรา ๓ เพิ่มเติมบทนิยาม “ความผิดมูลฐาน” อีก ๑๒ ฐานความผิด ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ นั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีข้อสังเกตว่า

(ก) คำว่า “พรรคพวกช่องโจร” เป็นถ้อยคำที่ไม่มีในประมวลกฎหมายอาญา เช่นนี้แล้ว ความหมายของถ้อยคำ คำว่า “พรรคพวกช่องโจร” ในร่างมาตรา ๓ (๑๐) ดังกล่าว มีความหมายว่าอย่างไร

(ข) เพราะเหตุใด ร่างมาตรา ๓ (๑๘) จึงได้กำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ กรรโชก ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา เป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ

(ค) การที่ไม่กำหนดเงื่อนไขของความผิดมูลฐานว่า “เฉพาะกรณีใดบ้าง” ลงในร่างมาตรา ๓ (๑๘) ดังเช่นที่กำหนดไว้ใน (๑๖) และ (๑๗) ย่อมจะทำให้ความผิดตาม (๑๘) เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ ในทุกกรณี ทั้ง ๆ ที่เป็นการผิดเล็กน้อยกว่าความผิดใน (๑๖) และ (๑๗)

(ง) คำว่า “ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์” ตามร่างมาตรา ๓ (๒๐) นั้น มีความหมายว่าอย่างไร เพราะตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ไม่มีถ้อยคำดังกล่าว คงมีแต่คำว่า “การสร้างราคา” (หรือการปั่นหุ้น) เท่านั้น

(จ) ควรกำหนดให้ความผิดอาญาในฐานอื่น ๆ เป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ ด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถจัดการกับทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานดังกล่าวได้ ตัวอย่างเช่น

- ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร และความผิดต่อความมั่นคงภายนอกราชอาณาจักร เพราะในการกระทำความผิดฐานดังกล่าวจะมีการสนับสนุนทางการเงินเพื่อบ่อนทำลายความมั่นคงอย่างต่อเนื่องและเป็นขบวนการ

- ความผิดเกี่ยวกับการซื้อสิทธิขายเสียง ซึ่งล้วนเป็นที่มาของทรัพย์สินและเงินที่ผิดกฎหมายทั้งสิ้น

- ความผิดฐานอื่น ๆ ที่ยังมีได้กำหนดให้เป็นความผิดมูลฐานตามคำแนะนำของ FATF เช่น ความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์และการลักลอบเข้าเมือง ความผิดเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชัน ฯลฯ

๓) กรณีร่างมาตรา ๗ เพิ่มอำนาจหน้าที่ให้แก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ในการ “กำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงินที่อาจเกิดจากการทำธุรกรรมของหน่วยงานของรัฐหรือกิจการบางประเภทที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรายงานการทำธุรกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ...” นั้น มีความเห็นว่า ควรกำหนดรายละเอียดเรื่องการประเมินความเสี่ยงไว้ให้ชัดเจนในพระราชบัญญัตินี้ มิใช่กำหนดให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการฯ

ส่วนร่างมาตรา ๘ เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นหลักเกณฑ์เรื่อง “การคุ้มครองพยาน” นั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีข้อสังเกตว่า ควรมีบทกำหนดโทษสำหรับความผิดฐานเป็นพยานเท็จให้มีอัตราโทษสูงกว่าปกติไว้ด้วย

๔) ร่างมาตรา ๑๒ เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๖/๑ กำหนดหลักเกณฑ์ว่า ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินสามารถร้องขอให้กรมสอบสวนคดีพิเศษใช้อำนาจสืบสวน สืบสวน และรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดได้ นั้น มีความเห็นว่า ความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัตินี้ล้วนแต่เป็นความผิดอาญา จึงควรกำหนดให้กรมสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจหน้าที่จับกุมผู้กระทำความผิดมาเพื่อการดำเนินคดีอาญาด้วย มิใช่มีอำนาจเฉพาะแต่การสืบสวน สืบสวน และรวบรวมพยานหลักฐานเท่านั้น

นอกจากนี้ คดีความผิดฐานฟอกเงิน เป็นคดีที่กระทบกระเทือนต่อสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล และสิทธิในทรัพย์สิน ดังนั้น การดำเนินคดีจึงต้องเป็นไปด้วยความรวดเร็ว

อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เพิ่มอำนาจให้แก่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกรมสอบสวนพิเศษอย่างมากมาย ดังนั้น จึงควรมีหลักประกันว่าจะไม่มีการใช้อำนาจรัฐหรืออำนาจทางการเมืองครอบงำเจ้าหน้าที่เพื่อกลั่นแกล้งประชาชนผู้บริสุทธิ์ไว้ด้วย กล่าวคือ ควรกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงสำหรับความผิดในกรณีดังกล่าวไว้ด้วย

๕) ร่างมาตรา ๑๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๖๔/๑ ซึ่งกำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบ จำนวน ๓ คน โดยอย่างน้อยต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ๑ คน นั้น มีข้อสังเกตว่า ควรมีข้อกำหนดเรื่องที่มาและคุณสมบัติของกรรมการเปรียบเทียบทั้ง ๓ คน รวมทั้งข้อกำหนดเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการเปรียบเทียบไปยังคณะกรรมการอุทธรณ์ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย

สำหรับในส่วนที่เพิ่มความเป็นมาตรา ๖๔/๒ ที่กำหนดว่า ความผิดตามมาตรา ๖๒ ถ้ามิได้ฟ้องต่อศาลหรือมิได้มีการเปรียบเทียบตามมาตรา ๖๔/๑ ภายใน ๒ ปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบการกระทำความผิดและรายงานให้เลขาธิการทราบ หรือภายใน ๕ ปีนับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ นั้น มีข้อสังเกตว่า ควรกำหนดอายุความเป็น ๑๐ ปี มิฉะนั้น จะไม่สามารถดำเนินคดีได้ทันภายในกำหนดอายุความ

**๖) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีข้อสังเกตเพื่อการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในชั้นกรรมาธิการ ดังนี้**

(ก) การฟอกเงินเป็นอาชญากรรมข้ามชาติ ประเทศไทยเพียงประเทศเดียว
ไม่สามารถดำเนินการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้โดยลำพัง ดังนั้น จึงควรประสานขอ
ความร่วมมือไปยังนานาประเทศด้วย

(ข) ควรเพิ่มศักยภาพและอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและ
ปราบปรามการฟอกเงินให้เพียงพอต่อภารกิจที่เพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ตาม การเพิ่มศักยภาพของเจ้าหน้าที่ฯ นั้น ควรให้ความสำคัญในเรื่อง
การเพิ่มองค์ความรู้และยกระดับความสามารถและวิธีการปฏิบัติงานเป็นสำคัญ มิใช่มุ่งเน้น
แต่จะเพิ่มค่าตอบแทนเพียงประการเดียว

(ค) เพื่อให้การดำเนินการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในประเทศไทย
ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง จึงควรเพิ่มองค์ความรู้เกี่ยวกับการฟอกเงินและองค์ความรู้อื่น
ที่เกี่ยวข้อง ให้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ศุลกากร เจ้าหน้าที่ธนาคารแห่งประเทศไทย รวมทั้ง
เจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงิน ตลอดจนควรกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติงานร่วมกัน ระหว่าง
หน่วยงานดังกล่าว กับ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ไว้ให้ชัดเจน

นอกจากนี้ ควรพิจารณาดำเนินการร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมาย
ว่าด้วยการดักฟังโทรศัพท์ เป็นต้น

๑.๒ พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
แถลงว่า จะรับข้อสังเกตของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในทุก ๆ ประเด็น ไปดำเนินการปรับปรุง
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในชั้นกรรมาธิการ ให้มี
ความรอบคอบและชัดเจนยิ่งขึ้น และได้มอบหมายให้ พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์
เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ตอบชี้แจง สรุปได้ดังนี้

๑) ความผิดมูลฐานที่ได้เพิ่มขึ้นนั้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลเกี่ยวกับ
การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ก่อการร้าย
ตามคำแนะนำของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task
Force : FATF) ส่วนการเพิ่มเติมความผิดมูลฐานอื่น ๆ เพื่อรองรับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม
ของประเทศไทยในภาพรวม

๒) สาเหตุที่ไม่มีการเพิ่มเติมความผิดมูลฐาน ให้รวมไปถึงความผิดเกี่ยวกับการ
การค้ามนุษย์ และการซื้อสิทธิขายเสียง ด้วยนั้น เพราะ

(ก) มาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑
ได้กำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์เป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัตินี้ และ

(ข) มาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการซื้อสิทธิขายเสียงเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัตินี้ แล้ว

๓) สาเหตุที่ไม่ได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่อง “การประเมินความเสี่ยง” ไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะได้กำหนดไว้ในมาตรา ๒๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ทั้งนี้ โดยมีการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และจะมีผลใช้บังคับในวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๕

๔) เรื่องเงินค่าตอบแทนสำหรับเจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน นั้น เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของสำนักงานฯ มิได้มีการกิจแต่เพียงการป้องกันและปราบปรามและการยึดอายัดทรัพย์สินอย่างเดียว หากแต่รวมถึงกำกับดูแลสถาบันการเงินซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่ FATF เห็นว่าควรมีการเพิ่มศักยภาพในด้านนี้ ทั้งนี้ การกำกับดูแลมิใช่แต่เพียงกำกับดูแลการรายงานธุรกรรมเท่านั้น หากแต่รวมไปถึงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าและการปฏิบัติต่างๆ ในชั้นรายละเอียด ซึ่งจำเป็นต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญมาปฏิบัติงานได้

๕) การที่ร่างมาตรา ๖๔/๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบขึ้น เพื่อทำการเปรียบเทียบปรับผู้ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย เช่น กรณีสถาบันการเงินไม่รายงานธุรกรรม ซึ่งเป็นความผิดตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ก็เพื่อลดภาระในการดำเนินคดีอาญา

๖) กำหนดอายุความ ตามร่างมาตรา ๖๔/๒ นั้น เป็นกำหนดอายุความเกี่ยวกับการฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว และปัจจุบันมีกำหนดอายุความ ๑ ปี แต่ในทางปฏิบัติจะตรวจพบการกระทำความผิดเมื่อเกิน ๑ ปีแล้ว เป็นเหตุให้ไม่สามารถดำเนินคดีได้ทันภายในกำหนดอายุความ ในประเด็นนี้ FATF และประเทศคู่ค้ากับประเทศไทยมีความเห็นว่า ประเทศไทยไม่สามารถดำเนินการกับผู้ฝ่าฝืนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นเหตุผลในการขอแก้ไขอายุความให้ยาวขึ้น

๗) ขอรับรองว่า สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เป็นหน่วยงานที่ปราศจากการแทรกแซงทางการเมืองอย่างแท้จริง กล่าวคือ คณะกรรมการธุรกรรม นั้น ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยคณะกรรมการธุรกรรม ซึ่งมีที่มาจาก คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะกรรมการอัยการ โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เป็นเลขานุการฯ

ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการธุรกรรม และเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน นั้น จะต้องรายงานผลการตรวจสอบธุรกรรมให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตรวจสอบ ทุก ๔ เดือน ซึ่งหากมีการใช้อำนาจทางการเมืองแทรกแซงเพื่อกลั่นแกล้งหรือเพื่อประโยชน์กับผู้ใด ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษทั้งจำและปรับตามมาตรา ๖๑/๑

ส่วนในกรณีที่เจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินกระทำความผิดเสียเอง นั้น มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดโทษไว้ให้ต้องระวางโทษเป็น ๓ เท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดที่ได้กระทำ

๘) สำหรับความพร้อมของหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ทราบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่า ในขณะที่อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างและอัตรากำลัง

๙) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ได้ลงนามในบันทึกข้อตกลงในการประสานความร่วมมือกับนานาประเทศ รวม ๔๐ ประเทศแล้ว ดังนั้น สำนักงานฯ จึงสามารถปฏิบัติงานและให้ความร่วมมือกับต่างประเทศได้อย่างแน่นอน

ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียง ๓๖๙ เสียง ไม่รับหลักการ (ไม่มี)งดออกเสียง ๓ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๔ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๓ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คน เพื่อพิจารณา มีกำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

๒. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง

๒.๑ ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น และตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สรุปได้ ดังนี้

ร่างมาตรา ๑๓ ในส่วนที่เพิ่มความเป็นมาตรา ๖๔/๑ นั้น มีข้อซักถามรวม ๒ ประการคือ

ประการที่ ๑. ขอรทราบเหตุผลในการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการเปรียบเทียบ ให้มีจำนวน ๕ คน ซึ่งประกอบด้วย

๑. เลขาธิการ เป็น ประธานกรรมการ
๒. ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ๒ คน
๓. พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ๑ คน
๔. ข้าราชการในสำนักงานที่เลขาธิการมอบหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการ

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

ประการที่ ๒. การกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการเปรียบเทียบ โดยให้ผู้แทนหน่วยงานเข้ามาร่วมเป็นกรรมการ และให้ข้าราชการในสำนักงาน ป.ป.ง. ที่เลขาธิการฯ มอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ ย่อมแสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการเปรียบเทียบอาจมีได้หลายคณะ ดังนั้นจึงอาจทำให้เกิดปัญหาเรื่องความไม่โปร่งใสและผลประโยชน์ทับซ้อนขึ้นได้

ประเด็นสำคัญที่คณะกรรมการการได้ตอบชี้แจงต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรสรุปได้ ดังนี้

๑) เหตุผลในการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการเปรียบเทียบ

(ก) การกำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เป็นประธานกรรมการในคณะกรรมการเปรียบเทียบ เนื่องจากคณะกรรมการเปรียบเทียบเป็นคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งขึ้นโดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(ข) การกำหนดให้ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เป็นกรรมการในคณะกรรมการเปรียบเทียบ นั้น เนื่องจากการกระทำความผิด ตามมาตรา ๖๒ - มาตรา ๖๔ มีสาเหตุมาจากการทำธุรกรรมกับสถาบันการเงิน เช่น ธนาคาร บริษัทหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน หรือธุรกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงิน เช่น การประกันชีวิตหรือประกันวินาศภัย ฯลฯ ดังนั้น จึงได้กำหนดให้ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจดังกล่าว เช่น ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) หรือสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ฯลฯ เข้ามาเป็นคณะกรรมการในคณะกรรมการเปรียบเทียบด้วย

(ค) การกำหนดให้พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เป็นกรรมการในคณะกรรมการเปรียบเทียบ นั้น เป็นไปตามหลักการเปรียบเทียบในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(ง) การกำหนดให้ข้าราชการในสำนักงาน ป.ป.ง. ที่เลขาธิการฯ มอบหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการในคณะกรรมการเปรียบเทียบ ในทางปฏิบัติจะมอบหมายให้ข้าราชการในกองกำกับและตรวจสอบสถาบันการเงิน สำนักงาน ป.ป.ง. รับหน้าที่ดังกล่าว เนื่องจากเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับและตรวจสอบสถาบันการเงินอยู่แล้ว

๒) ปัญหาเรื่องความไม่โปร่งใสหรือผลประโยชน์ทับซ้อน

เนื่องจากผู้ที่เข้ามาเป็นกรรมการในคณะกรรมการเปรียบเทียบ ล้วนแต่เป็นเจ้าหน้าที่ในภาครัฐทั้งสิ้น อีกทั้งกรรมการในส่วนที่เป็นผู้แทนหน่วยงาน ก็เป็นผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ เช่น ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทน ก.ล.ต. ฯลฯ ดังนั้น ปัญหาเรื่องความไม่โปร่งใสหรือผลประโยชน์ทับซ้อนจึงไม่อาจเกิดขึ้นได้

๒.๒. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ เพิ่ม (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) มีการแก้ไข

(๑๕) (๑๖) (๑๗) (๑๘) (๑๙) (๒๐)

และ (๒๑) ของบทนิยามคำว่า

“ความผิดมูลฐาน”

(๑๐) มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๑๕) (๑๖) (๑๗) (๑๘) (๑๙) (๒๐) และ (๒๑) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

(๑๐) ความผิดเกี่ยวกับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกอั้งยี่หรือเป็นพรรคพวกของโจรสลัดตามประมวลกฎหมายอาญา หรือการเข้าร่วมส่วนร่วมค้ำในองค์กรอาชญากรรมที่มีกฎหมายกำหนดเป็นความผิด

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

(๑๑) **ไม่มีการแก้ไข**

(๑๒) **มีการแก้ไข**

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

(๑๒) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการแปลงเงินตรา ดวงตรา แสตมป์และตัว ตามประมวลกฎหมายอาญา อันมีลักษณะเป็นการค้า

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

(๑๓) **มีการแก้ไข**

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

(๑๓) ความผิดเกี่ยวกับการค้าตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการปลอมหรือการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้าตามประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา อันมีลักษณะเป็นการค้า

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

(๑๔) **มีการแก้ไข**

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

(๑๔) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสือเดินทางตามประมวลกฎหมายอาญา อันมีลักษณะเป็นปกติธุระหรือเพื่อการค้า

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

(๑๕)

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

(๑๕) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือสิ่งแวดลอม โดยการใช้ ยึดถือ หรือครอบครองทรัพย์สินหรือกระบวนการแสวงหาประโยชน์จากทรัพย์สินโดยมิชอบตามด้วยกฎหมายว่าด้วยแร่ ศุภมหายว่าด้วยป่าไม้ ศุภมหายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ ศุภมหายว่าด้วยป่าดงดิบชื้น ศุภมหายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ หรือศุภมหายว่าด้วยนครสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า เฉพาะที่อันมีลักษณะเป็นการค้า

มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขอสงวนคำแปรญัตติ ดังนี้

แปรญัตติแก้ไขความที่เพิ่มเป็น (๑๕) ของบทนิยาม คำว่า “ความผิดมูลฐาน” ดังนี้

“(๑๕) ความผิดเกี่ยวกับการใช้ ยึดถือ หรือครอบครองทรัพย์สินหรือกระบวนการแสวงหาประโยชน์จากทรัพย์สินโดยมิชอบตามด้วยศุภมหายว่าด้วยแร่ ศุภมหายว่าด้วยป่าไม้ ศุภมหายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ ศุภมหายว่าด้วยป่าดงดิบชื้น ศุภมหายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ หรือศุภมหายว่าด้วยนครสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า เฉพาะที่มีลักษณะเป็นนครศักดิ์”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๑๖)

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

(๑๖) ความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อชีวิตหรือร่างกายจนทำให้เกิดอันตรายสาหัสตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับคดีฆาตกรรมผู้กระทำความผิด หรือคดีฆาตกรรมผู้กระทำความผิดตั้งกล่าวอันมีลักษณะเป็นคดีพิเศษ เพื่อให้ได้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน

มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขอสงวนคำแปรญัตติ ดังนี้

แปรญัตติแก้ไขความที่เพิ่มเป็น (๑๖) ของบทนิยาม คำว่า “ความผิดมูลฐาน” ดังนี้

“(๑๖) ความผิดเกี่ยวกับการการประทุษร้ายต่อชีวิตหรือร่างกายจนทำให้เกิดอันตรายสาหัสตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาผู้กระทำความผิด หรือการจ้างหรือการรับจ้างทำความผิดดังกล่าวอันมีลักษณะเป็นคดีพิเศษ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๑๗)

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕ แก้ไขบทนิยามคำว่า

มีการแก้ไข

“จรรยาบรรณที่มีเหตุอันควรสงสัย”

ในมาตรา ๓

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “จรรยาบรรณที่มีเหตุอันควรสงสัย” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“จรรยาบรรณที่มีเหตุอันควรสงสัย” หมายความว่า สุตธรรมที่มีศรัทธาอันซื่อสัตย์สุจริตไม่สวดทนต์หรือสวดมนต์ในลักษณะเดียวกันที่หัวหน้าอยู่ต่อหน้า สุตธรรมที่สวดศรัทธาเป็นไปในเชิงเศรษฐกิจ จรรยาบรรณที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำความผิดหรือก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่ประชาชนหรือจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการทำจรรยาบรรณเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง และให้หมายความรวมถึงการพยายามกระทำความผิดดังกล่าวด้วย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการ

มาตรา ๖ แก้ไข (๑) ของบทนิยามคำว่า

มีการแก้ไข

“ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด”

ในมาตรา ๓

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของบทนิยามคำว่า “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินหรือจากการสนับสนุนหรือช่วยเหลือการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐาน หรือความผิดฐานฟอกเงิน และให้รวมถึงเงินหรือทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้หรือสนับสนุนการกระทำความผิดมูลฐานตาม (๘) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” หรือการกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายด้วย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการ

มาตรา ๗ เพิ่ม (๑/๑) ของมาตรา ๒๕

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๑

“(๑/๑) กำหนดนโยชนหลักเกณฑ์และวิธีการในการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินที่อาจเกิดจากการทำธุรกรรมของหน่วยงานของรัฐหรือกิจการบางประเภทที่ได้รัยขยตเว้นไม่ต้องรายงานการทำธุรกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ และเสนอแนะแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๘ เพิ่มมาตรา ๓๗/๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙ แก้ไข (๓) และ (๔) ของมาตรา ๔๐

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๓) และ (๔) ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) รับหรือส่งรายงานหรือข้อมูลเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือตามข้อตกลงที่ได้จัดทำขึ้นระหว่างหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศ

(๔) เก็บ รวบรวมข้อมูล สถิติ ตรวจสอบ และติดตามประเมินผลการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และวิเคราะห์รายงานหรือข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำธุรกรรม และประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๐ เพิ่ม (๓/๑) ของมาตรา ๔๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑ เพิ่มวรรคสาม ของมาตรา ๔๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒ เพิ่มมาตรา ๔๖/๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓ เพิ่มมาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๖๔/๑ **มีการแก้ไข**

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒

“มาตรา ๖๔/๑ ความผิดตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบที่คณะกรรมการแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบให้มีจำนวนสมาชิกห้าคน โดยอย่างน้อยสองคนเป็นประกอบด้วยเลขาธิการเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องสองคน พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหนึ่งคน โดยมีข้าราชการในสำนักงานที่เลขาธิการมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานเช่นเสขานุสตรจำนวนหนึ่งคนและผู้ช่วยเสขานุสตรไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบ และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการ

มาตรา ๖๔/๒ **ไม่มีการแก้ไข**

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่สองพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐^๕ โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง ต่อจากนั้นที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม

^๕ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐ กำหนดว่า “เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๒๙ จนจบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่”

๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๓๗๙ เสียง ไม่เห็นชอบ (ไม่มี) งดออกเสียง (ไม่มี) ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ เสียง

ต่อจากนั้น ที่ประชุมพิจารณาข้อสังเกตของคณะกรรมการ

ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้วเห็นว่า ควรมีข้อสังเกตที่คณะกรรมการหรือควรปฏิบัติไว้ในรายงานของคณะกรรมการเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา ดังนี้

(๑) การดำเนินงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตามบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ใน (๑๓) ไม่ควรจะกระทบต่อผู้ประกอบการที่จะทำไปเพื่อให้บริการด้านความบันเทิงแก่ลูกค้า โดยการประกอบธุรกิจดังกล่าวนั้น ไม่ใช่ธุรกิจหลักที่เกี่ยวกับการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งในการดำเนินงานดังกล่าวให้พิจารณาถึงลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการค้าด้วย เพื่อมิให้กระทบต่อผู้ประกอบการค้ารายย่อยโดยทั่วไปได้

(๒) การดำเนินงานตามบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ใน (๑๕) นั้น สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินควรกำหนดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนเพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดร้ายใหญ่ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย เพื่อมิให้การดำเนินงานดังกล่าวกระทบต่อประชาชนที่ประกอบอาชีพโดยปกติเพื่อความจำเป็นแก่การค้ารังชีพ ซึ่งในทางปฏิบัติอาจจะมีกรณีความได้ว่าเป็นการกระทำที่มีลักษณะ “อันเป็นปกติธุระ” ได้

(๓) ในกรณีที่ไม่มี的增加ความเป็นมาตรา ๓๗/๑ ซึ่งเป็นมาตรการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานโดยให้มีมาตรการในการคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ซึ่งในทางปฏิบัติเมื่อกฎหมายใช้บังคับแล้วอาจจะมีบุคคลที่เป็นพยานและให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จซึ่งเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายและขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ดังนั้น จึงควรกำหนดให้มีบทลงโทษพยานที่ให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ ซึ่งในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาไม่ได้มีการกำหนดบทลงโทษไว้ จึงควรจะให้มีการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวต่อไป

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ
ด้วยคะแนนเสียง ๓๗๑ เสียง ไม่เห็นชอบ (ไม่มี) งดออกเสียง (ไม่มี) ไม่ลงคะแนนเสียง ๒ เสียง
โดยให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๕^๖

^๖ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๕ กำหนดว่า “เมื่อคณะกรรมการ
ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเสร็จแล้ว ให้เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นโดยแสดงร่างเดิมและการแก้ไขเพิ่มเติมพร้อมทั้ง
รายงานต่อประธานสภารายงานนั้นอย่างน้อยต้องระบุว่า ได้มีหรือไม่มี การแก้ไขเพิ่มเติมในมาตราใดบ้าง และถ้ามี
การแปรญัติมติของคณะกรรมการเกี่ยวกับคำแปรญัติตินั้นเป็นประการใด หรือมีการสงวนคำแปรญัติติของ
ผู้แปรญัติติ หรือมีการสงวนความเห็นของกรรมการก็ให้ระบุไว้ในรายงานด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า มีข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรี ศาล หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ
ที่เกี่ยวข้องควรทราบหรือควรปฏิบัติ ให้บันทึกข้อสังเกตดังกล่าวไว้ในรายงานของคณะกรรมการเพื่อให้ที่ประชุมสภา
พิจารณา และให้นำความในข้อ ๙๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

กับ

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)
กับ

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <hr/> <p style="text-align: center;">ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <hr/> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๑๕) (๑๖) (๑๗) (๑๘) (๑๙) (๒๐) และ (๒๑) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ “ความผิดมูลฐาน” หมายความว่า</p> <p>(๑) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด</p> <p>(๒) ความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารหญิงและเด็ก เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นและความผิดฐานพรากเด็กและผู้เยาว์ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี หรือความผิดเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณี ในสถานการค้าประเวณี</p> <p>(๓) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญาหรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน</p>	

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>(๔) ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์สินหรือกระทำโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ หรือกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งกระทำโดย กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของสถาบันการเงิน นั้น</p> <p>(๕) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น</p> <p>(๖) ความผิดเกี่ยวกับการกรรโชก หรือรีดเอาทรัพย์สินที่กระทำโดยอ้างอำนาจอั้งยี่หรือช่องโจรตามประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>(๗) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร</p> <p>(๘) ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>(๙) ความผิดเกี่ยวกับการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน</p> <p>เฉพาะความผิดเกี่ยวกับการเป็นผู้จัดให้มีการเล่นการพนันโดยไม่ได้รับอนุญาต และมีจำนวนผู้เข้าเล่นหรือเข้าพนันในการเล่นแต่ละครั้งเกินกว่าหนึ่งร้อยคน หรือมีวงเงินในการกระทำความผิดรวมกันมีมูลค่าเกินกว่าสิบล้านบาทขึ้นไป</p>	

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>“(๑๐) ความผิดเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกอั้งยี่ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมที่มีกฎหมายกำหนดเป็นความผิด</p> <p>(๑๑) ความผิดเกี่ยวกับการรับของโจรตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการช่วยจำหน่าย ซื่อ รับจํานำ หรือรับไว้ด้วยประการใด ซึ่งทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นการค้า</p> <p>(๑๒) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการแปลงเงินตรา ดวงตรา แสตมป์และตั๋วตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นการค้า</p> <p>(๑๓) ความผิดเกี่ยวกับการค้าตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการปลอมหรือการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้า หรือความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอันมีลักษณะเป็นการค้า</p> <p>(๑๔) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสือเดินทางตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นปกติธุระหรือเพื่อการค้า</p> <p>(๑๕) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินการธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม โดยการไ้ ยึดถือ หรือครอบครองทรัพย์สินการธรรมชาติหรือกระบวนการแสวงหาประโยชน์จากทรัพย์สินการธรรมชาติโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันมีลักษณะเป็นการค้า</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>(๑๖) ความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อชีวิตหรือร่างกาย จนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายสาหัสตามประมวลกฎหมายอาญา เพื่อให้ได้ ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน</p> <p>(๑๗) ความผิดเกี่ยวกับการหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่น ตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะกรณีเพื่อเรียกหรือรับผลประโยชน์ หรือเพื่อต่อรองให้ได้รับผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง</p> <p>(๑๘) ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ กรรโชก รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง หรือยักยอก ตามประมวลกฎหมายอาญา อันมีลักษณะเป็นปกติธุระ</p> <p>(๑๙) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นโจรสลัดตามกฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด</p> <p>(๒๐) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับ การซื้อขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์</p> <p>(๒๑) ความผิดเกี่ยวกับอาวุธหรือเครื่องมืออุปกรณ์ของอาวุธ ที่ใช้หรืออาจนำไปใช้ในการรบหรือการสงครามตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม ยุทธภัณฑ์”</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>“ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” หมายความว่า ธุรกรรมที่มีความซับซ้อนผิดไปจากการทำธุรกรรมในลักษณะเดียวกันที่ทำกันอยู่ตามปกติ ธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐาน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง</p>	<p>มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของบทนิยาม คำว่า "ความผิดมูลฐาน" ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>“ความผิดมูลฐานตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการกระทำความผิดอาญาอนาจารซึ่งหากการกระทำความผิดนั้นได้กระทำลงในราชอาณาจักรจะเป็นความผิดมูลฐานด้วย”</p> <p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” หมายความว่า ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง และให้หมายความรวมถึงการพยายามกระทำธุรกรรมดังกล่าวด้วย”</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>“มาตรา ๓๗/๑ ในกรณีที่คณะกรรมการธุรกรรมเห็นว่าคดีใดสมควรจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลได้อันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการธุรกรรมแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้มีมาตรการในการคุ้มครองบุคคลดังกล่าว โดยให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นพยานที่มีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการธุรกรรมเสนอความเห็นด้วยว่าสมควรใช้มาตรการทั่วไปหรือมาตรการพิเศษตามกฎหมายดังกล่าวสำหรับบุคคลเหล่านั้นด้วย</p> <p>ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือสามี ภรรยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว เพราะมีการกระทำผิดอาญาโดยเจตนาเนื่องจากการดำเนินการหรือการให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลนั้นมีสิทธิยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อขอรับค่าตอบแทนเท่าที่จำเป็น และสมควรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาด้วย</p> <p>สำนักงานอาจจัดให้มีค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๔๐ ให้จัดตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ปปง.” ขึ้นเป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง ปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระและเป็นกลาง มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p style="text-align: center;">ฯลฯ</p> <p>(๓) รับหรือส่งรายงานหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรม เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น</p> <p>(๔) เก็บ รวบรวม ติดตาม ตรวจสอบ คีक्षा ประมวลผล และวิเคราะห์รายงานและข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำธุรกรรม</p>	<p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๓) และ (๔) ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๓) รับหรือส่งรายงานหรือข้อมูลเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือตามข้อตกลงที่ได้จัดทำขึ้นระหว่างหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศ</p> <p>(๔) เก็บ รวบรวมข้อมูล สถิติ ตรวจสอบ และติดตาม ประเมินผลการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และวิเคราะห์รายงานหรือข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำธุรกรรม และประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย”</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>“(๓/๑) กำหนดแนวทางปฏิบัติ กำกับ ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแนวปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๔๔ เลขานุการมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว เลขานุการซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้วจะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีกไม่ได้ แต่ให้กำหนดตำแหน่งที่ปรึกษาสำนักงานให้เลขานุการซึ่งพ้นจากตำแหน่งนั้น</p> <p>ให้เลขานุการได้รับเงินเพิ่มพิเศษเพื่อประกันความเป็นอิสระและเป็นกลางในอัตราซึ่งรวมกันกับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งแล้วเทียบเท่ากับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของปลัดกระทรวงและให้ได้รับเงินเพิ่มพิเศษจนกว่าจะออกจากราชการ</p>	<p style="text-align: center;">“ให้ข้าราชการของสำนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และในการกำหนดให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษต้องคำนึงถึงภาระหน้าที่ คุณภาพของงาน และการดำรงตนอยู่ในความยุติธรรม โดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระบวนการยุติธรรมด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง”</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๔๖ ในกรณีที่มีพยานหลักฐานตามสมควรว่าบัญชีลูกค้าของสถาบันการเงิน เครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน</p> <p>พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเป็นหนังสือจะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลแพ่ง เพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าถึงบัญชีข้อมูลทางการสื่อสาร หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าวนั้นก็</p> <p>ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ศาลจะสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ยื่นคำขอดำเนินการโดยใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่ทั้งนี้ให้อนุญาตได้คราวละไม่เกินเก้าสิบวัน</p> <p>เมื่อศาลได้สั่งอนุญาตตามความในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้วผู้เกี่ยวข้องกับบัญชีข้อมูลทางการสื่อสาร หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามคำสั่งดังกล่าว จะต้องให้ความร่วมมือเพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรานี้</p>	<p>มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>“มาตรา ๔๖/๑ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐานตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อสำนักงานร้องขอให้กรมสอบสวนคดีพิเศษใช้อำนาจสืบสวน สอบสวน และรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อสนับสนุนการดำเนินการของสำนักงาน</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษโดยการเสนอแนะของเลขาธิการอาจมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานผู้หนึ่งผู้ใดเป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน การสอบสวน และการรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้</p> <p>ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษและเลขาธิการร่วมกันกำหนด”</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๖๔ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ ไม่ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือไม่ส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานตามมาตรา ๓๘ (๑) หรือ (๒) หรือขัดขวาง หรือไม่ให้ความสะดวกตามมาตรา ๓๘ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดกระทำการใด ๆ ให้บุคคลอื่นล่วงรู้ข้อมูลที่เก็บรักษาไว้ ตามมาตรา ๓๘ วรรคสี่ เว้นแต่การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ หรือตามกฎหมาย ต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>“มาตรา ๖๔/๑ ความผิดตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และ มาตรา ๖๔ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบที่คณะกรรมการแต่งตั้งมีอำนาจ เปรียบเทียบได้</p> <p>คณะกรรมการเปรียบเทียบให้มีจำนวนห้าคน ประกอบด้วย เลขาธิการเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องสองคน พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหนึ่งคน โดยมี ข้าราชการในสำนักงานที่เลขาธิการมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี</p>	<p>ให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบ และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>มาตรา ๖๔/๒ ความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามมาตรา ๖๒ ถ้ามิได้ฟ้องต่อศาลหรือมิได้มีการเปรียบเทียบตามมาตรา ๖๔/๑ ภายในสองปี นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบการกระทำความผิดและรายงานให้เลขาธิการทราบ หรือภายในห้าปีนับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ”</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

สืบเนื่องจากคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force on Money laundering : FATF) กำหนดรายชื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีข้อบกพร่องเชิงยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เนื่องจากประเทศไทยยังขาดกฎหมายที่เป็นมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งการกำหนดรายชื่อประเทศไทยดังกล่าว จะส่งผลกระทบต่อสถาบันการเงินภาคธุรกิจ และภาคประชาชน ในการทำธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศ และอาจเกิดผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล โดยพิจารณาจากข้อสังเกตของผู้ประเมินหรือ (FATF) ซึ่งได้ประเมินในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นหลัก นอกจากนี้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ความผิดมูลฐาน (ร่างมาตรา ๓ และร่างมาตรา ๔)

จากผลการประเมินของ FATF ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ประเมินระบุว่าประเทศไทยมีข้อบกพร่องด้านกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับข้อแนะนำที่ ๑^๑ ซึ่งกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงินเป็นความผิดอาญาร้ายแรง และกำหนดให้ความผิดอาญาประเภทร้ายแรงที่มีโทษจำคุกอย่างน้อยมากกว่า ๖ เดือนเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายฟอกเงิน และขยายผลไปถึงการกระทำความผิดมูลฐานที่กระทำนอกประเทศด้วย ดังนี้

(๑) ความผิดมูลฐานไม่ครอบคลุมความผิดที่ร้ายแรงทั้งหมดและไม่ครอบคลุมความผิด ๑๔ ประเภท จาก ๒๐ ประเภทที่ FATF กำหนดไว้^๒ ปัจจุบันความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีเพียง ๑๑ มูลฐาน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องเพิ่มประเภทความผิดมูลฐานที่ FATF กำหนดไว้ครอบคลุมความผิดทั้งสิ้น ๒๐ ประเภท” โดยเพิ่มความผิดมูลฐานอีก ๑๒ ความผิดมูลฐาน ในบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน”

^๑Recommendation 1 Countries should apply the crime of money laundering to all serious offences, with a view to including the widest range of predicate offences. Predicate offences may be described by reference to all offences, or to a threshold linked either to a category of serious offences or to the penalty of imprisonment applicable to the predicate offence (threshold approach), or to a list of predicate offences, or a combination of these approaches.

(มีต่อหน้าถัดไป)

(ต่อจากเชิงอรรถข้างต้น)

Whichever approach is adopted, each country should at a minimum include a range of offences within each of the designated categories of offences.

Predicate offences for money laundering should extend to conduct that occurred in another country, which constitutes an offence in that country, and which would have constituted a predicate offence had it occurred domestically. Countries may provide that the only prerequisite is that the conduct would have constituted a predicate offence had it occurred domestically

^๒The list of domestic predicate offenses does not cover all serious offenses and it does not fully cover 14 out of the 20 designated categories of offenses.

^๓ความผิดมูลฐานที่ FATF กำหนดไว้ครอบคลุมความผิดทั้งสิ้น ๒๐ ประเภท (designated categories of offences) ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับการเข้าร่วมองค์กรอาชญากรรม ความผิดฐานก่อการร้าย รวมทั้งความผิดฐานการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย การค้ามนุษย์และการลักลอบเข้าเมือง ความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณีหญิงและเด็ก ความผิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ความผิดเกี่ยวกับการค้าอาวุธ ความผิดเกี่ยวกับการค้าของโจรและสินค้าอื่น ความผิดเกี่ยวกับการคอร์ปชั่นและการรับสินบน ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกง ความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงเงินตรา ความผิดเกี่ยวกับการปลอม

ของมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (ร่างมาตรา ๓) คือ ๑. ความผิดเกี่ยวกับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกอั้งยี่หรือเป็นพรรคพวกซ่องโจรหรือการเข้าร่วมกับองค์กรอาชญากรรม ๒. ความผิดเกี่ยวกับการรับของโจรอันมีลักษณะเป็นการค้า ๓. ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการแปลงเงินตรา ๔. ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้า ๕. ความผิดเกี่ยวกับการใช้ ยึดถือ หรือครอบครองทรัพย์สินสาธารณะหรือกระบวนกรแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยมิชอบเฉพาะที่มีลักษณะที่เป็นการค้า ๖. ความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อชีวิตหรือร่างกายจนทำให้เกิดอันตรายสาหัส เฉพาะที่เกี่ยวกับการจัดหาผู้กระทำความผิด หรือการจ้างหรือการรับจ้างกระทำความผิดดังกล่าวอันมีลักษณะเป็นปกติธุระ ๗. ความผิดเกี่ยวกับการหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่นเฉพาะกรณีเพื่อเรียกหรือรับผลประโยชน์หรือเพื่อต่อรองให้ได้รับผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง ๘. ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ วิจารณ์ทรัพย์ ครอบครอง ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ ๙. ความผิดเกี่ยวกับการปลอมเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสือเดินทาง ๑๐. ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดอันเป็นโจรสลัด ๑๑. ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ และ ๑๒. ความผิดเกี่ยวกับอาวุธหรือเครื่องมืออุปกรณ์ของอาวุธที่ใช้หรืออาจนำไปใช้ในการรบหรือการสงคราม

อนึ่ง เพื่อป้องกันมิให้การกระทำความผิดที่มีลักษณะไม่ร้ายแรง เช่น การลักลอบเก็บของป่าของชาวบ้าน เป็นต้น เป็นความผิดมูลฐานด้วย จึงได้กำหนดลักษณะของความผิดมูลฐานบางความผิดมูลฐานว่าจะต้องมีลักษณะที่มีหรืออาจมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือระบบเศรษฐกิจการคลังของประเทศ เป็นการกระทำความผิดข้ามชาติที่สำคัญหรือเป็นการกระทำขององค์กรอาชญากรรม หรือมีผู้ทรงอิทธิพลที่สำคัญเป็นตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน ทั้งนี้ ให้กำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๔ เพิ่มวรรคสามของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน”)

(๒) ความผิดมูลฐานยังไม่ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดมูลฐานที่ได้กระทำลงในต่างประเทศ^๔ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเพิ่มความในวรรคสองของบทนิยาม คำว่า

และละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้า ความผิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ความผิดเกี่ยวกับการฆาตกรรมและการทำร้ายร่างกายจนทำให้เกิดอันตรายสาหัส ความผิดเกี่ยวกับการลักพาตัว การกักขังโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และการจับตัวประกัน ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบนำเข้าสินค้า ความผิดเกี่ยวกับการยักยอกทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงเอกสาร ความผิดเกี่ยวกับโจรสลัด ความผิดฐานลักลอบค้าอาวุธสงคราม และความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์

(หมายเหตุ : ความผิดที่พิมพ์ด้วยตัวหนาเป็นความผิดที่กฎหมายไทยยังไม่ได้กำหนดให้เป็นความผิดมูลฐาน)

^๔Thailand’s criminal jurisdiction does not, in all instances, extend to all predicate offences that occurred in another country, which constitutes an offense in that

“ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (ร่างมาตรา ๔) ให้หมายความรวมถึงการกระทำความผิดอาญาอาญาจักรซึ่งหากการกระทำความผิดนั้นได้กระทำลงในราชอาณาจักรจะเป็นความผิดมูลฐานด้วย เพื่อให้เป็นไปตามข้อแนะนำที่ ๑ ของมาตรฐานสากล^๕ ที่กำหนดขึ้นเพื่อประโยชน์ในการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศ ในกรณีที่มีผู้กระทำความผิดอาญาในต่างประเทศและถูกตั้งข้อหาหนึ่งซึ่งไม่ใช่ความผิดมูลฐานของประเทศไทย แล้วนำทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดเข้ามาในประเทศไทย ในกรณีนี้หากพิจารณาแล้วเห็นว่าการกระทำดังกล่าวหากได้กระทำในประเทศไทย ย่อมเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ ก็ให้ถือว่าการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ ด้วย ซึ่งจะมีผลทำให้ประเทศไทยสามารถใช้มาตรการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ กับทรัพย์สินดังกล่าวได้

๒.๒ การรายงานการพยายามทำธุรกรรม (attempted transaction)

(ร่างมาตรา ๕)

จากผลการประเมินของ FATF ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ประเมินระบุว่าประเทศไทยมีข้อบกพร่องด้านกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับข้อแนะนำที่ ๑๓^๖ และข้อแนะนำพิเศษที่ ๔ (SR IV)^๗

country, and would have constituted a predicate offense had they occurred in Thailand. Notwithstanding the provisions referred to above, not all of the predicate offenses listed under the AMLA can be extended to conducts that occurred in another country. As a result, the assessment team recommends that the AMLA be amended to make it absolutely clear that the offense of ML can be committed when any of the predicate offenses take place outside of Thailand.

^๕Predicate offences for money laundering should extend to conduct that occurred in another country, which constitutes an offence in that country, and which would have constituted a predicate offence had it occurred domestically.

^๖If a financial institution suspects or has reasonable grounds to suspect that funds are the proceeds of a criminal activity, or are related to terrorist financing, it should be required, directly by law or regulation, to report promptly its suspicions to the financial intelligence unit (FIU).

IV. Reporting suspicious transactions related to terrorism

If financial institutions, or other businesses or entities subject to anti-money laundering obligations, suspect or have reasonable grounds to suspect that funds are linked or related to, or are to be used for terrorism, terrorist acts or by terrorist organizations, they should be required to report promptly their suspicions to the competent authorities.

ที่ต้องการให้แต่ละประเทศมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยไปยังหน่วยงานรับผิดชอบโดยรวมถึงการพยายามทำธุรกรรม^๖ ดังนั้น จึงได้แก้ไขบทนิยามคำว่า “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ครอบคลุมถึงการพยายามทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยด้วย

๒.๓ ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด (ร่างมาตรา ๖)

กำหนดให้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหมายความรวมถึงรวมถึงเงินหรือทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้หรือสนับสนุนการกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายด้วย (แก้ไขเพิ่มเติม (๑) ของบทนิยามคำว่า “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด”) เพื่อให้สามารถนำมาตรการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมาดำเนินการกับทรัพย์สินดังกล่าวได้

๒.๔ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๗)

จากผลการประเมินของ FATF ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ประเมินระบุว่าประเทศไทยมีข้อบกพร่องด้านกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับข้อแนะนำที่ ๑๓^๖ และข้อแนะนำพิเศษที่ ๔ (SR IV)^๗ ที่ต้องการให้แต่ละประเทศมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยไปยังหน่วยงานรับผิดชอบ แต่เนื่องจากกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้ธุรกรรมของส่วนราชการและกิจการบางประเภทไม่ถือว่าเป็นธุรกรรมที่ต้องรายงาน ธุรกรรมดังกล่าวจึงไม่ได้รับการตรวจสอบในด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลดังกล่าว จึงกำหนดให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในการกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงของธุรกรรมดังกล่าว และเสนอแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว (เพิ่มมาตรา ๒๕ (๑/๑))

๒.๕ มาตรการคุ้มครองช่วยเหลือผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูล (ร่างมาตรา ๘)

^๖Countries are strongly encouraged to adopt alternative (a). All suspicious transactions, including attempted transactions, should be reported regardless of the amount of the transaction. (หมายเหตุ : นำมาจากข้อแนะนำที่ ๑๓.๓ ของคู่มือการประเมินการปฏิบัติตามข้อแนะนำของ FATF (Methodology for Assessing Compliance with the FATF 40 Recommendations))

^๗โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖

^๘โปรดดูเชิงอรรถที่ ๗

ผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลได้อันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ อาจได้รับอันตรายได้ จึงกำหนดให้คณะกรรมการธุรกรรมแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้มีมาตรการในการคุ้มครองบุคคลดังกล่าว โดยให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นพยานที่มีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา (เพิ่มมาตรา ๓๗/๑) ซึ่งเป็นการคุ้มครองเช่นเดียวกับผู้ให้เบาะแสดังกล่าวตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๒.๖ อำนาจหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ร่างมาตรา ๙ และร่างมาตรา ๑๐)

จากผลการประเมินของ FATF ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ประเมินระบุว่าประเทศไทยมีข้อบกพร่องด้านกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับข้อแนะนำที่ ๒๓^{๑๑} โดยระบุว่าประเทศไทยยังไม่มีข้อกำหนดอย่างชัดเจนว่าหน่วยงานได้รับผิดชอบการติดตามและควบคุมให้สถาบันการเงินปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน^{๑๒} ดังนั้น จึงกำหนดให้สำนักงาน ป.ง. มีอำนาจดังกล่าว เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๔๐ (๓/๑))

นอกจากนี้ ได้กำหนดให้สำนักงาน ป.ง. มีอำนาจในการรับหรือส่งรายงานหรือข้อมูลให้กับหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศตามข้อตกลงที่ได้ทำไว้กับหน่วยงานดังกล่าว และมีอำนาจวิเคราะห์ความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่

^{๑๑} Countries should ensure that financial institutions are subject to adequate regulation and supervision and are effectively implementing the FATF Recommendations. Competent FATF authorities should take the necessary legal or regulatory measures to prevent criminals or their associates from holding or being the beneficial owner of a significant or controlling interest or holding a management function in a financial institution.

For financial institutions subject to the Core Principles, the regulatory and supervisory measures that apply for prudential purposes and which are also relevant to money laundering, should apply in a similar manner for anti-money laundering and terrorist financing purposes.

Other financial institutions should be licensed or registered and appropriately regulated, and subject to supervision or oversight for anti-money laundering purposes, having regard to the risk of money laundering or terrorist financing in that sector. At a minimum, businesses providing a service of money or value transfer, or of money or currency changing should be licensed or registered, and subject to effective systems for monitoring and ensuring compliance with national requirements to combat money laundering and terrorist financing.

^{๑๒} The assessors are not satisfied that there has been a clear designation of which competent authorities are responsible for ensuring that FIs comply with the AMLA.

การก่อการร้ายด้วย (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ (๓) และ (๔)) ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสำนักงาน ปปง. ซึ่งเป็นไปตามข้อแนะนำที่ ๒๖^{๓๓} ของมาตรฐานสากล

๒.๗ ค่าตอบแทนพิเศษของข้าราชการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ร่างมาตรา ๑๑)

กำหนดให้ข้าราชการของสำนักงาน ปปง. ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และในการกำหนดให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษต้องคำนึงถึงภาระหน้าที่ คุณภาพของงาน และการดำรงตนอยู่ในความยุติธรรมโดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระบวนการยุติธรรมด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง (เพิ่มมาตรา ๔๔ วรรคสาม) ซึ่งเป็นหลักการเช่นเดียวกับตำแหน่งเจ้าพนักงานคดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ เนื่องจากมีลักษณะงานที่ใกล้เคียงกัน

๒.๘ อำนาจสอบสวนพิเศษ (ร่างมาตรา ๑๒)

เนื่องจากการคดีความผิดฐานฟอกเงินเป็นคดีที่ซับซ้อนและส่วนใหญ่เป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมซึ่งทำให้ยากต่อการรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ ดังนั้น เจ้าหน้าที่จึงต้องการเครื่องมือในการสอบสวนพิเศษ เช่น การอำพราง การแฝงตัวเข้าไปในองค์กรอาชญากรรม เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐานในการดำเนินคดี โดยกำหนดให้ในกรณีจำเป็นสำนักงาน ปปง. ร้องขอให้กรมสอบสวนคดีพิเศษใช้อำนาจสืบสวน สอบสวน และรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดได้ โดยอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษโดยการเสนอแนะของเลขาธิการ ปปง. อาจแต่งตั้งผู้ปฏิบัติงานในสำนักงาน ปปง. ผู้หนึ่งผู้ใดเป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน การสอบสวน และการรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ (เพิ่มมาตรา ๔๖/๑)

^{๓๓} Countries should establish a FIU that serves as a national centre for the receiving (and, as permitted, requesting), analysis and dissemination of STR and other information regarding potential money laundering or terrorist financing. The FIU should have access, directly or indirectly, on a timely basis to the financial, administrative and law enforcement information that it requires to properly undertake its functions, including the analysis of STR.

๒.๙ การเปรียบเทียบปรับ (ร่างมาตรา ๑๓)

กำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับที่มีอำนาจเปรียบเทียบปรับสำหรับคดีความผิดที่เกี่ยวกับการรายงานการทำธุรกรรมตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๔ ซึ่งเป็นคดีที่ไม่ร้ายแรง จึงสมควรให้สามารถระงับคดีในชั้นของคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับได้

๓. ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

กฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ศึกษาข้อแนะนำและข้อแนะนำพิเศษของมาตรฐานสากลของ FATF^{๑๔} และผลการประเมินของประเทศไทยในมาตรการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

มาตรการเชิงกฎหมายในด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่ประเทศไทยยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล มีดังนี้

(๑) ความผิดมูลฐานไม่ครอบคลุมความผิดที่ร้ายแรงทั้งหมดและไม่ครอบคลุมความผิด ๑๔ ประเภท จาก ๒๐ ประเภทที่ FATF กำหนดไว้ ข้อบกพร่องนี้ได้รับการแก้ไขแล้วตามร่างพระราชบัญญัตินี้

(๒) ความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศไทยยังไม่ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดมูลฐานที่ได้กระทำลงในต่างประเทศ ข้อบกพร่องนี้ได้รับการแก้ไขแล้วตามร่างพระราชบัญญัตินี้

(๓) ไม่มีข้อกำหนดในกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินมาตรการ CDD เช่น การกำหนดมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า กรณีลูกค้าจร การจัดระดับ

^{๑๔}The Financial Action Task Force หรือ FATF เป็นองค์การระหว่างรัฐ (inter governmental organization) ที่ตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1989 (พ.ศ. ๒๕๓๒) โดยที่ประชุมสุดยอดกลุ่มประเทศจี ๗ ซึ่งมีหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti-Money Laundering/Counter Financing of Terrorism) โดยการกำหนดมาตรฐานดังกล่าว FATF ได้จัดทำข้อแนะนำ ๔๐ ข้อ สำหรับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งครอบคลุมถึงระบบกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและการบังคับใช้กฎหมาย ระบบการเงินและกฎเกณฑ์ทางการเงิน และความร่วมมือระหว่างประเทศ และข้อแนะนำพิเศษ ๙ ข้อ สำหรับการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายโดยข้อแนะนำดังกล่าวมีขึ้นเพื่อให้ประเทศสมาชิกหรือประเทศที่สนใจนำไปปรับปรุงแก้ไขกฎหมายภายในให้สอดคล้องกับข้อแนะนำ ทั้งนี้ เพื่อให้ธุรกรรมทางการเงินของแต่ละประเทศมีมาตรฐานอย่างเดียวกัน นอกจากนี้ FATF จะเป็นผู้ติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินมาตรการที่จำเป็น รวมทั้งทบทวนเทคนิคการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและมาตรการต่อต้านการกระทำดังกล่าว และส่งเสริมสนับสนุนการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมให้กับทุกประเทศ ปัจจุบัน FATF มีสมาชิกทั้งหมด ๓๖ ประเทศ

ความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยง การกำหนดระดับความเข้มข้นในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดระดับความเสี่ยง ปัจจุบันได้ออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าแล้ว จึงถือว่าสอดคล้องกับมาตรฐานสากลแล้ว

(๔) ยังไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับกับสถาบันการเงินที่กำหนดให้การจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมนั้นต้องเพียงพอที่จะสามารถนำข้อมูลแต่ละธุรกรรมกลับมาใช้ใหม่เพื่อเป็นพยานหลักฐานสำหรับการฟ้องคดีอาญาและไม่มีข้อกำหนดให้สถาบันการเงินต้องสามารถส่งข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้าหรือธุรกรรมให้กับหน่วยงานที่มีอำนาจได้อย่างทันทั่วทั้งที่ ส่วนการกำหนดเรื่องดังกล่าวไว้ในคำแถลงการณ์นโยบายสำนักงาน ป.ง. นั้น ไม่ถือว่าเป็นมาตรการที่มีผลบังคับตามกฎหมาย ข้อบกพร่องนี้ได้รับการแก้ไขแล้วโดยมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ แล้ว

(๕) สถาบันการเงินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯยังไม่ครอบคลุมถึงสถาบันการเงินที่กำหนดโดย FATF กรณีนี้สามารถออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทสถาบันการเงินเพิ่มเติมได้อยู่แล้ว ตาม (๖) ของบทนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน”

(๖) ยังไม่มีบทบัญญัติที่กำหนดให้สถาบันการเงินต้องรายงานกรณีมีความพยายามที่จะทำธุรกรรม (attempted transaction) ข้อบกพร่องนี้ได้รับการแก้ไขแล้วตามร่างพระราชบัญญัตินี้

(๗) ไม่มีการประเมินความเสี่ยงเรื่องการฟอกเงินในส่วนของธุรกรรมที่ได้รับยกเว้นจากหน้าที่ในการรายงาน เช่น ธุรกรรมที่หน่วยงานของรัฐเป็นคู่สัญญาซึ่งผู้ประเมินเห็นว่ามีความเสี่ยงต่อการคอร์รัปชัน ข้อบกพร่องนี้ได้รับการแก้ไขแล้วตามร่างพระราชบัญญัตินี้

(๘) ไม่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าหน่วยงานได้รับผิดชอบการติดตามและควบคุมให้สถาบันการเงินปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ ข้อบกพร่องนี้ได้รับการแก้ไขแล้วตามร่างพระราชบัญญัตินี้

(๙) ไม่มีมาตรการป้องกันมิให้อาชญากรเป็นผู้ควบคุมกิจการหรือผู้รับประโยชน์ของสถาบันการเงิน หรือเป็นผู้มีอำนาจในการจัดการสถาบันการเงินอย่างเพียงพอ กรณีตามข้อบกพร่องนี้เห็นว่าเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่กำกับสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ต้องแก้ไขกฎหมายของตนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าว โดยอาจกำหนดเช่นเดียวกับตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดหลักเกณฑ์ในการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจสถาบันการเงิน รวมทั้งมาตรา ๒๔ (๑๐) กำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจที่จะประกาศกำหนดบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามหรือคุณสมบัติอื่นของบุคคลที่จะเป็นหรือทำหน้าที่กรรมการ ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือที่ปรึกษาของสถาบันการเงินได้ ซึ่งต่อมามาตราแห่งประเทศไทยได้ออกประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ สนส. ๑๓/๒๕๕๔

เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งกรรมการ ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ
หรือที่ปรึกษาของสถาบันการเงินเพื่อกำหนดคุณสมบัติของกรรมการของธนาคาร

ข้อมูลประกอบการชี้แจง

กรณีคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินฯ Financial Action Task Force: FATF) ได้
ออกประกาศ FATF Public Statement จัดให้ประเทศไทยเป็นประเทศ
ที่มีความเสี่ยงในด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุน
ทางการเงินแก่การก่อการร้าย

๑. ต้นเรื่อง

ผลการประชุม FATF Plenary and Working Group ระหว่างวันที่ ๑๓ - ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ณ ประเทศฝรั่งเศส คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินฯ Financial Action Task Force: FATF) ซึ่งเป็นองค์กรที่กำหนดมาตรฐานสากลในด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti-Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism: AML/CFT) ได้จัดให้ประเทศไทยที่มีความเสี่ยงในด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

๒. ความเป็นมาของเรื่อง

๒.๑ ประเทศไทยได้จัดตั้งคณะกรรมการบรรษัทภิบาลแห่งชาติเมื่อปี ๒๕๔๖ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้ารับการประเมิน Financial Sector Assessment Program: FSAP ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำ Report on the Observance of Standards and Codes: ROSCs ในปี ๒๕๔๙ และส่วนหนึ่งของการประเมิน FSAP จะเป็นเรื่อง AML/CFT โดยได้มีรายงานผลการประเมินด้าน AML/CFT ของประเทศไทยในปี ๒๕๕๐

๒.๒ สำนักงาน ปปง. เสนอนโยบายการพัฒนามาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศไทยให้เป็นมาตรฐานสากล และได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

๒.๓ สำนักงาน ปปง. ส่งคำขอความช่วยเหลือทางวิชาการจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) เพื่อพัฒนาระบบด้าน AML/CFT ของประเทศไทยให้เป็นมาตรฐานสากลในปี ๒๕๕๑

๒.๔ ผู้เชี่ยวชาญของ IMF เดินทางมาพบผู้แทนหน่วยงานต่างๆ ครั้งที่ ๑ เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๕๒ เพื่อรวบรวมข้อมูลในการจัดทำแผนงาน

๒.๕ สำนักงาน ปปง. ร่วมกับ ผู้เชี่ยวชาญของ IMF จัดทำร่างแผนแม่บท Master Implementation Plan: MIP ของประเทศไทย และนำเสนอร่างแผนแม่บทดังกล่าวแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๒

๒.๖ ในเดือน กันยายน ๒๕๕๒ สำนักงาน ปปง. ให้ความเห็นชอบในหลักการของแผนแม่บทดังกล่าว และได้ส่งแผนฯ ดังกล่าวให้หน่วยงานไทยที่เกี่ยวข้องพิจารณาปรับปรุงกิจกรรมภายใต้แผนฯ

๒.๗ IMF ส่งคณะผู้เชี่ยวชาญมาประจำการที่ประเทศไทยตลอดช่วงระยะเวลาตามแผน MIP เพื่อให้ความช่วยเหลือในฐานะที่ปรึกษา ช่วยทบทวน ให้ข้อเสนอแนะและสนับสนุนข้อมูลในการปรับปรุงร่างกฎหมาย และระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นไปอย่างสอดคล้องกับมาตรฐานสากล และทำหน้าที่

ประสานงานกับกลุ่มผู้ให้ความช่วยเหลือ (Donors and Providers) ในการปฏิบัติตามแผน MIP ดังกล่าว โดยเริ่มดำเนินโครงการตั้งแต่ ตุลาคม ๒๕๕๒

๒.๘ สำนักงาน ปปง. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้จัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๓ – ๒๕๕๘) โดยความร่วมมือทางวิชาการด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศตามแนวทาง “หุ้นส่วนเชิงยุทธศาสตร์” ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อเร่งรัดพัฒนาระบบ AML/CFT ของประเทศไทยให้เป็นไปอย่างสอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ เห็นชอบยุทธศาสตร์ชาติด้าน AML/CFT ตามที่สำนักงาน ปปง. เสนอและให้หน่วยงานและส่วนราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ รับผิดชอบดำเนินกิจกรรมตามอำนาจหน้าที่และภารกิจตามกฎหมายของแต่ละหน่วยต่อไป

๒.๙ การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติแบ่งออกเป็นวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ๘ ด้าน โดยมีกรอบกิจกรรมภายใต้วัตถุประสงค์ดังกล่าวจำนวน ๕๕ กิจกรรมหลัก พร้อมกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการแล้วเสร็จและรายชื่อหน่วยงานหลักและหน่วยงานสนับสนุนในการดำเนินการดังกล่าว ซึ่งสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ของยุทธศาสตร์ชาติได้จากการดำเนินกิจกรรมตามวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์และจากการดำเนินคดีอาญาฟอกเงินและคดีอาญาเรื่องการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยพิจารณาจากจำนวนที่เพิ่มขึ้นของการพิพากษาลงโทษ การยึดอายัดและริบทรัพย์สิน ที่ได้จากการกระทำความผิด

๒.๑๐ สารสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติ มีวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ๘ ด้านเพื่อยกระดับการดำเนินการด้าน AML/CFT ของประเทศไทยดังนี้

(๑) ระบบกฎหมายด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายโดยการพัฒนา ปรับปรุงและบัญญัติกฎหมาย กฎ ระเบียบ และประกาศที่เกี่ยวข้อง

(๒) ขีดความสามารถและการประสานความร่วมมือ และการดำเนินการของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย อัยการและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ในการสืบสวนสอบสวน ดำเนินคดี พิพากษาและลงโทษ ความผิดฐานฟอกเงิน ความผิดมูลฐาน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการก่อการร้าย

(๓) ขีดความสามารถและการประสานความร่วมมือ และการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพของสำนักงาน ปปง. ในการรับ วิเคราะห์และส่งต่อข้อมูลข่าวกรองทางการเงินเพื่อสนับสนุนหน่วยบังคับใช้กฎหมายในการดำเนินการต่อต้านการฟอกเงิน ความผิดมูลฐาน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการก่อการร้าย

(๔) การปฏิบัติตามมาตรการเชิงป้องกันด้าน AML/CFT ที่มีประสิทธิภาพของสถาบันการเงินและหน่วยธุรกิจหรือผู้ประกอบการวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน

(๕) ขีดความสามารถและการประสานความร่วมมือและการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพของหน่วยงานกำกับดูแลเพื่อให้มีการปฏิบัติตามมาตรการเชิงป้องกันด้าน AML/CFT

(๖) ความโปร่งใสของนิติบุคคลและผู้จัดการประโยชน์แทน (เช่น ทรัสต์ องค์กรการกุศลและมูลนิธิ) เพื่อไม่ให้ถูกใช้เป็นช่องทางในการกระทำความผิดของอาชญากรและผู้ก่อการร้าย

(๗) ความร่วมมือภายในประเทศและระหว่างประเทศในการต่อต้านการฟอกเงิน ความผิดมูลฐาน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการก่อการร้าย

(๘) สร้างความตระหนักและการสนับสนุนของสังคมในการต่อต้านการฟอกเงิน ความผิดมูลฐาน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการก่อการร้าย

๒.๑๑ สำนักงาน ปปง. ได้จัดการสัมมนาเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ เพื่อรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาปรับปรุงร่างยุทธศาสตร์ ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นก่อนนำเสนอ คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบตามลำดับต่อไป ซึ่งที่สัมมนาได้ให้ความเห็นชอบในหลักการของร่างยุทธศาสตร์และ นม. ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขร่างยุทธศาสตร์ฯ ตามที่สัมมนาได้ให้ข้อคิดเห็น เท่าที่สามารถดำเนินการได้ภายใต้ ข้อจำกัดในเรื่องของกรอบเนื้อหาของยุทธศาสตร์และกำหนดเวลาที่ต้องดำเนินการตามแผน MIP

๒.๑๒ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์ชาติด้าน AML/CFT เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ โดยในการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์ชาตินี้ สำนักงาน ปปง. ได้แต่งตั้งคณะทำงาน ๔ ชุด คือ

(๑) คณะทำงานด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการ สนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย มีการประชุม ๗ ครั้ง

(๒) คณะทำงานด้านการกำกับดูแลผู้มีหน้าที่รายงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันปราบปราม การฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย มีการประชุม ๗ ครั้ง

(๓) คณะทำงานด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการ ต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย มีการประชุม ๕ ครั้ง

(๔) คณะทำงานด้านการกำกับดูแลองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร มีการประชุม ๓ ครั้ง

๓.ลำดับขั้นตอนการดำเนินการของสำนักงาน ปปง. ในด้านกฎหมายว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

๓.๑ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๒ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๒ เป็นต้นมา ทั้งนี้ กฎหมายฉบับนี้มีเจตนารมณ์สำคัญคือ เนื่องจากผู้ประกอบการซึ่งกระทำความผิดกฎหมายบางประเภทได้นำเงินหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดนั้นมากระทำในรูปแบบต่าง ๆ อันเป็นการฟอกเงิน เพื่อนำเงินหรือทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ในการกระทำความผิดต่อไปได้อีก ทำให้ยากแก่การปราบปรามการกระทำผิดกฎหมายเหล่านั้น และโดยกฎหมายที่มีอยู่ก็ไม่สามารถปราบปรามการฟอกเงินหรือดำเนินการกับเงินหรือทรัพย์สินนั้นได้เท่าที่ควร ดังนั้น เพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมดังกล่าว จึงสมควรกำหนด มาตรการต่าง ๆ ให้สามารถดำเนินการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒ ในปี พ.ศ.๒๕๔๖ มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ ครั้งที่ ๑ โดยรัฐบาลในขณะนั้นได้ตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่ ๑๓๗๓ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ค.ศ. ๒๐๐๑ ที่ขอให้ทุกประเทศร่วมมือดำเนินการป้องกันและปราบปรามการกระทำใดที่เป็นการก่อการร้าย รวมถึง การสนับสนุนทางทรัพย์สินหรือกรณีอื่นใด ที่มีวัตถุประสงค์จะนำไปใช้ในการดำเนินการก่อการร้ายหรือเป็น

สมาชิกขององค์กรก่อการร้าย และเพื่อให้เป็นไปตามมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติดังกล่าว รัฐบาลในขณะนั้นจึงได้ตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยมีหลักการสำคัญคือ กำหนดให้ความผิดฐานก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญาที่แก้ไขเพิ่มเติมเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาตรการทางกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมาใช้ในการระงับ (Freeze) การเคลื่อนไหวของเงินทุนหรือทรัพย์สินทางการเงินอื่นๆ หรือแหล่งเงินทุนของบุคคลซึ่งกระทำหรือพยายามกระทำการก่อการร้าย เพื่อเป็นมาตรการต่อสู้การก่อการร้ายสากลควบคู่ไปกับการบังคับใช้ประมวลกฎหมายอาญา

๓.๓ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ ครั้งที่ ๒ โดยมีหลักการสำคัญ เช่น การขอเพิ่มความผิดมูลฐาน การแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบ การได้มา และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ ฟอกเงินและคณะกรรมการธุรกรรม การปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน การกำหนดให้มีกองทุนการ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ผลการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวมีบางประเด็นที่ไม่ สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ไม่ว่าจะเป็นเรื่องจำนวนมูลฐานความผิดที่ยังน้อยกว่ามาตรฐานสากล ความไม่ เป็นอิสระหรือความไม่คล่องตัวในการบังคับใช้กฎหมาย เช่น กรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องรายงานผลการใช้ อำนาจให้หน่วยงานอื่นตรวจสอบซึ่งเป็นปัญหาทางปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมาก หรือการดำเนิน ภารกิจด้านข่าวกรองทางการเงินเพื่อสนับสนุนการสืบสวนสอบสวนทั้งมาตรการทางอาญาในคดีความผิด ความผิดมูลฐานและความผิดฐานฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและมาตรการทาง แห่งที่ยังไม่สอดคล้องมาตรฐานสากล รวมทั้งมาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลสถาบันการเงินและผู้มี หน้าที่รายงานการทำธุรกรรมที่ยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลหลายประการ เป็นต้น

๓.๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงาน ปปง. ได้เสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ ครั้งที่ ๓ มีหลักการสำคัญคือ กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทมี หน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมและกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการแสดงตนและการตรวจสอบเพื่อทราบ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพบางประเภทเพื่อให้เป็นที่ยอมรับในระดับ สากล ทั้งนี้ พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวยังได้บัญญัติให้ต้องมีการออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัติ เช่น หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการรายงานธุรกรรม การต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตนและทำการพิสูจน์ ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (Know Your Customer/Customer Due Diligence-KYC/CDD) ก่อนการทำ ธุรกรรม การกำหนดนโยบายการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยงที่อาจเกี่ยวกับการฟอกเงินของลูกค้า และต้อง ดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเมื่อเริ่มทำธุรกรรมครั้งแรกโดยต้องตรวจสอบเป็นระยะ จนสิ้นสุดดำเนินการเมื่อมีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า รวมทั้งต้องเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการ ตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เป็นต้น

๓.๕ ภายหลังจากที่คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (FATF) ระบุชื่อประเทศไทยว่าเป็นประเทศที่มีความบกพร่องเชิงยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ได้เรียกร้องให้ประเทศต่างๆ ยกกระดับการเฝ้าระวังการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเทศต่างๆ ที่อยู่ในบัญชีรายชื่อรวมทั้งประเทศไทยเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (ในขณะนั้น) ได้มีหนังสือถึงประธานคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเพื่อรับรองว่าประเทศไทยจะเร่งดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามแผนงานดังกล่าว โดยในส่วนของสำนักงาน ปปง. ได้ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้จัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายซึ่งเป็นแผนที่กำหนดการปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอนตามกรอบเวลาเพื่อให้การพัฒนาพันธกิจด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศไทยสอดคล้องมาตรฐานสากลโดยยุทธศาสตร์ดังกล่าว คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ โดยให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำยุทธศาสตร์ชาติฯ ไปใช้เป็นแนวทางดำเนินการให้มีความสอดคล้องตามอำนาจหน้าที่และภารกิจที่กำหนดของแต่ละหน่วยงาน

๓.๖ เพื่อให้พันธกิจด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศไทยสอดคล้องมาตรฐานสากลตามยุทธศาสตร์ดังกล่าว เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงาน ปปง. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องเพื่อทำการศึกษาและเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงกฎหมาย กฎ และระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ขณะเดียวกันก็ได้ประสานขอความร่วมมือและความช่วยเหลือด้านวิชาการจากผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ในการช่วยเป็นที่ปรึกษาในการยกร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ นั้น สำนักงาน ปปง. ได้มีการจัดประชุมคณะทำงานฯ จำนวน ๕ ครั้ง ส่วนในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีการจัดประชุมคณะทำงานฯ จำนวน ๒ ครั้ง ทั้งนี้ ผลสรุปจากการจัดประชุมกับคณะทำงานฯ รวมทั้งข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) สำนักงาน ปปง. ได้นำมาประกอบการยกร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ.

๔. เหตุผลทำให้ประเทศไทยถูกจัดให้มีความเสี่ยงด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

๔.๑ ประเทศไทยยังขาดกฎหมายที่เป็นมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

๔.๒ ความล่าช้าในการแต่งตั้งคณะกรรมการธุรกรรม ซึ่งจะเป็นผู้ใช้อำนาจในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน อันเนื่องมาจากผลของการ

ประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๑ ได้มีผลเป็นการยกเลิกคณะกรรมการ ปปง. ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยไม่ได้มีการบัญญัติบทเฉพาะกาลรองรับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ปปง. ตามบทบัญญัติเดิมไว้ จึงทำให้คณะกรรมการ ปปง. ตามบทบัญญัติเดิมไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการ ปปง. ขึ้นมาใหม่ เพื่อให้ครบองค์ประกอบของคณะกรรมการ ปปง. ตามกฎหมายที่แก้ไขใหม่ต่อไป ซึ่งคณะกรรมการ ปปง. นั้น จะเป็นผู้ใช้อำนาจในการแต่งตั้งกรรมการธุรกรรม ซึ่งเหตุผลที่ทำให้การแต่งตั้งคณะกรรมการธุรกรรมเป็นไปอย่างล่าช้านั้น เนื่องจากการขาดความมีเสถียรภาพในทางการเมือง จึงทำให้กระบวนการพิจารณาให้ความเห็นชอบกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการ ปปง. ในชั้นของสภาผู้แทนราษฎรเป็นไปอย่างล่าช้า ซึ่งในที่สุดสำนักงาน ปปง. ก็ได้ประสานการดำเนินการจนสามารถที่จะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการ ปปง. ได้ เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

๔.๓ ความล่าช้าในการแต่งตั้งเลขาธิการ ปปง. ซึ่งว่างมาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ เนื่องจากการขาดความมีเสถียรภาพในทางการเมืองจึงทำให้กระบวนการคัดเลือกเลขาธิการ ปปง. ไม่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

๔.๔ ปัญหาการจัดโครงสร้างและอัตรากำลังของสำนักงาน ปปง. โดยเฉพาะบุคลากรด้านกำกับดูแลสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพที่มีอยู่ประมาณนับแสนแห่ง แต่ปัจจุบันสำนักงาน ปปง. มีบุคลากรด้านนี้เพียง ๕ คน ทั้งนี้ได้มีการขออัตรากำลังจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งก็ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่ก็ยังมีจำนวนที่ไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานของสำนักงาน ปปง. โดยมีสถิติการขอรับการจัดสรรและการได้รับการจัดสรรอัตรากำลังข้าราชการ ดังนี้

ปี ๒๕๔๘ ขอรับการจัดสรร ๑๐๐ อัตรา ไม่ได้รับการจัดสรร

ปี ๒๕๔๙ ขอรับการจัดสรร ๔๓ อัตรา ได้รับการจัดสรร ๖ อัตรา

ปี ๒๕๕๐ ขอรับการจัดสรร ๓๔๖ อัตรา ได้รับการจัดสรร ๖ อัตรา

ปี ๒๕๕๑ ขอรับการจัดสรร ๓๔๘ อัตรา ไม่ได้รับการจัดสรร

ปี ๒๕๕๒ ขอรับการจัดสรร ๖๑ อัตรา ได้รับการจัดสรร ๖ อัตรา

ปี ๒๕๕๓ ขอรับการจัดสรร ๖๑ อัตรา ได้รับการจัดสรร ๒ อัตรา

นอกจากนี้ โครงสร้างในปัจจุบันยังไม่รองรับมาตรฐานสากล จึงจำเป็นต้องมีหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการวิเคราะห์ธุรกรรม ด้านกำกับดูแลสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพ ๙ ประเภท และต้องมีอัตรากำลังเพื่อปฏิบัติการดังกล่าวรวมทั้งภารกิจด้านการยึด/อายัดทรัพย์สิน ซึ่งมีปริมาณคดีตามความผิดมูลฐานและรายงานการทำธุรกรรมที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ไม่สอดคล้องกับจำนวนเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบที่มีอยู่

๕. ผลกระทบจากการถูกกำหนดรายชื่อใน Public Statement

จาก FATF Public Statement เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เกี่ยวกับประเทศไทย FATF เรียกร้องให้ประเทศต่างๆ พิจารณาความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นเนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่มีข้อบกพร่องใน

การขาดกฎหมาย และมาตรการ เพื่อการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (FATF SR II และ III) ซึ่งหมายความว่า บางประเทศจะออกประกาศสั่งการให้สถาบันการเงินในประเทศของตนเพิ่มความเข้มงวด และเฝ้าระวังการทำธุรกรรมกับประเทศไทย ทำให้การทำธุรกรรมจะต้องมีขั้นตอน และตรวจสอบเอกสารมากขึ้น ซึ่งส่งผลถึงระยะเวลาในการทำธุรกรรม และค่าธรรมเนียมที่อาจจะเพิ่มขึ้น ฉะนั้นในภาพรวมจะเป็นการลดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในด้านเศรษฐกิจ และอาจรวมถึงความยากลำบากของคนไทยในการทำธุรกรรมกับต่างประเทศ

(๑) ผลกระทบต่อกลุ่มตลาดเงิน

ธนาคารไทยจะเป็นคู่ค้าที่มีความเสี่ยงสูงสุดในมุมมองของธนาคารหรือสถาบันการเงินต่างชาติ หากมีธุรกรรมของไทย ถูกส่งไปยังสถาบันการเงินต่างชาติ อาจถูกตีกลับเมื่อมีข้อมูลไม่ครบถ้วน อาทิ หมายเลขประจำตัวผู้โอนเงินไม่ได้ถูกระบุ หรือไม่มีที่อยู่ในไทยแนบไปกับคำสั่งโอนเงิน รวมถึง การอนุมัติการลงทุนขนาดใหญ่ของลูกค้าธนาคารไทยอาจจะได้รับการปฏิเสธ เนื่องจากเห็นว่า เป็นธนาคารคู่ค้าที่ก่อตั้งในประเทศที่มีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย การขอกู้ยืม หรือการแลกเปลี่ยนค่าเงิน ก็อาจได้รับการจำกัดในจำนวนที่น้อยลง เนื่องด้วยถูกมองว่า ไม่มีความปลอดภัยในการลงทุนหรือร่วมค้าด้วย

นอกจากนี้ หากลูกค้าของสถาบันการเงินต่างชาติ ระบุว่า เป็นลูกค้าที่ทำธุรกิจกับประเทศไทย หรือมีเครือญาติสนิทกับคนที่อยู่ในประเทศไทย ลูกค้ารายนั้น จะกลายเป็นลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามไปด้วย ซึ่งอาจทำให้ลูกค้าสถาบันการเงินต่างชาติพยายามหลีกเลี่ยงการทำธุรกิจกับไทย

(๒) ผลกระทบต่อกลุ่มตลาดทุน

บริษัทหลักทรัพย์ที่เป็นคู่ค้ากับสถาบันการเงินต่างชาติ จะถูกลดเครดิตความน่าเชื่อถือในลักษณะเดียวกันกับธนาคาร เมื่อลูกค้าคนไทยไปลงทุนในบริษัทหลักทรัพย์ต่างชาติ ก็จะได้รับผลกระทบจากความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายสูงสุด และอาจถูกจำกัดในการลงทุนปริมาณสูง หรืออาจถูกจำกัดมิให้ใช้บริการบางประเภท ในขณะที่ลูกค้าต่างชาติ ก็อาจหลีกเลี่ยงลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ของไทย เนื่องด้วย หากลูกค้าต่างชาติเป็นลูกค้าของบริษัทหลักทรัพย์ไทย ก็จะทำให้ลูกค้าต่างชาติ มีความเสี่ยงในกรณีที่เป็นลูกค้าบริษัทหลักทรัพย์ในประเทศที่พัฒนาแล้วด้วย ดังนั้น จะมีความเป็นไปได้สูงที่ลูกค้าต่างชาติ อาจหลีกเลี่ยงลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ผ่าน บริษัทหลักทรัพย์ของไทย

.....

ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหากรณี FATF ขึ้นบัญชีดำประเทศไทย*

๑. ความเป็นมา

จากการที่คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force: FATF) ขึ้นบัญชีดำ (Dark Grey List) หรือถูกขึ้นบัญชี “ต้องเฝ้าระวังสูงสุด” ตามการประกาศของ FATF

กรณีประเทศไทย เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕ FATF ซึ่งเป็นคณะทำงานเฉพาะกิจที่มีการดำเนินเกี่ยวกับการฟอกเงินได้ประกาศเพิ่มรายชื่อประเทศไทย เข้าเป็น ๑ ใน ๕ “ประเทศในฐานะเป็นประเทศที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานระหว่างประเทศว่าด้วยการสกัดการฟอกเงิน” ในการป้องกันกระบวนการก่อการร้ายข้ามชาติ ในระดับที่เป็น Grey List โดยอยู่ร่วมในบัญชีกับ ๕ ประเทศ ได้แก่ ปากีสถาน อินโดนีเซีย ไทย กานา และแทนซาเนีย โดยก่อนหน้านี้มีประเทศที่ถูกขึ้นบัญชีดำ จำนวน ๑๒ ประเทศ ของ FATF ประกอบด้วย โบลิเวีย คิวบา เอธิโอเปีย อิหร่าน เคนยา พม่า ไนจีเรีย เกาหลีเหนือ เซาตูเมและปรินซิปี ศรีลังกา ซีเรีย และตุรกี จากรายชื่อดังกล่าว มีประเทศในอาเซียนที่ถูกขึ้นบัญชีเฝ้าระวังโดย FATF จำนวน ๓ ประเทศ คือ ไทย อินโดนีเซีย และพม่า

ผลกระทบระยะสั้น เริ่มเห็นผลกระทบต่อการทำธุรกรรมการเงินระหว่างประเทศ เริ่มมีความยุ่งยากจากขั้นตอนที่เพิ่มขึ้นในการพิสูจน์ทราบลูกค้า (Customer Due Diligence: CDD) มากขึ้น ในธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการโอนเงินผ่านระบบธนาคารข้ามประเทศประเภทต่างๆ เช่น Trade Financing, Payments, Correspondent Banking, Foreign Exchange Transaction รวมถึงการใช้บัตรเครดิตในต่างประเทศ บางครั้งถูกระงับการใช้ ซึ่งการโอนเงินชำระค่าสินค้าทั้งด้านการนำเข้าและส่งออก จะต้องทำ Enhanced Due Diligence: EDD ซึ่งมีขั้นตอนและเอกสารเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ทางธนาคารผู้รับโอนเงินทราบถึงแหล่งที่มาของเงิน ทำให้ต้องใช้เวลาในการทำธุรกรรมมากขึ้น จึงอาจเกิดความล่าช้าในการชำระเงินให้กับลูกค้า และทำให้ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจสูงขึ้นอีกด้วย รวมถึงอาจถูกจำกัดในการทำธุรกรรมประเภทต่างๆ ด้วย ผลกระทบจะทำให้การโอนเงินระหว่างประเทศมีความยุ่งยากและเพิ่มระยะเวลา ขาดความคล่องตัวและจะทำให้มีต้นทุนค่าธรรมเนียมต่างๆ เพิ่มขึ้นส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของประเทศ

สำหรับผลกระทบในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ และต่อเนื่องในระยะยาวหากประเทศไทยถูกจัดชั้นจาก FATF ไปสู่ระดับที่เป็นบัญชีดำ Black List จะมีผลต่อการไม่สามารถดำเนินธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งเศรษฐกิจไทยพึ่งพาภาคส่งออกร้อยละ ๗๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) ภาคนำเข้าร้อยละ ๖๙ ของ GDP และภาคท่องเที่ยวและการลงทุนระหว่างประเทศรวมกันประมาณร้อยละ ๑๘-๑๙ ของ GDP จะส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างรุนแรง

* ที่มา : สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหากรณี FATF ขึ้นบัญชีดำประเทศไทย, อ้างถึงใน หนังสือสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ สศ ๐๐๐๑/๑๐๒๘ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๕.

คณะทำงานเศรษฐกิจมหภาค การเงิน การคลัง สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงเห็นถึงความสำคัญเพราะเกี่ยวข้องกับความมั่นคง เศรษฐกิจ สิทธิมนุษยชน ชุมชน ซึ่งเป็นพันธกิจของสภาที่ปรึกษา จึงได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์ เพื่อจัดทำเป็นข้อเสนอแนะเพื่อส่งให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

๒. วิธีการศึกษาและการดำเนินงาน

๒.๑ รวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ทั้งจากภาครัฐและข้อมูลจากสื่อมวลชน รวมถึงข้อมูลโดยตรงจากผู้หน่วยงานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง

๒.๒ การจัดสัมมนาร่วมกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ป.ง.) ในการระดมความคิดเห็นจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเรื่องร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สมาคมธนาคาร กลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ ของสภาอุตสาหกรรมฯ สภาท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (สำนักงาน ก.ล.ต.) รวมทั้งหน่วยงานต่างๆ ทั้งจากภาครัฐและเอกชน เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

๒.๓ การประชุมสรุปประเด็นของคณะทำงานเศรษฐกิจมหภาค การเงิน การคลัง เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

๓. สารสำคัญของเรื่องและข้อวิเคราะห์

๓.๑ สารสำคัญ

๓.๑.๑ FATF มีความสำคัญอย่างไร

The Financial Action Task Force หรือ FATF เป็นองค์การระหว่างรัฐ (Inter Governmental Organization) ที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๒ (ค.ศ. ๑๙๘๙) โดยความเห็นชอบของที่ประชุมสุดยอดกลุ่มประเทศ G๗ จัดตั้งขึ้นมาเพื่อป้องกันการฟอกเงินและการสนับสนุนการเงินแก่ขบวนการก่อการร้ายข้ามชาติ มีสมาชิกจำนวน ๓๔ ประเทศ และ ๒ องค์กร (The Gulf Cooperation Council และ The European Commission) โดยสมาชิกของ FATF ประกอบด้วยประเทศที่พัฒนาแล้ว และเป็นคู่ค้าที่สำคัญของไทย เช่น สหรัฐอเมริกา ประเทศในยุโรปโซน ประเทศญี่ปุ่น ฯลฯ

๓.๑.๒ พันธกิจของ FATF

ขอบข่ายหน้าที่ของ FATF ทำหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti – Money Laundering/Counter Financing of Terrorism) เพื่อให้ประเทศต่างๆ จะต้องมีการปฏิบัติ ทั้งด้านกฎหมายและกระบวนการตรวจสอบในการป้องกันการฟอกเงินเพื่อก่อการร้ายในระดับนานาชาติ

กลไกการทำงานของ FATF ประกอบด้วย

๑) การกำหนดมาตรฐานการประเมินตรวจสอบความสมบูรณ์และความบกพร่องของนานาชาติประเทศ สำหรับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจำนวน ๔๐ ข้อ โดยจะครอบคลุมถึงระบบกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและการบังคับใช้กฎหมาย ระบบการเงิน และกฎเกณฑ์ทางการเงิน

๒) ความร่วมมือระหว่างประเทศ FATF จะมีหน้าที่ในการให้ข้อเสนอแนะพิเศษสำหรับการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินกับการก่อการร้ายเพื่อให้ประเทศสมาชิกหรือประเทศที่สนใจนำไปปรับปรุงแก้ไขกฎหมายภายในประเทศของตนเองให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

๓) กลไกการทำงานของ FATF จะเป็นผู้ติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินมาตรการที่จำเป็น รวมทั้ง การติดตามและพิจารณาทบทวนเทคนิคการฟอกเงินการก่อการร้ายกับการหามาตรการต่อต้านการกระทำความผิดดังกล่าว และส่งเสริมสนับสนุนการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมให้กับทุกประเทศ

๓.๑.๓ สมาชิกและการพิจารณาจัดกลุ่มประเทศความเสี่ยงของ FATF

สมาชิกของ FATF แบ่งเป็นสองประเภท คือ ๑. สมาชิกโดยตรง และ ๒. สมาชิกสมทบ (Associate Member) รวมถึง กลุ่มประเทศผู้สังเกตการณ์ (Observers) ปัจจุบันมีสมาชิก ๓๖ ประเทศ สำหรับประเทศไทยมีฐานะเป็นสมาชิกสมทบ (Associate Member) เนื่องจากประเทศไทยเป็นสมาชิกผู้ร่วมก่อตั้ง Asia Pacific Group on Money Laundering หรือ APG ที่ได้มีการจัดตั้งขึ้นที่ประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งตามข้อบังคับ (Terms of References) ของ APG กำหนดให้สมาชิกของกลุ่มต้องปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของ FATF และต้องปฏิบัติตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติในการปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

๓.๑.๔ การจัดลำดับกลุ่มประเทศความเสี่ยงของ FATF

FATF ได้จัดชั้นการพิจารณาการเลื่อนลำดับเป็นประเทศที่มีความเสี่ยงในการสนับสนุนการฟอกเงินเพื่อการก่อการร้าย เป็นกลุ่มลำดับ (โดยไทยอยู่ในกลุ่มลำดับที่ ๒) ประกอบด้วย

๑) กลุ่ม Super Black List เป็นประเทศที่มีความเสี่ยงสูงสุด โดยเข้าสู่กระบวนการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ (Sanction Major) ห้ามไม่ให้มีการทำธุรกรรมโดยทั้งสิ้น ปัจจุบันมี ๒ ประเทศ คือ อิหร่านและเกาหลีเหนือ

๒) กลุ่ม Dark Grey List เป็นแบล็กลิสต์ประเภทที่ได้รับการเตือนแล้ว แต่ขาดความคืบหน้าในการปรับปรุงตามมาตรการของ FATF ประเทศที่อยู่ในกลุ่มนี้อาจถูกมาตรการอ่อนสุด เช่น การกล่าวเตือนให้มีการปรับปรุงกฎหมายและออกมาตรการที่จำเป็นจนไปถึงระดับที่ต้องมีกระบวนการตรวจสอบการทำธุรกรรมต่างประเทศ (Enhanced Due Diligence: EDD) รวมถึง Hold เงินในบัญชีของธนาคารของประเทศผู้รับเงินหรือถูกโอนเงินกลับ ปัจจุบันมีประเทศอยู่ในกลุ่มดังกล่าว จำนวน ๑๕ ประเทศประกอบด้วย ปากีสถาน อินโดนีเซีย ไทย กานา แทนซาเนีย โบลิเวีย คิวบา เอธิโอเปีย เคนยา พม่า ไนจีเรีย เซาตูเมและปรินซิปี ศรีลังกา ซีเรีย และตุรกี

๓) กลุ่ม Grey List เป็นแบล็กลิสต์ประเภทที่มีการถูกเตือนเบื้องต้น หรือต้องถูกเฝ้าระวัง เป็นลักษณะกลุ่มประเทศที่มีความคืบหน้าและความพยายามที่เป็นรูปธรรมในเรื่องมาตรการการป้องกันตามมาตรฐานของ FATF เช่น ประเทศฟิลิปปินส์ที่เดิมอยู่ในกลุ่ม Dark Grey List

๓.๑.๕ วิธีการประเมินจัดอันดับประเทศซึ่งมีความเสี่ยงของ FATF

๑) FATF มีการประเมินมาตรฐานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti-Money Laundering / Counter Financing of

Terrorism) ที่จะพิจารณาว่าประเทศใดมีความเสี่ยงในด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

๒) แนวทางในการพิจารณาจากผลประเมินของแต่ละประเทศว่าได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามข้อแนะนำหลักและข้อแนะนำสำคัญของ FATF ซึ่งมีทั้งสิ้น ๑๖ ข้อหรือไม่

๓) หากประเทศใดไม่สามารถที่จะดำเนินการให้สอดคล้องกับข้อแนะนำหลักและข้อแนะนำสำคัญของ FATF เกินกว่า ๑๐ ข้อ ถือเป็นเงื่อนไขสำคัญซึ่งประเทศดังกล่าวจะถูกจัดให้เป็นประเทศที่มีความบกพร่องเชิงยุทธศาสตร์และมีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

๓.๑.๖ ประเทศไทยไม่ผ่านเกณฑ์อะไรจึงทำให้ FATF จัดประเทศไทยเป็นประเทศมีความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน-สนับสนุนการก่อการร้าย ประเภท Dark Grey List

ผลการประเมินที่ผ่านมาของ FATF ประเทศไทยไม่ผ่านเกณฑ์ตามมาตรฐานสากลรวม ๑๓ ข้อ ประกอบด้วย

๑) การไม่สามารถปฏิบัติตามข้อแนะนำหลัก (Core Recommendation) จำนวน ๖ ข้อ

๒) ข้อแนะนำสำคัญ (Key Recommendations) จำนวน ๗ ข้อ ทั้งนี้พบว่ากลุ่มประเทศพัฒนา อาทิ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร อิตาลี สิงคโปร์ ญี่ปุ่น อินเดีย ต่างมีข้อบกพร่องและไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานสากลตามที่ FATF กำหนดเช่นกัน แต่จะแตกต่างว่าประเทศไทยตรงที่ประเทศเหล่านี้จะมีข้อบกพร่องเพียงข้อใดข้อหนึ่งตามข้อแนะนำหลักและข้อแนะนำสำคัญ (Core/Key Recommendations) เท่านั้น แต่ยังไม่เกินตามข้อกำหนดจำนวน ๑๐ ข้อ

ข้อบกพร่องของไทย ๑๓ ข้อซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ของ FATF

๑) ความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของไทยไม่ครอบคลุมถึงความผิดที่ FATF กำหนด และไม่ได้บัญญัติความผิดมูลฐานที่กระทำในต่างประเทศ

๒) ประเทศไทยไม่มีกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (เกี่ยวกับกฎกระทรวงว่าด้วยการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (CDD))

๓) ประเทศไทยไม่มีกฎหมายให้สถาบันการเงินเก็บรักษาข้อมูลการแสดงผลและข้อธุรกรรมของลูกค้าหรือหลักฐานอื่นๆ เป็นเวลาอย่างน้อยห้าปี เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดี

๔) กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของไทยยังไม่ครอบคลุมถึงสถาบันการเงินตามที่ FATF กำหนด

๕) กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของไทยไม่ได้กำหนดให้สถาบันการเงินต้องรายงานกรณีมีความพยายามที่จะทำธุรกรรม รวมทั้งไม่มีการประเมินความเสี่ยงเรื่องการฟอกเงินในส่วนของธุรกรรมที่ได้รับยกเว้นจากหน้าที่ในการรายงาน

๖) ความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามกฎหมายไทยยังไม่ครอบคลุมถึง

- การสนับสนุนทางการเงินแก่การกระทำที่ระบุในอนุสัญญาตามภาคผนวกของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

- ผู้ก่อการร้ายหรือองค์การก่อการร้ายที่ไม่ถูกขึ้นบัญชี

- การจัดหาหรือรวบรวมทรัพย์สินหรือจัดหาทรัพย์สินโดยเจตนาไม่สุจริตเพื่อให้ทรัพย์สินนั้น ถูกใช้หรือโดยรู้ว่าทรัพย์สิน นั้นจะถูกนำไปใช้โดยองค์การก่อการร้ายหรือผู้ก่อการร้าย

๗) ประเทศไทยไม่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าหน่วยงานได้รับผิดชอบการติดตามและ ควบคุมให้สถาบันการเงินปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินปฏิบัติตามกฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ไม่มีมาตรการป้องกันมิให้อาชาญกรเป็นผู้รับประโยชน์ของสถาบัน การเงิน และไม่มีมาตรการติดตามหรือตรวจสอบการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการโอนเงินที่ไม่มีการขอใบอนุญาต หรือจดทะเบียน

๘) ต้องมีหน่วยข่าวกรองทางการเงิน (FIU) ทำหน้าที่เป็นศูนย์รับข้อมูล วิเคราะห์ และส่งต่อ รายงานธุรกรรมต้องสงสัยและข้อมูลอื่น

๙) ประเทศไทยต้องให้สัตยาบันอนุสัญญากรุงเวียนนาและอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วย การต่อต้านการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ (อนุสัญญาปาเลโม) และอนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการสนับสนุน ทางการเงินแก่การก่อการร้ายและอนุสัญญาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๑๐) การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางกฎหมาย (Mutual Legal Assistance)

๑๑) มาตรา ๑๓๕/๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญาของไทยยังไม่ครอบคลุมถึงการสนับสนุน ทางการเงินแก่การกระทำความผิดภายใต้กรอบของอนุสัญญาเกี่ยวกับการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่ การก่อการร้าย

๑๒) การไม่มีมาตรการยึดหรืออายัดทรัพย์สินและเงินทุนของผู้ก่อการร้ายหรือทรัพย์สินที่ใช้ สนับสนุนการก่อการร้ายโดยไม่ชักช้า และไม่มีความหมายหรือวิธีการเฉพาะในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของ ผู้ก่อการร้ายที่ถูกขึ้นบัญชีโดยประเทศต่างๆ

๑๓) ความผิดฐานการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายไม่สอดคล้องกับอนุสัญญา ทำให้ประเทศไทยไม่สามารถให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย หรือส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้

กรณีประเทศไทยที่มีข้อบกพร่องถึง ๑๓ ข้อ จึงเป็นที่มาให้เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕ FATF ได้ประกาศเพิ่มรายชื่อประเทศไทยเข้าเป็น ๑ ใน ๕ ประเทศ ที่มีความบกพร่องทางยุทธศาสตร์ และไม่มีควมคืบหน้าในการออกกฎหมายและกำหนดหลักเกณฑ์ต่อต้านการฟอกเงินและการให้การสนับสนุน การก่อการร้าย กลุ่มประเภทที่ ๒: Dark Grey List ซึ่ง ๕ ประเทศดังกล่าว ประกอบด้วย ปากีสถาน อินโดนีเซีย ไทย กานา และ แทนซาเนีย

๓.๑.๗ เหตุผลซึ่งประเทศจะต้องมีการปฏิบัติตามเงื่อนไขของ FATF หากพิจารณาว่าถึงแม้ประเทศ ไทยไม่ได้เป็นสมาชิกโดยตรงของ FATF แต่เหตุผลที่ประเทศไทยต้องปฏิบัติตามมาตรการของ FATF

๑) ประเทศส่วนใหญ่ที่เป็นสมาชิกส่วนมากเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว และอยู่ในประเทศ G๒๐ เช่น สหภาพยุโรป (EU) สหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นคู่ค้าที่สำคัญของประเทศไทย

๒) หากประเทศไทยไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานของ FATF จะขาดความน่าเชื่อถือและเป็น ข้อกีดกันทางการค้าและมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (Non Tariff Barrier)

๓) กลุ่มประเทศคู่ค้าซึ่งเป็นสมาชิก FATF อาจใช้เป็นมาตรการในการกีดกันทางการค้ากับประเทศไทย ในฐานะที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐาน FATF ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากประเทศไทยผูกพันกับการค้าระหว่างประเทศ มูลค่าการส่งออกและนำเข้าของประเทศไทยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๔๐ ของ GDP

๔) ผลกระทบจะมีต่อความยุ่งยากในการทำธุรกรรมเกี่ยวกับการโอนเงินเข้าและออก จะได้รับผลกระทบ

๓.๑.๘ ประเทศไทยจะต้องดำเนินการอย่างไร ในการพ้นจากการเป็นประเทศมีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินฯ ทั้ง ๓ กลุ่มประเภท การดำเนินการของประเทศไทยโดยรัฐบาล จะต้องเร่งดำเนินการออกกฎหมาย ๒ ฉบับได้แก่

๑) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ.

๒) พระราชบัญญัติป้องกันการสนับสนุนทางการเงินเพื่อการก่อการร้าย พ.ศ.

นอกจากนี้ประเทศจะต้องออกกฎหมายหรือกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎกระทรวงเพื่อให้ธนาคารพาณิชย์สามารถตรวจสอบข้อมูลการโอนเงินของลูกค้า เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานของ FATF ให้ทันภายในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่ง FATF จะได้มีการตรวจสอบประเมินมาตรฐานของประเทศไทยอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งหากประเทศไทยยังไม่สามารถที่จะดำเนินการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องจากข้อแนะนำที่เกิดขึ้น FATF ก็อาจจะการประกาศเลื่อนลำดับให้กับประเทศไทยเข้าไปสู่กลุ่มบัญชีดำ (Super Black List) ซึ่งปัจจุบันมีประเทศอิหร่านและเกาหลีเหนืออยู่ในกลุ่มนี้และถูกคว่ำบาตรในการไม่ให้ทำธุรกรรมการเงินระหว่างประเทศ

๔. ผลกระทบซึ่งเกิดขึ้นในปัจจุบันและอาจจะเกิดขึ้นในอนาคตหากประเทศไทยยังไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขของ FATF

๔.๑ ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการอยู่ในลำดับบัญชีดำกลุ่ม Dark Grey List (Black List)

ผลกระทบของประเทศไทยต่อกรณีอยู่ในบัญชีประเทศเฝ้าระวังสูงสุดทางการฟอกเงินและสนับสนุนเงินแก่การก่อการร้าย (Black List) อาจประกอบด้วย

๑) ประเทศไทยได้เคยถูก FATF เตือนอย่างเป็นทางการ ๑-๒ ครั้งก่อนที่จะมาถูกจัดชั้นอยู่ในกลุ่ม Dark Grey List เข้าสู่มาตรการตอบโต้ที่รุนแรงมากขึ้น เช่น กักเงิน (Hold) จากธนาคารคู่ค้าในต่างประเทศหรือในประเทศไทย ส่งผลต่อการทำธุรกรรมหรือไม่สามารถโอนเงินระหว่างประเทศได้ แต่ก็ไม่น่าจะไปถึงขั้นระดับที่ ๑ ซึ่งจะต้องถูก Sanction Major

๒) ผลด้านภาพลักษณ์ของประเทศ กระทบความน่าเชื่อถือของประเทศส่งผลต่อโอกาสในการเป็นศูนย์กลางทางการเงินในภูมิภาค โดยเฉพาะการเปิด AEC ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘

๓) การทำธุรกรรมทางการเงินในระหว่างประเทศอาจเกิดความล่าช้าและไม่คล่องตัว เพราะต้องมีการตรวจสอบเอกสารมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อตลาดเงินและตลาดทุนที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศ รวมถึงการแลกเปลี่ยนกู้ยืมเงินของบริษัทข้ามชาติจะมีขั้นตอนยุ่งยากและใช้เวลานาน

๔) ผลกระทบจะมีต่อตลาดเงิน โดยเฉพาะความไม่สะดวกในการทำธุรกรรมทางการเงินจะมีการทำการตรวจสอบการทำธุรกรรมระหว่างประเทศ (Enhanced Due Diligence: EDD) หรือการตรวจสอบข้อมูลรายละเอียดการโอนเงินไม่ว่าจะเป็นการส่งออกและการนำเข้า ตลอดจนการทำธุรกรรมในตลาดทุน กล่าวคือ จะต้องมีการระบุที่อยู่ผู้ทำธุรกรรม แหล่งที่มาของเงินในการทำธุรกรรม ฯลฯ จากเดิมที่แค่แสดงชื่อเลขที่บัญชีในการทำธุรกรรมต่างๆ

๕) ภาคการลงทุนและนำเข้า-ส่งออก (FDI) ได้รับผลกระทบ อาจถูกทำ Customer Due Diligence: CDD โดยถูกตรวจสอบจากธนาคารพาณิชย์ ซึ่งหากข้อมูลไม่ชัดเจนอาจถูก Hold เงินไว้ อีกทั้ง Correspondent Bank จะลงทุนต่างประเทศมีความยุ่งยากมากขึ้น

๖) ระยะเวลาโอนเงินระหว่างประเทศใช้ระยะเวลานานขึ้น เนื่องจากมีการตรวจสอบที่มาที่ไปของเงินทำให้จากเดิมใช้ระยะเวลา ๓ วันทำการ เป็น ๕ วันทำการ ลดความคล่องตัวในการโอนเงินระหว่างประเทศของภาคธุรกิจ

๗) อาจถูกกักหรือ Hold เงินไว้ระยะหนึ่ง ซึ่งการถูกทำ Customer Due Diligence: CDD หากผู้โอนไม่สามารถให้ข้อมูลตามมาตรฐาน FATF อาจถูกธนาคาร Correspondent Bank Hold เงินไว้ระยะหนึ่ง หากไม่สามารถทำให้กระจ่าง (Clarify) ในแหล่งที่มาของเงิน อาจถูกโอนเงินกลับมา ทำให้ไม่สามารถทำการค้าระหว่างประเทศได้ เช่น การชำระค่าสินค้า

๔.๒ ผลกระทบเฉพาะด้านธุรกรรมของธนาคารพาณิชย์ไทยซึ่งเกิดจากมาตรการ FATF

๑) ภาคส่งออก ได้รับข้อมูลว่ากลุ่มนักลงทุนตะวันออกกลางเริ่มไม่ชำระราคาสินค้า หรือไม่จ่ายหนี้ เนื่องจากอ้างว่าประเทศไทยเป็นกลุ่มประเทศเสี่ยง และการโอนเงินชำระเงินค่าสินค้าส่งออกในยุโรปถูกธนาคารบางแห่งระงับการทำธุรกรรม

๒) ภาคธนาคารพาณิชย์ สมาคมธนาคารไทยแจ้งว่า ธนาคารตัวแทนซึ่งเป็นคู่ค้าในต่างประเทศมองธนาคารในไทยว่ามีความเสี่ยงในการฟอกเงินสูง ขณะที่ลูกค้าซึ่งเป็นนักธุรกิจชาวไทยก็ถูกจัดระดับความเสี่ยงในระดับสูงเช่นกัน

ก) ผลกระทบต่อธนาคารในไทย ในปัจจุบันธนาคารตัวแทนเริ่มสอบถามข้อมูลของลูกค้าเพิ่มขึ้นและยังขอหลักฐานลูกค้าเพิ่มเติม เช่น เลขบัตรประจำตัวประชาชน หรือหนังสือเดินทางของลูกค้าที่ธุรกรรมในไทยด้วย เพราะการโอนเงินระหว่างประเทศต้องมีการให้ข้อมูลส่วนตัวของลูกค้า

ข) ธนาคารพาณิชย์ไทยมีความยุ่งยากมากขึ้นในการโอนเงินข้ามประเทศ ปัจจุบันต้องตอบคำถามกับธนาคารตัวแทนในต่างประเทศแทบทุกวันบางรายถึงกับบอกว่าหากไม่ให้ข้อมูลลูกค้า จะตัดความสัมพันธ์กับธนาคารของไทยเพราะเรื่องนี้เป็นกฎข้อบังคับของประเทศของฝ่ายเขา

ค) ธนาคารตัวแทนในต่างประเทศ (Correspondent Bank) บางแห่งเริ่มมีความไม่พอใจและอาจต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่อการโอนเงินเพิ่มขึ้น

ง) ธนาคารตัวแทนบางแห่งที่เคยติดต่อกันมานานก็ทราบดีว่ามาตรฐานของประเทศไทยเป็นอย่างไร แต่เพราะเขาถูกบังคับให้ดำเนินการจึงต้องทำ ถ้าไม่ทำก็ผิดกฎหมายของประเทศเขา

๓) ผลกระทบด้านการท่องเที่ยว สมาคมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีความวิตก เพราะได้รับการสอบถามจากเอเยนต์ในต่างประเทศ และหากถูกเลื่อนอันดับไปสู่กลุ่ม ๑ นักท่องเที่ยวอาจจะไม่เดินทางมาประเทศไทย และจะกระทบกับเศรษฐกิจอย่างมาก หาก FATF เลื่อนลำดับไปสู่ลำดับที่ ๑ การทำธุรกรรมทางการเงินกับประเทศอื่นอาจทำไม่ได้

๔) ผลกระทบตลาดทุน สมาคมบริษัทหลักทรัพย์ไทย ได้รับผลกระทบ อาจเกิดปัญหากรณีที่ถูกค้าใหม่มีวัตถุประสงค์จะไปลงทุนในต่างประเทศ หรือกรณีลูกค้าต่างประเทศจะซื้อขายหลักทรัพย์ในประเทศไทย ก็จะมีประสบปัญหา เพราะการโอนเงินเข้ามาที่ประเทศไทยทำได้ยาก บางธนาคารของบางประเทศไม่โอนเงินให้ ซึ่งทางตลาดหลักทรัพย์เกรงผลกระทบระยะยาว เพราะการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์มีเงินทุนจากต่างประเทศไหลเข้ามา หากประเทศไทยมีความเสี่ยงสูง การโอนเงินจากต่างประเทศมาลงทุนก็จะหยุดชะงัก ทำให้ตลาดหลักทรัพย์มีปัญหาเรื่องเงินทุนได้

อย่างไรก็ตาม นักลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศหรือการเปิดบัญชีกับบริษัทหลักทรัพย์ที่มีสำนักงานอยู่ในต่างประเทศ ทางตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแจ้งว่ายังไม่ได้รับผลกระทบจากมาตรการดังกล่าว และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือ ก.ล.ต. ซึ่งที่ผ่านมา ตลาดหลักทรัพย์มีการรายงานธุรกรรมที่เกินกว่า ๒ ล้านบาท ต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) อยู่ก่อนหน้านี้แล้ว

๕. การดำเนินการของประเทศไทยภายหลังถูกขึ้นบัญชีเฝ้าระวังสูงสุดจาก FATF

๕.๑ การดำเนินงานในอดีตที่ผ่านมา FATF

ได้เคยมีหนังสือแจ้งและเตือนประเทศไทยมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund: IMF) และธนาคารโลก (World Bank) ได้เคยประเมินประเทศไทยพบว่ามีข้อบกพร่องในการไม่ปฏิบัติตามมาตรการของ FATF ภายใต้ความตกลงของ FATF Core/Key Recommendations จำนวน ๑๓ ข้อ (จาก ๔๔ ข้อ) ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ที่วัดประสิทธิภาพของประเทศที่จะต้องเป็นหลักเกณฑ์และกฎหมายในการป้องกันในการก่อการร้ายข้ามชาติ

ทั้งนี้ โดยข้อเท็จจริง FATF ยังไม่ได้จัดชั้นประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ ๑ ในการขึ้นบัญชีดำหรือ Super Black List กับประเทศไทย โดยจัดไทยเป็นเพียงระดับ Dark Grey List (แต่เมื่อพิจารณาก็จะได้ว่าอยู่ใน Black List ประเภทหนึ่ง) และโดยที่ผ่านมาจาก ปปง. ของไทยซึ่งเป็นหน่วยงานรับผิดชอบเรื่องนี้ ได้ชี้แจงให้ FATF รับทราบมาโดยตลอดว่า ในช่วง ๕ ปี ที่ผ่านมาประเทศไทยมีปัญหาทางการเมืองภายในประเทศ มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลถึง ๕ รัฐบาลภายในช่วงเวลาระยะเวลา ๒ ปี ทำให้กลไกการทำงานของรัฐสภาไม่สามารถออกร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ คือ ๑) ร่าง พ.ร.บ. ปราบปรามการฟอกเงิน และ ๒) ร่าง พ.ร.บ. ป้องกันการสนับสนุนทางการเงินเพื่อการก่อการร้าย

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาตรวจสอบถึงกระแสข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการขึ้นบัญชีดำประเทศไทยก็ต้องยอมรับว่า หน่วยงานภาครัฐและเอกชนซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ไม่ให้ความสำคัญในมาตรการของ FATF ที่เกิดขึ้น

อย่างจริงจัง โดยเริ่มจะหันมาสนใจติดตามความสำคัญ ติดตามผลกระทบ ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยจะเห็นได้จากสื่อต่างประเทศมีการลงข่าว และปรากฏเป็นข่าวของสำนักข่าวในประเทศเพียง ๒ -๓ วัน

๕.๒ การดำเนินงานของรัฐบาล หลังจากไทยถูกจัดอันดับขึ้นอยู่ในกลุ่ม Dark Grey List

๕.๒.๑ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕ รัฐบาลโดยนายกรัฐมนตรี ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้รองนายกรัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจ คือ นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง ให้เป็นผู้ดูแล เรื่องเกี่ยวกับผลกระทบและการเร่งปฏิบัติตามเงื่อนไขของ FATF ซึ่งแนวทางที่รัฐบาลจะต้องเร่งกำกับและสั่งการ ให้ ปปง. ดำเนินการในการออกกฎหมายและกฎกระทรวง ดังนี้

- ๑) พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ.
- ๒) พระราชบัญญัติป้องกันการสนับสนุนทางการเงินเกี่ยวกับการก่อการร้าย พ.ศ.
- ๓) กฎกระทรวงว่าด้วยการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (CCD) ซึ่ง คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบแล้วเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ผ่านมา
- ๔) การปรับปรุงโครงสร้าง ปปง. โดยอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.)

๕.๒.๒ การประชุม กรอ. ภูมิภาค ครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่จังหวัดกาญจนบุรี คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน (กกร.) ได้เสนอเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. โดยที่ประชุมมีมติรับทราบตามที่ กกร. เสนอ โดยนำความเห็นที่ประชุมไปประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีในวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งจะมีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

๕.๒.๓ ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ อนุมัติหลักการ พ.ร.บ. ทั้ง ๒ ฉบับ ตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนนำส่งสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้มีการประกาศกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

๕.๒.๔ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่...) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. รวม ๒ ฉบับ ที่ตรวจพิจารณาแล้ว ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (สคก.) เสนอ และให้ส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

๖. ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๖.๑ การเร่งรัดการออกกฎหมายที่เกี่ยวกับการฟอกเงิน รัฐบาลต้องร่วมมือรัฐสภาในการออก พ.ร.บ. ทั้ง ๒ ฉบับ (๑) พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. (๒) พ.ร.บ. ป้องกันการสนับสนุนทางการเงินเพื่อการก่อการร้าย พ.ศ. โดย พ.ร.บ. ๒ ฉบับยังอยู่ในกฤษฎีกามาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ควรเร่งดำเนินการให้ออกเป็นกฎหมายให้ทันภายในเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นอย่างช้า

๖.๒ รัฐบาลจะต้องให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติตามเงื่อนไขและมาตรฐานของ FATF โดยการผลักดันและติดตามในการให้ประเทศไทยพ้นจากการถูก FATF ขึ้นบัญชีในฐานะประเทศซึ่งไม่มีมาตรฐานป้องกันการฟอกเงิน เพราะหากประเทศไทยไม่มีการดำเนินการใดๆ เป็นรูปธรรมภายใน ๑ ปี หรือภายในวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖ อาจจะต้องประสบกับปัญหาจากการบังคับใช้มาตรการตอบโต้ที่รุนแรงกว่านี้ อาทิ การชะลอเงินในการทำธุรกรรมหรือไม่สามารถโอนเงินระหว่างประเทศได้ หรือ ในกรณีเลวร้ายอาจต้องประสบกับการถูกระงับการทำธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศ (Sanction Major)

๖.๓ รัฐบาลจะต้องชี้แจงและสร้างความเชื่อมั่นให้ภาคธุรกิจทั้งผู้ส่งออก-นำเข้า ภาคท่องเที่ยว ตลาดทุน และภาคอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ให้ทราบถึงความเป็นมา สาเหตุ และ ผลกระทบ เนื่องจากยังมีหลายภาคส่วนขาดความเข้าใจ และ ควรขอความร่วมมือกับภาคเอกชน ในการดำเนินการให้สอดคล้องกับมาตรการของ FATF เนื่องจากภาคเอกชนและสื่อมวลชนยังไม่เข้าใจถึงผลกระทบต่อมาตรการ FATF ซึ่งปัจจุบันยังไม่เห็นผลกระทบต่อต้นทุนและระยะเวลาในการทำธุรกรรมทางการเงิน

๖.๔ รัฐบาลควรชี้แจงให้ FATF ทราบว่ารัฐบาลกำลังร่วมมือกับรัฐสภาในการเร่งรัดออกกฎหมายที่เกี่ยวกับการฟอกเงินเพื่อการก่อการร้ายให้เสร็จภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ทั้งนี้ รัฐบาลต้องแสดงท่าทีว่าเป็นประเทศซึ่งไม่มีนโยบายสนับสนุนการฟอกเงินข้ามชาติ โดยการชี้แจงในเวทีโลกและ FATF ว่าถึงประเทศไทยยังไม่มียกกฎหมายโดยตรงแต่ก็มีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงมีหน่วยงานของรัฐบาล เช่น ปปง. ในการดูแลการตรวจสอบการฟอกเงิน และมาตรการในการป้องกันการโอนเงินที่เป็นการก่อการร้ายข้ามชาติ โดยรัฐบาลจะต้องแจ้งกำหนดการและระยะเวลาที่ชัดเจนในการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับ FATF ที่จะไม่ดำเนินการออกมาตรการเพิ่มเติมใดๆ ให้สถานการณ์เลวร้ายลงกว่าที่เป็นอยู่ รวมถึงการติดตามและจัดทำรายงานชี้แจง FATF ในการประชุมคราวต่อไป

๖.๕ รัฐบาลต้องจัดตั้งคณะทำงานเพื่อเข้ามากำกับในการเร่งรัดการออกกฎหมาย คณะรัฐมนตรีควรจัดให้มีคณะทำงานขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ฝ่ายการเมืองที่เชี่ยวชาญด้านกฎหมายและด้านการเงิน ข้าราชการประจำจากหน่วยงานต่างๆ อาทิ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานอัยการสูงสุด กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ธนาคารแห่งประเทศไทย และผู้แทนภาคเอกชน เพื่อจัดทำข้อมูลชี้แจงต่อ FATF โดยให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการจัดตั้งเป็นคณะกรรมการรวมทั้งรัฐบาล โดย นายกรัฐมนตรี หรือ รองนายกรัฐมนตรี ด้านเศรษฐกิจ จะต้องเป็นประธานคณะกรรมการ และมีการกำหนดกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนในการออกกฎหมาย

๖.๖ กฎหมายที่ออกมาต้องครอบคลุมมาตรฐานใหม่ของ FATF โดยสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) และรัฐบาลจะต้องมีการติดตามมาตรฐานใหม่ ของ FATF ซึ่งจะมีมาตรฐานใหม่ที่จะมีความครอบคลุมถึงแนวทางที่อิงความเสี่ยง (Risk-based Approach), ความโปร่งใส, ผู้มีความเสี่ยงทางการเมือง (Politically Exposed Persons (PEP)), ระบบการโอนมูลค่าเงินและ Financial Intelligence Unit (FIU) ในมาตรฐานใหม่ของ FATF

๖.๗ กฎหมายที่ออกมาต้องคำนึงถึงความเป็นธรรมและผลกระทบในวงกว้าง โดยเฉพาะไม่ถูกใช้เป็นเครื่องมือจากภาครัฐและฝ่ายการเมือง ในการใช้ไปรังแกบุคคลและหน่วยงานที่สุจริต ที่ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย การกำหนดความผิดมูลฐาน

๖.๘ รัฐบาลต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดแนวทางให้หน่วยงานที่กำกับดูแล โดยเฉพาะสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) ซึ่งเป็นหน่วยงานในการตรวจสอบการโอนเงินหรือพฤติกรรมที่น่าสงสัยในการสนับสนุนการก่อการร้าย และเป็นหน่วยงานเจ้าของเรื่องนี้โดยตรง มีความเข้าใจเรื่องนี้ และมีการดำเนินการประสานงานกับทาง FATF มาโดยตลอด ซึ่งพบว่ามีอัตรากำลังพลไม่เพียงพอในการตรวจสอบและดำเนินการให้สอดคล้องกับพันธกิจสำคัญซึ่งมีการทำธุรกรรมจำนวนหนึ่งล้านธุรกรรม โดยเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบธุรกรรมดังกล่าวมีจำนวนน้อยมากประมาณ ๕-๖ คนในการดูแลการทำธุรกรรมทางการเงินของประเทศ

๗. สรุป

จากการที่ประเทศไทยถูก FATF: The Financial Action Task Force ซึ่งเป็นองค์กรจัดตั้งขึ้นมาเพื่อป้องกันการฟอกเงินและต่อต้านการก่อการร้ายข้ามชาติ ถึงแม้ประเทศไทยจะไม่ได้เป็นสมาชิกโดยตรง เป็นแต่เพียงสมาชิกสมทบ (Association Member) แต่จะต้องปฏิบัติตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ในการปราบปรามการฟอกเงินและสนับสนุนการก่อการร้าย การที่ FATF ได้จัดชั้นการพิจารณาประเทศไทยอยู่ในกลุ่ม Dark Grey List ส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือและภาพลักษณ์ของประเทศไทย และในระยะสั้นได้เริ่มส่งผลกระทบต่อความยุ่งยากกับธนาคารพาณิชย์ของประเทศไทย ในการทำธุรกรรมการเงินกับธนาคารพาณิชย์ในต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศสหรัฐอเมริกา และกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป เนื่องจากธนาคารตัวแทนหรือ Correspondent Bank ในต่างประเทศมีการขอตรวจสอบเอกสารและข้อมูลของผู้โอนและผู้รับโอน ทำให้เกิดความยุ่งยากและเพิ่มระยะเวลาการโอนเงินระหว่างประเทศ

รายงานฉบับนี้ ชี้ให้เห็นว่าหากรัฐบาลไม่เร่งดำเนินการในการออกกฎหมายและผลักดันให้มีการออกกฎหมายและกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. และ พ.ร.บ. ป้องกันการสนับสนุนทางการเงินเพื่อการก่อการร้าย พ.ศ. รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานของ FATF ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ FATF จะมีการประชุมและตรวจสอบประเมินมาตรฐานของไทยอีกครั้ง หากประเทศไทยไม่ปฏิบัติตาม อาจถูก FATF ประกาศเลื่อนลำดับให้ประเทศไทยไปอยู่ในกลุ่มบัญชีดำหรือ Super Black List คือประเทศที่มีความเสี่ยงสูงสุด และถูกคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ (Sanction) ห้ามไม่ให้ประเทศต่างๆ ทำธุรกรรมทางการเงิน หากประเทศไทยถูกจัดอันดับอยู่ในกลุ่มนี้ จะก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจอย่างมาก เนื่องจากเศรษฐกิจไทยพึ่งพาภาคการค้าระหว่างประเทศ ทั้งด้านภาคการนำเข้า-ส่งออก ภาคการธนาคาร ตลาดทุน การท่องเที่ยวและภาคเกษตร รวมทั้งอาจสูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันและสูญเสียโอกาสต่อการเป็นศูนย์กลางตลาดเงินของอาเซียน

ดังนั้นรัฐบาลจะต้องให้ความสำคัญในการผลักดันและติดตามให้มีการปฏิบัติตามเงื่อนไขของ FATF โดยเฉพาะในการร่วมมือกับรัฐสภาในการผลักดันให้ออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ทันระยะเวลาที่ทาง FATF จะประชุมในครั้งต่อไป และดำเนินการทุกวิถีทางในการที่จะปลดล็อคประเทศไทยจากระดับกลุ่ม Dark Grey List ไปสู่ระดับปกติโดยเร็ว

.....

บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการ พันตำรวจเอก สีนานาท ประยูรรัตน์
เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.*

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้มีการพิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

โดยมีเหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สืบเนื่องจากคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force on Money laundering: FATF) กำหนดรายชื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีข้อบกพร่องเชิงยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เนื่องจากประเทศไทยยังขาดกฎหมายที่เป็นมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งการกำหนดรายชื่อประเทศไทยดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อสถาบันการเงินภาคธุรกิจ และภาคประชาชนในการทำธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศ และอาจส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล โดยพิจารณาจากข้อสังเกตของผู้ประเมินหรือ (FATF) ซึ่งได้ประเมินในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นหลัก นอกจากนี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

ในการนี้ เพื่อให้ทราบถึงหลักการและเหตุผล ความจำเป็นและประเด็นสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผู้จัดทำเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติจึงได้ดำเนินการขออนุญาตสัมภาษณ์ พันตำรวจเอก สีนานาท ประยูรรัตน์ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เพื่อรับฟังความคิดเห็นทางวิชาการ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาในชั้นวุฒิสภา โดยมีรายละเอียดต่างๆ ดังนี้

* ที่มา : บทสัมภาษณ์พิเศษ พันตำรวจเอก สีนานาท ประยูรรัตน์ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน “เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่..) พ.ศ.” เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ณ อาคารสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

พันตำรวจเอก สีนทาท ประยูรรัตน์ กล่าวถึงความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๐ ประเทศไทยได้แสดงเจตจำนงที่จะเข้าร่วมโครงการธรรมาภิบาล บรรษัทภิบาลเพื่อสร้างความ โปร่งใสในระบบสถาบันการเงิน รวมทั้งด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแต่จากการประเมิน พบว่า ประเทศไทยมีข้อบกพร่องหลายประการที่ยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลด้านการ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti-Money Laundering/Combating the Financing of Terrorism – AML/CFT) ซึ่งประเทศต่าง ๆ ต้องนำไปปฏิบัติ โดยการประเมินจากข้อกำหนดตามมาตรฐานสากลทั้งหมด ๔๐ ข้อ ประเทศไทย ผ่านการประเมินจริงเพียง ๒ ข้อ และไม่ผ่านเกณฑ์ตามมาตรฐานสากลรวม ๑๓ ข้อ จึงเป็นที่มา อันจะต้องปรับปรุงรายละเอียดและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องรองรับกับ มาตรฐานสากล ซึ่งข้อบกพร่องของประเทศไทย ๑๓ ข้อ ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ของ FATF มีดังนี้

๑) ความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอก เงินของไทยไม่ครอบคลุมถึงความผิดที่ FATF กำหนด และไม่ได้บัญญัติความผิดมูลฐานที่กระทำ ในต่างประเทศ

๒) ประเทศไทยไม่มีกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินมาตรการ ตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (เกี่ยวกับกฎกระทรวงว่าด้วยการตรวจสอบข้อเท็จจริง เกี่ยวกับลูกค้า (CDD)

๓) ประเทศไทยไม่มีกฎหมายให้สถาบันการเงินเก็บรักษาข้อมูลการแสดงผล และข้อธุรกรรมของลูกค้าหรือหลักฐานอื่น ๆ เป็นเวลาอย่างน้อยห้าปี เพื่อใช้เป็นหลักฐานใน การดำเนินคดี

๔) กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของไทยยังไม่ ครอบคลุมถึงสถาบันการเงินตามที่ FATF กำหนด

๕) กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของไทยไม่ได้ กำหนดให้สถาบันการเงินต้องรายงานกรณีมีความพยายามที่จะทำธุรกรรม รวมทั้งไม่มี การประเมินความเสี่ยงเรื่องการฟอกเงินในส่วนของธุรกรรมที่ได้รับยกเว้นจากหน้าที่ใน การรายงาน

๖) ความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามกฎหมายไทยยังไม่ ครอบคลุมถึง

- การสนับสนุนทางการเงินแก่การกระทำระบุในอนุสัญญาตามภาคผนวก ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

- ผู้ก่อการร้ายหรือองค์การก่อการร้ายที่ไม่ถูกขึ้นบัญชี

- การจัดหาหรือรวบรวมทรัพย์สินหรือจัดหาทรัพย์สินโดยเจตนาไม่สุจริตเพื่อให้ ทรัพย์สินนั้นถูกใช้หรือโดยรู้ว่าทรัพย์สินนั้นจะถูกนำไปใช้โดยองค์การก่อการร้ายหรือผู้ก่อการร้าย

๗) ประเทศไทยไม่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าหน่วยงานใดรับผิดชอบ การติดตามและควบคุมให้สถาบันการเงินปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การฟอกเงินปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ไม่มีมาตรการ

ป้องกันมิให้อาชญากรเป็นผู้รับประโยชน์ของสถาบันการเงิน และไม่มีมาตรการติดตามหรือตรวจสอบการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการโอนเงินที่ไม่มีการขอใบอนุญาตหรือจดทะเบียน

๘) ต้องมีหน่วยข่าวกรองทางการเงิน (FIU) ทำหน้าที่เป็นศูนย์รับข้อมูล วิเคราะห์ และส่งต่อรายงานธุรกรรมต้องสงสัยและข้อมูลอื่น

๙) ประเทศไทยต้องให้สัตยาบันอนุสัญญากรุงเวียนนาและอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ (อนุสัญญาปาเลอโม) และอนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและอนุสัญญาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๑๐) การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางกฎหมาย (Mutual Legal Assistance)

๑๑) มาตรา ๑๓๕/๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญาของไทยยังไม่ครอบคลุมถึงการสนับสนุนทางการเงินแก่การกระทำความผิดภายใต้กรอบของอนุสัญญาเกี่ยวกับการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

๑๒) การไม่มีมาตรการยึดหรืออายัดทรัพย์สินและเงินทุนของผู้ก่อการร้ายหรือทรัพย์สินที่ใช้สนับสนุนการก่อการร้ายโดยไม่ชักช้า และไม่มีกฎหมายหรือวิธีการเฉพาะในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ก่อการร้ายที่ถูกขึ้นบัญชีโดยประเทศต่าง ๆ

๑๓) ความผิดฐานการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายไม่สอดคล้องกับอนุสัญญา ทำให้ประเทศไทยไม่สามารถให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย หรือส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้

ในส่วนที่มาของมาตรฐานสากล นั้น นับตั้งแต่มีอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบการค้ายาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทหรืออนุสัญญากรุงเวียนนา ปี ๑๙๘๘ ประเทศไทยได้เข้าผูกพันในอนุสัญญานี้ จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งมีสาระสำคัญกำหนดให้มีการจัดตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือ สำนักงาน ป.ง. เป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการวางหลักเกณฑ์และดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมทั้งเป็นหน่วยงานตรวจสอบวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินในหน้าที่ของหน่วยงานวางหลักเกณฑ์ (Regulator)

ต่อมากลุ่มประเทศ G๗ ได้ดำเนินการจัดตั้งองค์กรขึ้นมาเป็นคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force on Money laundering: FATF) หรือที่เรียกว่า FATF และได้ออกแนวทาง ๔๐ ข้อ เพื่อให้ประเทศต่าง ๆ นำไปเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและการฟอกเงิน แต่ต่อมาภัยคุกคามต่าง ๆ เริ่มมีมากขึ้น โดยเฉพาะการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ จึงได้มีอนุสัญญาตามมาอีกหลายฉบับ และที่สำคัญหลังจากเกิดเหตุการณ์การก่อวินาศกรรมที่ประเทศสหรัฐอเมริกา (เหตุวินาศกรรม ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔ หรือ ๙/๑๑/๒๐๐๑) ทำให้ FATF ออกข้อแนะนำอีก ๙ ข้อ เพื่อเป็นแนวทางต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และให้แต่ละประเทศนำมาอนุวัติเป็นกฎหมายบังคับใช้ภายในประเทศ ทั้งนี้ ประเทศไทยในฐานะภาคีสมาชิกขององค์กรสหประชาชาติ จึงจำเป็นต้องนำข้อแนะนำอนุวัติใช้เป็นกฎหมายอันเป็นที่มาในการปฏิบัติตามพันธกรณี

สำหรับปัญหาการฟอกเงินและการก่อการร้าย ทั่วโลกถือว่าเป็นภัยคุกคามร้ายแรงมากกว่าภัยอื่นใด (World Agenda) แต่ละประเทศต่างก็ออกแนวทางให้หน่วยงานภายในประเทศ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน นำเอามาตรการของ FATF ไปปฏิบัติ รวมทั้ง ประเทศไทยด้วย ผลจากการประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลของประเทศไทย เมื่อปี ๒๕๔๙ - ๒๕๕๐ ที่มีการดำเนินการไม่สอดคล้องกับข้อเสนอแนะหลัก (Core Recommendation) และข้อเสนอแนะสำคัญ (Key Recommendation) นั้น ทางสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจึงได้ดำเนินการเสนอรัฐบาลให้จัดทำโครงการความร่วมมือทางวิชาการกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ IMF หรือ (International Monetary Fund) ได้มีการศึกษาแนวทางต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหาโดยการจัดทำยุทธศาสตร์แห่งชาติเพื่อแก้ไขปัญหาการฟอกเงิน และดำเนินการเร่งรัดในการแก้ไขกฎหมายเพื่อปรับลดข้อบกพร่องโดยเฉพาะการกำกับดูแลสถาบันการเงิน เนื่องจากต่างประเทศขาดความเชื่อมั่นต่อประเทศไทยในการดำเนินการแก้ไขปัญหาการฟอกเงินเพราะไม่มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลอย่างชัดเจน นอกจากนั้น สถาบันการเงินของไทยยังถูกใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดหรือใช้เป็นศูนย์กลางในการกระทำความผิด เพราะเหตุที่สถาบันการเงินของไทยมีจุดอ่อนเนื่องจากการขาดมาตรการที่เข้มงวดในการป้องกันไม่ให้บุคคลผู้กระทำความผิดเข้าสู่ระบบสถาบันการเงินจากความอ่อนแอของสถาบันการเงินซึ่งไม่ใช่เป็นเรื่องของเสถียรภาพทางการเงินแต่เป็นเรื่องการตรวจสอบข้อมูลข้อเท็จจริงของลูกค้า ซึ่งประเทศไทยมิได้บัญญัติกฎหมายในขณะนั้น ทำให้เกิดการแพร่ขยายของเครือข่ายผิดกฎหมาย เช่น ขบวนการคอลเซ็นเตอร์ เครือข่ายค้ายาเสพติด เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นในการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งปัจจุบันได้มีการดำเนินการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยจะมีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันหลังจากประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประการต่อมา จากการประเมินของ FATF ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ประเมินระบุว่าประเทศไทยมีข้อบกพร่องด้านกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับข้อแนะนำที่ ๑ ซึ่งกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงินเป็นความผิดอาญาร้ายแรง และกำหนดให้ความผิดอาญาร้ายแรงที่มีโทษจำคุกอย่างน้อยมากกว่า ๖ เดือน เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายฟอกเงิน และขยายผลไปถึงการกระทำความผิดมูลฐานที่กระทำนอกประเทศด้วย ปัจจุบันความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น มีเพียง ๑๑ มูลฐาน ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานสากลเพียง ๘ มูลฐาน จึงมีความจำเป็นต้องเพิ่มประเภทความผิดมูลฐานที่ FATF กำหนดไว้ครอบคลุมความผิดทั้งสิ้น ๒๐ ประเภท โดยเพิ่มความผิดมูลฐานอีก ๑๒ ความผิดมูลฐานในบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ของร่างมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ คือ

๑. ความผิดเกี่ยวกับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกอั้งยี่หรือเป็นพรรคพวกซ่องโจรหรือการเข้าร่วมกับองค์กรอาชญากรรม

๒. ความผิดเกี่ยวกับการรับของโจรอันมีลักษณะเป็นการค้า

๓. ความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงหรือการแปลงเงินตรา

๔. ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้า

๕. ความผิดเกี่ยวกับการใช้ ยึดถือ หรือครอบครองทรัพย์สินทางวัฒนธรรมชาติหรือ
กระบวนการแสวงหาประโยชน์จากทรัพย์สินทางวัฒนธรรมชาติโดยมิชอบเฉพาะที่มีลักษณะที่เป็นการค้า

๖. ความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อชีวิตหรือร่างกายจนทำให้เกิดอันตราย
สาหัส เฉพาะที่เกี่ยวกับการจัดหาผู้กระทำความผิด หรือการจ้างหรือการรับจ้างกระทำความผิด
ดังกล่าวอันมีลักษณะเป็นปกติธุระ

๗. ความผิดเกี่ยวกับการหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่นเฉพาะกรณีเพื่อเรียกหรือ
รับผลประโยชน์หรือเพื่อต่อรองให้ได้รับผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง

๘. ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ กรรโชก ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์
หรือปล้นทรัพย์

๙. ความผิดเกี่ยวกับการปลอมเอกสารสิทธิบัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสือเดินทาง

๑๐. ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นโจรสลัด

๑๑. ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์

๑๒. ความผิดเกี่ยวกับการอาวุธหรือเครื่องมืออุปกรณ์ของอาวุธที่ใช้หรืออาจ
นำไปใช้ในการรบหรือการสงคราม

สรุปสาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่..) พ.ศ. ได้ดังนี้

๑) เพิ่มเติมความผิดมูลฐาน ๑๒ ความผิดมูลฐาน

๒) ความผิดมูลฐานยังไม่ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดมูลฐานที่ได้กระทำลงใน
ต่างประเทศ

๓) การรายงานการพยายามทำธุรกรรม(attempted transaction) การรายงาน
ทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยรวมถึงการพยายาม
ทำธุรกรรมให้สถาบันการเงินนำไปปฏิบัติได้

๔) ทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิดให้หมายความรวมถึงเงินหรือ
ทรัพย์สินที่ได้หรือมีไว้เพื่อใช้หรือเพื่อสนับสนุนการกระทำความผิดมูลฐานหรือการกระทำ
ความผิดมูลฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

๕) อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ โดยกำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยง
ของธุรกรรมและเสนอแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันความเสี่ยง

๖) มาตรการคุ้มครองช่วยเหลือผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอัน
เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

๗) อำนาจหน้าที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินการรับหรือส่ง
รายงานข้อมูลให้กับหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศตามข้อตกลงที่ได้ทำไว้และมีอำนาจ
วิเคราะห์ความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

๘) กำหนดค่าตอบแทนพิเศษของข้าราชการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ

๙) อำนาจสอบสวนพิเศษโดยกำหนดให้ในกรณีจำเป็นสำนักงาน ป.ง. ร้องขอให้กรมสอบสวนคดีพิเศษใช้อำนาจสืบสวนสอบสวน และรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด

๑๐) การกำหนดให้คณะกรรมการเปรียบเทียบปรับสำหรับคดีความผิดที่เกี่ยวกับรายงานการกระทำธุรกรรมในคดีไม่ร้ายแรง

อย่างไรก็ดี สาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้มีวัตถุประสงค์มุ่งหมายเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลในการบังคับใช้กฎหมาย ต่อไป

สำนักกฎหมาย : คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน หรือ FATF ได้กำหนดรายชื่อประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความบกพร่องเชิงยุทธศาสตร์ (ประเทศที่ได้รับการเตือนแล้ว) ส่งผลกระทบที่ชัดเจนต่อประเทศไทยในภาพรวมอย่างไร และหากไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจะส่งผลกระทบต่อประเทศไทย อย่างไร

พ.ต.อ.สีหนาท : ผลกระทบต่อประเทศไทย

(๑) ในระยะสั้น เริ่มเห็นผลกระทบต่อการทำธุรกรรมการเงินระหว่างประเทศ เริ่มมีความยุ่งยากจากขั้นตอนที่เพิ่มขึ้นในการพิสูจน์ทราบลูกค้า (Customer Due Diligence: CDD) มากขึ้น ในธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการโอนเงินผ่านระบบธนาคารข้ามประเทศประเภทต่าง ๆ เช่น Trade Financing, Payments, Correspondent Banking, Foreign Exchange Transaction รวมถึงการใช้บัตรเครดิตในต่างประเทศบางครั้งอาจถูกระงับการใช้ ซึ่งการโอนเงินชำระค่าสินค้าทั้งด้านการนำเข้าและส่งออก จะต้องทำ Enhanced Due Diligence: EDD ซึ่งมีขั้นตอนและเอกสารเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ทางธนาคารผู้รับโอนเงินทราบถึงแหล่งที่มาของเงิน ทำให้ต้องใช้เวลาในการทำธุรกรรมมากขึ้น จึงอาจเกิดความล่าช้าในการชำระเงินให้กับคู่ค้าและทำให้ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจสูงขึ้นอีก รวมถึงอาจถูกจำกัดในการทำธุรกรรมประเภทต่าง ๆ ด้วย ผลกระทบอาจทำให้การโอนเงินระหว่างประเทศมีความยุ่งยากและเพิ่มระยะเวลา ทำให้ขาดความคล่องตัวและจะทำให้มีต้นทุนค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เพิ่มขึ้นและส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของประเทศ

(๒) สำหรับผลกระทบในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ และต่อเนื่องในระยะยาว หากประเทศไทยถูกจัดขึ้นจาก FATF ไปสู่ระดับที่เป็นบัญชีดำ Black List จะมีผลต่อการไม่สามารถดำเนินธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งเศรษฐกิจไทยพึ่งพาภาคส่งออกร้อยละ ๗๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) ภาคนำเข้าร้อยละ ๖๙ ของ GDP และภาคท่องเที่ยวและการลงทุนระหว่างประเทศรวมกันประมาณร้อยละ ๑๘ - ๑๙ ของ GDP จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศอย่างรุนแรง

หากไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลของ FATF ในการประชุมเพื่อพิจารณาสถานะของประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทยในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ประเทศไทยอาจไม่ผ่านการประเมินและถูกจัดขึ้นเป็นประเทศในกลุ่มที่มีความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ ซึ่งจะมีผลทำให้ถูกโดดเดี่ยวไม่สามารถทำธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศได้

สำนักกฎหมาย : การแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” ให้หมายความรวมถึง “การพยายามกระทำธุรกรรมดังกล่าวด้วย” มีเจตนารมณ์อย่างไร

พ.ต.อ.สีหนาท : จากผลการประเมินของ FATF ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ประเมินระบุว่า ประเทศไทยมีข้อบกพร่องด้านกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับข้อแนะนำที่ ๑๓ และข้อแนะนำพิเศษที่ ๔ (SR IV) ที่ต้องการให้แต่ละประเทศมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยไปยังหน่วยงานรับผิดชอบโดยรวมถึงการพยายามทำธุรกรรม ดังนั้น จึงได้แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ในครอบคลุมถึงการพยายามทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยด้วย

สำนักกฎหมาย : การแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะมีผลกระทบต่อสถาบันการเงินหรือไม่ อย่างไร

พ.ต.อ.สีหนาท : หากพิจารณาถึงประโยชน์ที่ประชาชนโดยทั่วไปและสังคมจะได้รับจากการปฏิบัติตามมาตรการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว จะเห็นได้ว่าแม้สถาบันการเงินซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจะมีภาระหน้าที่เพิ่มขึ้นบ้าง แต่ก็เป็นภาระกระทำเพื่อส่วนรวมที่จะส่งผลให้การตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมอันเป็นความผิดมูลฐานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อีกทั้งมาตรการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ยังเป็นมาตรฐานสากล ซึ่งหากมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว ในระยะยาวย่อมจะเป็นประโยชน์กับสถาบันการเงินในการประกอบธุรกิจให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากลด้วย เนื่องจาก ในปัจจุบันการลงทุนเริ่มไม่มีขีดจำกัดในเรื่องเขตแดน กฎเกณฑ์หรือมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องจะต้องได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศจึงจะทำให้ตลาดเงินและตลาดทุนของประเทศสามารถแข่งขันได้ ไม่ถูกกีดกันหรือต่อต้านทางการค้าหรือการทำธุรกรรมทางการเงิน

สำนักกฎหมาย : ผลของการดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่ผ่านมามีผลสำเร็จและประสบปัญหาอุปสรรคหรือไม่ อย่างไร

พ.ต.อ.สีหนาท : การดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่ผ่านมา แม้จะบรรลุผลสำเร็จในระดับหนึ่ง ซึ่งเห็นได้จากผลการดำเนินงานในอดีตจนถึงปัจจุบันที่มีการรับรายงานธุรกรรมทางการเงินกว่า ๒๐ ล้านธุรกรรม มีการดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการทำความผิดมูลฐานกว่า ๔ พันล้านบาท รวมทั้งการบริหาร

จัดการทรัพย์สินที่ถูกยึดอายัดในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลและการนำทรัพย์สินที่ศาลสั่งตกเป็นของแผ่นดินส่งให้กระทรวงการคลัง เป็นต้น

อย่างไรก็ดี ในการดำเนินการดังกล่าว พบว่า มีอุปสรรคมิใช่น้อย ทั้งในด้านอัตราค่าลงเจ้าหน้าที่ ที่ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานตามภารกิจ อัตราค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ที่มีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับหน่วยงานอื่นที่ปฏิบัติงานในลักษณะเดียวกันทำให้เกิดปัญหาสมองไหล การปฏิบัติงานไม่มีความต่อเนื่อง และในด้านการบังคับใช้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ที่มีปัญหาข้อขัดข้องหลายประการที่จำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขทั้งเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินสามารถดำเนินการไปได้ด้วยความเรียบร้อยรวดเร็วมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นและเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

สำนักกฎหมาย : การออกอนุบัญญัติเพื่อใช้บังคับตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ขยายอำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือไม่ และเหตุใดจึงให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

พ.ต.อ.สีหนาท : การกำหนดให้ร่างพระราชบัญญัติใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพราะต้องการที่จะให้ผู้ที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีเวลาเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติตามกฎหมาย อีกทั้ง การกำหนดวันใช้บังคับดังกล่าวยังเป็นการสอดคล้องกับวันกำหนดใช้บังคับเดิมตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ด้วย

การตราอนุบัญญัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เป็นเพียงการกำหนดรายละเอียดหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักการสำคัญตามกรอบของกฎหมายเท่านั้น โดยมีได้เป็นการขยายอำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเพิ่มภาระแก่บุคคลจนเกินสมควร จึงมีขั้นตอนไม่ยุ่งยากและสามารถกระทำได้อย่างรวดเร็วเมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว

สำนักกฎหมาย : บทสรุปและข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

พ.ต.อ.สีหนาท : ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีหลักการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ซึ่งหากร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายแล้วจะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องที่ทำให้ประเทศไทยไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินของ FATF ในหลายประเด็น อาทิ เกี่ยวกับการกำหนดความผิดมูลฐาน การกำหนดให้มีการรายงานการพยายามทำธุรกรรม(attempted transaction) การประเมินความเสี่ยงเรื่องการฟอกเงิน การกำหนดหน่วยงานใดที่รับผิดชอบในการติดตามและควบคุมให้สถาบันการเงินปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ

ข้อเสนอแนะ เพื่อให้ข้อบกพร่องที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินได้รับการแก้ไขเห็นสมควรเร่งดำเนินการผ่านร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ให้มีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายก่อนที่ FATF จะได้มีการตรวจสอบประเมินมาตรฐานของประเทศไทยอีกครั้งหนึ่งในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖

การดำเนินการเพื่อลดรายชื่อประเทศไทยใน Public Statement

๑. กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า จะเริ่มมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ซึ่งจะทำให้สถาบันการเงินสามารถนำมามาตรการตามกฎกระทรวงดังกล่าวมาใช้ในการป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดมูลฐานหรือผู้ก่อการร้ายใช้สถาบันการเงินเป็นแหล่งในการฟอกเงินหรือใช้เป็นช่องทางในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๒. เร่งดำเนินการเพื่อให้สามารถแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและตรากฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่มีหลักการสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

๓. ปรับปรุงโครงสร้างและอัตรากำลังของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยการเพิ่มหน่วยงานด้านการวิเคราะห์ธุรกรรม ด้านกำกับดูแลสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ด้านกฎหมาย และเพิ่มอัตรากำลังให้สอดคล้องกับปริมาณงานทั้งด้านการวิเคราะห์ธุรกรรม ด้านกำกับดูแลสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพฯ ด้านกฎหมาย และด้านการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน โดยเปรียบเทียบอัตรากำลังและปริมาณงานกับหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแลสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพฯ ดังนี้

หน่วยงาน	จำนวนประมาณสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพฯ ที่ต้องกำกับดูแล (แห่ง)	จำนวนบุคลากรทั้งหมด (คน)	จำนวนบุคลากรที่รับผิดชอบ (คน)	สัดส่วนจำนวนคนต่อจำนวนสถาบันฯ ที่รับผิดชอบ
สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.)	๑๐๐,๐๐๐	๒๒๘	๕	๒๐,๐๐๐ : ๑
ธนาคารแห่งประเทศไทย	๑,๐๕๐	๔,๓๐๐	๑๗๔	๖ : ๑
สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.)	๑๔๔	๔๐๐	๑๖๐	๑ : ๑
สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ (คปภ.)	๙๕	๔๕๐	๑๑๐	๑ : ๑
กรมส่งเสริมสหกรณ์และกรมตรวจบัญชีสหกรณ์	๗,๑๗๗	๔,๔๙๕	๔,๐๓๕	๒ : ๑
กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	๕๐,๖๘๕	-	๗๐	๗๒๕ : ๑
กรมการปกครอง	๒๒,๔๗๒	๑๔,๐๗๐	๒๔๓	๙๒ : ๑

ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบปริมาณงานและอัตรากำลังที่รับผิดชอบในการกำกับดูแลสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพฯ แล้ว จะเห็นได้ว่าสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) มีสัดส่วนจำนวนบุคลากรที่รับผิดชอบเทียบกับจำนวนสถาบันการเงินและผู้ประกอบการอาชีพฯ ที่สูงถึงสองหมื่นต่อหนึ่ง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มอัตรากำลังให้เหมาะสมกับปริมาณงาน และในฐานะที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) เป็นหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินเพื่อให้ทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดตกเป็นของแผ่นดิน

๔. ประสานการดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งมีจำนวนหลายหน่วยงาน เพื่อสร้างความชัดเจนในนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและนำเสนอต่อรัฐบาลเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

รายชื่อหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสากลด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย Anti - Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism (AML/CFT)

- ๑.) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
- ๒.) ธนาคารแห่งประเทศไทย
- ๓.) กรมส่งเสริมสหกรณ์และกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ๔.) กรมการจัดหางาน
- ๕.) กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
- ๖.) กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม
- ๗.) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์
- ๘.) สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง
- ๙.) กระทรวงการต่างประเทศ
- ๑๐.) กระทรวงยุติธรรม
- ๑๑.) กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- ๑๒.) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
- ๑๓.) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
- ๑๔.) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
- ๑๕.) สภาความมั่นคงแห่งชาติ
- ๑๖.) สำนักงานอัยการสูงสุด
- ๑๗.) ศาลยุติธรรม
- ๑๘.) สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
- ๑๙.) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- ๒๐.) กรมสรรพากร
- ๒๑.) กรมศุลกากร
- ๒๒.) กรมสรรพสามิต

- ๒๓.) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- ๒๔.) สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
- ๒๕.) สำนักงานคณะกรรมการกำกับการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า
- ๒๖.) ธนาคารพาณิชย์ และธนาคารเฉพาะกิจ
- ๒๗.) สมาคมธนาคารไทย
- ๒๘.) สมาคมธนาคารนานาชาติ
- ๒๙.) บริษัทหลักทรัพย์
- ๓๐.) บริษัทจัดการลงทุน
- ๓๑.) สมาคมบริษัทหลักทรัพย์
- ๓๒.) สมาคมบริษัทจัดการลงทุน
- ๓๓.) บริษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน
- ๓๔.) บริษัทประกันภัย
- ๓๕.) บริษัทประกันวินาศภัย
- ๓๖.) สมาคมบริษัทประกันชีวิตไทย
- ๓๗.) สมาคมบริษัทประกันวินาศภัย
- ๓๘.) สหกรณ์
- ๓๙.) สันนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทย
- ๔๐.) นิติบุคคลรับแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
- ๔๑.) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการให้คำแนะนำหรือที่ปรึกษาการลงทุน
- ๔๒.) ผู้ประกอบอาชีพค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอย หรือทองคำ
- ๔๓.) สมาคมค้าทองคำ
- ๔๔.) สมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับ
- ๔๕.) สมาคมผู้ผลิตอัญมณี
- ๔๖.) สมาคมเพชรพลอยเงินทอง
- ๔๗.) ผู้ประกอบอาชีพค้าหรือให้เช่าซื้อรถยนต์
- ๔๘.) สมาคมบริษัทเช่าซื้อไทย
- ๔๙.) ผู้ประกอบอาชีพนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์
- ๕๐.) สมาคมการขายและการตลาดอสังหาริมทรัพย์
- ๕๑.) ผู้ประกอบอาชีพผู้ค้าของเก่า
- ๕๒.) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคล
- ๕๓.) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเงินอิเล็กทรอนิกส์
- ๕๔.) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน
- ๕๕.) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการโอนเงินหรือชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์
- ๕๖.) สภานายความ
- ๕๗.) สภาวิชาชีพบัญชี

สรุปผลการจัดระดับการปฏิบัติตามข้อแนะนำของคณะทำงานเฉพาะกิจ
เพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (FATF) โดยประเทศไทย *

การให้คะแนนแยกเป็น 4 ระดับตามที่กำหนดในระเบียบวิธีการประเมิน ปี 2547 ได้แก่ ปฏิบัติตาม (C) ปฏิบัติตามเป็นส่วนใหญ่ (LC) ปฏิบัติตามเป็นบางส่วน (PC) ไม่ปฏิบัติตาม (NC) หรือในบางกรณีอาจจะระบุว่าไม่ตรงกับเรื่อง (N/A) คะแนนเหล่านี้อิงเกณฑ์สำคัญที่ระบุไว้ในระเบียบวิธีการประเมินและมีนิยามดังนี้

Compliant (C)	ปฏิบัติตามข้อแนะนำอย่างเต็มที่ตามเกณฑ์ที่สำคัญครบถ้วน
Largely Compliant (LC)	มีข้อบกพร่องเล็กน้อย แต่เกณฑ์ที่สำคัญส่วนใหญ่ได้รับการปฏิบัติตามอย่างเต็มที่
Partially Compliant (PC)	ได้ดำเนินการในทางเนื้อหาไปบ้างแล้วและปฏิบัติตามเกณฑ์ที่สำคัญบางประการ
Non- Compliant (NC)	มีข้อบกพร่องมาก เกณฑ์ที่สำคัญส่วนใหญ่ไม่ได้รับการปฏิบัติตาม
Not Applicable (NA)	ข้อกำหนดหรือบางส่วนของข้อกำหนดไม่ตรงกับเรื่อง เนื่องจากลักษณะทาง โครงสร้าง กฎหมาย หรือสถาบันของประเทศ เช่น สถาบันทางการเงินบางประเทศไม่ได้มีอยู่ในประเทศนั้น

ข้อแนะนำ 40 ข้อ	คะแนน	สรุปเหตุผลของการให้คะแนน
ระบบกฎหมาย		
1. ความผิดฐานฟอกเงิน	PC	<p>-ความผิดฐานไม่ครอบคลุมความผิดที่ร้ายแรงทั้งหมดและไม่ครอบคลุมความผิด 14 ประเภท จาก 24 ประเภทที่ FATF กำหนดไว้อย่างเต็มที่</p> <p>-เขตอำนาจทางอาญาของไทยไม่ครอบคลุมไปถึงความผิดฐานที่เกิดขึ้นในประเทศอื่นที่เป็นความผิดในประเทศนั้น และจะเป็นความผิดฐานในไทยถ้าเกิดขึ้นในไทย</p> <p>-กำหนดเงื่อนไขการได้มา ครอบครองหรือใช้ทรัพย์สินด้วยจุดประสงค์ที่เจาะจง ซึ่งเกินข้อกำหนดของอนุสัญญาเวียนนา</p> <p>-คณะผู้ประเมินไม่เชื่อว่าไทยดำเนินการด้าน AML/CFT อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ โดยเฉลี่ยมีการตัดสินว่ากระทำความผิดฐานฟอกเงินปีละเพียง 3 ราย เนื่องจาก ○ การดำเนินคดีและการพิพากษาว่ามีความผิดส่วนใหญ่เกี่ยวกับการฟอกเงินที่ได้จากการค้ายาเสพติด ○ การที่ ปปง. ส่งต่อข้อมูลไปยังหน่วยงานอื่นน้อยและการที่ ปปง. เน้นการยึดทรัพย์ทางแพ่งอาจขัดขวางการดำเนินคดีทางอาญาคู่คดีฟอกเงิน
2. ความผิดฐานฟอกเงิน-องค์ประกอบ	LC	-ไม่มีสถิติที่จะประเมินว่ามาตรการลงโทษได้ผล

* ที่มา : สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

<p>ทางความคิดและความรับผิดชอบของ บริษัท</p>		
<p>3. การริบทรัพย์หรือมาตรการชั่วคราว</p>	<p>LC</p>	<p>- มีอำนาจจำกัดในการสืบค้นทรัพย์ที่จะต้องถูกริบในกระบวนการทางอาญาสำหรับความคิดที่ไม่เกี่ยวกับยาเสพติด</p> <p>- บทบัญญัติเรื่องการริบทรัพย์ของประมวลกฎหมายอาญาไม่เกี่ยวกับทรัพย์ที่ได้มาจากรายได้ของการกระทำอาชญากรรม</p> <p>- ไม่มีบทบัญญัติที่อนุญาตให้สามารถร้องขอเบื้องต้นให้ยึดหรืออายัดทรัพย์ที่จะต้องถูกริบโดยฝ่ายเดียว หรือมีต้องแจ้งล่วงหน้า</p> <p>- หน่วยงานไม่สามารถแสดงว่า สามารถยับยั้งการกระทำที่จะขัดขวางมิให้หน่วยงานเข้าค้นหาทรัพย์ที่จะต้องถูกริบ</p> <p>- ไทยมีประวัติที่ดีในการยึดทรัพย์ชั่วคราวโดยการใช้กระบวนการทางอาญาและทางแพ่ง</p> <p>- ผู้ประเมินยังกังวลว่ามีใช้ทุกมาตรการได้รับการดำเนินการอย่างได้ผลเพราะ</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ ไม่มีสถิติอย่างครบถ้วน ○ นอกจากความผิดฐานยาเสพติดแล้ว การยึดทรัพย์สินเพราะความผิดอื่นๆ มีน้อยมาก ○ คำสั่งให้ริบทรัพย์ให้ตกเป็นของแผ่นดินมีน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับทรัพย์สินที่ถูกยึด และมีคดีทางแพ่งของ ปปง. ที่ค้างอยู่ในศาลอีกจำนวนมาก ○ เน้นการยึดทรัพย์ชั่วคราวทางแพ่งมากเกินไป เนื่องจากมีสินบนรางวัลของ ปปง. และยังไม่ให้ความสำคัญต่อเรื่องระเบียบวิธีการริบทรัพย์ทั้งทางแพ่งและทางอาญาเท่าที่ควร
<p>มาตรการเชิงป้องกัน</p>		
<p>4. กฎหมายการรักษาความลับที่สอดคล้องกับข้อเสนอแนะ</p>	<p>C</p>	<p>- ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะอย่างเต็มที่</p>
<p>5. CDD</p>	<p>NC</p>	<p>- มีสถาบันการเงินจำนวนมากที่ดำเนินงานในประเทศไทยตามที่นิยามในคำอธิบายศัพท์ของข้อเสนอแนะของ FATF ซึ่งไม่อยู่ภายใต้ข้อกำหนดเรื่อง AML/CFT ตาม พ.ร.บ. ปปง. (บริษัทประกันสินเชื่อธุรกิจขนาดเล็ก สหกรณ์การเกษตร บริษัทเงินกู้ส่วนบุคคล โรงรับจำนำ บริษัทเช่าซื้อ ตัวแทนโอนเงินรับอนุญาต กิจการไปรษณีย์ บริษัทบัตรเครดิต บริษัทรับอนุญาตให้ออกเช็คผู้เดินทาง บริษัทเงินอิเล็กทรอนิกส์ นายหน้าสินค้านำเข้าส่งออก ผู้ดำเนินการอนุพันธ์)</p> <p>- แม้ในทางปฏิบัติสถาบันการเงินบางแห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน</p>

	<p>ภาคธนาคาร ได้ดำเนินมาตรการและแนวทางที่ออกโดยหน่วยงานกำกับ แต่ข้อกำหนดเรื่อง CDD ยังจำกัดตาม พ.ร.บ. ปปง. ซึ่งหมายความว่าไม่มีข้อกำหนดที่จะใช้กับสถาบันการเงินที่ผู้กำกับดูแลยังมีได้ออกระเบียบหรือมาตรการที่มีผลบังคับอื่น ๆ (เช่น บริษัทประกันชีวิต)</p> <p>-ผู้ประเมิน ไม่เชื่อว่ามาตรการที่ครอบคลุมเพื่อห้ามการใช้บัญชีในนามแฝงสำหรับบัญชีที่เปิดก่อนปี 2544 และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้รับฝากเงินที่ไม่อยู่ภายใต้ประกาศ ธปท. เรื่องการรับเงินฝาก</p> <p>-ไม่มีข้อกำหนดในกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินมาตรการ CDD เมื่อ</p> <ul style="list-style-type: none">○ สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ยกเว้น ในกรณีของธนาคารและบริษัทหลักทรัพย์○ ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวมูลค่าเกินกว่า 15,000 เหรียญ หรือที่เป็นการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ตาม SR VII○ ในกรณีที่สถาบันการเงินสงสัยเกี่ยวกับความถูกต้องหรือความครบถ้วนของข้อมูลแสดงตนลูกค้าที่ได้รับมาก่อนแล้ว <p>-วงเงินสำหรับการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกำหนดไว้เกินกว่าจำนวนที่กำหนดโดยมาตรฐาน</p> <p>-ข้อกำหนดเท่าที่มีในกฎหมายหรือระเบียบเพื่อให้สถาบันการเงินระบุตัวลูกค้าและพิสูจน์ตัวตนของลูกค้าโดยใช้เอกสารหรือข้อมูลจากแหล่งที่เชื่อถือได้และเป็นกลาง ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none">○ ธุรกรรมที่ต้องรายงานต่อ ปปง.○ การเปิดบัญชีเงินฝากโดยธนาคาร (ไม่ใช่สถาบันการเงินพิเศษ)○ ภาคหลักทรัพย์ (ไม่รวมนายหน้าสินค้าเกษตรล่วงหน้า) <p>- ข้อกำหนดให้สถาบันการเงินต้องตรวจสอบบุคคลใดที่แสดงตนว่าดำเนินการในนามของลูกค้าว่าได้รับมอบอำนาจจริงหรือไม่ และให้พิสูจน์ทราบข้อเท็จจริงของบุคคลนั้นครอบคลุมตามข้อแนะนำ FATF เพียงบางส่วนและไม่ได้ใช้กับสถาบันการเงินทั้งหมด</p> <p>-ข้อกำหนดในกฎหมายและระเบียบที่ให้สถาบันการเงินระบุตัวเจ้าของผู้รับประโยชน์ใช้กับบางส่วนของภาคหลักทรัพย์เท่านั้น</p>
--	---

		<ul style="list-style-type: none">-ไม่มีข้อกำหนดทั่วไปในกฎหมายหรือระเบียบที่ให้สถาบันการเงินดำเนินการพิสูจน์ความสัมพันธ์ทางธุรกิจอย่างต่อเนื่อง-ภาคหลักทรัพย์ (ไม่รวมนายหน้าสินค้านิติกรรมล่วงหน้า) เป็นเพียงภาคเดียวที่มีข้อกำหนดให้สถาบันการเงินดำเนินการพิสูจน์ข้อมูลอย่างเข้มข้นสำหรับลูกค้า ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หรือธุรกรรมที่มีความเสี่ยงสูง-ภาคหลักทรัพย์ (ไม่รวมนายหน้าสินค้านิติกรรมล่วงหน้า) เป็นเพียงภาคเดียวที่มีข้อกำหนดให้สถาบันการเงินยื่นข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และลักษณะของความสัมพันธ์ทางธุรกิจ-จากข้อกำหนดของ พ.ร.บ. ปปง. ซึ่งยกเว้นธุรกรรมบางประเภท ดูเหมือนไม่ได้ใช้หลักการประเมินความเสี่ยงในเรื่อง ML หรือ TF-ภาคหลักทรัพย์ (ไม่รวมนายหน้าสินค้านิติกรรมล่วงหน้า) เป็นเพียงภาคเดียวที่มีข้อบังคับกับสถาบันการเงินเกี่ยวกับระยะเวลาของการพิสูจน์ข้อมูล-ธนาคารบางรายดำเนินการ CDD อย่างย่อแม้ว่าไม่ได้รับอนุญาตให้ทำเช่นนั้นและไม่มีการชี้แนะในเรื่องนี้-ไม่มีข้อกำหนดใช้กับสถาบันการเงินที่ไม่สามารถดำเนินการ CDD ได้ครบถ้วนมิให้เปิดบัญชี เริ่มความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หรือทำธุรกรรม หรือให้พิจารณาทำรายงานธุรกรรมน่าสงสัย ยกเว้นในบางสภาพการณ์สำหรับบริษัทหลักทรัพย์-มีการออกกฎหมายระเบียบและประกาศอย่างกระจัดกระจาย จึงเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการของภาคส่วนที่ถูกควบคุม เพราะทำให้สถาบันการเงินไม่แน่ใจว่ามีตนมีหน้าที่อะไรบ้าง-ผู้ประเมินไม่เชื่อว่าการดำเนินการทั้งหมดที่มีอยู่อย่างได้ผล เพราะหลายมาตรการเพิ่งเริ่มใช้และขาดคำชี้แนะโดยหน่วยงานรัฐ
6. บุคคลที่มีความเสี่ยงทางการเมือง	NC	ข้อกำหนดที่มีอยู่ใช้กับภาคหลักทรัพย์เท่านั้น (ไม่รวมนายหน้าสินค้านิติกรรมล่วงหน้า)
7. การธนาคารตัวแทน – Correspondent Banking	NC	โดยที่ไม่มีกฎหมายข้อบังคับเกี่ยวกับการธนาคารตัวแทน จึงอาจเปิดให้ธนาคาร ได้ดำเนินการความสัมพันธ์ธุรกิจกับประเทศที่มีความเสี่ยงในด้านการฟอกเงิน โดยไม่รับคำชี้แนะจากหน่วยงานรัฐ
8. เทคโนโลยีใหม่กับธุรกิจแบบไม่ต้องพบหน้า	NC	ไม่มีข้อกำหนดทั่วไปที่บังคับใช้ได้กับสถาบันการเงินทั้งหมดที่มุ่งจัดการกับความเสี่ยงจากเทคโนโลยีใหม่หรือธุรกิจแบบไม่ต้องพบหน้า -ภาคหลักทรัพย์ (ไม่รวมนายหน้าสินค้านิติกรรมล่วงหน้า) เป็น

		ภาคเดียวที่มีข้อกำหนด แต่ก็ยังไม่ดำเนินการอย่างเต็มที่
9. ฝ่ายที่ 3 และผู้แนะนำ	NC	-ข้อกำหนดที่ควบคุมการใช้ผู้แนะนำฝ่ายที่ 3 บังคับใช้อยู่ในภาคหลักทรัพย์ (ไม่รวมนายหน้าสินค้าเกษตรล่วงหน้า)
10. การจัดเก็บบันทึก	PC	-นอกจากบริษัทหลักทรัพย์บางรายแล้ว ไม่มีกฎหมายหรือระเบียบกำหนดให้สถาบันการเงินจัดเก็บบันทึก ธุรกิจหรือข้อมูลการแสดงความยกเว้นในกรณีของ ธุรกิจที่ถูกรายงานไปยัง ปปง. -ข้อกำหนดเรื่องการเก็บรักษาข้อมูลการแสดงความยกเว้นที่ใช้กับธนาคารเท่านั้น ไม่ครอบคลุมไปถึงธุรกิจตัวแทนและเพิ่มบัญชี -ไม่มีข้อกำหนดอื่น สำหรับสถาบันการเงินอื่นๆ ให้เก็บรักษาข้อมูลการแสดงความยกเว้น
11. ธุรกิจผิดปกติ	PC	-บทบัญญัติใน พ.ร.บ. ปปง. ที่ให้สถาบันการเงินสนใจเป็นพิเศษต่อธุรกรรมที่ซับซ้อน มีมูลค่ามากผิดปกติหรือแบบแผนที่ผิดปกติของธุรกรรมที่ไม่ปรากฏวัตถุประสงค์ทางเศรษฐกิจ ไม่ครอบคลุมไปถึงสถาบันการเงินที่ไม่อยู่ภายใต้ พ.ร.บ. ปปง. -นอกจากในการทำรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ไม่มีข้อกำหนดใน พ.ร.บ. ปปง. ให้สถาบันการเงินต้องรายงานข้อค้นพบเป็นหนังสือหรือให้เก็บรักษาข้อค้นพบเหล่านั้น
12. DNFBP-R5,6,8-11	NC	-ไม่มีข้อกำหนดที่บังคับใช้ได้ตามกฎหมายเกี่ยวกับ DNFBPs ที่ดำเนินงานอยู่ในไทย -สถานการณ์นั้นเดือนดำเนินงานอยู่ทั่วประเทศ
13. รายงานธุรกรรมน่าสงสัย	PC	-สถาบันการเงินนอกเหนือจากที่นิยามไว้ใน พ.ร.บ. ปปง. ไม่ต้องรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย -หน้าที่ในการรายงานยังไม่ครอบคลุมความผิดฐานทั้งหมด สำหรับการฟอกเงินตามข้อเสนอแนะของ FATF -ไม่มีข้อกำหนดให้รายงานความพยายามที่จะทำ ธุรกิจ -ไม่มีกรณีประเมินความเสี่ยงเรื่องการฟอกเงินในส่วนของธุรกรรมที่ได้รับยกเว้นจากหน้าที่ในการรายงาน -ผู้ประเมินไม่เชื่อว่ามีปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างได้ผล แม้ว่า ปปง. จะได้รับรายงานเป็นจำนวนมาก เนื่องจาก <ul style="list-style-type: none"> ○ สถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคารมีการรายงานเข้ามาเพียงเล็กน้อย ○ หน่วยงานรัฐมิได้ออกคำชี้แนะเพื่อช่วยให้สถาบันการเงินบ่งชี้ธุรกรรมที่น่าสงสัยได้ ○ การรายงานอาจด้อยคุณภาพเนื่องจากหน้าที่ที่จะต้องรายงานครอบคลุมธุรกรรม “ผิดปกติ” และมีรายงานน้อยมากที่นำไปสู่การสืบสวนหรือการพิพากษาว่ามี

		<p>ความผิดในคดี ML หรือ TF</p> <ul style="list-style-type: none">○ ธนาคารอาจส่งรายงานธุรกรรมน่าสงสัยในลักษณะตั้งรับ
14. การคุ้มครองกับการไม่แจ้งเตือน	PC	<p>-กฎหมายไม่ห้ามการแจ้งเตือน (Tipping Off)</p> <p>-มาตรา 21 ของ พ.ร.บ. ปปง. ดูเหมือนมีผลเป็นการแจ้งเตือนลูกค้า</p>
15. การควบคุมภายใน การปฏิบัติตาม การสอบบัญชี	PC	<p>-ข้อกำหนดให้สถาบันการเงินจัดทำระเบียบบริหารการปฏิบัติตามที่เหมาะสมมีเฉพาะในภาคหลักทรัพย์ (ยกเว้น นายหน้าสินค้าเกษตรล่วงหน้า)</p> <p>-แม้ว่าในทางปฏิบัติสถาบันการเงินหลายแห่งจัดฝึกอบรมอย่างกว้างขวางในเรื่อง AML/CFT ให้แก่เจ้าหน้าที่ แต่ไม่มีข้อกำหนดที่บังคับใช้ได้ให้สถาบันการเงินต้องจัดฝึกอบรมพนักงานอย่างต่อเนื่องในเรื่องดังกล่าว</p> <p>-ไม่มีข้อกำหนดที่ใช้กับสถาบันการเงินทั้งหมดให้คัดกรองผู้ที่จะอาจมาเป็นลูกค้า</p> <p>-ประกาศสำนักงาน กสศ. ไม่ได้กำหนดว่าเจ้าหน้าที่ AML/CFT ต้องเป็นระดับบริหาร</p>
16. DNFBP-R.13-15 และ 21	NC	<p>-ไม่มีบทบัญญัติให้ต้องรายงานธุรกรรมน่าสงสัยโดย DNFBPs</p> <p>-ไม่มีการคุ้มครองจากความรับผิด ไม่มีข้อห้ามเรื่องการแจ้งเตือน</p> <p>-DNFBPs ไม่ต้องจัดทำแผนงานต่อต้าน ML/TF</p> <p>-DNFBPs ไม่ต้องสนใจเป็นพิเศษต่อความสัมพันธ์ทางธุรกิจและธุรกรรมกับประเทศที่ไม่ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของ FATF อย่างเพียงพอ</p>
17. บทลงโทษ	PC	<p>-ยากที่จะตัดสินว่าบทลงโทษที่กำหนดใน พ.ร.บ. ปปง. ได้ผลหรือไม่ เนื่องจากยังไม่เคยมีการลงโทษ</p> <p>-ผู้ประเมินไม่เชื่อว่าหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ได้รับมอบหมายให้กำหนดบทลงโทษสถาบันการเงินทั้งหมดตามคำนิยามของ FATF ที่ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่อง ML/CFT</p> <p>-ผู้ประเมินไม่เชื่อว่ามิบทลงโทษสำหรับสถาบันการเงินที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเฉพาะ หรือหากมี ก็ไม่เชื่อว่าจะมีการบังคับใช้อย่างได้ผล</p> <p>-ผู้ประเมินไม่เชื่อว่าหน่วยงานรัฐสามารถใช้บทลงโทษอย่างได้ผล โดยแท้จริง เนื่องจาก</p> <ul style="list-style-type: none">○ ไม่มีสถิติที่แสดงว่าได้กำหนดบทลงโทษไปกี่ครั้ง○ ยังไม่มีการใช้บทลงโทษทางอาญาสำหรับการละเมิด พ.ร.บ. ปปง. แม้ว่ามีการละเมิดอย่างร้ายแรงตามที่

		<p>ทราบกันอยู่</p> <ul style="list-style-type: none">○ ผู้กำกับดูแลทางการเงินบางรายไม่เห็นเป็นหน้าที่ที่จะต้องรายงานการละเมิด พ.ร.บ. ปปง. อย่างร้ายแรง○ ข้อกล่าวหาทางอาญาบางคดีที่ ก.ล.ด. ส่งต่อให้หน่วยบังคับใช้กฎหมายอาจไม่มีการดำเนินการ
18. ธนาคารกัมมะลอ (Shell Bank)	PC	<p>-ไม่มีข้อกำหนดที่ห้ามสถาบันการเงินมิให้มีความสัมพันธ์แบบคู่ธุรกิจกับธนาคารกัมมะลอ</p> <p>-ไม่มีข้อกำหนดให้สถาบันการเงินต้องแน่ใจว่า สถาบันการเงินคู่ธุรกิจในต่างประเทศไม่ยอมให้ธนาคารกัมมะลอใช้บัญชีของตน</p>
19. การรายงานรูปแบบอื่น	C	<p>-ข้อเสนอแนะได้รับการปฏิบัติตามอย่างเต็มที่</p>
20. NFBP อื่นๆกับเทคนิคการทำธุรกรรมที่ปลอดภัย	PC	<p>-ดูเหมือนหน่วยงานรัฐไม่ได้ดำเนินการมาตรการเพียงพอที่ลดการใช้เงินสดหรือที่จะส่งเสริมให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจเข้ามาสู่ภาคที่เป็นทางการมากขึ้น</p>
21. การให้ความสนใจเป็นพิเศษสำหรับประเทศที่มีความเสี่ยงสูง	NC	<p>-มีเพียงภาคหลักทรัพย์ (ไม่รวมนายหน้าสินค้าน้ำมันและทองคำ) ที่ออกข้อกำหนดว่าสถาบันการเงินควรต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษแก่ความสัมพันธ์ทางธุรกิจและธุรกรรมกับบุคคลจากหรือในประเทศที่ไม่ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของ FATF อย่างเพียงพอ และไม่มีข้อกำหนดว่าจะต้องบันทึกข้อค้นพบเป็นลายลักษณ์อักษร</p> <p>-ไทยไม่มีกลไกที่จะใช้มาตรการต่อต้านประเทศที่ไม่ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของ FATF อย่างเพียงพอ</p>
22. สาขาและบริษัทลูกในต่างประเทศ	NC	<p>-ไม่มีข้อกำหนดในเรื่องนี้</p>
23. การควบคุมกำกับดูแลและติดตาม	PC	<p>-ผู้ประเมินไม่เชื่อว่าการกำหนดอย่างชัดเจนว่าหน่วยงานใดรับผิดชอบการควบคุมให้สถาบันการเงินปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ปปง.</p> <p>-ไม่มีมาตรการอย่างเพียงพอที่จะป้องกันมิให้อาชญากรเป็นเจ้าของผู้รับประโยชน์ของสถาบันการเงิน</p> <p>-แม้บริษัทประกันอยู่ภายใต้ พ.ร.บ. ปปง. แต่ไม่ต้องถูกตรวจสอบว่าปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ AML/CFT เพียงใด</p> <p>-ไม่มีการควบคุมและกำกับดูแลการส่งเงินออกนอกประเทศเท่าที่ควร - หน่วยงานผู้มีอำนาจมิได้ดำเนินการเพื่อปราบปรามการส่งเงินนอกระบบที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก</p> <p>-เครือข่าย 7-11 สามารถดำเนินกิจการเป็นผู้ส่งเงินโดยไม่ต้องมีใบอนุญาต ไม่ต้องจดทะเบียนและไม่ถูกตรวจสอบ</p> <p>-ผู้ประเมินไม่เชื่อว่าการกำกับดูแลสถาบันการเงินทั้งหมด</p>

		<p>ตามนิยามของ FATF ว่าปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือไม่</p> <p>-เร็วเกินไปที่จะสรุปว่าการควบคุมและกำกับดูแลด้าน AML/CFT ดำเนินไปอย่างได้ผลเนื่องจากข้อกำหนดที่ใช้กับสถาบันการเงินมีอยู่หลายข้อที่เพิ่งกำหนดให้มีขึ้นในช่วงการประเมินในครั้งนี้ (ต้นปี 2550)</p>
24. DNFBPs การควบคุมกำกับดูแลและติดตาม	NC	<p>-มีสถานการณ์พ่นผิดกฎหมายเปิดกิจการอยู่ทั่วประเทศ</p> <p>-DNFBPs ไม่อยู่ภายใต้ข้อกำหนดเรื่อง AML/CFT ดังนั้นจึงไม่มีระบบกำกับดูแล</p>
25. แนวทางและผลตอบกลับ	PC	<p>-แนวทางที่ออกโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีรายละเอียดมากกว่านี้เพื่อช่วยในการปฏิบัติตามข้อกำหนด ซึ่งรวมทั้งคำอธิบายเทคนิคและวิธีการของ ML/TF</p> <p>-แนวทางที่หน่วยงานผู้มีอำนาจออกประกาศใช้กับสถาบันการเงินที่มีหน้าที่รายงานธุรกรรมสงสัยและรายงานอื่นๆ ยังไม่ครอบคลุมครบถ้วน</p> <p>-การตอบกลับจาก ปปง. ถึงสถาบันการเงินมีอยู่อย่างจำกัด</p> <p>-แนวทางที่ใช้กับ DNFBPs คือนโยบาย ปปง. (AMLO Policy Statement) เอกสารนี้ไม่มีคำชี้แนะโดยเฉพาะเพียงแต่กำหนดหลักการไว้เท่านั้น และพูดถึงเพียง เรื่อง CDD</p>
มาตรการเชิงสถาบันและอื่นๆ		
26. หน่วยข่าวกรองทางการเงิน (FIU)	PC	<p>-FIU มิได้ให้คำชี้แนะอย่างเพียงพอแก่สถาบันที่จะต้องรายงานเรื่องธุรกรรมสงสัย</p> <p>-ปปง. มิได้ตีพิมพ์เผยแพร่รายงานตามรอบเวลาที่ให้ข้อมูลเรื่องวิธีการและแนวโน้มของ ML/TF</p> <p>-ประสิทธิผลของ ปปง. ในฐานะ FIU ค่อนข้างเพราะ</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ เน้นเรื่องการยึดทรัพย์ทางแพ่งมากเกินไป ○ แทบจะไม่เคยส่งคดีที่ได้จากการวิเคราะห์รายงานธุรกรรมน่าสงสัยให้แก่หน่วยบังคับใช้กฎหมาย ○ มีบุคลากร/งบประมาณ หรือความรู้ความชำนาญไม่เพียงพอที่จะวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์รวมทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ TF ○ ไม่สามารถจัดทำสถิติที่สอดคล้องและถูกต้องในด้าน AML/CFT ○ ระบบสินเงินรางวัลอาจเป็นเหตุนำไปสู่ผลข้างต้นบางประการ และทำลายความน่าเชื่อถือของ ปปง.
27. หน่วยบังคับใช้กฎหมาย	PC	<p>-ไม่มีสถิติที่ครบถ้วนสมบูรณ์ในเรื่องการสืบสวน ML/TF (มี</p>

		<p>เพียงสถิติเกี่ยวกับยาเสพติด) จึงไม่สามารถประเมินประสิทธิผลของงานสืบสวนได้</p> <ul style="list-style-type: none">-งานสืบสวนเน้นแต่เรื่องการกระทำความผิดฐานยาเสพติด ยังไม่มีการดำเนินการกับความผิดฐานอื่น ๆ มากเท่าที่ควร-หน่วยบังคับใช้กฎหมายดูเหมือนลิ่งเลที่จะรับภารกิจการสืบสวนคดีฟอกเงินที่ซับซ้อน-หน่วยบังคับใช้กฎหมายมักส่งคดีให้ ปปง. ดำเนินการทางแพ่งแทนที่จะสืบสวนคดีฟอกเงินตามสมควร-ประสิทธิผลของการสืบสวนคดี ML/TF ไม่ดีนักเพราะหน่วยบังคับใช้กฎหมายไม่ได้รับข่าวกรองเชิงรุกจาก ปปง.-ประสิทธิผลของการสืบสวนดูเหมือนด้อยลงเพราะขาดบุคลากรที่ทุ่มเทให้แก่เรื่องนี้ และขาดความรู้ความชำนาญการสืบสวนคดีฟอกเงิน-ผู้ประเมินไม่เชื่อว่ามี การสืบสวนคดี TF เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายในประเทศ
28. อำนาจของหน่วยงานผู้มีอำนาจ	LC	<ul style="list-style-type: none">-หน่วยบังคับใช้กฎหมายที่สืบสวนคดี ML/TF อย่างได้ผลคือ ป.ป.ส. ซึ่งดำเนินการกับคดียาเสพติดเท่านั้น
29. หน่วยกำกับดูแล	PC	<ul style="list-style-type: none">-ผู้ประเมินไม่แน่ใจว่ามีหน่วยกำกับดูแลที่มีอำนาจเหมาะสมในการติดตามและควบคุมให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานโดยสถาบันการเงินทั้งหมดตามนิยามของ FATF-กรมการประกันภัยไม่ได้ใช้อำนาจกำกับดูแลธุรกิจประกันชีวิตในเรื่อง AML/CFT-ยังเร็วเกินไปที่จะสรุปว่ามีการใช้อำนาจหน้าที่ที่มีอยู่อย่างได้ผล เนื่องจากเพิ่งจะเริ่มประกาศใช้ข้อกำหนดหลายๆ เรื่องกับสถาบันการเงิน
30. ทรัพยากร ความซื่อตรง และการฝึกอบรม	PC	<ul style="list-style-type: none">-ปปง. มิได้จัดสรรทรัพยากรเพียงพอที่จะวิเคราะห์รายงานธุรกรรมน่าสงสัย-ปปง. ยังขาดการปฏิบัติตามหน้าที่ที่จะต้องให้แนวทาง ผลตอบกลับ (feedback) และสร้างความตระหนักแก่สาธารณชน-ปปง. ไม่มีการติดตามผลการตามปฏิบัติ พ.ร.บ. ปปง. อย่างจริงจัง-หน่วยบังคับใช้กฎหมาย ไม่มีเจ้าหน้าที่ผู้ชำนาญหรือเจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะให้สืบสวนคดี ML/TF-มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสืบสวนเรื่อง ML/TF ไม่มากนัก-อัยการและหน่วยบังคับใช้กฎหมายในต่างจังหวัด ดูเหมือนไม่ได้รับการฝึกอบรมอย่างกว้างขวางในคดี ML/TF-ผู้ประเมินกังวลว่าเจ้าหน้าที่หลายคนดูเหมือนขาดความรู้

		<p>เกี่ยวกับแนว โน้มและวิธีการฟอกเงิน เว้นแต่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดที่ใช้เงินสด</p> <ul style="list-style-type: none">-นอกจาก ธปท.และ ก.ล.ต. แล้ว หน่วยกำกับดูแลอื่นๆ ไม่ได้มอบหมายเจ้าหน้าที่หรือจัดการฝึกอบรมในเรื่อง AML/CFT ให้เพียงพอ-ยัง ไม่มีการติดตามตรวจสอบกิจกรรมของผู้รับแลกเปลี่ยนเงินตราเท่าที่ควร-กรมศุลกากรยังไม่ให้ความสำคัญกับการกิจด้าน AML/CFT
31. ความร่วมมือระดับประเทศ	PC	<ul style="list-style-type: none">-กลไกประสานงานและร่วมมืออย่างเป็นทางการในคณะกรรมการ ปปง. ไม่มีประสิทธิผลเท่าที่ควร-หน่วยกำกับดูแลภาคการเงินและ FIU ไม่แลกเปลี่ยนข้อมูลกันเกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรฐานในภาคการเงินอย่างเพียงพอ-หน่วยกำกับดูแลและ ปปง. ไม่ได้ตกลงเรื่องการแบ่งความรับผิดชอบในการติดตามและกำกับดูแลสถาบันการเงิน-ความไม่สอดคล้องกัน ในแนวทางและเอกสารนโยบายที่ออกโดยหน่วยงานอาจนำไปสู่การ ปฏิบัติตามข้อกำหนด AML/CFT อย่างไม่สอดคล้องกัน-ผู้ประเมินกังวลว่า ปปง. ไม่มีข้อมูลและสถิติสำคัญเกี่ยวกับระบบ AML/CFT โดยรวมของประเทศ-ไม่มีกลไกในการประสานและร่วมมือเชิงนโยบาย และการดำเนินการเรื่อง TF ที่มีประสิทธิภาพ-ไม่มีกลไกสำหรับการจัดทำและดำเนินการตามนโยบาย AML/CFT โดยรวมของประเทศที่มีประสิทธิภาพ
32. สถิติ	PC	<ul style="list-style-type: none">-ไทยไม่มีระบบที่ดีในการทบทวนประสิทธิผลของระบบต่อต้าน ML/TF-นอกจากสถิติเกี่ยวกับรายงานธุรกรรมน่าสงสัยที่จัดทำโดย ปปง. โดยทั่วไปยังขาดสถิติเรื่อง AML/CFT ที่ครอบคลุมระดับประเทศ
33. นิติบุคคล-เจ้าของผู้รับประโยชน์	PC	<ul style="list-style-type: none">-หน่วยงานไม่อาจเข้าถึงข้อมูลกรรมสิทธิ์ผู้รับประโยชน์ของนิติบุคคลได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว-แม้ว่าไม่มีบริษัทได้ออกหุ้นชนิดไม่ระบุชื่อผู้ถือ แต่หากบริษัทตัดสินใจที่จะออกหุ้นเหล่านี้ ก็ไม่มีกลไกที่จะระบุตัวเจ้าของผู้รับประโยชน์
34. ข้อตกลงทางกฎหมาย-เจ้าของผู้รับประโยชน์	NA	-R.34 ไม่ตรงกับบริบทของไทย
ความร่วมมือระหว่างประเทศ		

35. อนุสัญญา	PC	-ไทยยังไม่ให้สัตยาบันอนุสัญญาปาเลโม -ไทยมิได้ปฏิบัติตามอนุสัญญาเวียนนา และอนุสัญญา UN ว่าด้วยการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอย่างเต็มที่
36. ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทางกฎหมาย (MLA)	PC	-ความคิดมูลฐานที่มีอยู่จำนวนน้อยขัดขวางการให้ความช่วยเหลือ MLA -ประเมินประสิทธิผลไม่ได้เนื่องจากขาดสถิติ
37. ลักษณะที่เป็นความผิดในทั้งสองประเทศ	PC	-ลักษณะที่เป็นความผิดในทั้งสองประเทศเป็นข้อกำหนดในกฎหมายไทยสำหรับ MLA ทุกรูปแบบ -ประเมินประสิทธิผลไม่ได้เนื่องจากขาดสถิติ
38. MLA เรื่องการริบและอายัดทรัพย์สิน	PC	-จำนวนความคิดมูลฐานที่จำกัดเป็นอุปสรรคต่อการให้ความช่วยเหลือ MLA -ไทยไม่สามารถให้ความช่วยเหลือในเรื่องการยึดทรัพย์สินที่มีมูลค่าเท่ากัน -ประเมินประสิทธิผลไม่ได้เนื่องจากขาดสถิติ
39. การส่งผู้ร้ายข้ามแดน	PC	-จำนวนความคิดมูลฐานที่จำกัดเป็นอุปสรรคต่อการให้ความช่วยเหลือด้านการส่งผู้ร้ายข้ามแดน -อาจปฏิเสธไม่ส่งคนไทยเป็นผู้ร้ายข้ามแดน และในกรณีเช่นนั้นไม่มีข้อกำหนดทางกฎหมายให้ส่งเรื่องให้อัยการโดยทันทีและให้ดำเนินการเช่นเดียวกับความผิดร้ายแรงตามกฎหมายไทย -เนื่องจากขาดสถิติผู้ประเมินจึงไม่เชื่อว่าจะมีการปฏิบัติตามระบบอย่างได้ผล
40. ความร่วมมือในรูปแบบอื่น	LC	-ขาดสถิติ จึงไม่สามารถประเมินว่ากลไกที่มีอยู่ได้ผลอย่างเต็มที่หรือไม่
ข้อเสนอแนะพิเศษ (Special Recommendations – SR)		
SR I ดำเนินการตามกรรมสาร UN	PC	-ไทยยังมีได้ดำเนินการตามอนุสัญญา UN ว่าด้วยการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอย่างเต็มที่ -ผู้ประเมินไม่เชื่อว่าไทยมีกลไกที่ได้ผลอย่างเต็มที่ในการดำเนินการตามมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (UNSCR) 1267 และ 1373
SR II ทำให้การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเป็นความผิดทางอาญา	PC	-TF ยังไม่มีความคิดทางอาญาตาม SR II เพราะ TF ยังไม่ครอบคลุมถึงการสนับสนุนทางการเงินแก่การกระทำที่ระบุในสนธิสัญญาในผนวกของอนุสัญญา UN -กฎหมายไทยไม่กำหนดความผิดทางอาญาสำหรับการจัดหาหรือเก็บรวบรวมเงินเพื่อผู้ก่อการร้ายหรือองค์กรก่อการร้าย -ความผิดฐาน TF ไม่ครอบคลุมถึงผู้ก่อการร้ายหรือองค์กรก่อ

		<p>การร้ายที่ไม่ถูกขึ้นบัญชี</p> <ul style="list-style-type: none">-เพียงการจัดหาหรือรวบรวมทรัพย์สินด้วยเจตนาว่าให้ทรัพย์สินนั้นถูกใช้หรือโดยรู้ว่าทรัพย์สินนั้นจะถูกใช้โดยองค์การก่อการร้ายหรือผู้ก่อการร้ายไม่เป็นความผิด-องค์ประกอบทางความคิดของความคิด TF แคบกว่ามาตรฐาน-บทลงโทษต่อนักบุคคลที่ทำให้ TF ไม่เหมาะสมหรือ ไม่มีผลในทางที่จะป้องกันปราบปราม- ไทยยังไม่ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะอย่างเต็มที่/ ยังไม่มีการดำเนินคดี TF จนถึงบัดนี้
SR III อาชัค และริบทรัพย์สินของ ผู้ก่อการร้าย	PC	<ul style="list-style-type: none">-ไม่มีกลไกทางกฎหมายอย่างครอบคลุมเพื่อให้อาชัคทรัพย์สินของ ผู้ก่อการร้ายโดยไม่ชักช้าตามที่กำหนดโดย UNSCR 1267 และ 1373-ยังขาดกลไกที่จะแจ้งให้สถาบันการเงินทราบในเรื่องการอาชัคทรัพย์สิน-ไม่มีการกำหนดหน้าที่ที่ชัดเจนให้สถาบันการเงินดำเนินการตามกลไกอาชัคทรัพย์สิน-มีคำสั่งแนะน้อยมากเพื่อให้สถาบันการเงินดำเนินการตามกลไกอาชัคทรัพย์สินได้ถูกต้อง-ไทยไม่มีระเบียบวิธีการรับรู้อำสั่งอาชัคทรัพย์สิน หรือให้ผลในทางปฏิบัติแก่คำสั่งอาชัคทรัพย์สินที่ออกโดยศาลต่างประเทศ-ไม่มีระเบียบวิธีการสำหรับการพิจารณาคำขอให้ถอดชื่อออกจากรายชื่อและสำหรับการเลิกอาชัคเงินหรือทรัพย์สินอื่นของบุคคลที่ถูกถอดออกจากบัญชี-ไม่มีกระบวนการในการอนุญาตให้เข้าถึงเงินที่ถูกยึดหรืออาชัคตาม UNSCR 1267 และที่พิจารณาแล้วว่าจำเป็นสำหรับค่าใช้จ่ายพื้นฐาน การจ่ายค่าธรรมเนียมบางประเภท ค่าใช้จ่ายและค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายอื่นๆ-ไม่มีกลไกติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎเกณฑ์ หรือระเบียบ เกี่ยวกับการอาชัคและริบทรัพย์สินของ ผู้ก่อการร้าย
SR IV รายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย	PC	<ul style="list-style-type: none">-สถาบันการเงินที่ไม่อยู่ในคำนิยามของ พ.ร.บ. ปปง. ไม่มีหน้าที่ต้องรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับ TF-TF ในประมวลกฎหมายอาญายังไม่ถูกกำหนดให้เป็นความผิดทางอาญาในลักษณะที่สอดคล้องกับ SR.II-การรายงานไม่ครอบคลุมถึงความพยายามที่จะทำ ธุรกรรม-ผู้ประเมินไม่เชื่อว่าข้อกำหนดมีการปฏิบัติตามอย่างได้ผลเนื่องจาก

		<ul style="list-style-type: none"> ○ ไม่มีสถิติที่จะประเมินประสิทธิผล ○ ไม่มีคำชี้แนะที่ออกโดยหน่วยงานรัฐเพื่อช่วยให้สถาบันการเงินสามารถบ่งชี้ธุรกรรมที่เป็น TF ○ การกำหนดวงเงินสำหรับการรายงานธุรกรรมเงินสดที่สูงเกินไป อาจเป็นเหตุให้สถาบันการเงินไม่สนใจกับธุรกรรมมูลค่าต่ำที่มักเกี่ยวข้องกับ TF
SR.V ความร่วมมือระหว่างประเทศ	PC	<p>-ความบกพร่องของนิยาม TF จำกัดสภาพการที่ไทยจะสามารถให้ความช่วยเหลือ MLA หรือส่งผู้ร้ายข้ามแดน</p> <p>-ความบกพร่องของนิยาม TF จำกัดสภาพการที่ไทยจะให้ความร่วมมือ</p>
SR.VI ข้อกำหนด AML/CFT สำหรับบริการ โอนเงินหรือโอนมูลค่า	PC	<p>-ตัวแทนโอนเงินรับอนุญาตไม่ได้อยู่ภายใต้ พ.ร.บ. ปปง. แต่มีหน้าที่ต้องทำ CDD และการจัดทำบันทึกในขอบเขตจำกัด</p> <p>-ข้อกำหนดทางกฎหมายสำหรับผู้เป็นตัวแทน โอนเงินรับอนุญาตยังไม่มีกำกับการบังคับใช้อย่างเต็มที่ ทำให้เกิดผู้ให้บริการเถื่อนเป็นจำนวนมาก</p>
SR. VII กฎเกณฑ์เรื่องการ โอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์	NC	<p>-ยังไม่มีกฎหมายระเบียบหรือมาตรการบังคับอื่นๆ เพื่อควบคุมการ โอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ มีเพียงระเบียบเกี่ยวกับ BAHTNET เท่านั้นซึ่งมิได้ตอบสนองข้อกำหนดของ SR VII อย่างครบถ้วน</p> <p>-สถาบันการเงินขอรับข้อมูลการแสดงผลการดำเนินงานของลูกค้าต่อเมื่อเป็นการทำธุรกรรมเงินสดเกินกว่าสองล้านบาท และธุรกรรมที่ไม่ใช่เงินสดเกินกว่าห้าล้านบาท</p> <p>- ไม่มีข้อกำหนดให้ต้องส่งรายละเอียดของผู้ส่งไปพร้อมกับเงินที่โอน</p> <p>- ไม่มีข้อกำหนดให้สถาบันการเงินผู้รับเงิน โอนต้องดำเนินการระบุวิธีการประเมินความเสี่ยงเพื่อจัดการกับการ โอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่มีข้อมูลผู้ส่ง</p>
SR.VIII องค์กรไม่แสวงกำไร (NPO)	NC	<p>-ไทยยังไม่ได้ทบทวนกฎหมายและระเบียบกำกับ NPO ซึ่งอาจเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการก่อการร้าย</p> <p>-ยังไม่มีมาตรการเชิงรุกเพื่อป้องกัน NPO มิให้เป็นเครื่องมือของการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย</p> <p>-เจ้าหน้าที่ไม่สามารถแสดงว่าได้ดำเนินการอย่างได้ผลเพื่อส่งเสริมการกำกับดูแลและติดตามตรวจสอบ NPO ซึ่งมีเงินทุนเป็นจำนวนมาก</p> <p>-NPO ไม่ต้องจัดทำและเปิดเผยให้เจ้าหน้าที่ทราบ บันทึกธุรกรรมภายในประเทศและระหว่างประเทศเพื่อแสดงว่ามีการใช้เงินทุนถูกต้องตามวัตถุประสงค์</p>

		<ul style="list-style-type: none">-ไม่มีกลไกเพื่อสร้างความร่วมมือในด้านการประสานงานหรือการแลกเปลี่ยนข้อมูลภายในประเทศ-ไม่มีการกำหนดตัวผู้ประสานงานเพื่อรับผิดชอบ ในกรณีที่มีหน่วยงานต่างประเทศขอข้อมูล NPO-ไม่มีมาตรการที่จะลดความเสี่ยงด้านการก่อการร้ายในไทยที่อาศัยช่องทาง NPO
SR.IX การสำแดงและเปิดเผยเงินสดข้ามแดน	NC	<ul style="list-style-type: none">-ไม่มีข้อกำหนดเรื่องการสำแดงหรือเปิดเผย ณ บริเวณชายแดนที่ใช้กับการนำเข้าหรือนำออกซึ่งเงินตราต่างประเทศ ตราสารการเงิน หรือการนำเข้าเงินตราของประเทศ-หน่วยงานไม่มีอำนาจที่จะหยุดหรือยับยั้งเงินตราหรือตราสารการเงินที่เปลี่ยนมือได้ในกรณีที่สูงสัว่าเป็นการ ML/TF-FIU ไม่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการสำแดงเงินตราผ่านแดน-ไม่สามารถชี้ค อยัด และริบ รายได้ของอาชญากรรมและเงินที่เกี่ยวข้องกับ TF-ไม่มีบทลงโทษสำหรับการนำเงินตราข้ามแดนเพื่อ ML/TF-ดูเหมือนไม่มีการพิจารณาว่าจะรายงานต่อเจ้าหน้าที่ต่างประเทศเมื่อตรวจพบการเคลื่อนย้ายทอง โลหะมีค่า หรืออัญมณีข้ามประเทศ-ไม่มีระบบการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายเงินตราข้ามประเทศในประเด็นเกี่ยวกับ ML/TF-ผู้ประเมิน ไม่เชื่อว่าระบบการสำแดงหรือเปิดเผยการนำเงินตราข้ามประเทศมีประสิทธิผลในการลดความเสี่ยงที่รู้กันอยู่ว่ามีจริง

การรายงานธุรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

๑.๑ ผู้มีหน้าที่รายงานธุรกรรม

ผู้มีหน้าที่การรายงานธุรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ประกอบด้วย สถาบันการเงิน สำนักงานที่ดิน และผู้ประกอบการอาชีพที่มีใช้สถาบันการเงิน โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑.๑.๑ สถาบันการเงิน

มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้สถาบันการเงินมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน ปปง. โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้กำหนดนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” ที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมไว้ว่า หมายความว่า

(๑) ธนาคารแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย^๑ ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์^๒ และธนาคารตามที่ได้มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ

(๒) บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจฟองซิเอร์^๓ และบริษัทหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๓) บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย^๔ และบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม^๕

^๑ ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้รับยกเว้นไม่ต้องรายงานการทำธุรกรรม ตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

^๒ ปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ ได้ถูกเลิกไปแล้วโดย พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ (ราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๑๒๕ ตอนที่ ๒๗ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑)

^๓ ปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจฟองซิเอร์ ได้ถูกเลิกไปแล้วโดย พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ (ราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๑๒๕ ตอนที่ ๒๗ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑)

^๔ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (IFCT) ได้ควบรวมกิจการ (Merge) กับธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๗ : ใน Imagepool, หน่วยงานที่ไว้วางใจ [Online], AvailableURL: <http://imagepoolwise.com>, ๒๕๕๔ (เมษายน ๑๒)

^๕ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม(บอย.) ปัจจุบันปรับสถานะเป็น ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว. หรือ SME BANK) ตามพระราชบัญญัติธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ :ใน ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย, ที่มา [Online], AvailableURL: <http://www.smebank.co.th>, ๒๕๕๔ (เมษายน ๑๒)

(๔) บริษัทประกันชีวิต ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และบริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

(๕) สหกรณ์ออมทรัพย์ ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ เฉพาะสหกรณ์ที่มีทุนดำเนินการซึ่งมีมูลค่าหุ้นรวมตั้งแต่สองล้านบาทขึ้นไปและมีวัตถุประสงค์ดำเนินการกิจการเกี่ยวกับการรับฝากเงิน ให้กู้ ให้สินเชื่อ รับจ้างหรือรับจําหน่ายทรัพย์สิน หรือจัดให้ได้มาซึ่งเงินและทรัพย์สินต่าง ๆ โดยวิธีใด ๆ ^๖

(๖) นิติบุคคลที่ดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเงินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๔๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔^๗ กำหนดให้นิติบุคคลดังต่อไปนี้เป็นสถาบันการเงินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ เพิ่มเติม

(๖.๑) นิติบุคคลเฉพาะกิจตามกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์

(๖.๒) นิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

(๖.๓) บริษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน ตามกฎหมายว่าด้วย บริษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน^๘

(๖.๔) บริษัทบริหารสินทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์

(๖.๕) นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า^๙

(๖.๖) นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า^{๑๐}

^๖แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๑

^๗ มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือ วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๔.

^๘บริษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน (บปส.) ได้ถูกยุบเลิกไปแล้วโดยพระราชบัญญัติยุบเลิกบริษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๙

^๙เพิ่มโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๔๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๑๐}เพิ่มโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๔๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

๑.๑.๒ สำนักงานที่ดิน - ๕๗ -

มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

กำหนดให้สำนักงานที่ดินดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ต้องรายงานธุรกรรมต่อสำนักงาน ปปง.

- (๑) สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร
- (๒) สำนักงานที่ดินจังหวัด
- (๓) สำนักงานที่ดินสาขา
- (๔) สำนักงานที่ดินอำเภอ

๑.๑.๓ ผู้ประกอบอาชีพที่มีใช้สถาบันการเงิน

มาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพที่มีใช้สถาบันการเงินจำนวน ๙ ประเภท ดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน ปปง.

(๑) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการทำให้คำแนะนำ หรือการเป็นที่ปรึกษาในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่มีใช้สถาบันการเงินตามมาตรา ๑๓

(๒) ผู้ประกอบอาชีพค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอย หรือทองคำ

(๓) ผู้ประกอบอาชีพค้าหรือให้เช่าซื้อรถยนต์

(๔) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

(๕) ผู้ประกอบอาชีพค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาด และค้าของเก่า

(๖) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๗) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๘) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๙) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

ทั้งนี้ ผู้ประกอบอาชีพตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) ต้องเป็นนิติบุคคล เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยที่มีพยานหลักฐานอันสมควรว่ามีการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำ

ความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินกับผู้ประกอบอาชีพตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) ที่มีได้เป็นนิติบุคคลให้สำนักงาน ป.ง. มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน ป.ง. ได้

๑.๒ ประเภทของธุรกรรมที่ต้องรายงาน

ประเภทของธุรกรรมที่สถาบันการเงิน สำนักงานที่ดิน และผู้ประกอบอาชีพที่มีใช้สถาบันการเงิน ต้องรายงานต่อสำนักงาน ป.ง. มีรายละเอียดดังนี้

๑.๒.๑ สถาบันการเงิน

ธุรกรรมที่สถาบันการเงินจะต้องรายงานต่อสำนักงาน ป.ง. อาจจำแนกได้เป็น ๓ ประเภท คือ

(๑) ธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเงินสดตั้งแต่สองล้านบาทขึ้นไป เว้นแต่ธุรกรรมที่เป็นการโอนเงินหรือชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งรวมถึงธุรกรรมที่เกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์ที่เป็นการโอนเงินหรือชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย ให้รายงานเมื่อมีจำนวนเงินสดตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไป^{๑๑}

(๒) ธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีมูลค่าทรัพย์สินตั้งแต่ห้าล้านบาท เว้นแต่ธุรกรรมที่เกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์ที่เป็นการโอนเงินหรือชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้รายงานเมื่อมีมูลค่าทรัพย์สินตั้งแต่เจ็ดแสนบาทขึ้นไป^{๑๒} หรือ

(๓) ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นธุรกรรมตาม (๑) หรือ (๒) หรือไม่ก็ตาม^{๑๓}

อนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเภทของธุรกรรมที่สถาบันการเงินจะต้องรายงานนี้ มาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบกับวรรคสองของข้อ ๒(๒) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ยังได้กำหนดให้สถาบันการเงินมีหน้าที่ต้องรายงานธุรกรรมเพิ่มเติม ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่เกี่ยวข้องหรืออาจจะเป็นประโยชน์ในการยืนยันหรือยกเลิกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกรรมที่ใช้เงินสด ธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน และธุรกรรมที่มีเหตุ

^{๑๑}มาตรา ๑๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓ (๑) แห่งกฎกระทรวง กำหนดจำนวนเงินสดและมูลค่าทรัพย์สินในการทำธุรกรรมที่สถาบันการเงินต้องรายงานต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๔ ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (มีผลใช้บังคับวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔).

^{๑๒}มาตรา ๑๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓ (๒) แห่งกฎกระทรวง กำหนดจำนวนเงินสดและมูลค่าทรัพย์สินในการทำธุรกรรมที่สถาบันการเงินต้องรายงานต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๔ ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (มีผลใช้บังคับวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔)

^{๑๓}มาตรา ๑๓ (๓) แห่ง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

อันควรสงสัย ที่สถาบันการเงินได้รายงานไปแล้วข้างต้นให้สำนักงาน ป.ง. ทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ปรากฏข้อเท็จจริงนั้น

นอกจากนี้แล้ว มาตรา ๑๕ ประกอบกับข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ยังได้กำหนดให้สถาบันการเงินมีหน้าที่ต้องรายงานธุรกรรมย้อนหลัง ในกรณีที่ปรากฏในภายหลังว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าธุรกรรมใดที่ได้กระทำไปแล้ว โดยมีได้มีการรายงาน เป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสด ธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน หรือธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยที่สถาบันการเงินต้องรายงาน ไปยังสำนักงาน ป.ง. ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มิเหตุอันควรเชื่อได้ว่าธุรกรรมใดที่ได้กระทำไปแล้วโดยมิได้มีการรายงานเป็นธุรกรรมที่ต้องรายงานด้วย

๑.๒.๒ สำนักงานที่ดิน

ธุรกรรมที่สำนักงานที่ดินจะต้องรายงานต่อสำนักงาน ป.ง. อาจจำแนกได้เป็น ๓ ประเภท คือ

(๑) ธุรกรรมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันการเงินมิได้เป็นคู่กรณีเมื่อมีการชำระด้วยเงินสดเป็นจำนวนตั้งแต่สองล้านบาทหรือกว่านั้นขึ้นไป^{๑๔}

(๒) ธุรกรรมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันการเงินมิได้เป็นคู่กรณีเมื่ออสังหาริมทรัพย์มีมูลค่าตามราคาประเมินเพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตั้งแต่ห้าล้านบาทหรือกว่านั้นขึ้นไป เว้นแต่เป็นการโอนในทางมรดกให้แก่ทายาทโดยธรรม^{๑๕} หรือ

(๓) ธุรกรรมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันการเงินมิได้เป็นคู่กรณีเมื่อเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย^{๑๖}

๑.๒.๓ ผู้ประกอบอาชีพที่มีใช้สถาบันการเงิน

ธุรกรรมที่ผู้ประกอบอาชีพที่มีใช้สถาบันการเงินตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง จะต้องรายงานต่อสำนักงาน ป.ง. อาจจำแนกได้เป็น ๒ ประเภท คือ

(๑) ธุรกรรมที่ใช้เงินสด กรณีธุรกรรมที่ใช้เงินสดนี้ กฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินในการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสดซึ่งผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ต้องรายงานต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๔^{๑๗} ได้กำหนดหลักเกณฑ์ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

^{๑๔} มาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๑(๑) แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๑๕} มาตรา ๑๕(๒) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๑(๒) แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๑๖} มาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

(๑.๑) ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๘)^{๑๙} ให้รายงานในกรณีเป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนตั้งแต่สองล้านบาทขึ้นไป^{๑๙}

(๑.๒) ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๖)^{๒๐} ให้รายงานในกรณีเป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนตั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป^{๒๐}

(๑.๓) ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๗) และ (๙)^{๒๑} ให้รายงานในกรณีเป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไป^{๒๑} หรือ

(๒) ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

อนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเภทของธุรกรรมที่ผู้ประกอบอาชีพที่มีใช้สถาบันการเงินจะต้องรายงานนี้ มาตรา ๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับข้อ ๗ วรรคสาม แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๕๔) ออกตามความในพระราช

^{๑๙} มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔

^{๒๐} ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการทำให้คำแนะนำ หรือการเป็นที่ปรึกษาในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามมาตรา ๑๓ ผู้ประกอบอาชีพค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอย หรือทองคำ ผู้ประกอบอาชีพค้าหรือให้เช่าซีอีอาร์ยนต์ ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ ผู้ประกอบอาชีพค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาด และ ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน ตามลำดับ

^{๒๑} ความในข้อ ๒(๑) แห่งกฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินในการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสดซึ่งผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ต้องรายงานต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๔

^{๒๐} ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับหรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน ตามลำดับ

^{๒๑} ความในข้อ ๒(๒) แห่งกฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินในการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสดซึ่งผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ต้องรายงานต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๔

^{๒๒} ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตเงินอิเล็กทรอนิกส์ที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตเงินอิเล็กทรอนิกส์ หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามลำดับ

^{๒๓} ความในข้อ ๒(๓) แห่งกฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินในการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสดซึ่งผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ต้องรายงานต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๔

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒^{๒๔} ยังได้กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพมีหน้าที่ต้องรายงานธุรกรรมเพิ่มเติม ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่เกี่ยวข้องหรืออาจจะเป็นประโยชน์ในการยืนยันหรือยกเลิกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกรรมที่ใช้เงินสด และธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ที่ผู้ประกอบอาชีพได้รายงานไปแล้วข้างต้นให้สำนักงาน ปปง.ทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ปรากฏข้อเท็จจริงนั้นด้วย

^{๒๔} มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือ วันที่ ๒๕

ความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน*

ความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินปัจจุบันมีทั้งสิ้น ๑๑ มูลฐาน โดยเป็นความผิดมูลฐานที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจำนวน ๙ มูลฐาน และกำหนดไว้ในกฎหมายอื่นอีก ๒ มูลฐาน ดังนี้

๑. ความผิดมูลฐานที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๑) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๒) ความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือพาไปเพื่อการอนาจารหญิงและเด็ก เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นและความผิดฐานพรากเด็กและผู้เยาว์ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี หรือความผิดเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี

(๓) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญาหรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

(๔) ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์สินหรือกระทำโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ หรือกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งกระทำโดย กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของสถาบันการเงิน นั้น

(๕) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

(๖) ความผิดเกี่ยวกับการกรรโชก หรือริดเอาทรัพย์สินที่กระทำโดยอ้างอำนาจอัยย์ หรือช่องโหว่ตามประมวลกฎหมายอาญา

(๗) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๘) ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

* ที่มา : สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๙) ความผิดเกี่ยวกับการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน เฉพาะความผิดเกี่ยวกับการเป็นผู้จัดให้มีการเล่นการพนันโดยไม่ได้รับอนุญาต และมีจำนวนผู้เข้าเล่นหรือเข้าพนันในการเล่นแต่ละครั้งเกินกว่าหนึ่งร้อยคน หรือมีวงเงินในการกระทำความผิดรวมกันมีมูลค่าเกินกว่าสิบล้านบาทขึ้นไป

๒. ความผิดมูลฐานที่กำหนดไว้ในกฎหมายอื่น

(๑๐) ความผิดตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

“มาตรา ๕๓ ห้ามมิให้ผู้สมัครหรือผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ตนเอง หรือผู้สมัครอื่น หรือพรรคการเมืองใด หรือให้งดเว้นการลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครหรือพรรคการเมืองใด ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำ ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ แก่ผู้ใด

(๒) ให้ เสนอให้ หรือสัญญาว่าจะให้เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม แก่ชุมชน สมาคม มูลนิธิ วัด สถาบันการศึกษา สถานสงเคราะห์ หรือสถาบันอื่นใด

(๓) ทำการโฆษณาหาเสียงด้วยการจัดให้มีหรสพหรือการรื่นเริงต่างๆ

(๔) เลี้ยงหรือรับจะจัดเลี้ยงผู้ใด

(๕) หลอกลวง บังคับ ชูเชิญ ใช้อิทธิพลคุกคาม ใส่ร้ายด้วยความเท็จ หรือจูงใจให้เข้าใจผิดในคะแนนนิยมของผู้สมัครหรือพรรคการเมืองใด

ความผิดตาม (๑) หรือ (๒) ให้ถือว่าเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจส่งเรื่องให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้”

(๑๑) ความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๖ ผู้ใดเพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นธุระจัดหา ชื้อ ขาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด หน่วงเหนี่ยวกักขัง จัดให้อยู่อาศัย หรือรับไว้ซึ่งบุคคลใด โดยข่มขู่ ใช้กำลังบังคับ ลักพาตัว ฉ้อฉล หลอกลวง ใช้อำนาจโดยมิชอบ หรือโดยให้เงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นแก่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลบุคคลนั้น เพื่อให้ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลให้ความยินยอมแก่ผู้กระทำความผิดในการแสวงหาประโยชน์จากบุคคลที่ตนดูแล หรือ

(๒) เป็นธุระจัดหา ชื้อ ขาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด หน่วงเหนี่ยวกักขังจัดให้อยู่อาศัย หรือรับไว้ซึ่งเด็กผู้เยาว์กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์

มาตรา ๗ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์

(๑) สนับสนุนการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์

(๒) อุปการะโดยให้ทรัพย์สิน จัดหาที่ประชุมหรือที่พำนักให้แก่ผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์

(๓) ช่วยเหลือด้วยประการใดเพื่อให้ผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์พ้นจากการถูกจับกุม

(๔) เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์เพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ถูกลงโทษ

(๕) ชักชวน ชี้แนะ หรือติดต่อบุคคลให้เข้าเป็นสมาชิกขององค์กรอาชญากรรมเพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์

มาตรา ๘ ผู้ใดเตรียมเพื่อกระทำความผิดตามมาตรา ๖ ต้องระวางโทษหนึ่งในสามของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๙ ผู้ใดสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดตามมาตรา ๖ ต้องระวางโทษไม่เกินกึ่งหนึ่งของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ถ้าผู้สมคบกันกระทำความผิดคนหนึ่งคนใดได้ลงมือกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกันผู้ร่วมสมคบด้วยกันทุกคนต้องระวางโทษตามที่ได้บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นอีกกระทงหนึ่งด้วย

ในกรณีที่ความผิดได้กระทำถึงขั้นลงมือกระทำความผิด แต่เนื่องจากการเข้าขัดขวางของผู้สมคบทำให้การกระทำนั้นกระทำไปไม่ตลอด หรือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้สมคบที่กระทำการขัดขวางนั้นต้องรับโทษตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกลับใจให้ความจริงแห่งการสมคบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะมีการกระทำความผิดตามที่ได้มีการสมคบกัน ศาลจะไม่ลงโทษหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา ๑๐ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๖ ได้กระทำโดยร่วมกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป หรือโดยสมาชิกขององค์กรอาชญากรรม ต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้กึ่งหนึ่ง

ในกรณีที่สมาชิกขององค์กรอาชญากรรมได้กระทำความผิดตามมาตรา ๖ สมาชิกขององค์กรอาชญากรรมทุกคนที่เป็นสมาชิกอยู่ในขณะที่กระทำความผิด และรู้เห็นหรือยินยอมกับการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นแม้จะมีได้เป็นผู้กระทำความผิดนั้นเอง

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำเพื่อให้ผู้เสียหายที่ถูกพาเข้ามาหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรตกอยู่ในอำนาจของผู้อื่นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๑ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๖ นอกราชอาณาจักร ผู้นั้นจะต้องรับโทษในราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยแสดงตนเป็นเจ้าพนักงานและกระทำการเป็นเจ้าพนักงาน โดยตนเองมิได้เป็นเจ้าพนักงานที่มีอำนาจหน้าที่กระทำการนั้น ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๓ ผู้ใดเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ กรรมการหรือผู้บริหารหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ เจ้าพนักงาน หรือกรรมการองค์กรต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

กรรมการ กรรมการ ปกค. อนุกรรมการ สมาชิกของคณะทำงาน และพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ใดกระทำความผิดใดตามพระราชบัญญัตินี้เสียเอง ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๔ ให้ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒”

ผลการปฏิบัติงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน*

สำนักงาน ป.ง. ได้รับรายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ตั้งแต่เริ่มดำเนินการถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ รวมจำนวนทั้งสิ้น ๖,๘๓๘ เรื่อง และได้ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับรายงาน ๕,๗๐๔ เรื่อง ซึ่งจากการตรวจสอบรวบรวมพยานหลักฐาน สำนักงาน ป.ง. ได้มีคำสั่งมอบหมายพนักงานเจ้าหน้าที่ จำนวน ๑,๒๒๗ เรื่อง และมีคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สิน จำนวน ๑,๐๑๗ เรื่อง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ประเภทความผิดมูลฐาน	จำนวนคดีที่ได้รับรายงาน (เริ่มดำเนินการ - ๓๐ ก.ย. ๕๔)	ระดับการดำเนินการ		
		ดำเนินการตรวจสอบ	มีคำสั่งมอบหมายพนักงานเจ้าหน้าที่	มีคำสั่งยึดและ/หรืออายัดทรัพย์สิน
๑. ยาเสพติด	๔,๒๓๙	๓,๓๖๕	๙๒๔	๘๖๗
๒. ค้าหญิงและเด็ก	๑๗๙	๑๒๑	๖๗	๓๐
๓. ฉ้อโกงประชาชน	๔๖๒	๓๕๙	๗๐	๓๗
๔. ยักยอกฉ้อโกง (สถาบันการเงิน)	๑๑๑	๘๗	๓๐	๓๖
๕. ทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ	๖๘๑	๖๑๖	๘๗	๒๙
๖. กรรโชกหรือรีดเอาทรัพย์สิน	๕๘	๕๐	๙	๓
๗. ลักลอบหนีศุลกากร	๓๗๓	๓๓๘	๓๖	๑๕
๘. การก่อการร้าย	๒๘	๒๖	๒	-
๙. การพนัน	๗	๗	-	-
๑๐. การเลือกตั้ง	๑	๑	-	-
๑๑. ค้ามนุษย์	๒๗	๒๖	๒	-
๑๒. ความผิดทางอาญารฐานฟอกเงิน	๗๐	๗๐	-	-
๑๓. ไม่สามารถระบุความผิดได้	๖๓๘	๖๓๘	-	-
รวม	๖,๘๓๘	๕,๗๐๔	๑,๒๒๗	๑,๐๑๗

* ที่มา : รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

สถิติการดำเนินคดีกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐาน

สถิติการดำเนินคดีกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ตั้งแต่วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ แยกตามมูลฐานความผิดได้ ดังนี้

ประเภทความผิดมูลฐาน	จำนวนคดี/เรื่อง	มูลค่าทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัด (บาท)
๑. ยาเสพติด	๖๔๔	๒,๗๐๐,๘๒๑,๕๐๗.๘๓
๒. ค้าหญิงและเด็ก	๒๐	๑๒๐,๘๗๕,๑๐๙.๑๘
๓. ฉ้อโกงประชาชน	๒๔	๑๑๘,๒๗๔,๒๑๓.๗๐
๔. ยักยอก - ฉ้อโกง	๑๑	๕๙๑,๒๐๑,๘๖๖.๐๒
๕. ทุจริตต่อหน้าที่	๑๙	๒๖๔,๕๙๐,๑๔๒.๐๕
๖. กรรโชกหรือรีดเอาทรัพย์สิน	๓	๓๓,๒๗๙,๒๔๗.๕๙
๗. ลักลอบหนีศุลกากร	๙	๓๑๒,๔๗๕,๙๖๙.๐๗
๘. การก่อการร้าย	๐	๐.๐๐
๙. การพนัน	๐	๐.๐๐
๑๐. การเลือกตั้ง	๐	๐.๐๐
๑๑. ค้ามนุษย์	๐	๐.๐๐
รวม	๗๓๐	๔,๑๔๑,๖๑๘,๐๕๗.๔๔

การดำเนินคดีตามที่คณะกรรมการธุรกรรมได้มีคำสั่งยึดและ/หรืออายัดทรัพย์สิน

สำนักงาน ป.ป.ง. ดำเนินคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐาน ตามที่คณะกรรมการธุรกรรมและเลขาธิการ ป.ป.ง. ได้มีคำสั่งยึดและ/หรืออายัดทรัพย์สิน ตั้งแต่วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ จำนวน ๗๐๑ คดี/เรื่อง มูลค่าทรัพย์สินรวม ๔,๑๒๗,๖๖๔,๕๘๑.๙๗ บาท รายละเอียด ดังนี้

ผลการดำเนินการกับทรัพย์สิน ตั้งแต่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔

ลำดับที่	สถานการณ์ดำเนินการ	จำนวนคดี/เรื่อง	มูลฐานความผิด	มูลค่า (บาท)
๑.	ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน	๕๑๗ ๑๗ ๑๑ ๔ ๔ ๓ ๔	ยาเสพติด ค้ำหญิงฯ ฉ้อโกงฯ ยักยอก - ฉ้อโกง ทุจริตฯ กรรโชก ศุลกากร	๑,๙๖๕,๕๘๒,๑๘๒.๑๐ ๑๐๙,๘๐๘,๖๕๕.๗๒ ๒๕,๕๓๐,๐๒๒.๗๗ ๗๖,๒๙๔,๙๔๘.๘๑ ๒๐,๗๐๑,๔๔๓.๔๐ ๓๓,๒๗๙,๒๔๗.๕๙ ๒๖๒,๔๒๓,๘๖๙.๗๐
	รวม	๕๖๐	-	๒,๔๙๓,๖๒๐,๓๗๐.๐๙
๒.	ศาลยกคำร้อง	๓๕ ๑ ๒ ๒ ๓	ยาเสพติด ค้ำหญิงฯ ฉ้อโกงฯ ทุจริตฯ ศุลกากร	๔๘๘,๙๓๗,๓๕๖.๗๐ ๓,๔๘๙,๔๕๓.๔๖ ๗,๐๖๔,๐๐๐.๐๐ ๑,๑๗๗,๓๓๐.๖๕ ๓๓,๐๕๒,๐๙๓.๒๒
	รวม	๔๓	-	๕๓๓,๗๒๐,๒๓๔.๐๓
๓.	อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล	๑๙ ๑ ๒ ๑ ๘	ยาเสพติด ค้ำหญิงฯ ฉ้อโกงฯ ยักยอก - ฉ้อโกง ทุจริตฯ	๑๖๗,๓๕๘,๖๓๙.๓๒ ๖๗๗,๐๐๐.๐๐ ๔๒,๙๘๖,๐๔๐.๐๐ ๑๐๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ ๑๘๔,๑๙๔,๘๕๒.๓๘
	รวม	๓๑	-	๕๐๐,๒๑๖,๕๓๑.๗๐
๔.	อยู่ระหว่างการพิจารณาของอัยการ	๐	-	๐.๐๐
๕.	อยู่ระหว่างการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐาน	๐	-	๐.๐๐
	รวม ๑ + ๒ + ๓ + ๔ + ๕	๖๓๔	-	๓,๕๒๗,๕๕๗,๑๓๕.๘๒
๖.	เรื่องดำเนินการแต่			
	๖.๑ อัยการไม่ยื่นคำร้อง	๑๒	ยาเสพติด	๒๑,๒๘๐,๕๕๘.๘๐
		๑๒	-	๒๑,๒๘๐,๕๕๘.๘๐

ลำดับที่	สถานการณ์ดำเนินการ	จำนวนคดี/เรื่อง	มูลฐานความผิด	มูลค่า (บาท)
	๖.๒ เพิกถอนทั้งคดี	๓๒	ยาเสพติด	๔๓,๗๐๙,๒๓๔.๔๔
		๑	ค้าหญิงฯ	๗,๐๐๐,๐๐๐.๐๐
		๔	ฉ้อโกงฯ	๘,๖๙๕,๑๘๘.๙๙
		๓	ทุจริตฯ	๓๑,๗๙๖,๕๑๕.๖๒
		๔๐	-	๙๑,๒๐๐,๙๓๙.๐๕
	๖.๓ ส่งหน่วยงานอื่น	๑	ฉ้อโกงฯ	๙๑๔,๐๐๐.๐๐
		๔	ยกยอก - ฉ้อโกง	๓๙๗,๙๕๑,๖๑๒.๖๘
		๒	ศุลกากร	๑๗,๐๐๐,๐๐๖.๑๕
		๗	-	๔๑๕,๘๖๕,๖๑๘.๘๓
	๖.๔ ส่งคุ้มครองสิทธิ	๔	ฉ้อโกงฯ	๓๓,๐๘๔,๙๖๑.๙๔
		๒	ยกยอก - ฉ้อโกง	๑๑,๙๕๕,๓๐๔.๕๓
		๒	ทุจริตฯ	๒๖,๗๒๐,๐๐๐.๐๐
		๘	-	๗๑,๗๖๐,๒๖๖.๔๗
	รวม	๖๗	-	๖๐๐,๑๐๗,๓๘๓.๑๕
	รวมรวมทั้งสิ้น ๑ + ๒ + ๓ + ๔ + ๕ + ๖	๗๐๑	-	๔,๑๒๗,๖๖๔,๕๑๘.๙๗

การเก็บรักษาทรัพย์สินที่ยึดและ/หรืออายัดทรัพย์สิน

รายงานทรัพย์สินที่คณะกรรมการธุรกรรมได้มีคำสั่งยึดและ/หรืออายัด และสำนักงาน ป.ง. ได้บริหารจัดการและเก็บรักษาไว้ตั้งแต่วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ มีมูลค่ารวมทั้งสิ้น ๓,๑๕๕,๕๖๓,๔๗๑.๑๐ บาท รายละเอียด ดังนี้

ประเภททรัพย์สิน	มูลค่าทรัพย์สิน (บาท)	
	ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓	ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔
๑. เงินสดในบัญชี	๔๙๕,๓๖๘,๓๘๑.๐๑	๕๒๒,๐๔๗,๗๐๓.๕๑
๒. เงินฝากในบัญชี	๕๐๙,๓๑๐,๑๗๑.๕๙	๕๐๘,๐๔๓,๒๗๘.๑๙
๓. ยานยนต์ (มูลค่าตามราคาประเมิน)	๓๗,๓๓๒,๐๐๐.๐๐	๓๔,๓๑๐,๐๐๐.๐๐
๔. อัญมณี เครื่องประดับ (มูลค่าตามราคาประเมิน)	๑๖๐,๕๕๑,๙๙๖.๙๕	๑๕๙,๔๖๙,๕๕๑.๙๕
๕. อสังหาริมทรัพย์ (มูลค่าตามราคาประเมิน)	๑,๓๐๖,๘๔๓,๔๒๙.๕๔	๑,๒๕๒,๘๑๔,๔๒๙.๕๔
๖. บัญชีขายทอดตลาด	๑๕๕,๐๖๗,๓๑๒.๘๘	๑๖๒,๕๓๘,๙๓๔.๐๔
๗. อื่น ๆ (มูลค่าตามราคาประเมิน)	๕๑๖,๘๔๔,๘๗๓.๘๗	๕๑๖,๒๙๔,๕๗๓.๘๗
รวมมูลค่าทรัพย์สินทั้งสิ้น	๓,๑๘๑,๓๕๘,๑๖๕.๘๔	๓,๑๕๕,๕๖๓,๔๗๑.๑๐

สถิติการรายงานการทำธุรกรรม

สถิติการรายงานการทำธุรกรรมตั้งแต่ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึง เดือน มิถุนายน ๒๕๕๕		
ลำดับ	ประเภทธุรกรรม	จำนวนธุรกรรม
๑	ธุรกรรมที่ใช้เงินสด	๕,๖๐๓,๒๗๓
๒	ธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน	๕,๐๗๑,๑๔๘
๓	ธุรกรรมที่เป็นการโอนเงินหรือชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์	๑๐,๕๖๔,๘๖๑
๔	ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย	๑,๖๒๐,๓๗๐
รวมจำนวนธุรกรรมทุกประเภท		๒๒,๘๕๙,๖๕๒

อัตรากำลังของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ส่วนราชการและอัตรากำลังปัจจุบัน				ส่วนราชการและอัตรากำลังที่ขอกำหนดใหม่				
ชื่อหน่วยงาน		ปี ๒๕๕๕		ชื่อหน่วยงาน	อัตรากำลังที่ขอเพิ่ม		รวมเป็น	
		ขรก.	พรก.		ขรก.	พรก.	ขรก.	พรก.
๑	ส่วนกลาง	๖	๐	ส่วนกลาง	๐	๔	๖	๔
	- เลขานุการ ปปง. (บริหารระดับสูง)	๑		- เลขานุการ ปปง. (บริหารระดับสูง)	๐		๑	
	- รองเลขานุการ ปปง. (บริหารระดับต้น)	๒		- รองเลขานุการ ปปง. (บริหารระดับต้น)	๐		๒	
	- ผู้เชี่ยวชาญ (ชช.)	๓		- ผู้เชี่ยวชาญ (ชช.)	๐		๓	
๒	กลุ่มตรวจสอบภายใน	๒	๐	กลุ่มตรวจสอบภายใน	๐	๑	๒	๑
	- นักวิชาการตรวจสอบภายใน (ชพ.)	๐		- นักวิชาการตรวจสอบภายใน (ชพ.)	๐		๐	
	- นักวิชาการตรวจสอบภายใน (ปก./ชก.)	๒		- นักวิชาการตรวจสอบภายใน (ปก./ชก.)	๐		๒	
๓	กลุ่มงานพัฒนาระบบบริหาร	๔	๐	กลุ่มงานพัฒนาระบบบริหาร	๐	๑	๔	๑
	- นักวิเคราะห์นโยบายและแผน (ชพ.)	๒		- นักวิเคราะห์นโยบายและแผน (ชพ.)	๐		๒	
	- นักวิเคราะห์นโยบายและแผน (ปก./ชก.)	๒		- นักวิเคราะห์นโยบายและแผน (ปก./ชก.)	๐		๒	
๔	กองกลาง	๒๕	๘	สำนักงานเลขานุการกรม		๒	๒๕	๑๐
	- ผู้อำนวยการกอง (อำนวยการต้น)	๑		- ผู้อำนวยการกอง (อำนวยการต้น)	๐		๑	
	- เจ้าพนักงานธุรการ (ปง./ชง.)	๒		- เจ้าพนักงานธุรการ (ปง./ชง.)	๐		๒	
	- นักจัดการงานทั่วไป (ปก./ชก.)	๖		- นักจัดการงานทั่วไป (ปก./ชก.)	๐		๖	
	- นักทรัพยากรบุคคล (ชพ.)	๑		- นักทรัพยากรบุคคล (ชพ.)	๐		๑	
	- นักทรัพยากรบุคคล (ปก./ชก.)	๓		- นักทรัพยากรบุคคล (ปก./ชก.)	๐		๓	
	- นิติกร (ปก./ชก.)	๑		- นิติกร (ปก./ชก.)	๐		๑	
	- นักวิชาการเงินและบัญชี (ชพ.)	๑		- นักวิชาการเงินและบัญชี (ชพ.)	๐		๑	
	- นักวิชาการเงินและบัญชี (ปก./ชก.)	๕		- นักวิชาการเงินและบัญชี (ปก./ชก.)	๐		๕	
	- นักวิชาการพัสดุ (ชพ.)	๑		- นักวิชาการพัสดุ (ชพ.)	๐		๑	
	- นักวิชาการพัสดุ (ปก./ชก.)	๔		- นักวิชาการพัสดุ (ปก./ชก.)	๐		๔	
๕	กองนโยบายและมาตรการ	๒๐	๖	กองนโยบายและยุทธศาสตร์	๐	๒	๒๐	๘
	- ผู้อำนวยการกอง (อำนวยการต้น)	๑		- ผู้อำนวยการกอง (อำนวยการสูง)	๐		๑	
	- เจ้าพนักงานธุรการ (ปง./ชง.)	๑		- เจ้าพนักงานธุรการ (ปง./ชง.)	๐		๑	
	- นักวิเคราะห์นโยบายและแผน (ชพ.)	๔		- นักวิเคราะห์นโยบายและแผน (ชพ.)	๐		๔	
	- นักวิเคราะห์นโยบายและแผน (ปก./ชก.)	๑๔		- นักวิเคราะห์นโยบายและแผน (ปก./ชก.)	๐		๑๔	
๖				กองความร่วมมือระหว่างประเทศ	๒๑	๔	๒๑	๔
				- ผู้อำนวยการกอง (อำนวยการต้น)	๑		๑	
				- นักจัดการงานทั่วไป (ปก./ชก.)	๒		๒	
				- นักวิเคราะห์นโยบายและแผน (ชพ.)	๒		๒	
				- นักวิเคราะห์นโยบายและแผน (ปก./ชก.)	๑๑		๑๑	
				- นักสืบสวนสอบสวน (ชพ.)	๑		๑	
				- นักสืบสวนสอบสวน (ปก./ชก.)	๓		๓	
				- นิติกร (ปก./ชก.)	๑		๑	

ส่วนราชการและอัตรากำลังปัจจุบัน				ส่วนราชการและอัตรากำลังที่ขอกำหนดใหม่				
ชื่อหน่วยงาน		ปี ๒๕๕๕		ชื่อหน่วยงาน	อัตราทีขอเพิ่ม		รวมเป็น	
		ขรก.	พรก.		ขรก.	พรก.	ขรก.	พรก.
๗	สำนักคดี	๔๓	๑	กองคดี ๑	๐	๖	๔๓	๗
	- ผู้อำนวยการสำนัก (อำนวยการสูง)	๑		- ผู้อำนวยการกอง (อำนวยการสูง)	๐		๑	
	- นักจัดการงานทั่วไป (ปก./ชก.)	๑		- นักจัดการงานทั่วไป (ปก./ชก.)	๐		๑	
	- นักสืบสวนสอบสวน (ขพ.)	๓		- นักสืบสวนสอบสวน (ขพ.)	๐		๓	
	- นักสืบสวนสอบสวน (ปก./ชก.)	๒๔		- นักสืบสวนสอบสวน (ปก./ชก.)	๐		๒๔	
	- นิติกร (ขพ.)	๓		- นิติกร (ขพ.)	๐		๓	
	- นิติกร (ปก./ชก.)	๑๑		- นิติกร (ปก./ชก.)	๐		๑๑	
๘	สำนักตรวจสอบและวิเคราะห์	๔๐	๑	กองคดี ๒	๐	๖	๔๐	๗
	- ผู้อำนวยการสำนัก (อำนวยการสูง)	๑		- ผู้อำนวยการกอง (อำนวยการสูง)	๐		๑	
	- นักสืบสวนสอบสวน (ขพ.)	๔		- นักสืบสวนสอบสวน (ขพ.)	๐		๔	
	- นักสืบสวนสอบสวน (ปก./ชก.)	๒๙		- นักสืบสวนสอบสวน (ปก./ชก.)	๐		๒๙	
	- นิติกร (ขพ.)	๓		- นิติกร (ขพ.)	๐		๓	
	- นิติกร (ปก./ชก.)	๓		- นิติกร (ปก./ชก.)	๐		๓	
๙	สำนักภารกิจพิเศษ	๔๔	๑	กองคดี ๓	๐	๖	๔๔	๗
	- ผู้อำนวยการสำนัก (อำนวยการสูง)	๑		- ผู้อำนวยการกอง (อำนวยการสูง)	๐		๑	
	- นักสืบสวนสอบสวน (ขพ.)	๕		- นักสืบสวนสอบสวน (ขพ.)	๐		๕	
	- นักสืบสวนสอบสวน (ปก./ชก.)	๒๒		- นักสืบสวนสอบสวน (ปก./ชก.)	๐		๒๒	
	- นิติกร (ขพ.)	๑		- นิติกร (ขพ.)	๐		๑	
	- นิติกร (ปก./ชก.)	๑๕		- นิติกร (ปก./ชก.)	๐		๑๕	
๑๐				กองกฎหมาย	๒๑	๔	๒๑	๔
				- ผู้อำนวยการกอง (อำนวยการต้น)	๑		๑	
				- นักจัดการงานทั่วไป (ปก./ชก.)	๒		๒	
				- นิติกร (ขพ.)	๓		๓	
				- นิติกร (ปก./ชก.)	๑๕		๑๕	
๑๑	สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและสืบสวนทางการเงิน	๒๕	๗	กองข่าวกรองทางการเงิน	๑๙	๒	๑๙	๕
	- ผู้อำนวยการสำนัก (อำนวยการต้น)	๑		- ผู้อำนวยการกอง (อำนวยการสูง)	๑		๑	
	- เจ้าพนักงานธุรการ (ปง./ชง.)	๑		- เจ้าพนักงานธุรการ (ปง./ชง.)	๐		๐	
	- นักจัดการงานทั่วไป (ปก./ชก.)	๐		- นักจัดการงานทั่วไป (ปก./ชก.)	๒		๒	
	- นักสืบสวนสอบสวน (ขพ.)	๒		- นักสืบสวนสอบสวน (ขพ.)	๔		๗	
	- นักสืบสวนสอบสวน (ปก./ชก.)	๑๗		- นักสืบสวนสอบสวน (ปก./ชก.)	๑๒		๑๒	
๑๒	- นักวิชาการคอมพิวเตอร์ (ขพ.)	๑		กองกำกับและตรวจสอบ	๖๐	๓	๖๐	๕
	- นักวิชาการคอมพิวเตอร์ (ปก./ชก.)	๓		- ผู้อำนวยการกอง (อำนวยการต้น)	๑		๑	
				- นักจัดการงานทั่วไป (ปก./ชก.)	๒		๒	
				- นักสืบสวนสอบสวน (ขพ.)	๕		๕	
				- นักสืบสวนสอบสวน (ปก./ชก.)	๔๕		๔๕	

ส่วนราชการและอัตรากำลังปัจจุบัน				ส่วนราชการและอัตรากำลังที่ขอกำหนดใหม่				
ชื่อหน่วยงาน		ปี ๒๕๕๕		ชื่อหน่วยงาน	อัตรากำลังที่ขอเพิ่ม		รวมเป็น	
		ชรก.	พรก.		ชรก.	พรก.	ชรก.	พรก.
				- นิติกร (ขพ.)	๑		๑	
				- นิติกร (ปก./ชก.)	๖		๖	
๑๓				ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ	๑๕	๓	๑๕	๓
				- ผู้อำนวยการศูนย์ (อำนวยการต้น)	๑		๑	
				- นักจัดการงานทั่วไป (ปก./ชก.)	๒		๒	
				- นักวิชาการคอมพิวเตอร์ (ขพ.)	๔		๔	
				- นักวิชาการคอมพิวเตอร์ (ปก./ชก.)	๘		๘	
๑๔	สำนักบริหารจัดการทรัพย์สิน	๑๘	๑	กองบริหารจัดการทรัพย์สิน	๙	๘	๒๗	๙
	- ผู้อำนวยการสำนัก (อำนวยการสูง)	๑		- ผู้อำนวยการกอง (อำนวยการต้น)	๐		๑	
	- เจ้าพนักงานธุรการ (ปง./ชง.)	๑		- เจ้าพนักงานธุรการ (ปง./ชง.)	๐		๑	
	- นักสืบสวนสอบสวน (ขพ.)	๔		- นักสืบสวนสอบสวน (ขพ.)	๐		๔	
	- นักสืบสวนสอบสวน (ปก./ชก.)	๑๒		- นักสืบสวนสอบสวน (ปก./ชก.)	๗		๑๙	
				- นักวิชาการเงินและบัญชี (ขพ.)	๑		๑	
				- นักวิชาการเงินและบัญชี (ปก./ชก.)	๑		๑	
	รวม	๒๒๗	๒๕	รวม	๑๔๕	๔๘	๓๗๒	๗๕

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) พิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการส่งคืนทรัพย์สินตามมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๑/๑ การเก็บรักษาการนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาด การนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ และการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามมาตรา ๕๗ และวางระเบียบเกี่ยวกับกองทุนตามมาตรา ๕๙/๑ มาตรา ๕๙/๔ มาตรา ๕๙/๕ และมาตรา ๕๙/๖

(๔) ส่งเสริมความร่วมมือของประชาชนเกี่ยวกับการให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และวางระเบียบในการดำเนินการกับข้อมูลหรือเอกสารเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นหรือระเบียบอื่นใดในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

แนวคำพิพากษาในคดีอาญาเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน*

๑.) ความผิดฐานฟอกเงินถูกบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนี้

“มาตรา ๕ ผู้ใด

(๑) โอน รับโอน หรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อซุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น หรือเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นไม่ว่าก่อน ขณะหรือหลังการกระทำความผิด มิให้ต้องรับโทษหรือรับโทษน้อยลงในความผิดมูลฐานหรือ

(๒) กระทำด้วยประการใดๆ เพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริงการได้มาแหล่งที่ตั้ง การจำหน่าย การโอน การได้สิทธิใดๆ ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดผู้นั้นกระทำความผิดฐานฟอกเงิน

มาตรา ๓๘/๑ ภายใต้บังคับแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขาธิการมีอำนาจจับผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินและบันทึกถ้อยคำผู้ถูกจับเพื่อเป็นหลักฐานเบื้องต้นแล้วส่งตัวไปยังพนักงานสอบสวนโดยไม่ชักช้าแต่ต้องไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมง

มาตรา ๖๐ ผู้ใดกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีหรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ นิติบุคคลใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๙ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานนิติบุคคลตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น”

๒.) ความผิดฐานฟอกเงินเป็นความผิดในทางอาญา ซึ่งเริ่มต้นคดีด้วยการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน การดำเนินคดีในความผิดฐานนี้จึงเป็นขั้นตอนการดำเนินการของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

อย่างไรก็ดี สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์สรุปคำพิพากษาที่เกี่ยวข้องกับคดีฟอกเงินที่เป็นหลักการไว้เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานโดยมีรายละเอียด ดังนี้

* ที่มา : สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๑) ตัวอย่างการพิจารณาคดีอาญาเกี่ยวกับความผิดฐานฟอกเงินที่ศาลพิจารณาแล้วมีคำพิพากษาว่าเป็นความผิด

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๕ ในคดีหมายเลขแดงที่ ๗๘/๒๕๕๒

จำเลยได้เปิดบัญชีให้กับบุตรเพื่อใช้จ่ายในการศึกษา โดยมี ส. โอนเงินเข้าบัญชีเป็นเงินหลายครั้งแต่ตัวจำเลยกลับเป็นผู้เก็บสมุดเงินฝากบัญชีดังกล่าวและบัตรเอทีเอ็มไว้นับแต่วันที่เปิดบัญชีและบุตรไม่เคยใช้บริการบัญชีดังกล่าวแต่อย่างใด แม้ฝ่ายโจทก์จะไม่มีหลักฐานการโอนเงินมาแสดงและยืนยันไม่ได้ว่ารายการใดเป็นเงินที่ ส. โอนให้บุตรจำเลยก็ตาม แต่ก็เชื่อว่า ส. เคยโอนเงินเข้าบัญชีดังกล่าวแล้ว นอกจากนี้จำเลยยังได้เปิดบัญชีโดยใช้ชื่อของ ร. ซึ่งเป็นลูกจ้าง ในการทำกิจการค้าร่วมกับภรรยา โดยอ้างว่าภรรยาของจำเลยเขียนหนังสือไม่เป็น เห็นว่าเป็นข้อพิรุณว่าจำเลยทำกิจการค้าร่วมกับภรรยาแต่ไม่ใช่บัญชีของจำเลยและภรรยาในการประกอบการค้า กลับเลี้ยงไปใช้บัญชีของบุตรและของลูกจ้าง ถือว่าจำเลยมีเจตนาปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริงของการได้มาหรือการโอนเงินเข้าบัญชีของบุตรจาก ส. ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติด อันเป็นความผิดมูลฐานและจำเลยปกปิดอำพรางไว้ จำเลยจึงมีความผิดอาญาฐานฟอกเงิน

สรุป คดีนี้ในส่วนของคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นศาลชั้นต้นยกฟ้องและศาลอุทธรณ์พิพากษายืนส่วนความผิดฐานอาญาฟอกเงิน ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง แต่ศาลอุทธรณ์ไม่เห็นด้วยพิพากษากลับ ซึ่งประเด็นที่ศาลมองว่ามีความผิดอาญาฐานฟอกเงิน นั้น ศาลได้พิจารณาเจตนาพิเศษโดยดูจากพฤติการณ์ของจำเลยในการเปิดบัญชีเงินฝากในชื่อของบุคคลอื่น แล้วนำเงินที่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐานโอนเข้าบัญชี แม้ความผิดอาญาเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นศาลจะยกฟ้องก็ตามก็สามารถลงโทษในความผิดอาญาฐานฟอกเงินได้

คำพิพากษาศาลอาญาในคดีหมายเลขแดงที่ พย. ๓/๒๕๕๒

จำเลยกับพวก มีรายได้จากการจำหน่ายยาเสพติด จำเลยกับพวกนำเงินที่ได้จากการกระทำความผิดไปซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทรถยนต์ รวมถึงการนำไปฝากสถาบันการเงินต่างๆ และไปเปิดธุรกิจบริษัท ชื่อ ขาย แลกเปลี่ยนรถยนต์มือสอง ซึ่งเป็นการกระทำเพื่อปกปิดอำพรางลักษณะที่แท้จริงของการได้มาซึ่งทรัพย์สินต่างๆ จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอันมีลักษณะเป็นการกระทำความผิดอาญาฐานฟอกเงิน และโดยที่การซื้อทรัพย์สินของจำเลยกระทำขึ้นทั้งก่อนและหลังจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ใช้บังคับ การกระทำของจำเลยเป็นการโอนเปลี่ยนแปลงทรัพย์สินที่เกี่ยวกับ การกระทำความผิดเพื่อชุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น จึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒

สรุป คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยในความผิดอาญาฐานฟอกเงินและศาลอุทธรณ์พิพากษายืนศาลมองเจตนาพิเศษในการกระทำความผิดว่า การนำเงินที่ได้หรือเกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิดไปซื้อทรัพย์สินอื่น นำไปฝากไว้กับธนาคาร หรือนำไปเปิดบริษัท ไม่ว่าจะการดังกล่าวเหล่านั้นได้กระทำก่อนหรือหลังจากที่ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ใช้บังคับแล้วก็คือว่าเป็นความผิดอาญาฐานฟอกเงินทั้งสิ้น

คำพิพากษาศาลจังหวัดเชียงใหม่ในคดีหมายเลขแดงที่ อ ๑๔๘๖/๒๕๕๓

จำเลยถูกจับกุมดำเนินคดีในข้อหาขายเสพติด และได้ตรวจสอบพบเมทแอมเฟตามีนปนเปื้อนธนบัตรที่ตรวจยึดมาเป็นของกลาง จำเลยนำธนบัตรของกลางไปฝังดินและจำเลยเคยต้องโทษฐานจำหน่ายยาเสพติดให้โทษตามคำพิพากษาของศาลมาแล้ว เห็นได้ว่าจำเลยกระทำการปกปิดธนบัตรที่ได้มาจากการขายยาเสพติดให้โทษ จำเลยมีความผิดตาม พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒

สรุป คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยในความผิดอาญาฐานฟอกเงินและศาลอุทธรณ์พิพากษายืนและศาลมองเจตนาพิเศษในการกระทำความผิดว่า การนำเงินที่ได้หรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติดไปฝังดินและไม่สามารถอธิบายที่มาที่ไปของเงินได้ถือเป็นความผิดอาญาฐานฟอกเงินแล้ว

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ ๒๔๑/๒๕๕๐

จำเลยโอนเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการจำหน่ายยาเสพติด ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด เมื่อจำเลยเปลี่ยนสภาพด้วยการนำไปฝากธนาคารและนำไปซื้อรถยนต์กับได้ออนไปให้แก่บุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้อุปการะเลี้ยงดูจำเลย ถือว่าเป็นการกระทำโดยมีเจตนาเพื่อชุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของเงินดังกล่าวจึงเป็นความผิดอาญาฐานฟอกเงิน

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๘ ในคดีหมายเลขแดงที่ ๓๙๒๔/๒๕๕๒

จำเลยมีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายยาเสพติด จำเลยให้การว่า เงินที่ได้จากการจำหน่ายเฮโรอีน ได้นำไปซื้อที่ดินปาล์ม ๑๐ ไร่ ต่อมานำไปขายต่อและนำเงินส่วนหนึ่งไปซื้อบ้านและที่ดิน ซื้อรถยนต์และสร้างบ้าน โดยการซื้อทรัพย์สินของจำเลยกระทำขึ้นทั้งก่อนและหลังจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ใช้บังคับ การกระทำของจำเลยเป็นการโอนเปลี่ยนแปลงทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอันเป็นความผิดมูลฐานเพื่อชุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น จึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ในคดีหมายเลขแดงที่ ๓๑๐๙/๒๕๕๒

ทรัพย์สินตามฟ้องของจำเลยได้มาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของสามีจำเลย และจำเลยนำเงินสดอันเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดไปรับจ้างอง ซื่อ ซื่อฝากทำสัญญาประกันชีวิต ซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้า รถจักรยานยนต์ ถือว่า เป็นการรับโอน หรือเปลี่ยนแปลงทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด จึงมีความผิดอาญาฐานฟอกเงิน

คำพิพากษาศาลจังหวัดเชียงรายในคดีหมายเลขแดงที่ ๔๐๖๕/๒๕๔๘

จำเลยมีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ทรัพย์สินของจำเลยมีบ้านจำนวน ๒ หลัง รถยนต์ ๓ คัน รถแม่โคร ๑ คัน โคประมาณ ๑๐๐ ตัว ที่นา ๘๐ ไร่ จำนวน ๓ แปลง จำเลยมีเงินเดือนๆ ละประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท ภริยาจำเลยไม่ได้ประกอบอาชีพและจำเลยไม่มีอาชีพเสริม ทรัพย์สินที่จำเลยมีจึงเกินฐานานุรูปที่จำเลยจะจัดให้มีได้ แสดงว่าจำเลยได้เปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด เพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริงการได้มาของทรัพย์สินที่จำเลยได้มาตามพฤติการณ์แห่งคดีจึงเชื่อว่าจำเลยกระทำความผิดอาญฐานฟอกเงิน

สรุป คดีนี้ศาลมองเจตนาพิเศษในการกระทำความผิดอาญฐานฟอกเงินโดยพิจารณาจากทรัพย์สินที่จำเลยและภริยามีอยู่ ซึ่งเชื่อว่าได้มาจากการกระทำความผิดพิจารณาประกอบกับการประกอบอาชีพของจำเลยว่าเกินฐานานุรูป จึงทำให้มองว่าเป็นการนำเงินดังกล่าวเปลี่ยนสภาพเป็นทรัพย์สินอื่น

คำพิพากษาศาลจังหวัดแม่ฮ่องสอนในคดีหมายเลขแดงที่ ๘๘๗/๒๕๔๘

คดีนี้ศาลได้พิจารณาเงินของกลางของจำเลยที่ยึดได้ในวันจับกุม และคำให้การของจำเลยเกี่ยวกับเงินจำนวนดังกล่าวที่มีความขัดแย้งกันในชั้นจับกุมและชั้นสอบสวนโดยในชั้นจับกุมได้อ้างว่าเป็นของบุคคลอื่นซึ่งบุคคลอื่นที่จำเลยอ้างถึงก็เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ส่วนในชั้นสอบสวนอ้างว่าได้มาโดยสุจริต ซึ่งศาลเชื่อคำให้การในชั้นจับกุมมากกว่า เพราะไม่มีโอกาสปรุงแต่งเรื่องราวเป็นอย่างอื่น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนำมาประกอบกับผลการตรวจสอบเงินของกลาง และกระเป๋าสัมภาระกับถุงพลาสติกที่ใช้ใส่เงินที่ได้ความชัดเจนว่ามีคราบและกลิ่นยาเสพติด ทำให้เชื่อโดยปราศจากข้อสงสัยว่าการกระทำของจำเลยเข้าลักษณะเป็นการกระทำด้วยประการใดๆ เพื่อปกปิดอำพรางลักษณะที่แท้จริงของการได้มาซึ่งเงินของกลางอันเป็นทรัพย์สินที่เชื่อว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด อันเป็นลักษณะความผิดอาญฐานฟอกเงิน นอกจากนี้ยังมีคำพิพากษาศาลอาญา ในคดีหมายเลขแดงที่ ย.๕๔๖๓/๒๕๔๖ ได้พิจารณาความผิดอาญฐานฟอกเงินว่าการพบเงินของกลางจำนวนมาก เก็บในลักษณะซุกซ่อนอยู่ท้ายกระบะโปรงรถและมีกลิ่นยาบ้าติดอยู่ ประกอบกับคำให้การรับสารภาพของจำเลยในชั้นสอบสวนว่าเงินของกลางเป็นเงินที่พวกของจำเลยได้มาจากการจำหน่ายยาเสพติด และจ้างให้จำเลยนำไปมอบแก่อีกบุคคลหนึ่งโดยมีการส่งมอบบุญแจของรถยนต์คันดังกล่าวให้แก่จำเลยแล้ว อันเป็นการรับโอนรถยนต์พร้อมเงินที่ซุกซ่อนอยู่ในรถ ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อซุกซ่อนแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น ถือว่ามีความผิดอาญฐานร่วมกันฟอกเงิน

สรุป คำพิพากษาทั้งสองคดีนี้ ศาลได้พิจารณาเจตนาพิเศษในการกระทำความผิดโดยพิจารณาไปถึงชั้นจับกุมและชั้นสอบสวนว่าลักษณะการกระทำของจำเลยเกี่ยวกับการเก็บเงินของกลางที่ใช้หรือได้มาซึ่งเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด รวมถึงผลการตรวจสอบสารเสพติดที่อยู่ในตัวเงินและภาชนะใส่เงินมาตัดสินว่าเป็นการกระทำเพื่อปกปิดอำพรางด้วย

คำพิพากษาศาลจังหวัดบุรีรัมย์ในคดีหมายเลขแดงที่ ๑๘๒๒/๒๕๕๑

การที่จำเลยได้ใช้วิธีการนำเงินโดยอ้างว่าเป็นเงินค้ำประกันที่ได้รับจากประชาชน ผู้ให้กู้ยืมเงินสะสมไว้แล้วนำมาหมุนเวียนจ่ายเป็นผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่ผู้กู้ยืมรายนั้นหรือรายอื่น ด้วยเป็นปกติธุระเพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อถึงความสามารถในการจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนอย่างสูง ตามที่ประกาศชักชวนไว้ จะได้พากันนำเงินมาให้จำเลยทั้งสองกู้ยืมเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เป็นลูกโซ่ ไม่ขาดระยะ ซึ่งความจริงแล้วจำเลยทั้งสองมิได้ประกอบกิจการใดที่จะได้รับผลประโยชน์เพียงพอ ที่จะนำมาจ่ายตอบแทนได้ การที่ได้รับเงินจำนวนดังกล่าวมานั้น ถือว่าเป็นการโอน รับโอน หรือเปลี่ยน สภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อชุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น ตามมาตรา ๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

สรุป คดีนี้ศาลพิจารณাজัดนาพิเศษในการกระทำความผิดโดยอิงความผิดอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๔๓ ฐานฉ้อโกงประชาชน และความผิดตามพระราชกำหนด การกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ หากมีการกระทำความผิดดังกล่าวแล้วได้เงินหรือ ทรัพย์สินมาถือว่าเป็นการรับโอน หรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อชุกซ่อน หรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น ตามมาตรา ๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากนี้ยังมีคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๕ และคำพิพากษาศาล จังหวัดลำพูนในคดีหมายเลขแดงที่ ๒๑๖/๒๕๔๙ พิพากษาว่าการที่จำเลยนำเงินที่ได้จากการกระทำ ความผิดอาญาฐานฉ้อโกงประชาชนและการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนแล้วนำไปปลูกสร้างบ้าน ซื่อที่ดิน ซ็อรถยนต์ เป็นการปกปิดหรือชุกซ่อนแหล่งที่มาของทรัพย์สิน อันเป็นความผิดอาญา ฐานฟอกเงินด้วย

คำพิพากษาศาลจังหวัดศรีสะเกษในคดีหมายเลขแดงที่ ๓๑๓๑/๒๕๔๘

คดีนี้เป็นผลสืบเนื่องจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ศาลพิจารณาว่าการค้นหาเจตนาพิเศษของจำเลยว่ามีเจตนาที่จะช่วยปกปิดหรืออำพรางลักษณะ ที่แท้จริงของการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเป็นการยากที่จะสืบด้วยประจักษ์พยาน จึงต้องอาศัยเหตุผลจากกรณีแวดล้อมและพิรุณแห่งการกระทำของจำเลย โดยพิจารณาว่าการที่จำเลย มีเงินเดือนไม่ถึงหนึ่งหมื่นบาท แต่ในช่วงระยะเวลาการกระทำความผิดดังกล่าว ได้เปิดบัญชีเงินฝาก หลายธนาคาร แต่ละบัญชีมีกระแสดำเนินการเงินเคลื่อนไหวตลอด และมีการนำเงินเข้าฝากครั้งละหลายบาท หลายครั้งและเบิกถอนหลายครั้ง เมื่อเปรียบเทียบกับเงินเดือนแล้วเห็นว่าไม่มีความเหมาะสม นอกจากนี้ เมื่อได้เงินมาแล้วก็ยังมีเงินเข้าบัญชีบุคคลอื่นอีก และบุคคลอื่นเหล่านั้นก็รู้ว่าเป็นเงินที่ได้มาจากการกระทำความผิด ถือว่าลักษณะการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำไปเพื่อปกปิดอำพรางแหล่งที่มา ของเงิน ที่ได้มาจากการกระทำความผิด จึงมีความผิดอาญาฐานร่วมกันฟอกเงิน

(๒) ตัวอย่างการพิจารณาคดีอาญาเกี่ยวกับความผิดฐานฟอกเงินที่ศาลพิจารณาแล้วมีคำพิพากษาว่าไม่เป็นความผิด

คำพิพากษาศาลจังหวัดอุดรธานีในคดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๐/๒๕๕๑

โจทก์ไม่มีพยานหลักฐานใดมานำสืบยืนยันให้เห็นเป็นที่แน่ชัดว่าจำเลยซื้อทรัพย์สินจากเงินที่ได้มาจากการกระทำความผิด พฤติการณ์ต่างๆ เป็นเพียงการคาดคะเนจากความเชื่อและความเข้าใจเอาเองของพยานฝ่ายโจทก์โดยไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัดประกอบแต่อย่างใดว่าจำเลยใช้เงินนั้น ในการจัดซื้อทรัพย์สินตามฟ้องแม้ทางสืบสวนจะมีข้อมูลว่าหนึ่งในบุคคลผู้โอนเงินให้จำเลยมีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติด แต่ก็ไม่เคยถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับยาเสพติด เมื่อโจทก์มีหน้าที่สืบพยานให้ได้ความตามฟ้องจนสิ้นสงสัยแต่พยานโจทก์ที่นำสืบมา ยังมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยรับโอนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือไม่ จึงต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้แก่จำเลย

สรุป คดีนี้ทั้งความผิดอาญาเกี่ยวกับยาเสพติดและความผิดอาญาฐานฟอกเงิน ศาลชั้นต้นยกฟ้องและศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โดยศาลพิจารณาจากการสืบพยานหลักฐานของฝ่ายโจทก์ที่มีแต่การอ้างในฐานความผิดแต่ไม่มีพยานสืบประกอบ และแม้บุคคลภายนอกที่โอนเงินให้จำเลยจะมีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติดแต่โจทก์ก็ไม่มีพยานมานำสืบในขณะเดียวกัน บุคคลภายนอกดังกล่าวก็ไม่เคยถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับยาเสพติด

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๕ ในคดีหมายเลขแดงที่ ๓๕๖๐/๒๕๕๒

โจทก์ฟ้องและนำสืบว่าจำเลยทั้งสองมีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติด แต่คำพยานของเจ้าพนักงานตำรวจเป็นเพียงพยานบอกเล่า และคำพยานที่นอกเหนือจากนี้ก็มีพิรุธ ที่โจทก์ก็นำสืบว่าจำเลยทั้งสองเปิดบัญชีเงินฝากไว้หลายธนาคารเพื่อรองรับการโอนเงินจากการยาเสพติดให้โทษ นั้น แม้โจทก์จะมีเอกสารรายการหมุนเวียนของบัญชีเงินฝากมาแสดงแต่ก็ไม่ปรากฏว่าเงินที่ถูกฝากหรือโอนเงินเข้าบัญชีดังกล่าวมาจากการโอนของผู้ถูกจับกุมเกี่ยวกับยาเสพติด ที่โจทก์นำสืบว่าจำเลยทั้งสองเก็บเงินและทรัพย์สินไว้ตามซอกมุมของบ้านอันเป็นการผิดปกของคนทั่วไปที่จะเก็บทรัพย์สินไว้เช่นนั้น เจ้าพนักงานตำรวจก็ไม่ได้ระบุหรือถ่ายภาพตำแหน่งที่อ้างว่าจำเลยเก็บเงินและทรัพย์สินไว้ให้ปรากฏเป็นหลักฐานมีเพียงการเบิกความลอยๆ อีกทั้งในส่วนของเงินสดนั้นจำเลยมีบัญชีเงินฝากในธนาคารอีกหลายบัญชี บางบัญชีมีเงินเป็นจำนวนแสนบาท หรือจำนวนเป็นล้านบาท ดังนั้น หากจำเลยจะเก็บซ่อนเงินจำนวนเพียง ๑๖๔,๐๐๐ บาท เพื่อปกปิดการได้มาของจำนวนเงินดังกล่าวคงไม่สมเหตุสมผล เพราะเงินอีกส่วนหนึ่งซึ่งมีจำนวนที่มากกว่านี้ จำเลยฝากในบัญชีธนาคารโดยเปิดเผยและกรณีฟังได้ว่าจำเลยที่ ๑ ประกอบอาชีพเลี้ยงโค - กระบือ ส่วนจำเลยที่ ๒ เมื่อเป็นภริยาจำเลยที่ ๑ แม้หากจะไม่มีอาชีพใดเป็นของตนเองแต่โดยสภาพทั่วไปของสังคมไทยที่ไม่มีอาชีพรับราชการ หรืออาชีพที่มีรายได้เป็นเงินเดือนแล้วการทำอาชีพของสามีก็จะถือเป็นอาชีพของคนทั้งครอบครัว มีโชของสามีหรือภริยาแต่คนเดียวและรายได้ที่รับมาก็ถือเป็นรายรับของทั้งสามีและภริยา

ดังนั้น พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมาจึงมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยทั้งสอง ได้ทรัพย์สินมาจากการขายยาเสพติดหรือไม่ จึงให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้แก่จำเลยทั้งสอง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๗ วรรคสอง ดังนั้น เมื่อฟังข้อเท็จจริงดังกล่าว แล้วการที่จำเลยทั้งสองร่วมกันนำเงินสดบางส่วนที่ถอนออกจากบัญชีและเงินสดที่จำเลยทั้งสองมีอยู่ ไปซื้อทรัพย์สิน เช่น ที่ดินหรือสิ่งของอื่นก็ย่อมเป็นสิทธิโดยชอบของจำเลยทั้งสอง

สรุป คดีนี้พยานหลักฐานของฝ่ายโจทก์ก็ไม่สามารถชี้ให้เห็นได้ว่าจำเลยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดและเงินที่ได้มานั้นก็ไม่สามารถพิสูจน์ให้เห็นได้ว่าเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และเมื่อพิจารณาจากการประกอบอาชีพแล้วก็เป็นสิ่งที่จำเลยสามารถทำมาหาได้ เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มา และการนำเงินไปซื้อทรัพย์สินเพิ่มเติมก็ไม่มีน้ำหนักพอที่จะถือว่ามีความผิดฐานฟอกเงินจึงพิพากษายกฟ้อง

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๕ ในคดีหมายเลขแดงที่ ๒๙๔/๒๕๔๙

แม้จะฟังว่าเงินจำนวนดังกล่าว จำเลยได้มาจากการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน แต่ข้อเท็จจริงตามทางนำสืบของโจทก์ได้ความเพียงว่าเจ้าพนักงานตำรวจไปตรวจค้นบ้านของจำเลย และพบเงินจำนวนดังกล่าวซุกซ่อนอยู่ภายในบ้านของจำเลยและจำเลยรับว่าเป็นเงินที่ได้มาจากการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนเท่านั้น ไม่ปรากฏว่าจำเลยทั้งสองได้กระทำความผิดใดๆ เพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริงการได้มาของเงินจำนวนนี้ในลักษณะที่เป็นการฟอกเงิน กล่าวคือ ทำให้เงินที่ได้มาโดยมิชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวแปรสภาพเป็นเงินที่ได้มาโดยเสมือนถูกต้องตามกฎหมาย การที่จำเลยทั้งสองซุกซ่อนเงินไว้ในบ้านจึงไม่มีความผิดฐานร่วมกันฟอกเงินตามฟ้อง ส่วนทรัพย์สินอื่นซึ่งเป็นสังหาริมทรัพย์ เมื่อโจทก์ไม่มีพยานหลักฐานอื่นมาสืบให้เห็นพฤติการณ์ของจำเลยทั้งสอง ก่อนถูกจับกุมว่าจำเลยทั้งสองมีพฤติการณ์จำหน่ายเมทแอมเฟตามีนจนมีรายได้นำไปซื้อทรัพย์สินของกลาง ลำพังคำรับสารภาพของจำเลยซึ่งเป็นพยานบอกเล่าและไม่มีรายละเอียดเกี่ยวกับพฤติการณ์การกระทำความผิดของจำเลยทั้งคู่ ที่อ้างว่าเป็นผู้ค้ารายใหญ่ อีกทั้งจำเลยโต้แย้งว่ามีได้ให้การไว้ตามบันทึกของพนักงานตำรวจโดยจำเลยลงลายมือชื่อไปโดยเจ้าพนักงานตำรวจไม่ได้อ่านข้อความให้ฟังก่อนจึงยังไม่อาจรับฟังได้โดยปราศจากสงสัยว่า จำเลยเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อซุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้นอันเป็นการกระทำความผิดฐานร่วมกันฟอกเงิน จึงต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นเห็นแก่จำเลย

สรุป คดีนี้ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับศาลชั้นต้นที่ให้ลงโทษความผิดอาญาฐานฟอกเงิน โดยเหตุที่ศาลมองว่าการซุกซ่อนเงินนั้นไม่ถือว่าเป็นการที่ได้กระทำความผิดใดๆ เพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริงการได้มาของเงิน และพิจารณาถึงสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น โดยพิจารณายึดโยงกับพยานหลักฐานในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดว่ายังไม่มีน้ำหนักพอ จึงไม่ถือว่าเป็นการกระทำความผิดโดยการเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อซุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้นอันเป็นการกระทำความผิดฐานร่วมกันฟอกเงิน

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๒๖๗/๒๕๕๐

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตาม พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งพระราชบัญญัติดังกล่าวมิได้บัญญัติเกี่ยวกับหน้าที่นำสืบในการกระทำความผิดดังกล่าวไว้โดยเฉพาะ โจทก์จึงมีหน้าที่นำสืบเพื่อให้รับฟังได้โดยปราศจากสงสัยว่าจำเลยทั้งสองเป็นผู้กระทำความผิดจริง เมื่อโจทก์ไม่ได้นำสืบให้เห็นพฤติการณ์ของจำเลยทั้งสองก่อนถูกจับกุมว่าจำเลยทั้งสองมีพฤติการณ์จำหน่ายเมทแอมเฟตามีนจนมีรายได้นำไปซื้อทรัพย์สินของกลาง ลำพังจากการสอบสวนพบว่าจำเลยที่ ๑ ไม่ได้ประกอบอาชีพ และจำเลยที่ ๒ ประกอบอาชีพขับรถจักรยานยนต์รับจ้างจะสันนิษฐานว่าจำเลยทั้งสองไม่มีรายได้เพียงพอที่จะซื้อทรัพย์สินของกลาง ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ย่อมเป็นผลร้ายแก่จำเลยทั้งสอง พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยทั้งสองรับโอนหรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อชุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินหรือไม่ จึงต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้แก่จำเลยทั้งสอง

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๕ ในคดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๐๑/๒๕๕๑

ธนบัตรที่ตรวจยึดซึ่งมีการนำไปชุกซ่อน ฝ่ายโจทก์อ้างว่าได้มาจากการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนแต่โจทก์ไม่มีพยานรู้เห็นถึงการได้มาซึ่งธนบัตรดังกล่าว หรือการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ได้ธนบัตรดังกล่าวมาและที่ว่าจำเลยน่าจะนำเมทแอมเฟตามีนมาพักและชุกซ่อนไว้ในบ้านก็เป็นการคาดการณ์ของพยานโดยไม่มีพยานหลักฐานแวดล้อมอื่นประกอบ และแม้มีก็ตรวจพิสูจน์พบเมทแอมเฟตามีนที่ธนบัตรที่ตรวจยึด แต่เมื่อไม่อาจชี้ชัดได้ว่าธนบัตรดังกล่าวเกี่ยวข้องกับเมทแอมเฟตามีนอย่างไร พยานหลักฐานของโจทก์จึงยังรับฟังไม่ได้ว่าธนบัตรที่ตรวจยึดรวมจำนวน ๓๗๐,๐๐๐ บาท ได้มาจากการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำเลยจึงไม่มีความผิด

บทความและข่าวสารจากสื่อมวลชน

ชั้นนำประเทศที่มีความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน (FATF)*

เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ที่ผ่านมา คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force: FATF) ประเมินให้ไทยเป็น ๑ ใน ๑๕ ประเทศที่มีความบกพร่องเชิงยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือ "ประเทศเฝ้าระวังทางการเงินและสนับสนุนการก่อการร้าย" ข้อบกพร่องของไทยดังกล่าว ส่งผลให้ภาคเอกชนสนับสนุนรัฐบาลให้เร่งพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่....) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. ซึ่งขณะนี้ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยมี พล.ต.อ.ประชา พรหมนอก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นประธาน แต่การออกกฎหมาย ๒ ฉบับ ที่จะเป็นเครื่องมือให้ไทยหลุดพ้นจากแบล็กลิสต์ของ FATF โดยจะมีการประเมินอีกครั้งในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ นั้น ยากยิ่งกว่าเข็นครกขึ้นภูเขา หากตรวจสอบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ที่จะมีการพิจารณาคั้งล่าสุด (๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕) จะพบว่า การพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ฟอกเงิน ๓ ถูกบรรจุเป็นวาระท้าย ๆ แทนที่จะเป็นเรื่องสำคัญที่สภาผู้แทนราษฎรต้องเร่งพิจารณาตามเงื่อนไขเวลาที่เหลือเพียง ๔ เดือนเท่านั้น ไทยก็ต้องเข้าสู่ขบวนการประเมินประเทศที่ต้องเฝ้าระวังอีกรอบ

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะรองประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่..) พ.ศ. แสดงความกังวลต่อการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับผ่าน "ฐานเศรษฐกิจ" ว่า ปัญหาขณะนี้ติดอยู่ที่ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ถูกวิปรัฐบาล ตีกลับให้ไปพิจารณาใหม่ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้จะต้องนำเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร พร้อมกับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่..) พ.ศ. เมื่อต้องนำไปทบทวนใหม่ ขบวนการพิจารณาย่อมล่าช้าไปด้วย โดยนายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี ได้แสดงความคิดเห็นว่า "มั่นใจว่า ร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ ต้องใช้ขบวนการการพิจารณายาวนานข้ามปี โอกาสที่จะประกาศใช้เป็นกฎหมายให้ทันในเดือนมกราคม ปี ๒๕๕๖ หากถูกตีกลับอย่างนี้ยอมรับว่ายาก" พร้อมระบุอีกว่า ขั้นตอนการพิจารณาแม้ผ่านทั้ง ๓ วาระของสภาผู้แทนราษฎร ในสมัยประชุมนี้ ซึ่งจะสิ้นสุดในปลายเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ แต่ต้องเข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภาอีก ๓ วาระแน่นอนว่า การอภิปรายแสดงความคิดเห็นจะหลากหลายและใช้เวลาพอสมควร เพราะรายละเอียด

* ที่มา : หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ เว็บไซต์ฐานเศรษฐกิจ <http://www.thanonline.com> ปีที่ ๓๒ ฉบับที่ ๒,๗๘๒ วันที่ ๑๑-๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ของร่างกฎหมายทั้งสองฉบับค่อนข้างละเอียดอ่อน ทั้งมูลฐานความผิดที่มากมาย และส่งผลกระทบต่อกับนักการเมืองที่มีข้อหาก่อการร้าย ท้ายที่สุดน่าจะหาทางออกด้วยการตั้งคณะกรรมการร่วมกันทั้งสองสภา ก่อนจะเสนอเข้าที่ประชุมรัฐสภา เพื่อขอให้เห็นชอบอีกครั้ง อาจยังทำให้การออกกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ ยืดเยื้อออกไปอีก

วันพุธที่ ๑๐ ตุลาคมนี้ กรรมการจะพิจารณาทบทวนร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว เพื่อให้วิปรัฐบาลเสนอบรรจุเป็นวาระด่วน เพราะกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ จะต้องผ่านความเห็นชอบพร้อมกัน หากบังคับใช้ไม่ทันเดือนมกราคมปีหน้า จะส่งผลกระทบต่อมหาดศาลอย่างแน่นอน เพราะรับทราบข้อมูลจากสถาบันการเงินพบว่า เริ่มมีคู่ค้าเอกชนถูกปฏิเสธการทำธุรกรรมมากขึ้นและเริ่มขยายวงทั้งความไม่สะดวกหรือมีต้นทุนจากข้อจำกัดที่มากขึ้น และบางเรื่องอาจเสียโอกาส

ข้อสังเกตที่สำคัญของการเถวถ่วงการแก้กฎหมายทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าวนี้ เริ่มปรากฏชัดมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในเมื่อประเด็นดังกล่าว เป็นพันธะผูกพันระหว่างประเทศที่ไม่ว่าใครเข้ามาเป็นรัฐบาลก็ต้องปฏิบัติตาม แต่สิ่งที่เห็นกับการเอาใจใส่ที่ผ่านมาก็คือ ภาคการเมืองหรือกระบวนการรัฐสภาของไทยไม่แสดงออกถึงความพยายามในการออกกฎหมายดังกล่าวเท่าใดนัก หรือเป็นเพราะว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับร่างกฎหมายเกี่ยวข้องกับการทำงานของรัฐบาลจึงไม่พยายามที่จะเร่งพิจารณากฎหมาย ทั้งที่การผลักดันเข้าสู่การพิจารณาวาระที่ ๒ และ ๓ ของสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้ทันต่อการพิจารณาก่อนการประเมินอีกครั้งในปีหน้านั้นไม่ใช่เรื่องที่ยากเย็น แต่หากปล่อยเวลายืดเยื้อไม่แล้วเสร็จทันปิดประชุมสภาในสมัยนี้ และต้องรอพิจารณากันใหม่ในสมัยประชุมหน้า ความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับประเทศและภาคธุรกิจมหาดศาลมากกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้โดยไม่ต้องสงสัย รัฐบาลหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีการดำเนินการอย่างไรสำหรับประเด็นดังกล่าวนี้ คงต้องพิจารณากันต่อไป ให้เหมือนกับที่ FATF จับตามองประเทศไทยอยู่

การทำธุรกรรมประสบปัญหาธนาคารปฏิเสธขึ้นเงินในต่างประเทศ*

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้รับรายงานจากสถานทูตไทยในกรุงวอชิงตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา ว่า การทำธุรกรรมประสบปัญหาธนาคารปฏิเสธขึ้นเงินจะต้องเร่งดำเนินการเพื่อทำความเข้าใจกับ FATF ทั้งนี้ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พร้อมใช้กฎหมายฟอกเงินฉบับใหม่ ๒ ฉบับ

พล.ต.อ.ประชา พรหมนอน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ในฐานะประธาน กรรมการยกร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฉบับใหม่ และกฎหมายต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย กล่าวว่า ได้หารือกับผู้บริหารกองทุนการเงินระหว่างประเทศ เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ถึงขั้นตอนการออกกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับว่า ไทยมีความพร้อมที่จะบังคับใช้กฎหมายทั้ง ๒ ฉบับและขอให้ IMF นำรายละเอียดความคืบหน้าของไทยไปชี้แจงต่อคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (FATF) โดยขอให้ช่วยเหลือประเทศไทยในการชี้แจงต่อ FATF ว่า สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มีความพร้อมบริหารจัดการ และขอให้ถอนรายชื่อไทยออกจากประเทศที่ต้องเฝ้าระวังการฟอกเงินของกลุ่มก่อการร้าย เนื่องจากขณะนี้ การทำธุรกรรมการเงินระหว่างประเทศเริ่มปรากฏปัญหา โดยล่าสุดได้รับรายงานจากสถานทูตไทย ประจำกรุงวอชิงตัน ว่า เจ้าหน้าที่สถานทูตไทยประจำกรุงวอชิงตัน ได้นำเช็คเงินสดไปขึ้นเงินแต่ได้รับการปฏิเสธจากธนาคารซึ่งถือเป็นการส่งสัญญาณที่ไม่ดี

ในส่วนคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฉบับใหม่ และกฎหมายต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย มีความเห็นแตกต่างบ้างในบางประเด็น เช่น การให้คำนิยามคำว่าผู้ก่อการร้าย ช่องทางการกำหนดรายชื่อผู้ก่อการร้าย ซึ่งคณะกรรมการจะพิจารณาให้เสร็จภายในวันที่ ๑๐ ตุลาคม ทั้งนี้ เชื่อว่า ไม่มีกรรมการคนใดขัดขวาง เนื่องจากทุกฝ่ายมีความเข้าใจตรงกันว่าจำเป็นต้องเร่งแก้ไขปัญหาเร่งด่วนของประเทศ

* ที่มา : สำนักข่าวกรมประชาสัมพันธ์ กรมประชาสัมพันธ์ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๕

คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน (กกร.) ชี้กฎหมายฟอกเงิน ไม่ตรงตามมาตรฐานโลก*

นายพยุหศักดิ์ชาติสุทธิผล ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) เปิดเผยผลการประชุมคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน (กกร.) สมาคมธนาคารไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่ประชุมได้หารือเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่ผ่านการพิจารณาวันที่ ๑ สภาผู้แทนราษฎรแล้ว แต่ Asia-Pacific Group on Money Laundering ได้ส่งหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) ว่า ร่างพระราชบัญญัติที่กำลังพิจารณาอาจไม่ตรงกับความต้องการของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน หรือ FATF

โดยคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน (กกร.) ได้มีความเห็นว่า ประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งออกกฎหมายนี้ แต่เอกชนกังวลว่าถ้าออกกฎหมายมาแล้วไม่ตรงตามมาตรฐานโลก จะทำให้การออกกฎหมายฉบับนี้ไม่มีประโยชน์ โดยถ้าออกกฎหมายได้ทันก่อนที่จะจัดอันดับบัญชีประเทศที่สนับสนุนการเงินเพื่อก่อการร้ายครั้งต่อไปเดือนกุมภาพันธ์หน้า ก็คงทำให้ FATF จัดไทยอยู่ในบัญชีดำต่อไป ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการไทยถูกตรวจสอบทางการเงินในการทำธุรกรรมกับต่างประเทศ เป็นอุปสรรคในการทำธุรกิจ รวมทั้งคนไทยอาจใช้บัตรเครดิตในต่างประเทศไม่ได้

ทั้งนี้ (กกร.) ต้องการทำความเข้าใจกับภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการออกกฎหมาย เช่น สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งภาคเอกชนอาจเข้าพบหรือทำหนังสือถึงหน่วยงานดังกล่าว เพื่อให้มีกฎหมายที่สมบูรณ์และตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมายโดยมีประเด็นสาระสำคัญที่ได้แสดงความกังวลเกี่ยวกับถ้อยคำในมาตรา ๔ ที่เกี่ยวกับมูลฐานความผิดมีถ้อยคำที่จะมีปัญหาต่อการบังคับใช้ เพราะเป็นถ้อยคำที่ระบุว่า มูลฐานความผิดจะต้องมีลักษณะที่มีหรืออาจมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือระบอบเศรษฐกิจการคลังของประเทศ เป็นการกระทำความผิดข้ามชาติที่สำคัญหรือเป็นการกระทำขององค์กรอาชญากรรม หรือมีผู้ทรงอิทธิพลที่สำคัญเป็นตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน ทั้งนี้ ให้กำหนดรายละเอียดของลักษณะความผิดในกฎกระทรวง

* ที่มา : ข่าวสปริงนิวส์ เข้าถึงข้อมูลได้ที่เว็บไซต์ <http://www.springnewstv.tv> เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕

รายงานข่าวการขึ้นบัญชีรายชื่อประเทศไทย กรณี Financial Action Task Force- (FATF)*

เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ นายเสข วรรณเมธี รักษาการแทนอธิบดีกรมสารนิเทศและรองโฆษกกระทรวงการต่างประเทศ ได้ให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนเกี่ยวกับรายงานข่าวสื่อมวลชนที่กล่าวถึงการขึ้นบัญชีรายชื่อของประเทศไทยโดย Financial Action Task Force - FATF สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๑) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้เสนอร่างกฎหมายขอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยขณะนี้พระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือ กรรมการประสานงานพรรคร่วมรัฐบาลจะมีการพิจารณาร่างกฎหมายและร่างพระราชบัญญัติทั้งสอง ในวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ และจะบรรจุเป็นวาระการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ต่อไป

๒) คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน Financial Action Task Force - (FATF) ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการกำหนดมาตรฐานสากลด้านการป้องกันการปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายได้มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการออกกฎหมายของไทย ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยทางสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้รับไว้ประกอบการพิจารณาเพื่อปรับแก้ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวต่อไป โดยข้อเสนอแนะของ FATF นั้น มิได้มีข้อผูกมัดใด ๆ

๓) FATF ไม่ได้ขึ้นบัญชีดำ หรือแบล็คลิสต์ประเทศไทยเกี่ยวกับปัญหาการฟอกเงินแต่จะมีรายชื่อประเทศที่เห็นว่าควรปรับปรุงกฎหมายภายในให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

๔) กระทรวงการต่างประเทศไม่เคยได้รับรายงานจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงวอชิงตัน ในเรื่องธุรกรรมการเงินของสถานเอกอัครราชทูตฯ ว่าเคยได้รับการปฏิเสธโดยธนาคารสหรัฐฯ แต่อย่างไร โดยกระทรวงการต่างประเทศจะดำเนินการตรวจสอบในข้อเท็จจริงต่อไป

* ที่มา: กองการสื่อมวลชน กรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศ (Ministry of Foreign Affairs)
เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินผลักดันกฎหมายฟอกเงิน*

เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ พ.ต.อ. สีนาท ประยูรรัตน์ เลขาธิการ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน กล่าวว่า หลังจากคณะทำงานเฉพาะกิจ เพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินหรือ FATF ซึ่งเป็นองค์กรที่กำหนดมาตรฐานสากลในด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย กำหนดรายชื่อให้ประเทศไทยเป็น ๑ ใน ๑๕ ประเทศ ที่มีข้อบกพร่องเชิงยุทธศาสตร์ การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และให้ประเทศต่างๆ ระวังความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หากทำธุรกรรมกับประเทศไทย เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ที่ผ่านมา นั้น

ต่อมาสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้เร่งดำเนินงานทุกมาตรการเพื่อให้การฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศไทยเป็นไปตามมาตรฐานสากลมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งการเดินทางไปประชุมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ การผลักดันกฎหมายฟอกเงินให้มีผลบังคับใช้โดยเร็วและมีประสิทธิภาพในการสั่งยึดอายัดทรัพย์สิน และเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ที่ผ่านมา ได้ไปร่วมประชุมประจำปีของกลุ่มความร่วมมือเพื่อต่อต้านการฟอกเงินเอเชียแปซิฟิก หรือ APG ณ นครบริสเบน ประเทศออสเตรเลีย เพื่อชี้แจงและตอบข้อซักถามโดยผลการประชุมสรุปได้ว่า จากการดำเนินการของประเทศไทยที่นำเสนอมานั้น ยังไม่สามารถแสดงให้เห็นถึงคณะทำงานของเอพีจี เชื่อมั่นได้จึงไม่อาจยกระดับจากสถานะที่มีการปฏิบัติตามมาตรฐานเป็นบางส่วนเป็นสถานะที่มีการปฏิบัติตามมาตรฐานเป็นส่วนใหญ่ได้ เนื่องจาก ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. ทั้ง ๒ ฉบับ ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ยังไม่ได้มีการตราเป็นกฎหมาย และบังคับใช้อย่างเป็นทางการและไม่ปรากฏถึงความเป็นรูปธรรม ส่วนกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ายังไม่สามารถแสดงให้เห็นถึงประสิทธิผลของการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับการปรับปรุงโครงสร้างและอัตรากำลังของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงาน กพร. และ สำนักงาน กพ. ดังนั้น คณะทำงาน เอพีจี จึงลดสถานะประเทศไทยจากกลุ่มที่ต้องติดตามอยู่ที่ระดับปกติไปอยู่ในกลุ่มที่ต้องมีการติดตามอย่างเข้มข้นจนกว่าประเทศไทยจะสามารถแสดงให้เห็นถึงการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อธุรกิจภาคการค้า-การลงทุนระหว่างประเทศของไทย ตั้งแต่ช่วงเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ จะได้รับความเดือดร้อนมีอุปสรรคการทำธุรกิจมากมาย ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการค้าระหว่างประเทศ เพราะอีกไม่กี่ปีเราก็จะเข้าสู่ AEC แล้ว ถ้าไม่รีบแก้ไขประเทศไทย

* ที่มา : เข้าถึงข้อมูลได้ที่ เว็บไซต์เดลินิวส์ <http://www.dailynews.co.th> เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕

ก็จะขาดความเชื่อมั่น แต่มั่นใจว่าในการประชุมคณะทำงานภูมิภาคของ ไอซีอาร์จี ครั้งต่อไป การดำเนินการของสถาบันการเงิน และผู้มีหน้าที่รายงานหลังจากกฎกระทรวงกำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ามีผลบังคับใช้ รวมถึงการจัดตั้งหน่วยงานกำกับตรวจสอบการทำธุรกรรม สำนักกำกับตรวจสอบและเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จะสามารถยกระดับผลการประเมินจากสถานะที่มีการปฏิบัติตามมาตรฐานเป็นบางส่วนเป็นสถานะที่มีการปฏิบัติตามมาตรฐานเป็นส่วนใหญ่ได้

หากพระราชบัญญัติทั้งสองมีผลบังคับใช้ก่อนการประชุม FATF ในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ซึ่งจะสามารถยกระดับผลการประเมินและหากที่ประชุมใหญ่ FATF เห็นว่าการดำเนินการของประเทศไทยได้มาตรฐานและเปลี่ยนสถานะ ก็จะถอดรายชื่อประเทศไทยให้พ้นจากประเทศที่มีข้อบกพร่องเชิงยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายต่อไป

**ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.***

สำหรับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญ คือ กำหนดความผิดมูลฐานเพิ่มเติมและกำหนดกรอบของความผิดมูลฐานให้ชัดเจน เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ทั้งนี้ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่จะกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินและเสนอแนวทางเพื่อป้องกันความเสี่ยง กำหนดเรื่องมาตรการคุ้มครองพยาน เรื่องตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษที่จะได้รับเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และให้กรมสอบสวนคดีพิเศษสนับสนุนการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดหรือการดำเนินการกับทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิด รวมทั้งกำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑) ข้อดีต่อประเทศ

๑.๑ เป็นกฎหมายที่เพิ่มความผิดมูลฐานให้ครอบคลุมการกระทำที่เป็นความผิดฐานฟอกเงินให้มีความเหมาะสมตามสภาวะการณ์ในปัจจุบัน เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมีประสิทธิผล

๑.๒ เพื่อปลดประเทศไทยออกจากการเป็นประเทศที่มีความเสี่ยงในการสนับสนุนการฟอกเงินเพื่อการก่อการร้าย โดยปัจจุบันประเทศไทยอยู่ในกลุ่ม Dark Grey List เป็นกลุ่มประเทศที่ได้รับการเตือนแล้ว แต่ขาดความคืบหน้าในการปรับปรุงตามมาตรการของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force : FATF) ซึ่งเป็นองค์การระหว่างรัฐ (Intergovernmental Organization) กล่าวคือ ประเทศไทยจะต้องตรากฎหมายที่เป็นมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ก่อการร้ายตามคำแนะนำ FATF ซึ่งประเทศไทยมีฐานะเป็นสมาชิก ทั้งนี้ เศรษฐกิจของประเทศไทยต้องผูกพันกับการค้าระหว่างประเทศ ดังนั้นหากประเทศไทยไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำและข้อกำหนดดังกล่าวก็อาจถูก FATF ประกาศลดลำดับให้ไปอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความเสี่ยงเพิ่มขึ้น จะก่อให้เกิดผลกระทบเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือและอาจเป็นข้ออ้างในการกีดกันทางการค้าการลงทุนและการทำธุรกรรมระหว่างประเทศ อันจะส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศในอนาคตได้

* นายสุภณัฐ ศิริทอง วิทยากรปฏิบัติการ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๑.๓ เป็นกฎหมายที่สอดคล้องรองรับกับมาตรฐานสากลด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti – Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism (AML/CFT)) และเป็นไปตามแผนบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘ ในด้านนโยบายความมั่นคงแห่งรัฐซึ่งได้กำหนดให้มีโครงการพัฒนากฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

๑.๔ เพื่อให้ นักลงทุนชาวต่างประเทศที่จะมาลงทุนในประเทศไทย ตลอดจนกองทุนหรือสถาบันการเงินต่างชาติซึ่งส่วนใหญ่จะมีข้อตกลงกับ FATF เกิดความเชื่อมั่นว่าประเทศไทยไม่ใช่แหล่งฟอกเงิน เพราะมีฉันทันแล้ว ประเทศไทยอาจถูกกีดกันทางการค้า นักลงทุนชาวต่างประเทศอาจไม่เข้ามาลงทุนในประเทศไทย ส่งผลกระทบต่อสถาบันการเงิน ภาคธุรกิจ ภาคประชาชน ตลอดจนการทำธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศ

๒) ข้อดีต่อองค์กร

เป็นกฎหมายที่กำหนดให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงิน และเสนอแนะแนวทางป้องกันความเสี่ยง รวมถึงกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ทำให้มีกลไกทางกฎหมายที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการป้องกันและปราบปรามมิให้ผู้กระทำความผิดนำเงินและทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดไปใช้ประโยชน์ในการกระทำความผิดนั้นได้อีก อันจะเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมให้ลดน้อยลงหรือหมดไปได้ สมดังเจตนารมณ์ของกฎหมาย

๓) ข้อดีต่อประชาชน

๓.๑ เป็นกฎหมายที่สร้างความน่าเชื่อถือให้กับประเทศไทย ในมุมมองของธนาคารหรือสถาบันการเงินต่างชาติซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการดำเนินธุรกรรมของคนไทย

๓.๒ เป็นกฎหมายที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับสถาบันการเงินในการประกอบธุรกิจให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล เนื่องจากในปัจจุบันการลงทุนจะต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์หรือมาตรการทางกฎหมายที่มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ จึงจะทำให้ตลาดเงินและตลาดทุนของประเทศไทยสามารถแข่งขันได้ โดยไม่ถูกกีดกันหรือต่อต้านทางการค้าหรือการทำธุรกรรมทางการเงิน

ข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีบทบัญญัติบางประการที่เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล และเป็นการเพิ่มภาระหน้าที่ให้แก่บุคคลบางกลุ่ม เช่น ผู้ที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมถึงหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งอาจมีผลกระทบ ดังนี้

๑.๑ อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อลูกค้าของสถาบันการเงินและสถาบันการเงิน กล่าวคือ ลูกค้าจะต้องเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลและเหตุผลในการทำธุรกรรมของลูกค้าต่อสถาบันการเงินตามที่สถาบันการเงินร้องขอซึ่งต้องเพิ่มความเข้มงวดขึ้น อันเป็นการเพิ่มขึ้นตอนและระยะเวลาในการทำธุรกรรมของลูกค้าและสถาบันการเงิน

๑.๒ อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสถาบันการเงินให้ต้องมีการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการและกระบวนการปฏิบัติงานตามกฎหมายและกฎหมายที่ได้ปรับปรุงแก้ไข โดยจะต้องสร้างความเข้าใจหรือมีการฝึกอบรมแก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างเคร่งครัด มิฉะนั้นแล้ว ย่อมมีความเสี่ยงในการถูกลงโทษกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของสถาบันการเงินได้

๒) การนำข้อเสนอแนะหรือมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force : FATF) มาออกกฎหมายอนุวัติการ (Implementing Legislation) เพื่อบังคับใช้ภายในประเทศไทยนั้น จะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของสภาพสังคมและเศรษฐกิจ รวมถึงระบบกฎหมายภายในของประเทศไทยเป็นประการสำคัญ

๓) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะต้องคำนึงถึงความเป็นธรรมและผลกระทบในภาพรวม โดยเฉพาะบทบัญญัติที่แก้ไขใหม่นี้ ได้กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ในฝ่ายบริหารดำเนินการได้เอง ซึ่งอาจมีการใช้อำนาจทางการเมืองเข้าแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ได้ ดังนั้นจะต้องมีหลักประกันไม่ให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายถูกใช้เป็นเครื่องมือของบุคคลใด ๆ กระทำการเพื่อให้ตนเองได้รับประโยชน์หรือกลั่นแกล้งบุคคลอื่นให้ได้รับความเสียหาย โดยรัฐจะต้องให้ความคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ตลอดจนหน่วยงานซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตและได้ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายด้วย

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒
- : ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร
- : ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
พ.ศ. ๒๕๔๒

พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
พ.ศ. ๒๕๕๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๒
เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ความผิดมูลฐาน” หมายความว่า

(๑) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๒) ความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารหญิงและเด็ก เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นและความผิดฐานพรากเด็กและผู้เยาว์ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ

ค่าประเวณี เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการ ค่าประเวณี หรือความผิดเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการ กิจการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถาน การค้าประเวณี

(๓) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญาหรือ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

(๔) ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือล่อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์หรือ กระทำโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจ เงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ หรือกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาด หลักทรัพย์ ซึ่งกระทำโดย กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์ เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของสถาบันการเงิน นั้น

(๕) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการ ยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานใน องค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมาย อื่น

(๖) ความผิดเกี่ยวกับการกรรโชก หรือรีดเอาทรัพย์ที่กระทำโดยอ้างอำนาจอัยย์ หรือช่องโหลตามประมวลกฎหมายอาญา

(๗) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๘)^{*} ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

(๙)^{*} ความผิดเกี่ยวกับการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน เฉพาะความผิด เกี่ยวกับการเป็นผู้จัดให้มีการเล่นการพนันโดยไม่ได้รับอนุญาต และมีจำนวนผู้เข้าเล่นหรือเข้า พนันในการเล่นแต่ละครั้งเกินกว่าหนึ่งร้อยคน หรือมีวงเงินในการกระทำความผิดรวมกันมีมูลค่า เกินกว่าสิบล้านบาทขึ้นไป

“ธุรกรรม” หมายความว่า กิจกรรมที่เกี่ยวกับการทำนิติกรรม สัญญาหรือการ ดำเนินการใด ๆ กับผู้อื่น ทางการเงิน ทางธุรกิจ หรือการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน

“ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” หมายความว่า ธุรกรรมที่มีความซับซ้อนผิดไป จากการทำธุรกรรมในลักษณะเดียวกันที่ทำกันอยู่ตามปกติ ธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิง เศรษฐกิจ ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับ แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐาน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง

“ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” หมายความว่า

^{*} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๘) เพิ่มโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ พ.ศ. ๒๕๕๖

^{*} มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๙) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๑)“ เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำซึ่งเป็นการผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินหรือจากการสนับสนุนหรือช่วยเหลือการกระทำซึ่งเป็นการผิดมูลฐาน หรือความผิดฐานฟอกเงินและให้รวมถึงเงินหรือทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้หรือสนับสนุนการกระทำความผิดมูลฐานตาม (๘) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ด้วย

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งเงินหรือทรัพย์สินตาม (๑) หรือ

(๓) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินตาม (๑) หรือ (๒)

ทั้งนี้ ไม่ว่าทรัพย์สินตาม (๑) (๒) หรือ (๓) จะมีการจำหน่าย จ่าย โอน หรือเปลี่ยนแปลงไปกี่ครั้งและไม่ว่าจะอยู่ในความครอบครองของบุคคลใด โอนไปเป็นของบุคคลใดหรือปรากฏหลักฐานทางทะเบียนว่าเป็นของบุคคลใด

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า

(๑) ธนาคารแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และธนาคารตามที่ได้มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ

(๒) บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ และบริษัทหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๓) บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม

(๔) บริษัทประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และบริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

(๕)“ สหกรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ เฉพาะสหกรณ์ที่มีทุนดำเนินการซึ่งมีมูลค่าหุ้นรวมทั้งสองล้านบาทขึ้นไปและมีวัตถุประสงค์ดำเนินการเกี่ยวกับการรับฝากเงิน ให้กู้ ให้สินเชื่อ รับจ่านองหรือรับจ่านำทรัพย์สิน หรือจัดให้ได้มาซึ่งเงินและทรัพย์สินต่าง ๆ โดยวิธีใด ๆ

(๖) นิติบุคคลที่ดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเงินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

^๑ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^๒ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” (๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^๓ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “กองทุน” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินด้วย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ผู้ใด

(๑) โอน รับโอน หรือเปลี่ยนแปลงสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อชุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น หรือเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นไม่ว่าก่อน ขณะหรือหลังการกระทำความผิด มิให้ต้องรับโทษหรือรับโทษน้อยลงในความผิดมูลฐาน หรือ

(๒) กระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริงการได้มาแหล่งที่ตั้ง การจำหน่าย การโอน การได้สิทธิใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดผู้นั้นกระทำความผิดฐานฟอกเงิน

มาตรา ๖ ผู้ใดกระทำความผิดฐานฟอกเงิน แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักรผู้นั้นจะต้องรับโทษในราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าปรากฏว่า

(๑) ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(๒) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือรัฐบาลไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

(๓) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่การกระทำเกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้นั้นได้ปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักรและมีได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗ ในความผิดฐานฟอกเงิน ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

(๑) สนับสนุนการกระทำความผิดหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิด

(๒) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ยานพาหนะ สถานที่ หรือวัตถุใด ๆ หรือกระทำการใด ๆ เพื่อช่วยให้ผู้กระทำความผิดหลบหนีหรือเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษหรือเพื่อให้ได้รับประโยชน์ในการกระทำความผิด

ผู้ใดจัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ที่พำนัก หรือที่ซ่อนเร้น เพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามี หรือภริยาของตนให้พ้นจากการถูกจับกุม ศาลจะไม่ลงโทษผู้นั้นหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา ๘ ผู้ใดพยายามกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จ

มาตรา ๙ ผู้ใดสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ถ้าได้มีการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันตามวรรคหนึ่ง ผู้สมคบกันนั้นต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ในกรณีที่ความผิดได้กระทำถึงขั้นลงมือกระทำความผิด แต่เนื่องจากการเข้าขัดขวางของผู้สมคบทำให้การกระทำนั้นกระทำไปไม่ตลอดหรือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้สมคบที่กระทำการขัดขวางนั้น คงรับโทษตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งเท่านั้น

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกลับใจให้ความจริงแก่การสมคบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะมีการกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกัน ศาลจะไม่ลงโทษผู้นั้นหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้

มาตรา ๑๐ เจ้าพนักงาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ กรรมการหรือผู้บริหารหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการจัดการของสถาบันการเงิน หรือกรรมการของ

องค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ผู้ใดกระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น”

กรรมการ อนุกรรมการ กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ใดกระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๑ กรรมการ อนุกรรมการ กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการ พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน หรือข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา อันเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นผู้ใดร่วมในการกระทำความผิดกับบุคคลตามวรรคหนึ่งไม่ว่าในฐานะตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง”

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๒

การรายงานและการแสดงตน

มาตรา ๑๓ เมื่อมีการทำธุรกรรมกับสถาบันการเงิน ให้สถาบันการเงินมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมนั้นต่อสำนักงาน เมื่อปรากฏว่าธุรกรรมดังกล่าวเป็น

- (๑) ธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๒) ธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีมูลค่าเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือ
- (๓) ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะ เป็นธุรกรรมตาม (๑) หรือ (๒)หรือไม่ก็ตาม

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่เกี่ยวข้องหรืออาจจะเป็นประโยชน์ในการยืนยันหรือยกเลิกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกรรมที่สถาบันการเงินได้รายงานไปแล้ว ให้สถาบันการเงินรายงานข้อเท็จจริงนั้นให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า

^๑ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^๒ มาตรา ๑๑ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ปรากฏในภายหลังว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าธุรกรรมใดที่ได้กระทำไปแล้ว โดยมีได้มีการรายงานตามมาตรา ๑๓ เป็นธุรกรรมที่สถาบันการเงินต้องรายงานตามมาตรา ๑๓ ให้สถาบันการเงินรายงานให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๕ ให้สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สำนักงานที่ดินจังหวัด สำนักงานที่ดินสาขา และสำนักงานที่ดินอำเภอ มีหน้าที่ต้องรายงานต่อสำนักงาน เมื่อปรากฏว่ามีการขอตทะเลเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันการเงินมิได้เป็นคู่กรณีและที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีการชำระด้วยเงินสดเป็นจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) เมื่ออสังหาริมทรัพย์มีมูลค่าตามราคาประเมินเพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่เป็นการโอนในทางมรดกให้แก่ทายาทโดยธรรม หรือ

(๓) เมื่อเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

มาตรา ๑๖ ให้ผู้ประกอบการอาชีพดังต่อไปนี้มีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานในกรณีเป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ ผู้ประกอบการอาชีพตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) ต้องเป็นนิติบุคคล เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยที่มีพยานหลักฐานอันสมควรว่ามีการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินกับผู้ประกอบการอาชีพตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) ที่มีได้เป็นนิติบุคคล ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบการอาชีพดังกล่าวรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน

(๑) ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการ การให้คำแนะนำ หรือการเป็นที่ปรึกษาในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามมาตรา ๑๓

(๒) ผู้ประกอบการอาชีพค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอย หรือทองคำ

(๓) ผู้ประกอบการอาชีพค้าหรือให้เช่าซีรอนด์

(๔) ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

(๕) ผู้ประกอบการอาชีพค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า

(๖) ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับหรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๗) ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๘) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๙) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่เกี่ยวข้องหรืออาจจะเป็นประโยชน์ในการยืนยันหรือยกเลิกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกรรมที่ได้รายงานไปตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บุคคลดังกล่าวรายงานข้อเท็จจริงนั้นให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๓ การรายงานตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ให้เป็นไปตามแบบ ระยะเวลา หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ ธุรกรรมใดที่รัฐมนตรีเห็นสมควรให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรายงานตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ การรายงานตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ซึ่งผู้รายงานกระทำโดยสุจริต หากก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใดผู้รายงานไม่ต้องรับผิดชอบ

มาตรา ๒๐ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องกำหนดมาตรการเพื่อขจัดอุปสรรคในการแสดงตนของคนพิการหรือทุพพลภาพด้วย เว้นแต่ลูกค้าได้แสดงตนไว้ก่อนแล้ว^{๑๑}

การแสดงตนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐/๑^{๑๒} สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดนโยบายการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยงที่อาจเกี่ยวกับการฟอกเงินของลูกค้า และต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเมื่อเริ่มทำธุรกรรมครั้งแรกโดยต้องตรวจสอบเป็นระยะจนสิ้นสุดดำเนินการเมื่อมีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามวรรคหนึ่งจะมีขอบเขตเพียงใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงเกี่ยวกับการแสดงตนและ

^๑ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

^{๑๑} มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

^{๑๒} มาตรา ๒๐/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

การพิสูจน์ทราบลูกค้า การตรวจทานบัญชีลูกค้า และการติดตามความเคลื่อนไหวทางบัญชีของลูกค้าที่ได้รับการแจ้งจากสำนักงาน

มาตรา ๒๑ การทำธุรกรรมตามมาตรา ๑๓ ให้สถาบันการเงินจัดให้ลูกค้าบันทึกข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับธุรกรรมดังกล่าวด้วย

ในกรณีที่ลูกค้าปฏิเสธที่จะทำบันทึกข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่ง ให้สถาบันการเงินจัดทำบันทึกข้อเท็จจริงเอง แล้วแจ้งให้สำนักงานทราบทันที

บันทึกข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามแบบ รายการหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒^{๖๖} เว้นแต่จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น ให้สถาบันการเงินเก็บรักษารายละเอียด ดังนี้

(๑) เกี่ยวกับการแสดงตนตามมาตรา ๒๐ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า

(๒) เกี่ยวกับการทำธุรกรรมและบันทึกข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๑ เป็นเวลาห้าปีนับแต่ได้มีการทำธุรกรรมหรือบันทึกข้อเท็จจริงนั้น

ให้นำความใน (๑) มาใช้บังคับกับผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ด้วย^{๖๗}

มาตรา ๒๒/๑^{๖๘} ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา ๒๐/๑ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า เว้นแต่มีเหตุจำเป็นและสมควรเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้สำหรับลูกค้ารายใด ให้เลขาธิการมีอำนาจแจ้งเป็นหนังสือเพื่อให้ขยายเวลาได้ แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ

มาตรา ๒๓ บทบัญญัติในหมวดนี้มีให้ใช้บังคับแก่ธนาคารแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย

หมวด ๓

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

^{๖๖} มาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๖๗} ข้อ ๒๒ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

^{๖๘} มาตรา ๒๒/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินคณะหนึ่ง ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงยุติธรรม อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมสรรพากร อธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ประธานสมาคมธนาคารไทย และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเก้า คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความเชี่ยวชาญในทางเศรษฐศาสตร์ การเงิน การคลัง กฎหมายหรือสาขาใดสาขาหนึ่งที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้โดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามลำดับเป็นกรรมการ และเลขาธิการเป็นกรรมการ และเลขานุการ^{๔๔}

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ในกรณีประธานกรรมการหรือกรรมการโดยตำแหน่งตามวรรคหนึ่งมีความจำเป็นไม่อาจมาประชุมกรรมการครั้งใด จะมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการมาประชุมแทนเฉพาะครั้งนั้นก็ได้

มาตรา ๒๕^{๔๕} ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินต่อคณะรัฐมนตรี
- (๒) พิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการส่งคืนทรัพย์สินตามมาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๑/๑ การเก็บรักษา การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาด การนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ และการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามมาตรา ๕๗ และวางระเบียบเกี่ยวกับกองทุนตามมาตรา ๕๔/๑ มาตรา ๕๔/๔ มาตรา ๕๔/๕ และมาตรา ๕๔/๖
- (๔) ส่งเสริมความร่วมมือของประชาชนเกี่ยวกับการให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และวางระเบียบในการดำเนินการกับข้อมูลหรือเอกสารเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

^{๔๔} มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๕} มาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นหรือระเบียบอื่นใดในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปีนับแต่วันแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

มาตรา ๒๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกโดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

ตามลำดับ

- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้วแต่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๒๙ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด เว้นแต่การวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา ๔๙ วรรคสาม ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๓๐ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งแทนคณะกรรมการก็ได้และให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๓๑ ให้กรรมการและอนุกรรมการได้รับค่าตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๔

คณะกรรมการธุรกรรม

มาตรา ๓๒^๑ ให้มีคณะกรรมการธุรกรรมคณะหนึ่ง ประกอบด้วยกรรมการธุรกรรมจำนวนห้าคนซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และคณะกรรมการอัยการคณะละหนึ่งคน ในกรณีที่คณะกรรมการผู้มีสิทธิเสนอชื่อคณะใดไม่สามารถเสนอชื่อบุคคลในส่วนของตนเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการธุรกรรมได้ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ให้เสนอชื่อให้คณะกรรมการแต่งตั้งบุคคลอื่นที่เหมาะสมเป็นกรรมการธุรกรรมแทนการเสนอชื่อจากคณะกรรมการคณะนั้น และให้กรรมการธุรกรรมที่คณะกรรมการแต่งตั้งคัดเลือกกันเองเป็นประธานกรรมการธุรกรรมคนหนึ่ง โดยให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการธุรกรรมต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในทางเศรษฐศาสตร์ การเงิน การคลัง กฎหมาย หรือทางใดทางหนึ่งที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่เกินเจ็ดสิบปี

(๒) เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการตั้งแต่ระดับสิบหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือเป็นหรือเคยเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐในตำแหน่งรองหรือเทียบเท่ารองหัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจหรือรองหรือเทียบเท่ารองหัวหน้าหน่วยงานของรัฐนั้นขึ้นไป หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้สอนวิชาในสาขาดังกล่าวและดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไป

(๓) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมือง หรือกรรมการหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๔) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นหรือข้าราชการการเมืองหรือกรรมการในรัฐวิสาหกิจ

(๕) ไม่เป็นกรรมการในหน่วยงานของรัฐ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ

(๖) ไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายกันหรือมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือสถาบันการเงิน หรือประกอบ

^๑ มาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่

อาชีพหรือวิชาชีพอย่างอื่นหรือประกอบการใด ๆ อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

กรรมการธุรกรรมซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการธุรกรรมที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน และให้นำมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่การพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๗ (๓) ให้กรรมการธุรกรรมซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อคณะกรรมการให้ออก

มาตรา ๓๓ การประชุมของคณะกรรมการธุรกรรมให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔^{๙๙} ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบธุรกรรมหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

(๒) สั่งยับยั้งการทำธุรกรรมตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖

(๓) ดำเนินการตามมาตรา ๔๘

(๔) เสนอรายงานผลการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะกรรมการและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(๕) กำกับดูแลความเป็นอิสระและเป็นกลางของสำนักงานและเลขาธิการ

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๓๕^{๑๐๐} ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยและมีพยานหลักฐานอันสมควรว่าธุรกรรมใดเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือยับยั้งการทำธุรกรรมนั้นไว้ก่อนได้ภายในเวลาที่กำหนดแต่ไม่เกินสามวันทำการ

ในกรณีจำเป็นหรือเร่งด่วน เลขาธิการจะสั่งยับยั้งการทำธุรกรรมตามวรรคหนึ่งไปก่อนก็ได้แล้วรายงานต่อคณะกรรมการธุรกรรม

มาตรา ๓๖^{๑๐๑} ในกรณีที่มีพยานหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าธุรกรรมใดเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือยับยั้งการทำธุรกรรมนั้นไว้ชั่วคราวภายในเวลาที่กำหนดแต่ไม่เกินสิบวันทำการ

^{๙๙} มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๐๐} มาตรา ๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๐๑} มาตรา ๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๓๖/๑^{๙๙} ในการดำเนินการตามมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ ให้คณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการบันทึกไว้เป็นหลักฐานในรายงานการประชุม คณะกรรมการธุรกรรมหรือในการสั่งการของเลขาธิการว่ามีพยานหลักฐานใด และผู้ใดเป็นผู้ขอ ผู้ใช้หรือสั่งการให้มีการดำเนินการตามบทบัญญัติดังกล่าว

มาตรา ๓๗^{๒๐๐} เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี สั่งยับยั้ง การทำธุรกรรมตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ แล้ว ให้คณะกรรมการธุรกรรมรายงานต่อ คณะกรรมการและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

มาตรา ๓๘ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขาธิการ มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กร หรือ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อ ประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็น หนังสือ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า มีการชุกซ่อนหรือเก็บรักษาทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน เพื่อตรวจค้นหรือเพื่อประโยชน์ในการติดตาม ตรวจสอบ หรือ ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐาน เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ ทรัพย์สินหรือพยานหลักฐานดังกล่าวนั้นจะถูกยกย้าย ชุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๓) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายตามวรรค หนึ่งแสดงเอกสารมอบหมายและบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวรรคสองให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

บรรดาข้อมูลที่ได้มาจากการให้ถ้อยคำ คำชี้แจงเป็นหนังสือ บัญชี เอกสาร หรือ หลักฐานใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคล สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กรหรือ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ให้เลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บรักษาและใช้ ประโยชน์จากข้อมูลนั้น

^{๙๙} มาตรา ๓๖/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๐๐} มาตรา ๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่

๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๓๘/๑^๓ ภายใต้บังคับแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขาธิการมีอำนาจจับผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินและบันทึกถ้อยคำผู้ถูกจับเพื่อเป็นหลักฐานเบื้องต้นแล้วส่งตัวไปยังพนักงานสอบสวนโดยไม่ชักช้าแต่ต้องไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมง

มาตรา ๓๙ ให้กรรมการธุรกรรมได้รับคำตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๙/๑^๓ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการธุรกรรมและเลขาธิการ ทำรายงานสรุปการดำเนินการตามหมวดนี้ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทุกสี่เดือน

รายงานตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องระบุรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลผู้ถูกตรวจสอบธุรกรรมหรือทรัพย์สิน หรือถูกสั่งยับยั้งการทำธุรกรรมหรือถูกยึดหรืออายัดทรัพย์สิน

(๒) พยานหลักฐานที่ใช้ดำเนินการต่อบุคคลตาม (๑)

(๓) ผู้ขอ ผู้ใช้หรือสั่งการให้มีการดำเนินการ

(๔) ผลการดำเนินการ

รายละเอียดตามมาตรานี้ให้ถือเป็นความลับของทางราชการ

มาตรา ๓๙/๒^๓ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติอาจแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญคนหนึ่งให้ตรวจสอบรายงานดังกล่าวว่าการดำเนินการที่รายงานขอด้วยพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต่อไป

ให้นำความในมาตรา ๓๘ มาใช้กับการตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่มีการตรวจสอบตามวรรคหนึ่งพบว่ามีกระทำความผิดที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเห็นด้วยกับการตรวจสอบดังกล่าว ให้ส่งผลการตรวจสอบและความเห็นของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติให้คณะกรรมการธุรกรรมดำเนินการต่อไป

หมวด ๕

^๓ มาตรา ๓๘/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

^๓ มาตรา ๓๙/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

^๓ มาตรา ๓๙/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

มาตรา ๔๐^{๖๖} ให้จัดตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ปปง.” ขึ้นเป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง ปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระและเป็นกลาง มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ คณะกรรมการธุรกรรมและปฏิบัติงานธุรการอื่น

(๒) รับรายงานการทำธุรกรรมที่ส่งให้ตามหมวด ๒ และแจ้งตอบการรับรายงาน รวมทั้งการรับรายงานและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมที่ได้มาโดยทางอื่น

(๓) รับหรือส่งรายงานหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

(๔) เก็บ รวบรวม ติดตาม ตรวจสอบ ศึกษา ประมวลผล และวิเคราะห์รายงาน และข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำธุรกรรม

(๕) เก็บรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) จัดให้มีโครงการที่เกี่ยวกับการเผยแพร่ความรู้ การให้การศึกษา และฝึกอบรมในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือช่วยเหลือหรือสนับสนุนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้มีการจัดโครงการดังกล่าว

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๔๑^{๖๗} ให้มีเลขาธิการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานโดยอิสระและเป็นกลางขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานและให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

มาตรา ๔๒ ให้เลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาตามลำดับ

มาตรา ๔๓ เลขาธิการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีความรู้ความเชี่ยวชาญในทางเศรษฐศาสตร์ การเงิน การคลัง หรือกฎหมาย

^{๖๖} มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)

^{๖๗} มาตรา ๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)

(๒) รับราชการในตำแหน่งรองเลขาธิการหรือเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญระดับไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือเทียบเท่า

(๓) ไม่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐ

(๔) ไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายกันหรือมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องในทางหุ้นส่วน บริษัท สถาบันการเงินหรือประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพอย่างอื่น หรือประกอบการใด ๆ อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๔^{๒๘} เลขธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว เลขธิการซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้วจะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีกไม่ได้ แต่ให้กำหนดตำแหน่งที่ปรึกษาสำนักงานให้เลขธิการซึ่งพ้นจากตำแหน่งนั้น

ให้เลขธิการได้รับเงินเพิ่มพิเศษเพื่อประกันความเป็นอิสระและเป็นกลางในอัตราซึ่งรวมกันกับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งแล้วเทียบเท่ากับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของปลัดกระทรวงและให้ได้รับเงินเพิ่มพิเศษจนกว่าจะออกจากราชการ

มาตรา ๔๕^{๒๙} นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระในมาตรา ๔๔ แล้ว เลขธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๓

(๔) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกตามคำแนะนำของรัฐมนตรีหรือการเสนอของรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการธุรกรรม เพราะบกพร่องในหน้าที่อย่างร้ายแรงหรือหย่อนความสามารถหรือมีพฤติการณ์เป็นที่ประจักษ์ต่อสาธารณชนว่ามีการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่สุจริตไม่เป็นอิสระหรือไม่เป็นกลาง โดยมติดังกล่าวต้องแสดงเหตุผลในการให้ออกอย่างชัดเจน โดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามลำดับ

มาตรา ๔๕/๑^{๓๐} ห้ามมิให้แต่งตั้งผู้เคยดำรงตำแหน่งเลขธิการเป็นผู้บริหารส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานใดของรัฐ เว้นแต่ตำแหน่งที่ปรึกษาสำนักงาน

^{๒๘} มาตรา ๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๙} มาตรา ๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๐} มาตรา ๔๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีที่ผู้เคยดำรงตำแหน่งเลขาธิการ
ออกจากราชการแล้ว

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่มีพยานหลักฐานตามสมควรว่าบัญชีลูกค้ำของสถาบัน
การเงิน เครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อ
ประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเป็น
หนังสือจะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลแพ่ง เพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าถึงบัญชี
ข้อมูลทางการสื่อสาร หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าวนั้นก็ได้อ

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ศาลจะสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ยื่นคำขอ
ดำเนินการโดยใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่ทั้งนี้ให้อนุญาตได้คราวละ
ไม่เกินเก้าสิบวัน

เมื่อศาลได้สั่งอนุญาตตามความในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ผู้เกี่ยวข้องกับ
บัญชีข้อมูลทางการสื่อสาร หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามคำสั่งดังกล่าว จะต้องให้ความร่วมมือ
เพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรานี้

มาตรา ๔๗ ให้สำนักงานจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อ
คณะรัฐมนตรี รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีอย่างน้อยให้มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) รายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นตาม
พระราชบัญญัตินี้

(๒) ปัญหาและอุปสรรคจากการปฏิบัติงาน

(๓) รายงานข้อเท็จจริงหรือข้อสังเกตจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่พร้อมทั้ง
ความเห็นและข้อเสนอแนะ

ให้คณะรัฐมนตรีเสนอรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีตามวรรคหนึ่งพร้อม
ด้วยข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

หมวด ๖

การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน

มาตรา ๔๘ ในการตรวจสอบรายงานและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรม หากมี
เหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจมีการโอน จำหน่าย ยักย้าย ปกปิด หรือซ่อนเร้นทรัพย์สินใด ที่เป็น
ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัด
ทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราวมีกำหนดไม่เกินเก้าสิบวัน

^{๑๑} มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ในกรณีจำเป็นหรือเร่งด่วน เลขานุการจะสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง
ไปก่อนแล้วรายงานต่อคณะกรรมการธุรกรรม

การตรวจสอบรายงานและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ทำธุรกรรมซึ่งถูกสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินจะ
แสดงหลักฐานว่าเงินหรือทรัพย์สินในการทำธุรกรรมนั้นมีใช้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำ
ความผิดเพื่อให้มีคำสั่งเพิกถอนการยึดหรืออายัดก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขานุการ แล้วแต่กรณี สั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สิน
หรือสั่งเพิกถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นแล้ว ให้คณะกรรมการธุรกรรมรายงานต่อ
คณะกรรมการ

มาตรา ๔๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานเป็นที่
เชื่อได้ว่าทรัพย์สินใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้เลขานุการส่งเรื่องให้พนักงาน
อัยการพิจารณาเพื่อยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินโดยเร็ว

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่าเรื่องดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์พอที่จะยื่นคำร้อง
ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนตกเป็นของแผ่นดินได้ ให้พนักงานอัยการ
รีบแจ้งให้เลขานุการทราบเพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราว
เดียวกัน

ให้เลขานุการรีบดำเนินการตามวรรคสองแล้วส่งเรื่องเพิ่มเติมไปให้พนักงาน
อัยการพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง หากพนักงานอัยการยังเห็นว่าไม่มีเหตุพอที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลมี
คำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนตกเป็นของแผ่นดิน ให้พนักงานอัยการรีบแจ้งให้
เลขานุการทราบเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด
ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่ได้รับเรื่องจากเลขานุการ และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดเป็น
ประการใดให้พนักงานอัยการและเลขานุการปฏิบัติตามนั้น หากคณะกรรมการมิได้วินิจฉัยชี้ขาด
ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการ

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดไม่ให้ยื่นคำร้องหรือไม่วินิจฉัยชี้ขาดภายใน
กำหนดระยะเวลาและได้ปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการตามวรรคสามแล้ว ให้เรื่องนั้น
เป็นที่สุด และห้ามมิให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับบุคคลนั้นในทรัพย์สินเดียวกันนั้นอีก เว้นแต่จะได้
พยานหลักฐานใหม่อันสำคัญซึ่งน่าจะทำให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของบุคคลนั้นตกเป็นของ
แผ่นดินได้ และในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าไม่มีผู้ใดขอรับคืนทรัพย์สินดังกล่าวภายในสองปีนับแต่วันที่
คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดไม่ให้ยื่นคำร้องหรือไม่วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดระยะเวลา ให้
สำนักงานดำเนินการนำทรัพย์สินนั้นส่งเข้ากองทุนและในกรณีที่มิได้มีผู้มาขอรับคืนโดยใช้สิทธิ์ขอรับ
คืนตามกฎหมายอื่นซึ่งสามารถทำได้ถึงแม้จะเกินกว่ากำหนดสองปี ให้สำนักงานส่งคืนทรัพย์สิน
นั้นแก่ผู้มาขอรับคืน หากไม่อาจส่งคืนทรัพย์สินได้ให้คืนเป็นเงินจากกองทุนแทน หากยังไม่มีผู้มา

รับคืน เมื่อล่วงพ้นยี่สิบปี ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินหรือเงินในระหว่างที่ยังไม่มีผู้มารับคืนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด^{๓๖}

เมื่อศาลรับคำร้องที่พนักงานอัยการยื่นต่อศาลแล้ว ให้ศาลสั่งให้ปิดประกาศไว้ที่ศาลนั้น และประกาศอย่างน้อยสองวันติดต่อกันในหนังสือพิมพ์ที่มีจำหน่ายแพร่หลายในท้องถิ่น เพื่อให้ผู้ซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของหรือมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินมายื่นคำร้องขอก่อนศาลมีคำสั่งกับให้ศาลสั่งให้ส่งสำเนาประกาศไปยังเลขาธิการเพื่อปิดประกาศไว้ที่สำนักงานและสถานีตำรวจท้องที่ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่และถ้ามีหลักฐานแสดงว่าผู้ใดอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของหรือมีส่วนได้เสียในทรัพย์สิน ก็ให้เลขาธิการมีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบเพื่อใช้สิทธิดังกล่าว การแจ้งนั้นให้แจ้งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ครั้งล่าสุดของผู้นั้นเท่าที่ปรากฏในหลักฐาน

ในกรณีตามวรรคหนึ่งถ้ามีเหตุสมควรที่จะดำเนินการเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายในความผิดมูลฐาน ให้เลขาธิการส่งเรื่องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายที่กำหนดความผิดฐานนั้นดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายก่อน

มาตรา ๕๐ ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่พนักงานอัยการร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๔๙ อาจยื่นคำร้องก่อนศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๕๑ โดยแสดงให้ศาลเห็นว่า

(๑) ตนเป็นเจ้าของที่แท้จริง และทรัพย์สินนั้นไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือ

(๒) ตนเป็นผู้รับโอนโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือได้มาโดยสุจริตและตามสมควรในทางศีลธรรมอันดีหรือในทางกุศลสาธารณะ

ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นผู้รับประโยชน์ในทรัพย์สินที่พนักงานอัยการร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๔๙ อาจยื่นคำร้องขอคุ้มครองสิทธิของตนก่อนศาลมีคำสั่ง โดยแสดงให้ศาลเห็นว่าตนเป็นผู้รับประโยชน์โดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือได้มาซึ่งประโยชน์โดยสุจริตและตามสมควรในทางศีลธรรมอันดี หรือในทางกุศลสาธารณะ

มาตรา ๕๑^{๓๗} เมื่อศาลทำการไต่สวนคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๔๙ แล้ว หากศาลเชื่อว่าทรัพย์สินตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และคำร้องของผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือผู้รับโอนทรัพย์สินตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง ฟังไม่ขึ้น ให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

^{๓๖} มาตรา ๔๙ วรรคสี่ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๗} มาตรา ๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งที่เป็นเงิน ให้สำนักงานส่งเข้ากองทุนกึ่งหนึ่งและส่งให้กระทรวงการคลังอีกกึ่งหนึ่ง ถ้าเป็นทรัพย์สินอื่น ให้ดำเนินการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ หากผู้อ้างว่าเป็นเจ้าของหรือผู้รับโอนทรัพย์สินตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง เป็นผู้ซึ่งเกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินมาก่อน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบรรดาทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดหรือได้รับโอนมาโดยไม่สุจริต แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๑/๑^{๓๔} ในกรณีที่ศาลเห็นว่าทรัพย์สินตามคำร้องไม่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ให้ศาลสั่งคืนทรัพย์สินนั้น และในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าไม่มีผู้ใดขอรับคืนทรัพย์สินภายในสองปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว ให้สำนักงานนำทรัพย์สินนั้นส่งเข้ากองทุน

ในกรณีที่มีผู้มาขอรับคืนโดยใช้สิทธิ์ขอรับคืนตามกฎหมายอื่นซึ่งสามารถทำได้ถึงแม้จะเกินกว่ากำหนดสองปีตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานส่งคืนทรัพย์สินนั้นแก่ผู้มาขอรับคืน หากไม่อาจส่งคืนทรัพย์สินได้ให้คืนเป็นเงินจากกองทุนแทน หากยังไม่มีผู้มารับคืนเมื่อล่วงพ้นยี่สิบปีให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินหรือเงินในระหว่างที่ยังไม่มีผู้มารับคืนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๕๑ ถ้าศาลทำการไต่สวนคำร้องของผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นผู้รับประโยชน์ตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง แล้วเห็นว่าฟังขึ้น ให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองสิทธิของผู้รับประโยชน์โดยจะกำหนดเงื่อนไขด้วยก็ได้

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ หากผู้ที่อ้างว่าเป็นผู้รับประโยชน์ตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง เป็นผู้ซึ่งเกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินมาก่อน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผลประโยชน์ดังกล่าวเป็นผลประโยชน์ที่มีอยู่หรือได้มาโดยไม่สุจริต

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๕๑ หากปรากฏในภายหลังโดยคำร้องของเจ้าของ ผู้รับโอน หรือผู้รับประโยชน์ทรัพย์สินนั้น ถ้าศาลไต่สวนแล้วเห็นว่ากรณีต้องด้วยบทบัญญัติของมาตรา ๕๐ ให้ศาลสั่งคืนทรัพย์สินนั้นหรือกำหนดเงื่อนไขในการคุ้มครองสิทธิของผู้รับประโยชน์ หากไม่สามารถคืนทรัพย์สินหรือคุ้มครองสิทธิได้ให้ใช้ราคาหรือค่าเสียหายแทน แล้วแต่กรณี

คำร้องตามวรรคหนึ่งจะต้องยื่นภายในหนึ่งปีนับแต่คำสั่งศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินถึงที่สุด และผู้ร้องต้องพิสูจน์ให้เห็นว่า ไม่สามารถยื่นคำร้องคัดค้านตามมาตรา ๕๐ ได้ เพราะไม่ทราบถึงประกาศหรือหนังสือแจ้งของเลขาธิการหรือมีเหตุขัดข้องอันสมควรประการอื่น

^{๓๔} มาตรา ๕๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)

ก่อนศาลมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลแจ้งให้เลขาธิการทราบถึงคำร้องดังกล่าว และให้โอกาสพนักงานอัยการเข้ามาโต้แย้งคำร้องนั้นได้

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๕๑ หากปรากฏว่ามีทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเพิ่มขึ้นอีก ก็ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินได้ และให้นำความในหมวดนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๕ หลังจากที่พนักงานอัยการได้ยื่นคำร้องตามมาตรา ๕๔ หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจมีการโอน จำนาย หรือยกย้ายไปเสียซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เลขาธิการจะส่งเรื่องให้พนักงานอัยการยื่นคำขอฝ่ายเดียวร้องขอให้ศาลมีคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราวก่อนมีคำสั่งตามมาตรา ๕๑ ก็ได้ เมื่อได้รับคำขอดังกล่าวแล้วให้ศาลพิจารณาคำขอเป็นการด่วน ถ้ามีหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าคำขอนั้นมีเหตุอันสมควร ให้ศาลมีคำสั่งตามที่ขอโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๕๖ เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินใดตามมาตรา ๕๔ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามคำสั่ง แล้วรายงานให้ทราบพร้อมทั้งประเมินราคาทรัพย์สินนั้นโดยเร็ว

การยึดหรืออายัดทรัพย์สินและการประเมินราคาทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ทั้งนี้ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๗ การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินที่คณะกรรมการธุรกรรม เลขาธิการหรือศาล แล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่งยึดหรืออายัดไว้ตามหมวดนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด^{๓๔}

ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้ หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่าการนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น เลขาธิการอาจสั่งให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินนั้นไปดูแลและใช้ประโยชน์โดยมีประกันหรือหลักประกันหรือให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาด หรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการแล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบก็ได้

การให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

^{๓๔} มาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ถ้าความปรากฏในภายหลังว่า ทรัพย์สินที่นำออกขายทอดตลาดหรือที่นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง มิใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดให้คืนทรัพย์สินนั้นพร้อมทั้งชดใช้ค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ถ้าไม่อาจคืนทรัพย์สินได้ ให้ชดใช้ราคาทรัพย์สินนั้นตามราคาที่ประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้นแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองได้รับดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทฝากประจำของธนาคารออมสินในจำนวนเงินที่ได้รับคืนหรือชดใช้ราคา แล้วแต่กรณี

การประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดใด เป็นทรัพย์สินที่สามารถดำเนินการตามกฎหมายอื่นได้อยู่แล้ว แต่ยังไม่มีการดำเนินการกับทรัพย์สินนั้นตามกฎหมายดังกล่าว หรือดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวแล้วแต่ไม่เป็นผล หรือการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางราชการมากกว่า ก็ให้ดำเนินการกับทรัพย์สินนั้นต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๙ การดำเนินการทางศาลตามหมวดนี้ ให้ยื่นต่อศาลแพ่งและให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการนี้ให้พนักงานอัยการได้รับการยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง

หมวด ๖/๑

กองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน^{๖๖}

มาตรา ๕๙/๑^{๖๗} ให้จัดตั้งกองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินขึ้นในสำนักงานโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการดำเนินการเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การดำเนินคดี การตรวจค้น การยึดหรืออายัด การบริหารจัดการทรัพย์สิน การแจ้งเบาะแส การคุ้มครองพยาน หรือการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมทั้งการสนับสนุนหน่วยงานอื่น ผู้ที่เกี่ยวข้องและประชาชนในการดำเนินการนั้น

^{๖๖} หมวด ๖/๑ กองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มาตรา ๕๙/๑ ถึง มาตรา ๕๙/๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๖๗} มาตรา ๕๙/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) ส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ผู้ที่เกี่ยวข้อง และประชาชนเกี่ยวกับการเผยแพร่และการให้ข้อมูลข่าวสาร การประชุมหรือการจัดการศึกษาอบรม การร่วมมือทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ และการดำเนินการเพื่อสนับสนุนมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๓) ดำเนินกิจการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๙/๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดระเบียบการใช้จ่ายเงินเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๕๙/๒^{๙๘} กองทุนตามมาตรา ๕๙/๑ ประกอบด้วยทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) ทรัพย์สินที่ให้นำส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๕๑
- (๒) ทรัพย์สินที่เก็บรักษาซึ่งไม่มีการขอรับคืนตามมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๑/๑
- (๓) ทรัพย์สินที่มีผู้ให้
- (๔) ทรัพย์สินที่ได้รับจากหน่วยงานของรัฐของไทยหรือของต่างประเทศ
- (๕) ผลประโยชน์ที่เกิดจากทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๕๙/๓^{๙๙} กองทุนตามมาตรา ๕๙/๒ ให้เป็นของสำนักงานโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๕๙/๔^{๑๐๐} การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินกองทุน และการเก็บรักษาทรัพย์สิน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๙/๕^{๑๐๑} อำนาจหน้าที่ในการบริหาร การจัดการ การจัดหาผลประโยชน์ การจำหน่ายทรัพย์สินและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๙/๖^{๑๐๒} ค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายแก่หน่วยงาน บุคคลภายนอก พนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ ช่วยเหลือหรือ

^{๙๘} มาตรา ๕๙/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๙๙} มาตรา ๕๙/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๐๐} มาตรา ๕๙/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๐๑} มาตรา ๕๙/๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

สนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้การดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลยิ่งขึ้น ให้จ่ายจากกองทุน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๙/๗^๓ ภายในหกเดือนนับจากวันสิ้นปีงบประมาณ ให้เลขาธิการเสนอ งบดุลและรายงานการจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้ว ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ตรวจสอบรับรองต่อคณะกรรมการและรัฐมนตรี

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๐ ผู้ใดกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปี ถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ นิติบุคคลใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือ มาตรา ๙ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคล ตามวรรคหนึ่งกระทำความผิด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่น บาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิด ของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๖๑/๑^๔ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใด ใช้หรือสั่งการให้คณะกรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตรวจสอบธุรกรรมหรือทรัพย์สิน หรือยับยั้งการทำธุรกรรม ยึดหรืออายัด หรือปฏิบัติการอื่นตาม พระราชบัญญัตินี้ โดยมีให้พยานหลักฐานตามสมควรเพื่อกลั่นแกล้งหรือให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ หนึ่งผู้ใด หรือเพื่อประโยชน์ในทางการเมือง หรือกระทำการดังกล่าวโดยทุจริต ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สามปีถึงสามสิบปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดปฏิบัติ ตามการใช้หรือสั่งการตามวรรคหนึ่งโดยมิชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่สามปีถึงสามสิบปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^๓ มาตรา ๕๙/๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

^๔ มาตรา ๕๙/๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

^๕ มาตรา ๖๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๖๒“ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๒/๑ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๖๓ ผู้ใดรายงานหรือแจ้งตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๑ วรรคสอง โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงที่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ ไม่ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือไม่ส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานตามมาตรา ๓๔ (๑) หรือ (๒) หรือขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกตามมาตรา ๓๔ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดกระทำการใด ๆ ให้อื่นรู้หรืออาจรู้ข้อมูลที่เก็บรักษาไว้ตามมาตรา ๓๔ วรรคสี่ เว้นแต่การปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่หรือตามกฎหมาย ต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๖๕ ผู้ใดยกย้าย ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญหาย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเอกสารหรือบันทึก ข้อมูล หรือทรัพย์สินที่เจ้าพนักงานยึดหรืออายัดไว้ หรือที่ตนรู้หรือควรรู้ว่าจะเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดรู้หรืออาจรู้ความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ กระทำด้วยประการใด ๆ ให้อื่นรู้หรืออาจรู้ความลับดังกล่าว เว้นแต่เป็นการปฏิบัติการตามหน้าที่หรือตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

“ มาตรา ๖๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันผู้ประกอบการ อาชญากรรมซึ่งกระทำความผิดกฎหมายบางประเภท ได้นำเงินหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้นมากระทำการในรูปแบบต่าง ๆ อันเป็นการฟอกเงิน เพื่อนำเงินหรือทรัพย์สินนั้นไปใช้เป็นประโยชน์ในการกระทำความผิดต่อไปได้อีก ทำให้ยากแก่การปราบปรามการกระทำความผิดกฎหมายเหล่านั้น และโดยที่กฎหมายที่มีอยู่ก็ไม่สามารถปราบปรามการฟอกเงินหรือดำเนินการกับเงินหรือทรัพย์สินนั้นได้เท่าที่ควร ดังนั้น เพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมดังกล่าว สมควรกำหนดมาตรการต่าง ๆ ให้สามารถดำเนินการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ พ.ศ. ๒๕๕๖^{๕๖}

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญากำหนดความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายและเนื่องจากการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเป็นปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนทำให้การก่อการร้ายรุนแรงยิ่งขึ้น อันเป็นการกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ซึ่งคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติได้ขอให้ทุกประเทศร่วมมือดำเนินการป้องกันและปราบปรามการกระทำที่เป็นการก่อการร้าย รวมถึงการสนับสนุนทางทรัพย์สินหรือกรณีอื่นใดที่มีวัตถุประสงค์จะนำไปใช้ดำเนินการก่อการร้ายเพื่อแก้ไขปัญหให้การก่อการร้ายยุติลงด้วย สมควรกำหนดให้ความผิดฐานก่อการร้ายเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อนำมาตรการตามกฎหมายดังกล่าวมาใช้ควบคู่กัน ซึ่งจะทำการบังคับใช้ประมวลกฎหมายอาญาในเรื่องนี้เป็นไปอย่างได้ผล โดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศและความปลอดภัยสาธารณะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑^{๕๗}

มาตรา ๒๘ ให้เลขาธิการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้และปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งเลขาธิการคนใหม่

^{๕๖} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐/ตอนที่ ๗๖ ก/หน้า ๔/๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๖

^{๕๗} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๔๐ ก/หน้า ๑๔/๑ มีนาคม ๒๕๕๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สามารถนำมาบังคับใช้ในการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมให้ลดน้อยลงหรือหมดสิ้นไปได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และจากการที่กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมุ่งเน้นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเฉพาะในแปดความผิดมูลฐาน ทำให้การบังคับใช้กฎหมายที่ผ่านมาไม่อาจช่วยให้การตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมลดน้อยลงหรือหมดไปได้อย่างสมดังเจตนารมณ์ของกฎหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากในปัจจุบันผู้กระทำความผิดอาญามูลฐานอื่นนอกเหนือจากแปดความผิดมูลฐานดังกล่าวยังสามารถนำเงินและทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดในแต่ละคราวมาใช้ในการสนับสนุนการกระทำความผิดอาญาในแปดความผิดมูลฐานได้อีก นอกจากนี้ยังมีขั้นตอนในการบังคับใช้กฎหมายบางประการไม่อาจดำเนินการไปได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น เพื่อให้การตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเป็นไปอย่างได้ผลตามที่กฎหมายกำหนดไว้อย่างแท้จริง ในขณะที่กระบวนการบังคับใช้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินสามารถดำเนินการไปได้ด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จำเป็นต้องกำหนดให้การกระทำความผิดอาญารฐานอื่นที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือต่อความมั่นคงแห่งรัฐหรือความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นความผิดมูลฐาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒^๔

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันผู้ประกอบการอาชญากรรมเกี่ยวกับความผิดมูลฐานได้ใช้ช่องทางจากการประกอบอาชีพบางประเภทซึ่งมิใช่การดำเนินการของสถาบันการเงินเป็นแหล่งในการฟอกเงิน นอกจากนี้ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการแสดงตนของลูกค้าของสถาบันการเงินที่ยังไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องและไม่ครอบคลุมถึงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เพื่อให้มีรายละเอียดของข้อมูลเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจเป็นช่องทางให้ผู้ประกอบการอาชญากรรมนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการฟอกเงินได้โดยง่าย ดังนั้น เพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสมควรกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการแสดงตนและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพบางประเภทให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

^๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖/ตอนที่ ๕๖ ก/หน้า ๑/๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒

ร่าง
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

- แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้
- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” และ “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)
 - (๒) กำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินที่อาจเกิดจากธุรกรรมบางประเภท (เพิ่มมาตรา ๒๕ (๑/๑))
 - (๓) กำหนดมาตรการคุ้มครองพยานสำหรับผู้ให้อภัยคำหรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ (เพิ่มมาตรา ๓๗/๑)
 - (๔) กำหนดให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจเกี่ยวกับการกำกับตรวจสอบ และประเมินการรายงานการทำธุรกรรม และวิเคราะห์ความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ (๓) และ (๔) และเพิ่มมาตรา ๔๐ (๓/๑))
 - (๕) กำหนดให้ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน (เพิ่มมาตรา ๔๔ วรรคสาม)
 - (๖) กำหนดให้กรมสอบสวนคดีพิเศษสนับสนุนการดำเนินการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดหรือเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิด (เพิ่มมาตรา ๔๖/๑)
 - (๗) กำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งมีอำนาจเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ (เพิ่มมาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่ได้กำหนดให้การกระทำความผิดอาญาร้ายแรงบางฐานความผิดเป็นความผิดมูลฐาน ส่งผลให้ผู้กระทำความผิดสามารถนำเงินและทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดมาใช้สนับสนุนการกระทำความผิดอาญาได้อีก จึงเห็นควรกำหนดความผิดมูลฐานเพิ่มเติมและกำหนดกรอบของความผิดมูลฐานให้ชัดเจน เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน นอกจากนี้ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่จะกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินและเสนอแนะแนวทางเพื่อป้องกันความเสี่ยง กำหนดเรื่องมาตรการคุ้มครองพยาน เรื่องตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษที่จะได้รับเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และให้กรมสอบสวนคดีพิเศษสนับสนุนการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดหรือการดำเนินการกับทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิด รวมทั้งกำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับ ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

“(๑๐) ความผิดเกี่ยวกับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกอั้งยี่หรือเป็นพรรคพวกซ่อนโจร ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือการเข้าร่วมกับองค์กรอาชญากรรมที่มีกฎหมายกำหนดเป็นความผิด

(๑๑) ความผิดเกี่ยวกับการรับของโจรตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่ เกี่ยวกับการช่วยจำหน่าย ชื้อ รับจำหน่าย หรือรับไว้ด้วยประการใดซึ่งทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำ ความผิดอันมีลักษณะเป็นการค้า

(๑๒) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการแปลงเงินตราตามประมวลกฎหมาย อาญา

(๑๓) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้า ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

(๑๔) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสือ เดินทางตามประมวลกฎหมายอาญา

(๑๕) ความผิดเกี่ยวกับการใช้ ยึดถือ หรือครอบครองทรัพย์สินสาธารณะหรือ กระบวนการแสวงหาประโยชน์จากทรัพย์สินสาธารณะโดยมิชอบตามกฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมาย ว่าด้วยป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม กฎหมายว่าด้วยอุทยาน แห่งชาติ หรือกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า เฉพาะที่มีลักษณะเป็นการค้า

(๑๖) ความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อชีวิตหรือร่างกายจนทำให้เกิดอันตรายสาหัส ตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการจัดหาผู้กระทำความผิด หรือการจ้างหรือการรับจ้าง กระทำความผิดดังกล่าวอันมีลักษณะเป็นปกติธุระ

(๑๗) ความผิดเกี่ยวกับการหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะกรณีเพื่อเรียกหรือรับผลประโยชน์หรือเพื่อต่อรองให้ได้รับผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง

(๑๘) ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ กรรโชก ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา

(๑๙) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นโจรสลัดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด

(๒๐) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๒๑) ความผิดเกี่ยวกับอาวุธหรือเครื่องมืออุปกรณ์ของอาวุธที่ใช้หรืออาจนำไปใช้ ในการรบหรือการสงครามตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสามของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“ความผิดมูลฐานตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการกระทำความผิดอาญานอกราชอาณาจักรซึ่งหากการกระทำความผิดนั้นได้กระทำลงในราชอาณาจักรจะเป็นความผิดมูลฐานด้วยความผิดมูลฐานตาม (๔) (๕) (๗) (๘) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๑๕) (๑๖) (๑๗) (๑๘) (๑๙) และ (๒๐) จะต้องมีลักษณะที่มีหรืออาจมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือระบบเศรษฐกิจการคลังของประเทศ เป็นการกระทำความผิดข้ามชาติที่สำคัญหรือเป็นการกระทำขององค์กรอาชญากรรม หรือมีผู้ทรงอิทธิพลที่สำคัญเป็นตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน ทั้งนี้ ให้กำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” หมายความว่า ธุรกรรมที่มีความซับซ้อนผิดไปจากการทำธุรกรรมในลักษณะเดียวกันที่ทำกันอยู่ตามปกติ ธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง และให้หมายความรวมถึงการพยายามกระทำธุรกรรมดังกล่าวด้วย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของบทนิยามคำว่า “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินหรือจากการสนับสนุนหรือช่วยเหลือการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐาน หรือความผิดฐานฟอกเงิน และให้รวมถึงเงินหรือทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้หรือสนับสนุนการกระทำความผิดมูลฐานตาม (๘) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” หรือการกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายด้วย”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๑/๑) กำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงินที่อาจเกิดจากการทำธุรกรรมของหน่วยงานของรัฐหรือกิจการบางประเภทที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรายงานการทำธุรกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ และเสนอแนะแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒

“มาตรา ๓๗/๑ ในกรณีที่คณะกรรมการธุรกรรมเห็นว่า คดีใดสมควรจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการธุรกรรมแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้มีมาตรการในการคุ้มครองบุคคลดังกล่าว โดยให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นพยานที่มีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการธุรกรรมเสนอความเห็นด้วยว่าสมควรใช้มาตรการทั่วไปหรือมาตรการพิเศษตามกฎหมายดังกล่าวสำหรับบุคคลเหล่านั้นด้วย

ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือสามี ภรรยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว เพราะมีการกระทำผิดอาญาโดยเจตนาเนื่องจากการดำเนินการหรือการให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลนั้นมีสิทธิยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อขอรับค่าตอบแทนเท่าที่จำเป็นและสมควรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาด้วย

สำนักงานอาจจัดให้มีค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๓) และ (๔) ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) รับหรือส่งรายงานหรือข้อมูลเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือตามข้อตกลงที่ได้จัดทำขึ้นระหว่างหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศ

(๔) เก็บ รวบรวมข้อมูล สถิติ และติดตามประเมินผลการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และวิเคราะห์ความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๓/๑) กำหนดแนวทางปฏิบัติ กำกับ ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัติ^{นี้}ของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแนวปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“ให้ข้าราชการของสำนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นตำแหน่งที่มี เหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และในการกำหนดให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับ ตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษต้องคำนึงถึงภาระหน้าที่ คุณภาพของงาน และการดำรงตนอยู่ในความยุติธรรม โดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระบวนการยุติธรรมด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไป ตามระเบียบคณะกรรมการโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๔๖/๑ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐาน ตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อสำนักงานร้องขอให้กรมสอบสวนคดีพิเศษใช้อำนาจสืบสวน สอบสวน และรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อสนับสนุนการดำเนินการ ของสำนักงาน

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษโดยการ เสนอแนะของเลขาธิการอาจมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานผู้หนึ่งผู้ใดเป็นพนักงานสอบสวน คดีพิเศษ เพื่อปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการสืบสวน การสอบสวน และการรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้

ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกรม สอบสวนคดีพิเศษและเลขาธิการร่วมกันกำหนด”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒ แห่งพระราช บัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๖๔/๑ ความผิดตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ ให้คณะกรรมการ เปรียบเทียบที่คณะกรรมการแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบให้มีจำนวนสามคน โดยอย่างน้อยต้องเป็นพนักงาน
สอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหนึ่งคน

ให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานเป็นเลขานุการจำนวนหนึ่งคนและ
ผู้ช่วยเลขานุการไม่เกินสองคน

เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบ และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับ
ตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกัน
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๖๔/๒ ความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามมาตรา ๖๒ ถ้ามิได้ฟ้องต่อศาล
หรือมิได้มีการเปรียบเทียบตามมาตรา ๖๔/๑ ภายในสองปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่
ตรวจพบการกระทำความผิดและรายงานให้เลขาธิการทราบ หรือภายในห้าปีนับแต่วันกระทำ
ความผิด เป็นอันขาดอายุความ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๕๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

สืบเนื่องจากคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force on Money laundering : FATF) กำหนดรายชื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีข้อบกพร่องเชิงยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เนื่องจากประเทศไทยยังขาดกฎหมายที่เป็นมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งการกำหนดรายชื่อประเทศไทยดังกล่าว จะส่งผลกระทบต่อสถาบันการเงิน ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน ในการทำธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศ และอาจเกิดผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล โดยพิจารณาจากข้อสังเกตของผู้ประเมินหรือ (FATF) ซึ่งได้ประเมินในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นหลัก นอกจากนี้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ความผิดมูลฐาน (ร่างมาตรา ๓ และร่างมาตรา ๔)

จากผลการประเมินของ FATF ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ประเมินระบุว่าประเทศไทย มีข้อบกพร่องด้านกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับข้อแนะนำที่ ๑^๑ ซึ่งกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงิน เป็นความผิดอาญาร้ายแรง และกำหนดให้ความผิดอาญาประเภทร้ายแรงที่มีโทษจำคุกอย่างน้อย มากกว่า ๒ เดือนเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายฟอกเงิน และขยายผลไปถึงการกระทำความผิดมูลฐานที่กระทำนอกประเทศด้วย ดังนี้

(๑) ความผิดมูลฐานไม่ครอบคลุมความผิดที่ร้ายแรงทั้งหมดและไม่ครอบคลุมความผิด ๑๔ ประเภท จาก ๒๐ ประเภทที่ FATF กำหนดไว้^๒ ปัจจุบันความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มีเพียง ๑๑ มูลฐาน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องเพิ่มประเภทความผิดมูลฐานที่ FATF กำหนดไว้ครอบคลุมความผิดทั้งสิ้น ๒๐ ประเภท^๓ โดยเพิ่มความผิดมูลฐานอีก ๑๒ ความผิดมูลฐาน ในบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน”

^๑Recommendation 1 Countries should apply the crime of money laundering to all serious offences, with a view to including the widest range of predicate offences. Predicate offences may be described by reference to all offences, or to a threshold linked either to a category of serious offences or to the penalty of imprisonment applicable to the predicate offence (threshold approach), or to a list of predicate offences, or a combination of these approaches.

(มีต่อหน้าถัดไป)

(ต่อจากเชิงอรรถข้างต้น)

Whichever approach is adopted, each country should at a minimum include a range of offences within each of the designated categories of offences.

Predicate offences for money laundering should extend to conduct that occurred in another country, which constitutes an offence in that country, and which would have constituted a predicate offence had it occurred domestically. Countries may provide that the only prerequisite is that the conduct would have constituted a predicate offence had it occurred domestically

^๒The list of domestic predicate offenses does not cover all serious offenses and it does not fully cover 14 out of the 20 designated categories of offenses.

“ความผิดมูลฐานที่ FATF กำหนดไว้ครอบคลุมความผิดทั้งสิ้น ๒๐ ประเภท (designated categories of offences) ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับการเข้าร่วมองค์กรอาชญากรรม ความผิดฐานก่อการร้าย รวมทั้งความผิดฐานการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย การค้ามนุษย์และการลักลอบเข้าเมือง ความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณีหญิงและเด็ก ความผิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ความผิดเกี่ยวกับการค้าอาวุธ ความผิดเกี่ยวกับการค้าของโจรและสินค้าอื่น ความผิดเกี่ยวกับการคอร์รัปชันและการรับสินบน ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกง ความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงเงินตรา ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้า ความผิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ความผิดเกี่ยวกับการฆาตกรรมและการทำร้ายร่างกายจนทำให้เกิดอันตรายสาหัส ความผิดเกี่ยวกับการลักพาตัว การกักขังโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และการจับตัวประกัน ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบนำเข้าสินค้า ความผิดเกี่ยวกับ

ของมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ (ร่างมาตรา ๓) คือ ๑. ความผิดเกี่ยวกับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกอั้งยี่หรือเป็นพรรคพวกของโจรหรือการเข้าร่วมกับองค์กรอาชญากรรม ๒. ความผิดเกี่ยวกับการรับของโจรอันมีลักษณะเป็นการค้า ๓. ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการแปลงเงินตรา ๔. ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้า ๕. ความผิดเกี่ยวกับการใช้ ยึดถือ หรือครอบครองทรัพย์สินกรรมชาติหรือกระบวนกรแสวงหาประโยชน์จากทรัพย์สินกรรมชาติโดยมิชอบเฉพาะที่มีลักษณะที่เป็นการค้า ๖. ความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อชีวิตหรือร่างกายจนทำให้เกิดอันตรายสาหัส เฉพาะที่เกี่ยวกับการจัดหาผู้กระทำความผิด หรือการจ้างหรือการรับจ้างกระทำความผิดดังกล่าวอันมีลักษณะเป็นปกติธุระ ๗. ความผิดเกี่ยวกับการหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่นเฉพาะกรณีเพื่อเรียกหรือรับผลประโยชน์หรือเพื่อต่อรองให้ได้รับผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง ๘. ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ รั้งราวทรัพย์ กรรโชก ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ ๙. ความผิดเกี่ยวกับการปลอมเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสือเดินทาง ๑๐. ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นโจรสลัด ๑๑. ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ และ ๑๒. ความผิดเกี่ยวกับอาวุธหรือเครื่องมืออุปกรณ์ของอาวุธที่ใช้หรืออาจนำไปใช้ในการรบหรือการสงคราม

อนึ่ง เพื่อป้องกันมิให้การกระทำความผิดที่มีลักษณะไม่ร้ายแรง เช่น การลักลอบเก็บของป่าของชาวบ้าน เป็นต้น เป็นความผิดมูลฐานด้วย จึงได้กำหนดลักษณะของความผิดมูลฐานบางความผิดมูลฐานว่าจะต้องมีลักษณะที่มีหรืออาจมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือระบบเศรษฐกิจการคลังของประเทศ เป็นการกระทำความผิดข้ามชาติที่สำคัญหรือเป็นการกระทำขององค์กรอาชญากรรม หรือมีผู้ทรงอิทธิพลที่สำคัญเป็นตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน ทั้งนี้ ให้กำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๔ เพิ่มวรรคสามของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน”)

(๒) ความผิดมูลฐานยังไม่ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดมูลฐานที่ได้กระทำลงในต่างประเทศ^๕ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเพิ่มความในวรรคสองของบทนิยาม คำว่า

การยกยอกทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงเอกสาร ความผิดเกี่ยวกับโจรสลัด ความผิดฐานลักลอบค้าอาวุธสงคราม และความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์

(หมายเหตุ : ความผิดที่พิมพ์ด้วยตัวหนาเป็นความผิดที่กฎหมายไทยยังไม่ได้กำหนดให้เป็นความผิดมูลฐาน)

^๕Thailand's criminal jurisdiction does not, in all instances, extend to all predicate offences that occurred in another country, which constitutes an offense in that country, and would have constituted a predicate offense had they occurred in Thailand. Notwithstanding the provisions referred to above, not all of the predicate offenses listed under the AMLA can be extended to conducts that occurred in another country. As a result, the

“ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (ร่างมาตรา ๔) ให้ความหมายรวมถึงการกระทำความผิดอาญาอาชญากรรมซึ่งหากการกระทำความผิดนั้นได้กระทำลงในราชอาณาจักรจะเป็นความผิดมูลฐานด้วย เพื่อให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะที่ ๑ ของมาตรฐานสากล^๕ ที่กำหนดขึ้นเพื่อประโยชน์ในการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศ ในกรณีที่มีผู้กระทำความผิดอาญาในต่างประเทศและถูกตั้งข้อหาหนึ่งซึ่งไม่ใช่ความผิดมูลฐานของประเทศไทย แล้วนำทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดเข้ามาในประเทศไทย ในกรณีนี้หากพิจารณาแล้วเห็นว่าการกระทำดังกล่าวหากได้กระทำในประเทศไทย ย่อมเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ ก็ให้ถือว่าการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ ด้วย ซึ่งจะมีผลทำให้ประเทศไทยสามารถใช้มาตรการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ กับทรัพย์สินดังกล่าวได้

๒.๒ การรายงานการพยายามทำธุรกรรม (attempted transaction)

(ร่างมาตรา ๕)

จากผลการประเมินของ FATF ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ประเมินระบุว่าประเทศไทยมีข้อบกพร่องด้านกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับข้อเสนอแนะที่ ๑๓^๖ และข้อเสนอแนะพิเศษที่ ๔ (SR IV)^๗ ที่ต้องการให้แต่ละประเทศมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยไปยัง

assessment team recommends that the AMLA be amended to make it absolutely clear that the offense of ML can be committed when any of the predicate offenses take place outside of Thailand.

^๕Predicate offences for money laundering should extend to conduct that occurred in another country, which constitutes an offence in that country, and which would have constituted a predicate offence had it occurred domestically.

^๖If a financial institution suspects or has reasonable grounds to suspect that funds are the proceeds of a criminal activity, or are related to terrorist financing, it should be required, directly by law or regulation, to report promptly its suspicions to the financial intelligence unit (FIU).

“IV. Reporting suspicious transactions related to terrorism

If financial institutions, or other businesses or entities subject to anti-money laundering obligations, suspect or have reasonable grounds to suspect that funds are linked or related to, or are to be used for terrorism, terrorist acts or by terrorist organizations, they should be required to report promptly their suspicions to the competent authorities.

หน่วยงานรับผิดชอบโดยรวมถึงการพยายามทำธุรกรรม” ดังนั้น จึงได้แก้ไขบทนิยามคำว่า “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้ครอบคลุมถึงการพยายามทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยด้วย

๒.๓ ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด (ร่างมาตรา ๖)

กำหนดให้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหมายความรวมถึงรวมถึงเงินหรือทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้หรือสนับสนุนการกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายด้วย (แก้ไขเพิ่มเติม (๑) ของบทนิยามคำว่า “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด”) เพื่อให้สามารถนำมาตราการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมาดำเนินการกับทรัพย์สินดังกล่าวได้

๒.๔ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๗)

จากผลการประเมินของ FATF ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ประเมินระบุว่าประเทศไทยมีข้อบกพร่องด้านกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับข้อแนะนำที่ ๑๓^๖ และข้อแนะนำพิเศษที่ ๔ (SR IV)^{๖๖} ที่ต้องการให้แต่ละประเทศมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยไปยังหน่วยงานรับผิดชอบ แต่เนื่องจากกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้ธุรกรรมของส่วนราชการและกิจการบางประเภทไม่ถือว่าเป็นธุรกรรมที่ต้องรายงาน ธุรกรรมดังกล่าวจึงไม่ได้รับการตรวจสอบในด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลดังกล่าว จึงกำหนดให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในการกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงของธุรกรรมดังกล่าว และเสนอแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว (เพิ่มมาตรา ๒๕ (๑/๑))

๒.๕ มาตรการคุ้มครองช่วยเหลือผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูล (ร่างมาตรา ๘)

ผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ อาจได้รับอันตรายได้ จึงกำหนดให้คณะกรรมการธุรกรรมแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้มีมาตรการในการคุ้มครองบุคคลดังกล่าว โดยให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นพยานที่มีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

^๖Countries are strongly encouraged to adopt alternative (a). All suspicious transactions, including attempted transactions, should be reported regardless of the amount of the transaction. (หมายเหตุ : นำมาจากข้อแนะนำที่ ๑๓.๓ ของคู่มือการประเมินการปฏิบัติตามข้อแนะนำของ FATF (Methodology for Assessing Compliance with the FATF 40 Recommendations)

^{๖๖}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖

^{๖๖}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๗

ว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา (เพิ่มมาตรา ๓๗/๑) ซึ่งเป็นการคุ้มครองเช่นเดียวกับผู้ให้เบาะแสการทุจริตตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๒.๖ อำนาจหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ร่างมาตรา ๙ และร่างมาตรา ๑๐)

จากผลการประเมินของ FATF ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ประเมินระบุว่าประเทศไทยมีข้อบกพร่องด้านกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับข้อแนะนำที่ ๒๓^{๑๑} โดยระบุว่าประเทศไทยยังไม่มีข้อกำหนดอย่างชัดเจนว่าหน่วยงานได้รับผิดชอบการติดตามและควบคุมให้สถาบันการเงินปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน^{๑๒} ดังนั้น จึงกำหนดให้สำนักงาน ป.ง. มีอำนาจดังกล่าว เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๔๐ (๓/๑))

นอกจากนี้ ได้กำหนดให้สำนักงาน ป.ง. มีอำนาจในการรับหรือส่งรายงานหรือข้อมูลให้กับหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศตามข้อตกลงที่ได้ทำไว้กับหน่วยงานดังกล่าว และมีอำนาจวิเคราะห์ความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่

^{๑๑} Countries should ensure that financial institutions are subject to adequate regulation and supervision and are effectively implementing the FATF Recommendations. Competent FATF authorities should take the necessary legal or regulatory measures to prevent criminals or their associates from holding or being the beneficial owner of a significant or controlling interest or holding a management function in a financial institution.

For financial institutions subject to the Core Principles, the regulatory and supervisory measures that apply for prudential purposes and which are also relevant to money laundering, should apply in a similar manner for anti-money laundering and terrorist financing purposes.

Other financial institutions should be licensed or registered and appropriately regulated, and subject to supervision or oversight for anti-money laundering purposes, having regard to the risk of money laundering or terrorist financing in that sector. At a minimum, businesses providing a service of money or value transfer, or of money or currency changing should be licensed or registered, and subject to effective systems for monitoring and ensuring compliance with national requirements to combat money laundering and terrorist financing.

^{๑๒} The assessors are not satisfied that there has been a clear designation of which competent authorities are responsible for ensuring that FIs comply with the AMLA.

การก่อการร้ายด้วย (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ (๓) และ (๔)) ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ง. ซึ่งเป็นไปตามข้อแนะนำที่ ๒๖^{๓๓} ของมาตรฐานสากล

๒.๗ ค่าตอบแทนพิเศษของข้าราชการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ร่างมาตรา ๑๑)

กำหนดให้ข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ง. ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และในการกำหนดให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษต้องคำนึงถึงภาระหน้าที่ คุณภาพของงาน และการดำรงตนอยู่ในความยุติธรรมโดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระบวนการยุติธรรมด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง (เพิ่มมาตรา ๔๔ วรรคสาม) ซึ่งเป็นหลักการเช่นเดียวกับตำแหน่งเจ้าพนักงานคดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ เนื่องจากมีลักษณะงานที่ใกล้เคียงกัน

๒.๘ อำนาจสอบสวนพิเศษ (ร่างมาตรา ๑๒)

เนื่องจากการคดีความผิดฐานฟอกเงินเป็นคดีที่ซับซ้อนและส่วนใหญ่เป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมซึ่งทำให้ยากต่อการรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ ดังนั้น เจ้าหน้าที่จึงต้องการเครื่องมือในการสอบสวนพิเศษ เช่น การอำพราง การแฝงตัวเข้าไปในองค์กรอาชญากรรม เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐานในการดำเนินคดี โดยกำหนดให้ในกรณีจำเป็นสำนักงาน ป.ป.ง. ร้องขอให้กรมสอบสวนคดีพิเศษใช้อำนาจสืบสวน สอบสวน และรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้ โดยอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษโดยการเสนอแนะของเลขาธิการ ป.ป.ง. อาจแต่งตั้งผู้ปฏิบัติงานในสำนักงาน ป.ป.ง. ผู้หนึ่งผู้ใดเป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน การสอบสวน และการรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ (เพิ่มมาตรา ๔๖/๑)

๒.๙ การเปรียบเทียบปรับ (ร่างมาตรา ๑๓)

กำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับที่มีอำนาจเปรียบเทียบปรับสำหรับคดีความผิดที่เกี่ยวกับการรายงานการทำธุรกรรมตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๔ ซึ่งเป็นคดีที่ไม่ร้ายแรง จึงสมควรให้สามารถระงับคดีในชั้นของคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับได้

^{๓๓} Countries should establish a FIU that serves as a national centre for the receiving (and, as permitted, requesting), analysis and dissemination of STR and other information regarding potential money laundering or terrorist financing. The FIU should have access, directly or indirectly, on a timely basis to the financial, administrative and law enforcement information that it requires to properly undertake its functions, including the analysis of STR.

๓. ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

กฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ศึกษา
 ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะพิเศษของมาตรฐานสากลของ FATF^{๑๔} และผลการประเมินของประเทศไทย
 ในมาตรการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการป้องกันและปราบปราม
 การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

มาตรการเชิงกฎหมายในด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่ประเทศไทย
 ยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล มีดังนี้

(๑) ความผิดมูลฐานไม่ครอบคลุมความผิดที่ร้ายแรงทั้งหมดและไม่ครอบคลุม
 ความผิด ๑๔ ประเภท จาก ๒๐ ประเภทที่ FATF กำหนดไว้ ข้อบกพร่องนี้ได้รับการแก้ไขแล้ว
 ตามร่างพระราชบัญญัตินี้

(๒) ความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
 ของประเทศไทยยังไม่ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดมูลฐานที่ได้กระทำลงในต่างประเทศ
 ข้อบกพร่องนี้ได้รับการแก้ไขแล้วตามร่างพระราชบัญญัตินี้

(๓) ไม่มีข้อกำหนดในกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรการ CDD เช่น
 การกำหนดมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า กรณีลูกค้าจร การจัดระดับ

^{๑๔}The Financial Action Task Force หรือ FATF เป็นองค์การระหว่างรัฐ (inter governmental organization) ที่ตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1989 (พ.ศ. ๒๕๓๒) โดยที่ประชุมสุดยอดกลุ่มประเทศจี ๗ ซึ่งมี
 หน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุน
 ทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti-Money Laundering/Counter Financing of Terrorism) โดยการกำหนด
 มาตรฐานดังกล่าว FATF ได้จัดทำข้อเสนอแนะ ๔๐ ข้อ สำหรับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
 ซึ่งครอบคลุมถึงระบบกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและการบังคับใช้กฎหมาย ระบบการเงินและกฎเกณฑ์ทางการ
 เงิน และความร่วมมือระหว่างประเทศ และข้อเสนอแนะพิเศษ ๙ ข้อ สำหรับการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงิน
 แก่การก่อการร้ายโดยข้อเสนอแนะดังกล่าวมีขึ้นเพื่อให้ประเทศสมาชิกหรือประเทศที่สนใจนำไปปรับปรุงแก้ไข
 กฎหมายภายในให้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะ ทั้งนี้ เพื่อให้ธุรกรรมทางการเงินของแต่ละประเทศมีมาตรฐาน
 อย่างเดียวกัน นอกจากนี้ FATF จะเป็นผู้ติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการที่จำเป็น รวมทั้งทบทวน
 เทคนิคการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและมาตรการต่อต้านการกระทำดังกล่าว
 และส่งเสริมสนับสนุนการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมให้กับทุกประเทศ ปัจจุบัน FATF มีสมาชิกทั้งหมด ๓๖ ประเทศ

ความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยง การกำหนดระดับความเข้มข้นในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดระดับความเสี่ยง ปัจจุบันได้ออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าแล้ว จึงถือว่าสอดคล้องกับมาตรฐานสากลแล้ว

(๔) ยังไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับกับสถาบันการเงินที่กำหนดให้การจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมนั้นต้องเพียงพอที่จะสามารถนำข้อมูลแต่ละธุรกรรมกลับมาใช้ใหม่เพื่อเป็นพยานหลักฐานสำหรับการฟ้องคดีอาญาและไม่มีการกำหนดให้สถาบันการเงินต้องสามารถส่งข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้าหรือธุรกรรมให้กับหน่วยงานที่มีอำนาจได้อย่างทันท่วงที ส่วนการกำหนดเรื่องดังกล่าวไว้ในคำแถลงการณ์นโยบายสำนักงาน ป.ง. นั้น ไม่ถือว่าเป็นมาตรการที่มีผลบังคับตามกฎหมาย ข้อบกพร่องนี้ได้รับการแก้ไขแล้วโดยมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ แล้ว

(๕) สถาบันการเงินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินยังไม่ครอบคลุมถึงสถาบันการเงินที่กำหนดโดย FATF กรณีนี้สามารถออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทสถาบันการเงินเพิ่มเติมได้อยู่แล้ว ตาม (๖) ของบทนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน”

(๖) ยังไม่มีบทบัญญัติที่กำหนดให้สถาบันการเงินต้องรายงานกรณีมีความพยายามที่จะทำธุรกรรม (attempted transaction) ข้อบกพร่องนี้ได้รับการแก้ไขแล้วตามร่างพระราชบัญญัตินี้

(๗) ไม่มีการประเมินความเสี่ยงเรื่องการฟอกเงินในส่วนของธุรกรรมที่ได้รับยกเว้นจากหน้าที่ในการรายงาน เช่น ธุรกรรมที่หน่วยงานของรัฐเป็นคู่สัญญาซึ่งผู้ประเมินเห็นว่ามีความเสี่ยงต่อการคอร์รัปชัน ข้อบกพร่องนี้ได้รับการแก้ไขแล้วตามร่างพระราชบัญญัตินี้

(๘) ไม่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าหน่วยงานใดรับผิดชอบการติดตามและควบคุมให้สถาบันการเงินปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ ข้อบกพร่องนี้ได้รับการแก้ไขแล้วตามร่างพระราชบัญญัตินี้

(๙) ไม่มีมาตรการป้องกันมิให้อาชญากรเป็นผู้ควบคุมกิจการหรือผู้รับประโยชน์ของสถาบันการเงิน หรือเป็นผู้มีอำนาจในการจัดการสถาบันการเงินอย่างเพียงพอ กรณีตามข้อบกพร่องนี้เห็นว่าเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่กำกับสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ต้องแก้ไขกฎหมายของตนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าว โดยอาจกำหนดเช่นเดียวกับตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดหลักเกณฑ์ในการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจสถาบันการเงิน รวมทั้งมาตรา ๒๔ (๑๐) กำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจที่จะประกาศกำหนดบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามหรือคุณสมบัติอื่นของบุคคลที่จะเป็นหรือทำหน้าที่กรรมการ ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือที่ปรึกษาของสถาบันการเงินได้ ซึ่งต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ประกาศกำหนดบุคคลที่ ส.น.ส. ๑๓/๒๕๕๔

(๕๘)

เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งกรรมการ ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ
หรือที่ปรึกษาของสถาบันการเงินเพื่อกำหนดคุณสมบัติของกรรมการของธนาคาร

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎร

รายงาน
ของ
คณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมการ ๒
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(๕๐)

ความที่สด
ที่หอสมุด
๒๕๕๕

(สำเนา)

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑,๐ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกมล บันไดเพชร	๒. นายโกวิท ธารณา
๓. นางสาวชะวาลักษณ์ ชินธรรมมิตร	๔. นายไชยวัฒนา ติมรัตน์
๕. นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์	๖. นายนิยม เวชกามา
๗. นายนิรมิต สุจาร์	๘. นายประเมศวร์ งามพิเชษฐ์
๙. พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก	๑๐. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์
๑๑. นายประเสริฐ จันทรวงทอง	๑๒. นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์
๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดา ธนาดิเรก	๑๔. นางสาวเรวดี รัศมีทัต
๑๕. นายวรรณชัย บุญบำรุง	๑๖. นายวิทยา นิตธรรม
๑๗. นายวินัย ภัทรประสิทธิ์	๑๘. นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์
๑๙. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน	๒๐. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์
๒๑. นายวีระ ธีระภัทรานนท์	๒๒. นายศุภชัย ศรีหล้า
๒๓. นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์	๒๔. นายสัญญาชัย วงษ์สุนทร
๒๕. นายสามารถ แก้วมีชัย	๒๖. พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์
๒๗. นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี	๒๘. นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ
๒๙. นายสุรพงษ์ ปิยะโชติ	๓๐. พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่
๓๑. นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี	

/บัดนี้...

(๕๑)

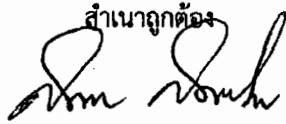
บัดนี้ คณะกรรมการอิสลามได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมา
เพื่อให้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก

(ประชา พรหมนอก)

ประธานคณะกรรมการอิสลาม

สำเนาถูกต้อง

(นายสามารถ คัมภีรานนท์)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๒

สำนักกรรมการ ๒

โทร. ๐-๒๒๔๔-๒๖๒๘

โทรสาร ๐-๒๒๔๔-๒๖๒๘

ใกล้รุ่ง/ร่าง

ใกล้รุ่ง/พิมพ์

บุณทริกา/ตรวจ

ตรวจทาน

- ครั้งที่ ๑ - นางบุณทริกา ชุณหะนันท์
- นางสาวใกล้รุ่ง เมืองนก
- นางสาววิลาวรรณ รำริน
- ครั้งที่ ๒ - นางสาวใกล้รุ่ง เมืองนก
- นางสาวปิ่นทริย์ ศิลป์สาย
- นายอัครเดช คนชื่อ
- ครั้งที่ ๓ - นางสาวใกล้รุ่ง เมืองนก
- นางสาวขวัญชนก วิบูลย์คำ
- นายโณทัย รอดมัย

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
(๕) พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
(๖) นายศุภชัย ศรีหล้า	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
(๗) พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๘) นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๙) นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
(๑๐) นางสาวเรวดี รัตมิตต์	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สาม
(๑๑) นายนิยม เวชกามา	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๒) ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดา ธนาดิเรก	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๓) นางสาวชะวาลักษณ์ ชินธรรมมิตร	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๔) นายสามารถ แก้วมีชัย	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๑๕) นายโกวิท ธารณา	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๑๖) นายประเสริฐ จันทรวงทอง	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๑๗) นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๑๘) นายสมเกียรติ ศรีสัมพันธ์	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๑๙) นายวินัย ภัทรประสิทธิ์	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๒๐) นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๒๑) พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๒๒) นายนิรมิต สุจारी	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ

๒. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญ คือ

- (๑) นายปรีชา ธนानันท์
- (๒) นายเกียรติ สิทธิอมร
- (๓) นายวีระชัย วีระเมธีกุล
- (๔) นายกิตติ ตั้งจิตรมณีสักดา
- (๕) นายธวัชชัย ยงกิตติกุล
- (๖) นายปานศักดิ์ พงกษาภิจ
- (๗) นางวรรณวรรณ ธาราภูมิ
- (๘) นายวีระชัย ถาวรทนต์
- (๙) นายวรุณ กาญจนภู

๓. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้ง นางสาวโกสรวง เมืองนก นิตกรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานคณะกรรมการการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและยาเสพติด สำนักงานกรรมการ ๒ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๒

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๔.๑ สำนักงานศาลยุติธรรม

- นายตล บุณนาค

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล

ประจำสำนักประธานศาลฎีกา

๔.๒ สำนักงานอัยการสูงสุด

- (๑) นายเกื้อพงษ์ เกียรติจิโรชิตี

อัยการประจำกอง สำนักงานวิชาการ

- (๒) นายฉัตรชัย ตริพิพัฒน์กุล

อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด

๕. ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

๕.๑ กระทรวงยุติธรรม

- (๑) นายศักยา ชูใหม่

หัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี

- (๒) นายสหภัทร ไชยสง่าศิลป์

นักสืบสวนสอบสวนชำนาญการ

๕.๒ สำนักงานศาลยุติธรรม

- นางสาวขวัญชนก เทพอิน

นิตกร

๕.๓ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

- นายอภิวัฒน์ จิระศิริโสภณ

นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ

๕.๔ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

- (๑) นายพงศ์ธร ทองด้วง

นิตกรชำนาญการ

- (๒) นางสาวเนาวรัตน์ ศิริเพชร

นิตกรชำนาญการ

๕.๕ สำนักงานคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน

- นายธวัชชัย อนันตาวาระระ เจ้าหน้าที่

๕.๖ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

- ว่าที่ร้อยตรี เกรียงไกร ลาวพวน นิตกร

๖. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้เสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๕ คน คือ

(๑) นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์

(๒) นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค

(๓) นายประกอบ จิรภักดิ์

(๔) นายเชียรชัย สุวรรณเพ็ญ

(๕) นายภีรพล ลาภาโรจน์กิจ

๗. ผลการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u> เพิ่ม (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๑๕) (๑๖) (๑๗) (๑๘) (๑๙) (๒๐) และ (๒๑) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน”	มีการแก้ไข
(๑๐)	มีการแก้ไข
(๑๑)	ไม่มีการแก้ไข
(๑๒)	มีการแก้ไข
(๑๓)	มีการแก้ไข
(๑๔)	มีการแก้ไข

(๒๒)

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น (๒๒) ของบทนิยามคำว่า

“ความผิดมูลฐาน” ดังนี้

“(๒๒) ความผิดเกี่ยวกับการแบ่งแยกราชอาณาจักรหรือยึดอำนาจการปกครองใน
ส่วนหนึ่งส่วนใดแห่งราชอาณาจักร ตามประมวลกฎหมายอาญา”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

(๒๓)

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น (๒๓) ของบทนิยามคำว่า

“ความผิดมูลฐาน” ดังนี้

“(๒๓) ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายนอกราชอาณาจักร ตามประมวล
กฎหมายอาญา”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔ เพิ่มวรรคสองและวรรคสามของบทนิยาม
คำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๕ แก้ไขบทนิยามคำว่า “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย”
ในมาตรา ๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๖ แก้ไข (๑) ของบทนิยามคำว่า “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับ
การกระทำความผิด” ในมาตรา ๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๗ เพิ่ม (๑/๑) ของมาตรา ๒๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๘ เพิ่มมาตรา ๓๗/๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙ แก้ไข (๓) และ (๔) ของมาตรา ๔๐

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐ เพิ่ม (๓/๑) ของมาตรา ๔๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑ เพิ่มวรรคสาม ของมาตรา ๔๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒ เพิ่มมาตรา ๔๖/๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓ เพิ่มมาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๖๔/๑

มีการแก้ไข

มาตรา ๖๔/๒

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเอียรชัย สุวรรณเพ็ญ ขอแปรญัตติให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖๔/๒

เป็นดังนี้

“มาตรา ๖๔/๒ ความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามมาตรา ๖๒ ถ้ามิได้ฟ้องต่อศาล หรือมิได้มีการเปรียบเทียบตามมาตรา ๖๔/๑ ภายในสองห้าปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบการกระทำความผิดและรายงานให้เลขาธิการทราบ หรือภายในห้าสิบปีนับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

๘. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วเห็นว่าควรมีข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรีควรทราบหรือควรปฏิบัติไว้ในรายงานของคณะกรรมการเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา ดังนี้

(๑) การดำเนินงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตามบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ใน (๑๓) ไม่ควรจะกระทบต่อผู้ประกอบการที่กระทำไปเพื่อให้บริการด้านความบันเทิงแก่ลูกค้า โดยการประกอบธุรกิจดังกล่าวนั้น ไม่ใช่ธุรกิจหลักที่เกี่ยวกับการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งในการดำเนินงานดังกล่าวให้พิจารณาถึงลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการค้าด้วย เพื่อมิให้กระทบต่อผู้ประกอบการค้ารายย่อยโดยทั่วไปได้

(๒) การดำเนินงานตามบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ใน (๑๕) นั้น สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินควรกำหนดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนเพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดรายใหญ่ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย เพื่อมิให้การดำเนินงานดังกล่าวกระทบต่อประชาชนที่ประกอบอาชีพโดยปกติเพื่อความจำเป็นแก่การค้าวิชาชีพ ซึ่งในทางปฏิบัติอาจจะมีการตีความได้ว่าเป็นการกระทำที่มีลักษณะ “อันเป็นปกติธุระ” ได้

(๓) ในกรณีที่มีการเพิ่มความเป็นมาตรา ๓๗/๑ ซึ่งเป็นมาตรการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานโดยให้มีมาตรการในการคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ซึ่งในทางปฏิบัติเมื่อกฎหมายใช้บังคับแล้วอาจจะมีบุคคลที่เป็นพยานและให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จซึ่งเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายและขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ดังนั้น จึงควรที่จะกำหนดให้มีบทลงโทษพยานที่ให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จซึ่งในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาไม่ได้มีการกำหนดบทลงโทษไว้ จึงควรที่จะให้มีการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวต่อไป

(๕๘)

๙. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมและข้อสังเกตมาพร้อมกับ
รายงานนี้ด้วยแล้ว

พันตำรวจเอก

(สีหนาท ประยูรรัตน์)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

- แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้
- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” และ “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)
- (๒) กำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินที่อาจเกิดจากธุรกรรมบางประเภท (เพิ่มมาตรา ๒๕ (๑/๑))
- (๓) กำหนดมาตรการคุ้มครองพยานสำหรับผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ (เพิ่มมาตรา ๓๗/๑)
- (๔) กำหนดให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจเกี่ยวกับการกำกับตรวจสอบ และประเมินการรายงานการทำธุรกรรม และวิเคราะห์ความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ (๓) และ (๔) และเพิ่มมาตรา ๔๐ (๗/๑))
- (๕) กำหนดให้ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน (เพิ่มมาตรา ๔๔ วรรคสาม)
- (๖) กำหนดให้กรมสอบสวนคดีพิเศษสนับสนุนการดำเนินการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดหรือเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิด (เพิ่มมาตรา ๔๖/๑)
- (๗) กำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งมีอำนาจเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ (เพิ่มมาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่ได้กำหนดให้การกระทำความผิดอาญาร้ายแรงบางฐานความผิดเป็นความผิดมูลฐาน ส่งผลให้ผู้กระทำความผิดสามารถนำเงินและทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดมาใช้สนับสนุนการกระทำความผิดอาญาได้อีก จึงเห็นควรกำหนดความผิดมูลฐานเพิ่มเติมและกำหนดกรอบของความผิดมูลฐานให้ชัดเจน เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน นอกจากนี้ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่จะกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินและเสนอแนะแนวทางเพื่อป้องกันความเสี่ยง กำหนดเรื่องมาตรการคุ้มครองพยาน เรื่องตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษที่จะได้รับเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และให้กรมสอบสวนคดีพิเศษสนับสนุนการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดหรือการดำเนินการกับทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิด รวมทั้งกำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับ ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้
(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย”
และ “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)

(๒) กำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจกำหนดนโยบาย
ในการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินที่อาจเกิดจากธุรกรรมบางประเภท (เพิ่มมาตรา ๒๕ (๑/๑))

(๓) กำหนดมาตรการคุ้มครองพยานสำหรับผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูล
อันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ (เพิ่มมาตรา ๓๗/๑)

(๔) กำหนดให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจเกี่ยวกับการกำกับ
ตรวจสอบ และประเมินการรายงานการทำธุรกรรม และวิเคราะห์ความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินหรือ
การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ (๓) และ (๔) และเพิ่ม
มาตรา ๔๐ (๓/๑))

(๕) กำหนดให้ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้
เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน (เพิ่มมาตรา ๔๔ วรรคสาม)

(๖) กำหนดให้กรมสอบสวนคดีพิเศษสนับสนุนการดำเนินการของสำนักงานป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงินในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดหรือเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สิน
เกี่ยวกับการกระทำความผิด (เพิ่มมาตรา ๔๖/๑)

(๗) กำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งมีอำนาจเปรียบเทียบปรับคดีความผิด
ตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ (เพิ่มมาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่ได้กำหนด
ให้การกระทำความผิดอาญาร้ายแรงบางฐานความผิดเป็นความผิดมูลฐาน ส่งผลให้ผู้กระทำความผิด
สามารถนำเงินและทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดมาใช้สนับสนุนการกระทำความผิดอาญาได้อีก
จึงเห็นควรกำหนดความผิดมูลฐานเพิ่มเติมและกำหนดกรอบของความผิดมูลฐานให้ชัดเจน เพื่อเป็นการ
คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน นอกจากนี้ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงินและสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่จะกำหนดนโยบายในการ
ประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินและเสนอแนะแนวทางเพื่อป้องกันความเสี่ยง กำหนดเรื่องมาตรการ
คุ้มครองพยาน เรื่องตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษที่จะได้รับเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
และให้กรมสอบสวนคดีพิเศษสนับสนุนการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดหรือการดำเนินการกับทรัพย์สิน
เกี่ยวกับการกระทำความผิด รวมทั้งกำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับ ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงาน
เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๖๑)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๑๕) (๑๖) (๑๗)
(๑๘) (๑๙) (๒๐) และ (๒๑) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๑๐) ความผิดเกี่ยวกับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกอั้งยี่หรือเป็นพรรคพวกค้ำช่อ
ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมที่มีกฎหมายกำหนดเป็น
ความผิด

(๑๑) ความผิดเกี่ยวกับการรับของโจรตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่
เกี่ยวกับการช่วยจำหน่าย ซื้อ รับจํานำ หรือรับไว้ด้วยประการใดซึ่งทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำ
ความผิดอันมีลักษณะเป็นการค้า

ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือสามี ภรรยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว เพราะมีการกระทำผิดอาญาโดยเจตนาเนื่องจากการดำเนินการหรือการให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลนั้นมีสิทธิยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อขอรับค่าตอบแทนเท่าที่จำเป็นและสมควรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาด้วย

สำนักงานอาจจัดให้มีค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๓) และ (๔) ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) รับหรือส่งรายงานหรือข้อมูลเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือตามข้อตกลงที่ได้จัดทำขึ้นระหว่างหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศ

(๔) เก็บ รวบรวมข้อมูล สถิติ ตรวจสอบ และติดตามประเมินผลการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และวิเคราะห์รายงานหรือข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำธุรกรรม และประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๓/๑) กำหนดแนวทางปฏิบัติ กำกับ ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และแนวปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“ให้ข้าราชการของสำนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และในการกำหนดให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษต้องคำนึงถึงภาระหน้าที่ คุณภาพของงาน และการดำรงตนอยู่ในความยุติธรรม โดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระบวนการยุติธรรมด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒

“มาตรา ๔๖/๑ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐานตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อสำนักงานร้องขอให้กรมสอบสวนคดีพิเศษใช้อำนาจสืบสวน สอบสวน และรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำ

ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อสนับสนุนการดำเนินการของสำนักงาน

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษโดยการเสนอแนะของเลขาธิการอาจมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานผู้หนึ่งผู้ใดเป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการสืบสวน การสอบสวน และการรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษและเลขาธิการร่วมกันกำหนด”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๖๔/๑ ความผิดตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบที่คณะกรรมการแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบให้มีจำนวนสมาชิกคน ๓ คน โดยที่อย่างน้อยต้องมีผู้หนึ่งประกอบด้วย เลขาธิการเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องสองคน พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหนึ่งคน โดยมีข้าราชการในสำนักงานที่เลขาธิการมอบหมายเป็นกรรมการ และเลขานุการ

ให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานที่หนึ่งซึ่งมีจำนวนหนึ่งคนและ ผู้ช่วยสองคน ไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบ และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๖๔/๒ ความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามมาตรา ๖๒ ถ้ามิได้ฟ้องต่อศาล หรือมิได้มีการเปรียบเทียบตามมาตรา ๖๔/๑ ภายในสองปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบการกระทำความผิดและรายงานให้เลขาธิการทราบ หรือภายในห้าปีนับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ”

.....

.....

ร่าง
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

(๒๗)

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 7742
วันที่ 31 ต.ค. 2555
เวลา 16.44 น.

ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๖๐๖๒

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงิน
แก่การก่อการร้าย พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๖

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นร่างพระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๗๑๕ / ๕๕ วันที่ ๓๑ / ๑๐ / ๕๕
เวลา ๑๖.๕๑ ส่ง มิติ
สำนักการประชุม

เลขงานยุติ
วันที่ ๑๖ (ก) ๑๕ ๕๕
วันที่ ๓๑ / ๑๐ / ๕๕
เวลา ๑๖.๕๓ น.
สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๓๖

(๒๘)

สารบบ

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕

(นางพรรณีภา เสริมศรี)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” และ “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)

(๒) กำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินที่อาจเกิดจากธุรกรรมบางประเภท (เพิ่มมาตรา ๒๕ (๑/๑))

(๓) กำหนดมาตรการคุ้มครองพยานสำหรับผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ (เพิ่มมาตรา ๓๗/๑)

(๔) กำหนดให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจเกี่ยวกับการกำกับตรวจสอบ และประเมินการรายงานการทำธุรกรรม และวิเคราะห์ความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ (๓) และ (๔) และเพิ่มมาตรา ๔๐ (๗/๑))

(๕) กำหนดให้ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน (เพิ่มมาตรา ๔๔ วรรคสาม)

(๖) กำหนดให้กรมสอบสวนคดีพิเศษสนับสนุนการดำเนินการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดหรือเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิด (เพิ่มมาตรา ๔๖/๑)

(๗) กำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งมีอำนาจเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ (เพิ่มมาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่ได้กำหนดให้การกระทำความผิดอาญาร้ายแรงบางฐานความผิดเป็นความผิดมูลฐาน ส่งผลให้ผู้กระทำความผิดสามารถนำเงินและทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดมาใช้สนับสนุนการกระทำความผิดอาญาได้อีก จึงเห็นควรกำหนดความผิดมูลฐานเพิ่มเติมและกำหนดกรอบของความผิดมูลฐานให้ชัดเจน เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน นอกจากนี้ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่จะกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินและเสนอแนะแนวทางเพื่อป้องกันความเสี่ยง กำหนดเรื่องมาตรการคุ้มครองพยาน เรื่องตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษที่จะได้รับเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และให้กรมสอบสวนคดีพิเศษสนับสนุนการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดหรือการดำเนินการกับทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิด รวมทั้งกำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับ ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(๑๑) ความผิดเกี่ยวกับการรับของโจรตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการช่วยจำหน่าย ซื้อมา รับจำหน่าย หรือรับไว้ด้วยประการใดซึ่งทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นการค้า

(๑๒) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการแปลงเงินตรา ดวงตรา แสตมป์และตัวตามประมวลกฎหมายอาญามีลักษณะเป็นการค้า

(๑๓) ความผิดเกี่ยวกับการค้าตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการปลอมหรือการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้า หรือความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอันมีลักษณะเป็นการค้า

(๑๔) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสือเดินทางตามประมวลกฎหมายอาญามีลักษณะเป็นปกติธุระหรือเพื่อการค้า

(๑๕) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทางวัฒนธรรมชาติหรือสิ่งแวดลอม โดยการใช้ ยึดถือ หรือครอบครองทรัพย์สินทางวัฒนธรรมชาติหรือกระบวนการแสวงหาประโยชน์จากทรัพย์สินทางวัฒนธรรมชาติโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันมีลักษณะเป็นการค้า

(๑๖) ความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อชีวิตหรือร่างกายจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายสาหัสตามประมวลกฎหมายอาญา เพื่อให้ได้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน

(๑๗) ความผิดเกี่ยวกับการหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะกรณีเพื่อเรียกหรือรับผลประโยชน์หรือเพื่อตอรองให้ได้รับผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง

(๑๘) ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ ทรัพย์ โจรชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง หรือยักยอก ตามประมวลกฎหมายอาญามีลักษณะเป็นปกติธุระ

(๑๙) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดอันเป็นโจรสลัดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดอันเป็นโจรสลัด

(๒๐) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๒๑) ความผิดเกี่ยวกับอาวุธหรือเครื่องมืออุปกรณ์ของอาวุธที่ใช้หรืออาจนำไปใช้ในการรบหรือการสงครามตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“ความผิดมูลฐานตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการกระทำความผิดอาญานอกราชอาณาจักรซึ่งหากการกระทำความผิดนั้นได้กระทำลงในราชอาณาจักรจะเป็นความผิดมูลฐานด้วย”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““ธรรมากรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” หมายความว่า ธรรมากรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า กระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือธรรมากรรมที่เกี่ยวข้อง หรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการทำธรรมากรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง และให้หมายความรวมถึงการพยายาม กระทำธรรมากรรมดังกล่าวด้วย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของบทนิยามคำว่า “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำซึ่งมีความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน หรือจากการสนับสนุนหรือช่วยเหลือการกระทำซึ่งมีความผิดมูลฐาน หรือความผิดฐานฟอกเงิน และให้รวมถึงเงินหรือทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้หรือสนับสนุนการกระทำความผิดมูลฐานตาม (๘) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” หรือการกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายด้วย”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๑/๑) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงิน ที่อาจเกิดจากการทำธรรมากรรมของหน่วยงานของรัฐหรือกิจการบางประเภทที่ไม่ต้องรายงานการทำธรรมากรรมตามพระราชบัญญัตินี้ และเสนอแนะแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๓๗/๑ ในกรณีที่คณะกรรมการธรรมากรรมเห็นว่า คดีใดสมควรจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการธรรมากรรมแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้มีมาตรการในการคุ้มครองบุคคลดังกล่าว โดยให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นพยานที่มีสิทธิได้รับความคุ้มครอง ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการธรรมากรรมเสนอความเห็นด้วยว่าสมควรใช้มาตรการทั่วไปหรือมาตรการพิเศษตามกฎหมายดังกล่าวสำหรับบุคคลเหล่านั้นด้วย

ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือสามี ภรรยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว เพราะมีการกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาเนื่องจากการดำเนินการหรือการให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลนั้นมีสิทธิยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อขอรับค่าตอบแทนเท่าที่จำเป็นและสมควรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาด้วย

สำนักงานอาจจัดให้มีค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๓) และ (๔) ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) รับหรือส่งรายงานหรือข้อมูลเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นหรือตามข้อตกลงที่ได้จัดทำขึ้นระหว่างหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศ

(๔) เก็บ รวบรวมข้อมูล สถิติ ตรวจสอบ และติดตามประเมินผลการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และวิเคราะห์รายงานหรือข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำธุรกรรม และประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๓/๑) กำหนดแนวทางปฏิบัติ กำกับ ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และแนวปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“ให้ข้าราชการของสำนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และในการกำหนดให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ต้องคำนึงถึงภาระหน้าที่ คุณภาพของงาน และการดำรงตนอยู่ในความยุติธรรมโดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระบวนกรยุติธรรมด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๔๖/๑ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐานตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อสำนักงานร้องขอให้กรมสอบสวนคดีพิเศษใช้อำนาจสืบสวน สอบสวน และรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดให้กรมสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อสนับสนุนการดำเนินการของสำนักงาน

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษโดยการเสนอแนะของเลขาธิการอาจมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานผู้หนึ่งผู้ใดเป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเพื่อปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการสืบสวน การสอบสวน และการรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้

ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ และเลขาธิการร่วมกันกำหนด”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒

“มาตรา ๖๔/๑ ความผิดตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบ ที่คณะกรรมการแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบให้มีจำนวนห้าคน ประกอบด้วยเลขาธิการเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องสองคน พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หนึ่งคน โดยมีข้าราชการในสำนักงานที่เลขาธิการมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบ และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวน และภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๖๔/๒ ความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามมาตรา ๖๒ ถ้ามิได้ฟ้องต่อศาล หรือมิได้มีการเปรียบเทียบตามมาตรา ๖๔/๑ ภายในสองปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ ตรวจพบการกระทำความผิดและรายงานให้เลขาธิการทราบ หรือภายในห้าปีนับแต่วันที่กระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ”

.....
.....
ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

๙๗

(นางสุภาวดี ต้นตระกูล)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

สืบเนื่องจากคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force on Money laundering : FATF) กำหนดรายชื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีข้อบกพร่องเชิงยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เนื่องจากประเทศไทยยังขาดกฎหมายที่เป็นมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งการกำหนดรายชื่อประเทศไทยดังกล่าว จะส่งผลกระทบต่อสถาบันการเงินภาคธุรกิจ และภาคประชาชน ในการทำธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศ และอาจเกิดผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล โดยพิจารณาจากข้อสังเกตของผู้ประเมินหรือ (FATF) ซึ่งได้ประเมินในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นหลัก นอกจากนี้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ความผิดมูลฐาน (ร่างมาตรา ๓ และร่างมาตรา ๔)

จากผลการประเมินของ FATF ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ประเมินระบุว่าประเทศไทย มีข้อบกพร่องด้านกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับข้อแนะนำที่ ๑^๑ ซึ่งกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงิน เป็นความผิดอาญาร้ายแรง และกำหนดให้ความผิดอาญาประเภทร้ายแรงที่มีโทษจำคุกอย่างน้อย มากกว่า ๖ เดือนเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายฟอกเงิน และขยายผลไปถึงการกระทำความผิดมูลฐานที่กระทำนอกประเทศด้วย ดังนี้

(๑) ความผิดมูลฐานไม่ครอบคลุมความผิดที่ร้ายแรงทั้งหมดและไม่ครอบคลุมความผิด ๑๔ ประเภท จาก ๒๐ ประเภทที่ FATF กำหนดไว้^๒ ปัจจุบันความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มีเพียง ๑๑ มูลฐาน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องเพิ่มประเภทความผิดมูลฐานที่ FATF กำหนดไว้ครอบคลุมความผิดทั้งสิ้น ๒๐ ประเภท^๓ โดยเพิ่มความผิดมูลฐานอีก ๑๒ ความผิดมูลฐาน ในบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน”

^๑Recommendation 1 Countries should apply the crime of money laundering to all serious offences, with a view to including the widest range of predicate offences. Predicate offences may be described by reference to all offences, or to a threshold linked either to a category of serious offences or to the penalty of imprisonment applicable to the predicate offence (threshold approach), or to a list of predicate offences, or a combination of these approaches.

(มีต่อหน้าถัดไป)

(ต่อจากเชิงอรรถข้างต้น)

Whichever approach is adopted, each country should at a minimum include a range of offences within each of the designated categories of offences.

Predicate offences for money laundering should extend to conduct that occurred in another country, which constitutes an offence in that country, and which would have constituted a predicate offence had it occurred domestically. Countries may provide that the only prerequisite is that the conduct would have constituted a predicate offence had it occurred domestically

^๒The list of domestic predicate offenses does not cover all serious offenses and it does not fully cover 14 out of the 20 designated categories of offenses.

^๓ความผิดมูลฐานที่ FATF กำหนดไว้ครอบคลุมความผิดทั้งสิ้น ๒๐ ประเภท (designated categories of offences) ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับการเข้าร่วมองค์กรอาชญากรรม ความผิดฐานก่อการร้าย รวมทั้งความผิดฐานการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย การค้ามนุษย์และการลักลอบเข้าเมือง ความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณีหญิงและเด็ก ความผิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ความผิดเกี่ยวกับการค้าอาวุธ ความผิดเกี่ยวกับการค้าของโจรและสินค้าอื่น ความผิดเกี่ยวกับการคอร์รัปชันและการรับสินบน ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกง ความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงเงินตรา ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้า ความผิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ความผิดเกี่ยวกับการฆาตกรรมและการทำร้ายร่างกายจนทำให้เกิดอันตรายสาหัส ความผิดเกี่ยวกับการลักพาตัว การกักขังโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และการจับตัวประกัน ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบนำเข้าสินค้า ความผิดเกี่ยวกับ

ของมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (ร่างมาตรา ๓) คือ ๑. ความผิดเกี่ยวกับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกอั้งยี่หรือเป็นพรรคพวกช่องโจรหรือการเข้าร่วมกับองค์กรอาชญากรรม ๒. ความผิดเกี่ยวกับการรับของโจรอันมีลักษณะเป็นการค้า ๓. ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการแปลงเงินตรา ๔. ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้า ๕. ความผิดเกี่ยวกับการใช้ ยึดถือ หรือครอบครองทรัพย์สินสาธารณะหรือการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยมิชอบเฉพาะที่มีลักษณะที่เป็นการค้า ๖. ความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อชีวิตหรือร่างกายจนทำให้เกิดอันตรายสาหัส เฉพาะที่เกี่ยวกับการจัดหาผู้กระทำความผิด หรือการจ้างหรือการรับจ้างกระทำความผิดดังกล่าวอันมีลักษณะเป็นปกติธุระ ๗. ความผิดเกี่ยวกับการหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่นเฉพาะกรณีเพื่อเรียกหรือรับผลประโยชน์หรือเพื่อต่อรองให้ได้รับผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง ๘. ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ วิจารณ์ทรัพย์ ทรัพย์กรรโชก ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ ๙. ความผิดเกี่ยวกับการปลอมเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสือเดินทาง ๑๐. ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดเป็นโจรสลัด ๑๑. ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ และ ๑๒. ความผิดเกี่ยวกับอาวุธหรือเครื่องมืออุปกรณ์ของอาวุธที่ใช้หรืออาจนำไปใช้ในการรบหรือการสงคราม

อนึ่ง เพื่อป้องกันมิให้การกระทำความผิดที่มีลักษณะไม่ร้ายแรง เช่น การลักลอบเก็บของป่าของชาวบ้าน เป็นต้น เป็นความผิดมูลฐานด้วย จึงได้กำหนดลักษณะของความผิดมูลฐานบางความผิดมูลฐานว่าจะต้องมีลักษณะที่มีหรืออาจมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือระบบเศรษฐกิจการคลังของประเทศ เป็นการกระทำความผิดข้ามชาติที่สำคัญหรือเป็นการกระทำขององค์กรอาชญากรรม หรือมีผู้ทรงอิทธิพลที่สำคัญเป็นตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน ทั้งนี้ ให้กำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๔ เพิ่มวรรคสามของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน”)

(๒) ความผิดมูลฐานยังไม่ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดมูลฐานที่ได้กระทำลงในต่างประเทศ^๕ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเพิ่มความในวรรคสองของบทนิยาม คำว่า

การยกยอกทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงเอกสาร ความผิดเกี่ยวกับโจรสลัด ความผิดฐานลักลอบค้าอาวุธสงคราม และความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์

(หมายเหตุ : ความผิดที่พิมพ์ด้วยตัวหนาเป็นความผิดที่กฎหมายไทยยังไม่ได้กำหนดให้เป็นความผิดมูลฐาน)

^๕Thailand's criminal jurisdiction does not, in all instances, extend to all predicate offences that occurred in another country, which constitutes an offense in that country, and would have constituted a predicate offense had they occurred in Thailand. Notwithstanding the provisions referred to above, not all of the predicate offenses listed under the AMLA can be extended to conducts that occurred in another country. As a result, the

“ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (ร่างมาตรา ๔) ให้หมายความรวมถึงการกระทำความผิดอาญาอาญาจักรซึ่งหากการกระทำความผิดนั้นได้กระทำลงในราชอาณาจักรจะเป็นความผิดมูลฐานด้วย เพื่อให้เป็นไปตามข้อแนะนำที่ ๑ ของมาตรฐานสากล^๕ ที่กำหนดขึ้นเพื่อประโยชน์ในการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศ ในกรณีที่มีผู้กระทำความผิดอาญาในต่างประเทศและถูกตั้งข้อหาหนึ่งซึ่งไม่ใช่ความผิดมูลฐานของประเทศไทย แล้วนำทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดเข้ามาในประเทศไทย ในกรณีนี้หากพิจารณาแล้วเห็นว่าการกระทำความผิดดังกล่าวหากได้กระทำในประเทศไทย ย่อมเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ ก็ให้ถือว่าการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ ด้วย ซึ่งจะมีผลทำให้ประเทศไทยสามารถใช้มาตรการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ กับทรัพย์สินดังกล่าวได้

๒.๒ การรายงานการพยายามทำธุรกรรม (attempted transaction)

(ร่างมาตรา ๕)

จากผลการประเมินของ FATF ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ประเมินระบุว่าประเทศไทยมีข้อบกพร่องด้านกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับข้อแนะนำที่ ๑๓^๖ และข้อแนะนำพิเศษที่ ๔ (SR IV)^๗ ที่ต้องการให้แต่ละประเทศมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยไปยัง

assessment team recommends that the AMLA be amended to make it absolutely clear that the offense of ML can be committed when any of the predicate offenses take place outside of Thailand.

^๕Predicate offences for money laundering should extend to conduct that occurred in another country, which constitutes an offence in that country, and which would have constituted a predicate offence had it occurred domestically.

^๖If a financial institution suspects or has reasonable grounds to suspect that funds are the proceeds of a criminal activity, or are related to terrorist financing, it should be required, directly by law or regulation, to report promptly its suspicions to the financial intelligence unit (FIU).

^๗IV. Reporting suspicious transactions related to terrorism

If financial institutions, or other businesses or entities subject to anti-money laundering obligations, suspect or have reasonable grounds to suspect that funds are linked or related to, or are to be used for terrorism, terrorist acts or by terrorist organizations, they should be required to report promptly their suspicions to the competent authorities.

หน่วยงานรับผิดชอบโดยรวมถึงการพยายามทำธุรกรรม^๖ ดังนั้น จึงได้แก้ไขบทนิยามคำว่า “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ครอบคลุมถึงการพยายามทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยด้วย

๒.๓ ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด (ร่างมาตรา ๖)

กำหนดให้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหมายความรวมถึงรวมถึงเงินหรือทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้หรือสนับสนุนการกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายด้วย (แก้ไขเพิ่มเติม (๑) ของบทนิยามคำว่า “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด”) เพื่อให้สามารถนำมาตราการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมาดำเนินการกับทรัพย์สินดังกล่าวได้

๒.๔ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๗)

จากผลการประเมินของ FATF ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ประเมินระบุว่าประเทศไทยมีข้อบกพร่องด้านกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับข้อแนะนำที่ ๑๓^๖ และข้อแนะนำพิเศษที่ ๔ (SR IV)^๗ ที่ต้องการให้แต่ละประเทศมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยไปยังหน่วยงานรับผิดชอบ แต่เนื่องจากกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้ธุรกรรมของส่วนราชการและกิจการบางประเภทไม่ถือว่าเป็นธุรกรรมที่ต้องรายงาน ธุรกรรมดังกล่าวจึงไม่ได้รับการตรวจสอบในด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลดังกล่าว จึงกำหนดให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในการกำหนดนโยบายในการประเมินความเสี่ยงของธุรกรรมดังกล่าว และเสนอแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว (เพิ่มมาตรา ๒๕ (๑/๑))

๒.๕ มาตราการคุ้มครองช่วยเหลือผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูล (ร่างมาตรา ๘)

ผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ อาจได้รับอันตรายได้ จึงกำหนดให้คณะกรรมการธุรกรรมแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้มีมาตรการในการคุ้มครองบุคคลดังกล่าว โดยให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นพยานที่มีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

^๖Countries are strongly encouraged to adopt alternative (a). All suspicious transactions, including attempted transactions, should be reported regardless of the amount of the transaction. (หมายเหตุ : นำมาจากข้อแนะนำที่ ๑๓.๓ ของคู่มือการประเมินการปฏิบัติตามข้อแนะนำของ FATF (Methodology for Assessing Compliance with the FATF 40 Recommendations)

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖

^๗โปรดดูเชิงอรรถที่ ๗

ว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา (เพิ่มมาตรา ๓๗/๑) ซึ่งเป็นการคุ้มครองเช่นเดียวกับผู้ให้เบาะแสการทุจริตตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๒.๖ อำนาจหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ร่างมาตรา ๔ และร่างมาตรา ๑๐)

จากผลการประเมินของ FATF ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ประเมินระบุว่าประเทศไทยมีข้อบกพร่องด้านกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับข้อแนะนำที่ ๒๓^{๑๑} โดยระบุว่าประเทศไทยยังไม่มีข้อกำหนดอย่างชัดเจนว่าหน่วยงานใดรับผิดชอบการติดตามและควบคุมให้สถาบันการเงินปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ^{๑๒} ดังนั้น จึงกำหนดให้สำนักงาน ป.ง. มีอำนาจดังกล่าว เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๔๐ (๓/๑))

นอกจากนี้ ได้กำหนดให้สำนักงาน ป.ง. มีอำนาจในการรับหรือส่งรายงานหรือข้อมูลให้กับหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศตามข้อตกลงที่ได้ทำไว้กับหน่วยงานดังกล่าว และมีอำนาจวิเคราะห์ความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่

^{๑๑} Countries should ensure that financial institutions are subject to adequate regulation and supervision and are effectively implementing the FATF Recommendations. Competent FATF authorities should take the necessary legal or regulatory measures to prevent criminals or their associates from holding or being the beneficial owner of a significant or controlling interest or holding a management function in a financial institution.

For financial institutions subject to the Core Principles, the regulatory and supervisory measures that apply for prudential purposes and which are also relevant to money laundering, should apply in a similar manner for anti-money laundering and terrorist financing purposes.

Other financial institutions should be licensed or registered and appropriately regulated, and subject to supervision or oversight for anti-money laundering purposes, having regard to the risk of money laundering or terrorist financing in that sector. At a minimum, businesses providing a service of money or value transfer, or of money or currency changing should be licensed or registered, and subject to effective systems for monitoring and ensuring compliance with national requirements to combat money laundering and terrorist financing.

^{๑๒} The assessors are not satisfied that there has been a clear designation of which competent authorities are responsible for ensuring that FIs comply with the AMLA.

การก่อการร้ายด้วย (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ (๓) และ (๔)) ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสำนักงาน ปปง. ซึ่งเป็นไปตามข้อแนะนำที่ ๒๖^๓ ของมาตรฐานสากล

๒.๗ ค่าตอบแทนพิเศษของข้าราชการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ร่างมาตรา ๑๑)

กำหนดให้ข้าราชการของสำนักงาน ปปง. ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และในการกำหนดให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษต้องคำนึงถึงภาระหน้าที่ คุณภาพของงาน และการดำรงตนอยู่ในความยุติธรรมโดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระบวนการยุติธรรมด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง (เพิ่มมาตรา ๔๔ วรรคสาม) ซึ่งเป็นหลักการเช่นเดียวกับตำแหน่งเจ้าพนักงานคดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ เนื่องจากมีลักษณะงานที่ใกล้เคียงกัน

๒.๘ อำนาจสอบสวนพิเศษ (ร่างมาตรา ๑๒)

เนื่องจากการคดีความผิดฐานฟอกเงินเป็นคดีที่ซับซ้อนและส่วนใหญ่เป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมซึ่งทำให้ยากต่อการรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ ดังนั้น เจ้าหน้าที่จึงต้องการเครื่องมือในการสอบสวนพิเศษ เช่น การอำพราง การแฝงตัวเข้าไปในองค์กรอาชญากรรม เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐานในการดำเนินคดี โดยกำหนดให้ในกรณีจำเป็นสำนักงาน ปปง. ร้องขอให้กรมสอบสวนคดีพิเศษใช้อำนาจสืบสวน สอบสวน และรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้ โดยอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษโดยการเสนอแนะของเลขาธิการ ปปง. อาจแต่งตั้งผู้ปฏิบัติงานในสำนักงาน ปปง. ผู้หนึ่งผู้ใดเป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน การสอบสวน และการรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ (เพิ่มมาตรา ๔๖/๑)

๒.๙ การเปรียบเทียบปรับ (ร่างมาตรา ๑๓)

กำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับที่มีอำนาจเปรียบเทียบปรับสำหรับคดีความผิดที่เกี่ยวข้องกับการรายงานการทำธุรกรรมตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๔ ซึ่งเป็นคดีที่ไม่ร้ายแรง จึงสมควรให้สามารถระงับคดีในชั้นของคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับได้

^๓ Countries should establish a FIU that serves as a national centre for the receiving (and, as permitted, requesting), analysis and dissemination of STR and other information regarding potential money laundering or terrorist financing. The FIU should have access, directly or indirectly, on a timely basis to the financial, administrative and law enforcement information that it requires to properly undertake its functions, including the analysis of STR.

๓. ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

กฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ศึกษาข้อแนะนำและข้อแนะนำพิเศษของมาตรฐานสากลของ FATF^{๑๔} และผลการประเมินของประเทศไทยในมาตรการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

มาตรการเชิงกฎหมายในด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่ประเทศไทยยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล มีดังนี้

(๑) ความผิดมูลฐานไม่ครอบคลุมความผิดที่ร้ายแรงทั้งหมดและไม่ครอบคลุมความผิด ๑๔ ประเภท จาก ๒๐ ประเภทที่ FATF กำหนดไว้ ข้อบกพร่องนี้ได้รับการแก้ไขแล้วตามร่างพระราชบัญญัตินี้

(๒) ความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศไทยยังไม่ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดมูลฐานที่ได้กระทำลงในต่างประเทศ ข้อบกพร่องนี้ได้รับการแก้ไขแล้วตามร่างพระราชบัญญัตินี้

(๓) ไม่มีข้อกำหนดในกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรการ CDD เช่น การกำหนดมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า กรณีลูกค้าจร การจัดระดับ

^{๑๔}The Financial Action Task Force หรือ FATF เป็นองค์การระหว่างรัฐ (inter governmental organization) ที่ตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1989 (พ.ศ. ๒๕๓๒) โดยที่ประชุมสุดยอดกลุ่มประเทศจี ๗ ซึ่งมีหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti-Money Laundering/Counter Financing of Terrorism) โดยการกำหนดมาตรฐานดังกล่าว FATF ได้จัดทำข้อแนะนำ ๔๐ ข้อ สำหรับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งครอบคลุมถึงระบบกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและการบังคับใช้กฎหมาย ระบบการเงินและกฎเกณฑ์ทางการเงิน และความร่วมมือระหว่างประเทศ และข้อแนะนำพิเศษ ๙ ข้อ สำหรับการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายโดยข้อแนะนำดังกล่าวมีขึ้นเพื่อให้ประเทศสมาชิกหรือประเทศที่สนใจนำไปปรับปรุงแก้ไขกฎหมายภายในให้สอดคล้องกับข้อแนะนำ ทั้งนี้ เพื่อให้ธุรกรรมทางการเงินของแต่ละประเทศมีมาตรฐานอย่างเดียวกัน นอกจากนี้ FATF จะเป็นผู้ติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการที่จำเป็น รวมทั้งทบทวนเทคนิคการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและมาตรการต่อต้านการกระทำดังกล่าว และส่งเสริมสนับสนุนการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมให้กับทุกประเทศ ปัจจุบัน FATF มีสมาชิกทั้งหมด ๓๖ ประเทศ

(๘๓)

ความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยง การกำหนดระดับความเข้มข้นในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดระดับความเสี่ยง ปัจจุบันได้ออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าแล้ว จึงถือว่าสอดคล้องกับมาตรฐานสากลแล้ว

(๔) ยังไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับกับสถาบันการเงินที่กำหนดให้การจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมนั้นต้องเพียงพอที่จะสามารถนำข้อมูลแต่ละธุรกรรมกลับมาใช้ใหม่เพื่อเป็นพยานหลักฐานสำหรับการฟ้องคดีอาญาและไม่มีข้อกำหนดให้สถาบันการเงินต้องสามารถส่งข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้าหรือธุรกรรมให้กับหน่วยงานที่มีอำนาจได้อย่างทันท่วงที ส่วนการกำหนดเรื่องดังกล่าวไว้ในคำแถลงการณ์นโยบายสำนักงาน ป.ป.ช. นั้น ไม่ถือว่าเป็นมาตรการที่มีผลบังคับตามกฎหมาย ข้อบกพร่องนี้ได้รับการแก้ไขแล้วโดยมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ แล้ว

(๕) สถาบันการเงินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ ยังไม่ครอบคลุมถึงสถาบันการเงินที่กำหนดโดย FATF กรณีนี้สามารถออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทสถาบันการเงินเพิ่มเติมได้อยู่แล้ว ตาม (๖) ของบทนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน”

(๖) ยังไม่มีบทบัญญัติที่กำหนดให้สถาบันการเงินต้องรายงานกรณีมีความพยายามที่จะทำธุรกรรม (attempted transaction) ข้อบกพร่องนี้ได้รับการแก้ไขแล้วตามร่างพระราชบัญญัตินี้

(๗) ไม่มีการประเมินความเสี่ยงเรื่องการฟอกเงินในส่วนของธุรกรรมที่ได้รับยกเว้นจากหน้าที่ในการรายงาน เช่น ธุรกรรมที่หน่วยงานของรัฐเป็นคู่สัญญาซึ่งผู้ประเมินเห็นว่ามีความเสี่ยงต่อการคอร์รัปชัน ข้อบกพร่องนี้ได้รับการแก้ไขแล้วตามร่างพระราชบัญญัตินี้

(๘) ไม่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าหน่วยงานใดรับผิดชอบการติดตามและควบคุมให้สถาบันการเงินปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ ข้อบกพร่องนี้ได้รับการแก้ไขแล้วตามร่างพระราชบัญญัตินี้

(๙) ไม่มีมาตรการป้องกันมิให้อาชญากรเป็นผู้ควบคุมกิจการหรือผู้รับประโยชน์ของสถาบันการเงิน หรือเป็นผู้มีอำนาจในการจัดการสถาบันการเงินอย่างเพียงพอ กรณีตามข้อบกพร่องนี้เห็นว่าเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่กำกับสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ต้องแก้ไขกฎหมายของตนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าว โดยอาจกำหนดเช่นเดียวกับตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดหลักเกณฑ์ในการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจสถาบันการเงิน รวมทั้งมาตรา ๒๔ (๑๐) กำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจที่จะประกาศกำหนดบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามหรือคุณสมบัติอื่นของบุคคลที่จะเป็นหรือทำหน้าที่กรรมการ ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือที่ปรึกษาของสถาบันการเงินได้ ซึ่งต่อมธนาคารแห่งประเทศไทยได้ออกประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ สนส. ๑๓/๒๕๕๔

(๘๕)

เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งกรรมการ ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ
หรือที่ปรึกษาของสถาบันการเงินเพื่อกำหนดคุณสมบัติของกรรมการของธนาคาร

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)